

# Giới thiệu Lão Tử Là Tiên Nữ Convert

Kiếp trước trâu hoa ghẹo nguyệt, phong lưu vô tà. Bị Thiên Vương lão tử đồ kị, cho hắn chuyển giới trọng sinh làm con gái. Vì tưởng nhớ “đại điều” của mình, hắn ta dốc lòng tu luyện, nhất thể thành tiên, điều đình tạo hóa, nghịch loạn âm dương ... để thực hiện ước mơ vĩ đại mọc lại con chim của mình.

...

Cảnh giới tu tiên: Luyện Khí – Trúc Cơ – Kim Đan ...

...

Một siêu phẩm mới lại được đào lên

...

Hào hán tranh đua, nữ tử giành

Ta đây đào hổ, ai nhảy không?

...

Thấy hay thì like share, nguyệt phiếu vote 10 sao, bình chọn 9-10 mỗi chương ... bla bla các kiểu con đã điều.

...

Mọi người sẵn sàng chưa ... Are you ready???

Bạn đang đọc truyện *Lão Tử Là Tiên Nữ Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 1: Chim của lão tử đâu!

Gió mùa thổi tới một trận mưa rào, tại ngoài cửa sổ rầm rầm rơi xuống, ướt nhẹp quần son vạm động, có thể dùng nghìn dặm Hành Vân son, đều yên lặng lại.

Sườn núi một gian cổ xưa phóng khoáng cung điện trong hậu điện, một cái ước chừng tuổi tròn đôi mươi thiếu nữ, tại nói mớ bên trong mở ra hai mắt nhắm chặt đã lâu.

Nháy mắt, nháy mắt, mi mắt khép mở. Đập vào mắt là phục cổ khắc hoa xà ngang, phục cổ màn rèm cửa, xung quanh có vài vị mặc cổ trang mỹ mạo nữ tử, để cho nàng trong thoáng chốc cho là mình còn chưa tỉnh ngủ.

"Đây là nơi nào đâu, ta tại sao lại ở chỗ này. . ." Nàng suy yếu nói ra một câu.

Một câu nói lối ra, nguyên bản vắng vẻ hậu điện, nhất thời càng thêm tĩnh mịch, chờ tại bên người nàng mọi người ngay cả hô hấp cũng đình chỉ.

Mọi người nhao nhao dời qua ánh mắt, tập trung ở trên giường thiên hạ trên người, xác định nàng đã sau khi mở mắt, tĩnh mịch bầu không khí, đột nhiên bạo phát.

"Thẩm sư tỷ! Ngươi tỉnh rồi!"

Chỉ nghe một tiếng vui sướng kinh hô, còn tỉnh tỉnh mê mê thức tỉnh người, đã bị một cái Loli cho gấu ôm lấy.

"Thẩm sư tỷ tỉnh!"

"Thẩm sư tỷ sống lại!"

"Chúng ta thù tặc đệ tử Thẩm Tầm Yên chiến thắng thị huyết sát khí, lại tỉnh lại!"

"Oa Nga "

Chỉ một thoáng, từng đạo tiếng vui mừng âm tại trong mưa lớn truyền ra đại điện, truyền khắp chỗ này Thái Vân phong, truyền khắp toàn bộ Hành Vân son, thậm chí truyền tới xa hơn xa hơn địa phương. Toàn bộ linh châu Tu Hành Giới, vô luận chính tà vẫn là yêu ma, đều rất nhanh nhận được tin tức này.

Mà đương sự người, mới vừa phục hồi tinh thần lại.

Cổ sức bả ghé vào trên người mình tiểu nha đầu lột xuống, nàng phát hiện cái này tiểu loli đáng đáp thật đúng là thanh tú khả ái, cười rộ lên lộ ra hai khỏa đầy tiểu hồ nha, thiên chân vô tà. Chính là vành mắt hồng hồng, có điểm ảnh hưởng rực rỡ ngây thơ khí chất.

Chờ chút, muốn cái này làm cái gì? Trước làm rõ ràng tình trạng lại nói!

"Đây là địa phương nào? Các người là ai?" Nàng hỏi.

Chờ một chút!

Nàng bỗng nhiên ngây người một chút. Phát hiện mình tiếng nói, tuyệt không hùng hồn mạnh mẽ, tuyệt không đương cương phóng khoáng, nghe mềm nhũn, còn mang một ít khàn khàn âm sắc, phẳng phát bệnh hơn mấy tháng tiểu cô nương giống như.

Đây không phải là một đại nam nhân nên có thanh âm a!

Tiểu loli vẻ mặt không hiểu ngồi ở bên cạnh nàng, ngoẹo đầu hỏi: "Thẩm sư tỷ, người làm sao? Nơi này là Thái Vân điện, ta là Thanh nhi nha."

Thẩm sư tỷ? Thái Vân điện? Thanh nhi?

Cái quỷ gì? Ta nghe đều không nghe qua được không!

Người khác một ngụm một tiếng "Sư tỷ", làm cho trong lòng nàng hoảng sợ, vừa nghĩ tới chính mình đột nhiên trở nên mềm mại tiếng nói, càng là tâm can từng từng cuồng loạn lên, có loại nồng nặc dự cảm bất tường.

Không thể nào, không thể nào, đừng như vậy a?

Ôm trong lòng vô hạn hoảng sợ, nàng cắn môi dưới, chậm rãi cúi xuống ánh mắt, hướng thân thể mình nhìn lại.

Khi ánh mắt chạm tới trước ngực cái kia hai luồng dồi dào vật nhô lên sau đó, nàng chỉ cảm thấy bầu trời dường như đột nhiên sét đánh giống như.

Ầm ầm

Ầm ầm

Ầm ầm

Từng đạo lôi đình oanh kích ở trên trán.

"Cái này mẹ nó. . ." Nàng khóc không ra nước mắt.

Không tin tà đưa ra một tay, dò vào trong chấn, hướng chính mình dưới háng sờ sờ, sau đó biểu tình cứng đờ, triệt để tuyệt vọng.

Không, thật không có. . .

"Đậu mó! Chim của lão tử đâu "

Một đạo kêu thê lương thâm thiết âm thanh, truyền khắp toàn bộ đại điện, nếu không có thân thể suy yếu, sợ là truyền khắp toàn bộ Hành Vân sơn cũng không khó.

"Sư tỷ, sư tỷ? Người đang nói cái gì nha?"

Tiểu loli Thanh nhi tay nhỏ bé ở trước mặt nàng lung lay, vẻ mặt mê hoặc, hỏi: "Sư tỷ có phải hay không còn chưa ngủ thanh tỉnh? Nói chuyện đều tò mò quá, Thanh nhi làm sao một chút cũng nghe không hiểu chứ."

Bên giường còn đứng mấy cái khác so Loli hơi chút lớn tuổi một ít cô trang nữ tử. Bên trong một người vóc dáng cao gầy, mặc bạch sắc kéo địa (mà) quần dài thiếu nữ đi tới trước, sờ sờ Thanh nhi ý thức, nói rằng: "Thẩm sư tỷ đây là trọng thương mới khỏi, có điểm thần trí mơ hồ. Thanh nhi không cần lo lắng, sư tỷ chẳng mấy chốc sẽ tốt."

Sau đó đối trên giường trong thất hồn lạc phách người nào đó nói: "Tầm Yên, người chó nói mê sáng. Người hôn mê nửa tháng đến nay mới vừa tỉnh, không biết dọa hồng bao nhiêu người đây. Hiện tại người cảm thấy thế nào, trên người nhưng có khó chịu địa phương? Nếu như bị thương lợi hại, chúng ta cái này đi mời Tiểu sư thúc tới vì người kiểm tra một phen."

Thẩm Tầm Yên, bị móc chân đại hán phụ thân Thẩm Tầm Yên, vẻ mặt cười khổ.

Trên người còn có nơi nào khó chịu? Có thể nói, toàn thân đều khó chịu sao. . .

"Ta, ta. . ." Nhịn một chút, cuối cùng vẫn nhìn không được, nàng bài trừ hai hàng nước mắt, thăm thiết hỏi nói: "Các vị xinh đẹp tiểu tỷ tỷ, ta cảm thấy ta có thể là vào sai trường quay phim. Ta nghĩ về nhà, ta hoài niệm ta đại điều, ta không muốn làm nữ nhân a "

Chẳng lẽ là bởi vì gần nhất trên hoa ghẹo nguyệt quá nhiều, lão thiên gia đều nhìn không được, mới nghiêm phạt hấn tới thể nghiệm một hồi nữ nhân sinh hoạt sao?

Nếu như là lời như vậy, vậy hấn có thể dùng nhân cách đảm bảo, về sau tuyệt đối sẽ không lại hoa tâm, nhất định sẽ đối nữ nhân yêu mến một lòng đến! Chỉ cần có thể thay đổi trở về. . .

Bên giường mấy cái đã hiểu nhân sự các thiếu nữ nghe nói như thế, từng cái gương mặt đều không tự kìm hãm được hồng một chút. Nhao nhao thăm nghĩ, Thẩm sư tỷ đây là làm sao, lấy trước như vậy đoan trang ưu nhã, bây giờ lại nói ra loại này lời vô vị tới.

Thật chẳng lẽ là hôn mê lâu lắm, thần trí mơ hồ sao?

Bạch y nữ tử chớp mắt, dường như minh bạch cái gì, đối người nàng khoát khoát tay, "Tâm Yên thương thể còn không có khỏi hẳn, thần hồn nhưng chịu Ma sát chi khí ảnh hưởng, yêu cầu lại tu dưỡng một ít thời gian. Các người đi ra ngoài trước đi, ta sẽ chiếu cố sư tỷ, nhớ phải ở bên ngoài không cho phép nói lung tung, riêng là sư tỷ tình trạng, không được tùy tiện đối người tiết lộ, hiểu chưa?"

"Vâng, đại thủ tọa."

Mấy cái cô nương xinh đẹp nhao nhao đồng ý, rời khỏi hậu điện, chỉ để lại đại lý thủ tọa Mộ Dung Sương cùng tiểu sư muội Thanh nhi, cùng với "Thần trí mơ hồ" Thẩm Tâm Yên.

Đối xử với mọi người đi hết về sau, Mộ Dung Sương mới thay đổi về buồng lông, nhíu lại song mi, sắc mặt ngưng trọng ở giường đầu ngồi xuống.

Nàng lấy tay hướng Thẩm Tâm Yên cái trán sờ sờ, lại nắm lên Thẩm Tâm Yên thủ đoạn thử một chút mạch đập, ít khi nghi nói: "Không đúng rồi, mạch tượng bình ôn, khí tức cũng rất bình thường, không có nửa điểm ám thương lưu lại, lẽ ra chắc là tốt. Có thể rõ ràng thương thể đã khỏi hẳn, vì sao còn. . ."

Thanh nhi cũng xem hiểu chút gì, ngây thơ hỏi Thẩm Tâm Yên: "Thẩm sư tỷ, người có phải hay không mộng du nha? Nói hết mê sảng đây."

Thẩm Tâm Yên cười đến cứng ngắt, "Cái kia, ta không sao. Tiểu tỷ tỷ, tiểu muội muội, ta có thể hỏi các người mấy vấn đề sao?"

Thanh nhi lập tức không thuận theo, bĩu môi nói: "Tại sao sẽ không sao! Sư tỷ người trước đây cũng gọi người ta tiểu sư muội, bây giờ lại gọi nhân gia tiểu muội muội!"

"Ách, được rồi, tiểu sư muội." Thẩm Tâm Yên không làm sao được nhún nhún vai, hỏi: "Xin hỏi. . . Nơi đây là địa phương nào? Ta là ai? Trên người ta có phải hay không xảy ra chuyện gì? Vì sao ta cái gì cũng nhớ không nổi tới?"

Trực tiếp thuận thể giả trang một lớp chứng mất trí nhớ.

Mộ Dung Sương há hốc mồm, trong mắt tràn ngập không thể tin được nhan sắc.

Qua đã lâu, mới lĩnh hội tới.

Bao hàm tiếc nuối cùng thương tiếc đem Thẩm Tâm Yên ôm vào trong ngực, thấp giọng nói: "Ta minh bạch. Tâm Yên, xem ra người là bị ma sát lực lượng suy giảm tới hôn phách căn bản, đã quên trước đây trải qua. Bất quá không quan hệ, chúng ta nhất định sẽ chữa cho tốt người. Mặc dù sư môn gặp đại nạn, đã không có mấy vị cường giả may mắn còn tồn tại. Nhưng ta cam đoan, ta tuyệt đối sẽ đem hết toàn lực, tới vì người tìm kiếm linh dược chữa thương!"

Thực sự là tỷ muội tình thâm đây này.

Thẩm Tâm Yên trong lòng thở dài.

Phi phi phi!

Đi mẹ nó tỷ muội tình thâm, lão tử là nam!

Di, vị tiểu thư này tỷ một cái bộ vị tốt đây đây đây. . .

Nhân tình sáng lên, nàng thuận thể ôm Mộ Dung Sương vòng eo, tựa ở ảm áp trong lòng hưởng thụ.

Vừa mở ra mắt liền gặp phải loại chuyện như vậy, chính mình một cái đại lão gia biến thành tiểu cô nương, lại nói tiếp cũng là đủ kỳ quái. Nhưng coi như sự tình lại cổ quái, bị một cái đại nữ nhân ôm vào trong ngực, vẫn là theo thói quen động lưu manh tâm tư.

Mộ Dung Sương nhẹ nhàng vuốt ve Thẩm Tâm Yên nhu thuận tóc dài, cảm thấy vạn phần đồng tích, vì cái này rõ ràng niên kỷ so với chính mình còn nhỏ, lại phải nhận lãnh sư môn hưng suy nặng thì hào tỷ muội mà gấp bội cảm thấy đau thương. Hồn nhiên không biết trong lòng người căn bản không phải thụ thương mất trí nhớ, mà là triệt để bị đánh tráo.

Ngoài cửa sổ mưa rào còn chưa dừng lại nghỉ, trong hậu điện tĩnh một hồi.

Thanh nhi cảm thụ được hai vị sư tỷ ở giữa ẩm áp bầu không khí, cũng không nhìn được tiến lên trước, cùng các nàng ôm ở một chỗ, đầu nhỏ liên tiếp hướng Thẩm Tầm Yên trong lòng cò.

Vừa mới còn muốn đùa giỡn lưu manh Thẩm Tầm Yên nhất thời trong lòng một hồi phát run. Bởi vì nàng rất rõ ràng cảm thụ được, mình bây giờ cổ thân thể này một cái bộ vị quy mô, có vẻ như so Mộ Dung Surong còn muốn lớn hơn một chút như vậy!

Lão tử vậy mà biến thành nữ nhân! Đây thật là một bi thương cổ sự. . .

Hắn không thể không nhìn thẳng vào vấn đề này.

Một hồi nữa.

Mộ Dung Surong buông ra Thẩm Tầm Yên, đứng lên, nói: "Tầm Yên, người trước ở chỗ này nghỉ ngơi, ta đi tìm Tiêu sư thúc báo cáo tình huống, thuận tiện hỏi một chút xem có biện pháp nào có thể giúp người mau mau khôi phục. Thanh nhi, người lưu lại cùng người Thẩm sư tỷ trò chuyện, nàng có vấn đề gì đều muốn kiên trì hỏi đáp, còn có, không cho phép hồ đồ, biết không?"

"Tốt, ta sẽ Mộ Dung sư tỷ!" Thanh nhi vỗ mồm vừa bắt đầu phát dục bộ ngực, lời thề son sắt nói.

Mộ Dung Surong lúc này mới thoải mái, xoay người sau khi rời đi điện.

Nhìn theo vóc người cao gầy bạch y mỹ nữ ly khai, Thẩm Tầm Yên đưa mắt rơi vào tiểu loli Thanh nhi trên người.

Khoan hãy nói, cái này Loli tuy nhỏ điểm, đáng đáp thật đúng là xinh đẹp, về sau tuyệt đối là một hại nước hại dân chủ.

Có muốn hay không thừa dịp nàng hiện tại còn non nớt, sớm lưu lại chút gì đây?

Thẩm Tầm Yên hầu như bản năng động điểm tâm tư xấu. Thế nhưng rất nhanh phản ứng kịp, mình bây giờ cũng là một muối từ, hữu tâm vô lực a.

"Ai. . ." Nàng ưu thương phát sinh một tiếng thở dài.

Lòng hiếu kỳ tràn đầy Thanh nhi ngay lập tức sẽ hỏi: "Thẩm sư tỷ người làm sao? Vì sao thở dài nha?"

Thẩm Tầm Yên biểu tình cứng đờ, "Không có gì, chỉ là bởi vì mất đi một ít đồ trọng yếu, có chút khổ sở a."

"Ừm" Thanh nhi một bộ ta hiểu đáng vẻ, gật đầu, an ủi: "Sư tỷ người không được khổ sở, Mộ Dung sư tỷ chẳng mấy chốc sẽ tìm được đan dược, chữa cho tốt người hồn phách tổn thương. Hơn nữa coi như không có tốt như vậy đan dược, sư phụ cũng đã nói, thành tiên về sau có thể nhớ lại chính mình trước đây tất cả ký ức!"

"Thành tiên?"

Ai nha đậu xanh rau má!

Thẩm Tầm Yên mừng rỡ.

Vốn đang cho rằng đây chỉ là một thế giới vô hiệp, không nghĩ tới mẹ nó là dĩ nhiên là tiên hiệp nha!

Nàng nhất thời tới mười hai vạn phần hứng thú, kích động hỏi: "Tiểu sư muội, thành tiên rất lợi hại phải không? Cũng không thể được phi thiên độn địa? Cũng không thể được trường sinh bất lão? Cũng không thể được ngự kiếm sát nhân từ ngoài ngàn dặm? Cũng không thể được để cho ta thay đổi hồi nam. . . Ho khan, cái kia. . . Cũng không thể được nghịch chuyển âm dương, điều đình tạo hóa?"

Thanh nhi không ngờ tới sư tỷ lại đột nhiên kích động như vậy, nghe được sừng sốt một chút.

Nửa ngày sau mới nói: "Phi thiên độn địa, ngự kiếm sát thương người, cái kia không cần thành tiên, chỉ cần tu vi cao hơn một chút là được rồi. Còn như nghịch chuyển âm dương, điều đình tạo hóa. . . Sư phụ trước đây hình như là nói qua đâu, thành tiên cũng có thể đi."

"Tốt!"

Thẩm Tầm Yên khen lớn một tiếng, từ trên giường nhảy lên, hai tay chống nạnh, nhiệt tình mười phần.

"Cứ như vậy định! Lão tử muốn tu luyện thành tiên, sau đó nghịch chuyển âm dương, dài ra lớn. . . , lại theo đuổi khắp thiên hạ tiểu mỹ nhân, làm đệ nhất thiên hạ người phong lưu! Hừ hừ hừ "

Thanh nhi bị nàng dọa cho giật mình, ngo ngắc giương cái miệng nhỏ nhắn.

Một hồi nữa, lớn tiếng la hoảng lên: "Không tốt rồi, Mộ Dung sư tỷ việc lớn không tốt á! Thẩm sư tỷ lại thần trí mơ hồ rồi " nhanh như chớp đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Lão Tử Là Tiên Nữ Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 2: Trong lịch sử kinh điển nhất thiên nữ

Hai ngày sau.

Thẩm Tầm Yên dựa ở đầu giường, một ngụm uống một hớp hạ Mộ Dung Suong dứt tòi chén thuốc.

Hai ngày này nàng đã sơ bộ thích ứng thân phận nữ nhân, cứ việc thỉnh thoảng sẽ còn nhịn không được muốn đối tiểu muội muội đùa giỡn một chút lưu manh, ngoài miệng nói điểm không phù hợp tiên nữ thân phận, nhưng chính thể mà nói, xem như là thành công đại nhập nhân vật.

Để cho nàng có chút kinh ngạc là, chính mình vượt qua phụ thân vị này Thẩm cô nương, lại còn là cái không tầm thường đại nhân vật!

Thẩm Tầm Yên năm nay bất quá mới mười tám tuổi, tại tu chân giả bên trong xem như là niên kỷ rất nhỏ. Có thể nàng tu vi lại mạnh ngoại hạng, từ lúc 15 tuổi năm đó, cũng đã thành công vượt qua lần đầu tiên thiên kiếp, nước lửa đã tể, bách độc bất xâm, trở thành Trúc Cơ Tu Sĩ!

Trúc Cơ Tu Sĩ, nghe tựa hồ không được tốt lắm, nhưng ở cái thế giới này, cũng đã mười phần khó lường. Bởi vì chỉ cần vượt qua một lần thiên kiếp, là có thể khai sơn lập phái, truyện đạo thụ nghiệp. Bị người tôn xưng một tiếng "Chân nhân".

Người khác khổ tu vài chục năm cũng không thể có thể độ kiếp Trúc Cơ, mà nàng Thẩm Tầm Yên, 15 tuổi độ kiếp, đến mười tám tuổi thời điểm, đã là Trúc Cơ trung kỳ, gần bước vào Trúc Cơ hậu kỳ đại cao thủ. Quang luận tu vi, toàn bộ Hành Vân sơn trên dưới cộng lại có thể cùng nàng đánh đồng, cũng liền lác đác mấy vị mà thôi. Nếu như luận thiên phú, vậy coi như là phóng nhân ba vạn dặm linh châu địa giới, đều là không ai bằng!

Như vậy thiên tư, có thể dùng toàn bộ linh châu tu chân giả, đều muốn coi nàng vì thiên tiên chuyển thế, ngầm lấy "Thiên nữ" xưng hô.

Đồng thời trừ kinh thế hãi tục tu luyện thiên phú ở ngoài, nàng còn kiêm hữu một bộ khuynh quốc khuynh thành, có một không hai dung nhan tuyệt mỹ. Mặc dù không nói tu vi cùng thiên phú, bằng vào xinh đẹp, cũng có thể làm cho linh châu vô số nam tu điên cuồng.

Như thế cái vừa đẹp lại thiên phú khác run sợ tuyệt đại tiên tử, nếu có thể bình yên trưởng thành tiếp, chắc chắn ghi danh sử sách, trở thành một đời kỳ nữ tử. Nhưng mà thiên ý khó dò, có một số việc, chung quy lại đề ý liệu chưa đến thời điểm, đột nhiên đến.

Một năm trước, linh châu các đại tiên môn tích lũy đã lâu mâu thuẫn bạo phát, diễn biến thành một hồi chưa từng có đại hỗn chiến. Đại chiến phía sau, linh châu cảnh nội luyện khí sáu tầng ở trên cao thủ hao tổn gần nửa, một kiếp tu sĩ cũng vẫn lạc không ít.

Không đợi các nhà nghỉ ngơi lấy lại sức, nửa năm trước Lưu Ảnh hồ trời giáng huyền quang, dẫn sinh ra nhất kiện linh châu từ trước tới nay cường đại nhất kỳ bảo!

Cái kia kỳ bảo là một hạt châu, toàn thân trên dưới tản ra nghe rộn cả người hắc sắc ma khí. Chỉ cần bị ma khí đụng tới, vô luận tu vi cao bao nhiêu, thiên tư rất mạnh, đều sẽ trong nháy mắt mất đi thần trí, biến thành một người không có tư tưởng cỗ máy giết chóc. Mọi người đem danh xưng vì "Thị Huyết Ma Châu".

Thị Huyết Ma Châu chỉ là pháp bảo hộ thể khí tức liền đáng sợ như thế, uy năng mạnh không khó tưởng tượng. Cái này kỳ bảo, để cho các đại tu hành môn phái đều thấy cái biến linh châu cân đối thế cục, chính mình nhất gia độc đại có khả năng. Cho nên mặc dù biết nó không gì sánh được nguy hiểm, vẫn vẫn có rất nhiều người trước ngã xuống, người sau tiến lên, bất kể đại giới đi vào tranh đoạt.

Kết quả, tự nhiên là lại có vô số người chết thảm.

Thẩm Tầm Yên vị trí Hành Vân sơn lúc đó cũng không có thiếu người phụng mệnh đi vào cướp đoạt bảo vật, cuối cùng đều một đi không trở lại.

Những cái kia bị U Tuyệt Châu ảnh hưởng người, đều ở đây Lưu Ảnh hồ bầu trời chém giết hỗn chiến, đợi được mọi người tỉnh ngộ ra Thị Huyết Ma Châu là một kiện toàn bộ linh châu cũng không có người có thể khống chế ma vật lúc, tình thế đã đến đã xảy ra là không thể ngăn cản cấp độ.

Toàn bộ linh châu, vượt lên trước tám phần mười kiếp tu sĩ, đều bỏ mạng ở Lưu Ảnh ven hồ!

Trong lúc này, bao quát Hành Vân sơn mấy vị một kiếp tu sĩ, cùng với Thẩm Tầm Yên ân sư Chúc Hà chân nhân.

Thu được ân sư tin dữ, Thẩm Tầm Yên tâm tình cực kỳ bi ai phía dưới, không để ý tất cả mọi người ngăn cản, một mình ngự kiếm nhằm phía Lưu Ảnh

hồ.

Không biết phải chăng là bởi vì đại lượng tu sĩ tử vong, suy yếu U Tuyệt Châu hộ thể lực lượng, khi nàng chạy tới lúc, vậy mà như kỳ tích chống đỡ hạ xuống, không có trước tiên mất đi thần trí!

Ý vào không kém hơn trường bối tu vi, Thẩm Tầm Yên đánh chết những cái kia đã hết sức yếu ớt ma hóa tu sĩ, cũng từ núi thây biển máu bên trong tìm được Chức Hà chân nhân mấy vị đồng môn trường bối thi thể. Sau đó nàng cũng tâm lực suy kiệt, bất tỉnh đi.

Lưu Ảnh hồ đoạt bảo hồn chiến rốt cục kết thúc, nhưng kết quả kỳ bảo vẫn chưa rơi vào bất luận cái gì một nhà trong tay, mà là đang Thẩm Tầm Yên sau khi hôn mê, liền hóa thành một đạo hắc sắc lưu quang, biến mất ở chân trời.

Rất nhiều người tại Lưu Ảnh hồ bên ngoài mắt thấy vô số cường giả vẫn lạc, không dám lên trước. Bọn họ chứng kiến cuối cùng một màn, chính là núi thây biển máu phía trên, đạo kia phong hoa tuyệt đại thân ảnh, từ không trung rơi rụng.

Nhưng không ai từng nghĩ tới, liền Trúc Cơ hậu kỳ cao nhân, thậm chí còn mấy vị vượt qua lần thứ hai thiên kiếp tu sĩ Kim Đan đều không thể chống cự "Thị huyết ma khỉ", vậy mà giết không chết tuổi còn trẻ Thẩm Tầm Yên, để cho nàng tại hôn mê nửa tháng sau, lại tỉnh lại.

Lúc đầu Hành Vân sơn mất đi đại lượng một kiếp tu sĩ, chỉ còn lại có một vị Trúc Cơ cao thủ tọa trấn, cả môn phái đều bao phủ tại một mảnh nặng nề trong không khí. Có ở vị này "Trong lịch sử kinh điển nhất thiên nữ" thức tỉnh một khắc này, lại như là cây khô toả sáng tân xuân, người người mừng rỡ hoan hô lên, liền các sư trưởng, các huynh đệ tỷ muội chết oan chết uổng bị thương, đều lâm nhạ một ít.

Ai cũng biết, chỉ cần nàng Thẩm Tầm Yên còn sống, Hành Vân sơn "Linh châu tam đại tiên môn" địa vị sẽ trả có thể giữ được, mảnh này tứ lạng nước từ trên núi chảy xuống, liền không người nào dám tới mơ ước!

Bởi vì nàng, là cả linh châu mấy nghìn năm qua, cực kỳ có nhìn thành tiên nhân!

Nhưng

Lại có ai biết, lúc này Thẩm Tầm Yên, sớm đã không phải bọn họ chỗ nhận thức cái kia thiên nữ.

...

"Cẩn thận nóng." Mộ Dung Suong múc một muỗng thuốc nước, nhẹ nhàng thổi lạnh.

Thẩm Tầm Yên nhìn vị này đã ôn nhu vừa đẹp, còn rất thông minh tháo vát Mộ Dung tiểu thư tỷ, thầm nghĩ nếu như sau này mình thay đổi hồi thân nam nhi, nhất định phải trước cửa nàng.

Từ Chức Hà chân nhân sau khi qua đời, Mộ Dung Suong liền gánh vác Thái Vân phong đại lý thủ tọa nặng thì, nàng niên kỷ chỉ so với Thẩm Tầm Yên lớn bốn năm tuổi, tu vi đạt được luyện khí bảy tầng, cũng là khó có được thiên tài. Tại cường giả vẫn lạc, anh tài điều tàn hiện tại, cũng coi là môn phái lực lượng trung kiên.

Mặc dù mỗi ngày xử lý môn phái sự vụ, mười phần bận rộn, nhưng nàng vẫn là hội mỗi ngày quất ra một canh giờ thời gian đến Thẩm Tầm Yên nói chuyện. Nhìn ra được, hai người trước đây cảm tình vô cùng tốt, như là thân tỷ muội.

"Suong nhi tỷ tỷ, hôm nay thuốc này như thế nào cùng ngày hôm qua không giống nhau?" Thẩm Tầm Yên nuốt xuống một ngụm đắng chát thuốc nước hỏi.

Thẩm Tầm Yên hiện tại là Hành Vân sơn thủ tịch đệ tử, trong cùng thế hệ bất luận kẻ nào gặp đều muốn gọi nàng một tiếng "Sur tỷ", bất quá tại tự mình, nàng cùng thân cận người cũng không như vậy khách sáo.

Mộ Dung Suong hỏi nói: "Ngươi trọng thương mới khỏi, chân nguyên tựa hồ rơi vào trong yên lặng. Đây là Tiêu sư thúc điều chế Dưỡng Nguyên Ích Khí Tán, khổ là khổ một chút, đối ngươi khôi phục tu vi có lợi thật lớn."

Khôi phục tu vi. . .

Thẩm Tầm Yên cười khổ.

Nàng tỉnh lại đã hơn hai ngày, nhưng là trong miệng người khác "Kinh tài tuyệt diệu, tu vi cao thâm" Thẩm tiên tử, nàng lại nửa điểm cũng không có cảm thụ được. Vô luận như thế nào nếm thử, chính là không hề được nửa điểm chân nguyên, cùng người thường hoàn toàn không có gì hai loại.

Một chén được quất hỏi, hai người nói chuyện phiếm vài câu. Mộ Dung Suong rồi đi trước đó nói rằng: "Tầm Yên ngươi an tâm ở chỗ này dưỡng thương, nó sự tình liền giao cho ta xử lý đi. Tiêu sư thúc một hồi sẽ tới, nhớ kỹ mặc xiêm y, đừng để cho hán nhìn thấy ngươi cái này lòi thoi đáng về."

"Ừm." Thẩm Tầm Yên đáp một tiếng, nhìn theo Mộ Dung Suong sau khi rời đi điện.

Tự mình dò xét liếc mắt. Hiện tại nàng tóc dài tán loạn, quần áo trong lộn xộn, áo khoác càng là xuyên cũng không mặc, liền cùng mới vừa rời giường người, lười biếng mà tản mạn.

Nhưng là. . . Rất mê người a.

Liếc liếc mắt góc nhà hạ gương bạc trong phong cảnh, nàng thầm nói.

Bắt quá vẫn là đằng hoàng đứng lên, chọn món màu ngọc bạch áo lụa cho mình phủ thêm.

Dù sao mê người về mê người, sư thúc Tiêu Thiên Túng chính là một hán tử, nàng cũng không hy vọng biến thành muội tử mình bị một cái móc chân đại hán cho coi trọng.

Làm cửa sổ lý do tóc mây, đối kính hoa lửa hoàng.

Loại chuyện như vậy hiển nhiên mới vừa làm hai ngày nữ nhân Thẩm Tầm Yên là làm không tới.

Nàng giống như một nuông chiều từ bé cái gì cũng sẽ không tiểu công chúa, chỉ có thể qua loa mặc vào la quần, tóc sẽ không đánh lý do, tùy tiện lược mấy lần, vuốt thuận là tốt rồi, mặc cho ba búi tóc đen rối tung.

Ngắm nghía trong gương, thay y phục trong kính là cái đẹp đến không thể bắt bẻ, đẹp đến nỗi người hít thở không thông tình xảo người ngọc. Thẩm Tầm Yên phủ phủ chính mình hai gò má, không thể tin được chính mình vậy mà lại từ một cái cao lớn thô kệch nam nhân, biến thành một cái như vậy như mộng như ảo tiên tử.

Đang ngồi cảm thán ở giữa, bên ngoài truyền đến một hồi tiếng cười đùa.

Không cần đoán, tại sư môn Đại Tang sau đó còn có thể mỗi ngày cười được, chỉ có tiểu loli Thanh nhi.

Thật xa, Thẩm Tầm Yên chỉ nghe thấy Thanh nhi đang nói: "Sư thúc sư thúc, người gần nhất đều đang bận rộn gì nha? Đã lâu lắm không đến xem người ta, thực sự là!"

Sau đó có cái ôn hòa giọng nam trung hồi nói: "Ngày gần đây sự vụ bận rộn, đều ở đây Kinh Vân phong bố trí mọi việc. Người nha đầu kia nhưng là không còn lương tâm, chẳng những không giúp sư thúc chia sẻ một ít chuyện, còn trách ta đấy."

"Oh, dạng này a. . . Vậy được rồi, tất nhiên sư thúc người mở miệng, cái kia Thanh nhi ngày mai sẽ đi Kinh Vân phong, cùng người một chỗ chủ trì đại cuộc!" Thanh nhi sát có việc nói.

Tiêu Thiên Túng yên lặng, "Ta xem người rõ ràng là muốn trộm lại chạy đi chơi." Tien tay đập một chút Loli cái trán.

"Ồi sư thúc người đánh như thế nào người đâu!"

Hai bóng người trước sau đi tới Thái Vân điện.

Thanh nhi bung cái trán, quyết cái miệng nhỏ nhắn, một bộ tốt ủy khuất đáng vẽ. Cùng với nàng cùng đi, là cái ba mươi tuổi xuất đầu đáng đáp thanh niên nam nhân, đáng vẻ mười phần tuấn tú, người mặc trường sam màu xanh, đi lại ung dung vững vàng, rất có cao thủ khí độ.

Vị này chính là Hành Vân sơn cây còn lại quả to một kiếp cao thủ, Vân Lam Tông kiếm hiệp Tiêu Thiên Túng.

"Tầm Yên gặp qua Tiêu sư thúc." Thẩm Tầm Yên thi lễ một cái, đáng đáp làm được mười phần đúng chỗ, không biết sợ rằng còn tưởng rằng nàng vẫn như cũ là trước kia cái có tri thức hiểu lễ nghĩa Thẩm tiên tử.

Tiêu Thiên Túng gặp nàng sắc mặt có chút tiểu tụy, ăn mặc rất tùy ý, không giống ngày xưa chói lọi, cũng biết là tổn thương còn chưa khỏe duyên cớ.

Vội hỏi: "Không cần đa lễ. Tầm Yên người bị thương trên người, lại đến trên giường nằm."

Thanh nhi lúc này cái trán cũng không thương, ủy khuất cũng tốt, phụ cận nâng nàng, trong miệng nói: "Sư tỷ ai da, mau trở về nằm xong. Người trông người xem, đai lưng đều thắt ngược đây."

". . ." Thẩm Tầm Yên mặt cười cứng đờ.

Nhanh lên để nguyên quần áo trở lại trên giường.

"Dung ta nhìn người một chút thương thế."

Tiêu Thiên Túng gần người tiến lên, rất có cấp bậc lễ nghĩa không có trực tiếp lấy tay đi thử nàng mạch tượng, mà là đứng ở giường tròn lớn một bên, cách một thước khoảng cách, một tay hư đặt ở nàng phía trên.

Một cổ mắt thường vô pháp nhìn thấy lực lượng hiện lên ra, bốn phía màn hơi rung nhẹ, trong phòng lên một hồi không lớn không nhỏ gió.

Qua một lát, Tiêu Thiên Túng chân mày dần dần nhíu lại.

Bạn đang đọc truyện *Lão Tử Là Tiên Nữ Convert* được tải miễn phí tại [Ww.EbookFull.Net](http://Ww.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 3: Làm Tiểu Hoàng Văn nữ nhân vật chính?

"Thế nào sư thúc? Sư tỷ nàng đến thế nào? Ngươi vì sao cau mày nha?" Thanh nhi nhìn không được lòng hiếu kỳ, liên tục hỏi.

Tiểu Thiên Túng nghe vậy, mới ý thức tới chính mình không có che giấu tốt cảm xúc. Gượng ép buông ra chân mày nhíu chặt, nói rằng: "Đừng ngại, sư tỷ của ngươi chỉ là bị lực lượng khổng lồ kích thương kinh mạch, đưa tới pháp lực tuần hoàn vô pháp hình thành, lúc này mới không thể được chân nguyên tới. Chỉ cần lại dùng mấy lần Đường Nguyên Ích Khí Tán, cách mấy ngày liền sẽ tốt."

Thanh nhi tâm tính đơn thuần, nhìn không ra Tiểu Thiên Túng giấu giếm, cao hứng hoan hô lên.

Thẩm Tầm Yên lại biết, có thể làm cho trong tin đồn xưa nay ung dung trấn định Tiểu Thiên Túng nhìn không được cau mày, sợ rằng trên người mình là có thật to không chuyển tốt phát sinh.

Nàng quay đầu đối Thanh nhi nói: "Thanh nhi, vừa rồi Mộ Dung sư tỷ nói muốn dạy ngươi pháp thuật mới đâu, ngươi nếu như muốn học nhưng đừng quên nhanh lên một chút đi tìm nàng."

Thanh nhi vừa nghe càng cao hứng, dùng chút sức gạt cái cằm, liền nhảy nhót đi ra ngoài, rơi đầy đất như chuông bạc tiếng cười.

Tiểu loli vừa đi, hậu điện chỉ còn lại hai người.

Tiểu Thiên Túng vừa mới buông ra chân mày lần nữa nhíu lại.

Hắn vốn định trước đem sự tình giấu giếm hạ xuống, trở về cùng Mộ Dung Suồng một chỗ suy nghĩ thật kỹ ứng đối biện pháp, các loại (chờ) có đối sách lại nói cho Thẩm Tầm Yên tình hình thực tế. Nhưng Thẩm Tầm Yên đẩy ra Thanh nhi cử động, để cho của hắn ý thức đến, chính mình vẫn là không thể gạt được vị này Hành Vân sơn tử trước tới nay kinh điển nhất tiên nữ.

"Tiêu sư thúc, ta tu vi . . . Có phải hay không khôi phục không?" Thẩm Tầm Yên thẳng thắn hỏi.

Tiểu Thiên Túng rơi vào ngắn ngủi yên lặng, tâm trạng kịch liệt chuyển động. Qua giây lát, mới nói: "Sự tình cũng không phải hoàn toàn không có có thể xoay chuyển. . . . Tầm Yên ngươi không cần vô cùng sầu lo, mặc dù ta tạm thời không có cách nào giúp ngươi khôi phục, nhưng ta tin tưởng trời không tuyệt đường người, ngươi nhất định có thể tốt."

Cái thuyết pháp này, không khác nào thừa nhận nàng tu vi vô pháp khôi phục sự thực.

Thẩm Tầm Yên nghe vậy trong lòng nhất trọng.

Trong hai ngày này, Thanh nhi cùng Mộ Dung Suồng một mực tại cho nàng quán thân "Ngươi là siêu cấp đại thiên tài" tư tưởng, liền nàng cũng đã nhận định, chính mình vượt qua cái này nhân loại, là cái có một không hai tuyệt thế tiên tử.

Có thể Tiểu Thiên Túng buổi nói chuyện, lại một lần đem nàng từ đám mây, đánh rớt thung lũng.

Nơi này chính là cái Tu Chân Thế Giới, mất đi tu vi, đối với tu sĩ mà nói, quả thực so tử vong còn muốn đáng sợ!

Huống chi, nàng vẫn là gánh vác Hành Vân sơn tương lai hưng suy người thừa kế, là linh châu có hi vọng nhất vượt qua ba lần thiên kiếp tiên nữ!

Nếu như vô pháp khôi phục, lấy thân thể này đi qua thành tựu, mọi người kỳ thác kỳ vọng, bọn họ phải kiên ky, người cùng tuổi lòng ghen tỵ, còn có cái này đi thể vô song dung nhan. . .

Quả thực không thể tưởng tượng!

Một khi khôi phục không, nàng thì không phải là tiên nữ, mà là vô số người hận không thể chèn ép trả thù, tùy ý khi dễ gặp rủi ro công chúa!

Trong thân thể mọc chân đại hán linh hồn, để cho Thẩm Tầm Yên vô ý thức nghĩ đến một ít không thích hợp thiếu nữ văn học kiều đoạn. Chỉ cần vừa nghĩ tới mình chính là bên trong nữ nhân vật chính, nàng nhìn không được liền đánh cái rùng mình.

"Sư thúc, không có cách nào sao?" Nàng đáng chất hỏi.



Tiêu Thiên Tung buồn bã thở dài. Làm sao không muốn giúp vị này sư chất nữ khôi phục, có thể nàng hiện tại liền đan điền cũng không biết đi đâu, làm sao có thể còn khôi phục?

Muốn nói điểm lời an ủi, lại không biết nói như thế nào, cuối cùng chỉ có thể nói: "Ngươi lại an tâm tĩnh dưỡng, sư thúc sẽ tìm được biện pháp."

Nói xong xoay người rời đi, không đành lòng nhìn nàng thất hồn lạc phách đáng đáp.

Trong phòng an tĩnh lại.

Thẩm Tầm Yên ngơ ngác ngồi ở trên giường, ngửa đầu nhìn thật cao nóc nhà, cảm thấy một hồi mê muội.

Nhưng trong lòng tại rỗng to hơn: "Lão thiên gia, ta xxx ngươi cái bố khí! Để cho lão tử biến thành nữ nhân coi như, lại vẫn biến thành một cái phế bỏ nữ nhân! Mẹ nó đáng hận nhất là ngươi còn để cho lão tử đáng đáp xinh đẹp như vậy, cao quý như vậy, như thế mê người! Đây là muốn đem người vào chỗ chết a! ! !"

Kẻ ngu si cũng biết, mất đi lực lượng cùng lực ảnh hưởng nữ thần sẽ bị người thế nào đối đãi.

Chỉ cần tin tức này vừa truyền ra đi, nếu không bao lâu, Hành Vân sơn liền sẽ trở nên tràn ngập nguy cơ. Mà nàng cái này đã từng nhất làm cho người kiêng kỵ thiên nữ, kết cục tuyệt đối sẽ phi thường không chịu nổi!

Phi thường, khó coi. . .

Mặc cho người lãng nhụy, trở thành Tiểu Hoàng Văn nữ nhân vật chính?

Không!

Thẩm Tầm Yên nghĩa chánh ngôn từ nói với tự mình: "Ta tình nguyện lựa chọn tử vong!"

Bất quá. . .

Dường như cũng không cần gấp như vậy đi tìm chết, ngược lại tin tức còn không có bại lộ, có thể lại bồi tiểu loli cùng tiểu tiên nữ chơi vài ngày.

"Ừm, vậy thì qua mấy ngày mới chết a!" Nàng lẩm bẩm. Sờ mặt mình một cái, thầm nghĩ mấy ngày nay nhất định phải nhìn nhiều vài lần, bằng không kiếp sau liền không nhất định có thể gặp được đến đẹp như vậy muội tử.

Một ngày thời gian, trôi qua rất nhanh.

Ngày hôm sau buổi trưa, Mộ Dung Surong xuất hiện lần nữa.

Theo thông lệ ăn vào chén thuốc, Thẩm Tầm Yên nhân tiện nói: "Surong nhi tử tử, ngươi có thể không thể đem bản môn tu luyện pháp quyết sẽ dạy ta một lần?"

Mộ Dung Surong lập tức sùng sốt, "Dạy ngươi? Ta?"

Luyện khí bảy tầng giáo Trúc Cơ trung kỳ, đây không phải là nói đùa sao! Toàn bộ Hành Vân sơn, hiện tại cũng không người có thể dạy được tiểu thiên nữ, bởi vì nàng là người mạnh nhất!

Thẩm Tầm Yên nghiêm túc một chút gật đầu, nói: "Vâng, ngươi dạy ta. Ngày hôm qua Tiêu sư thúc đã tới, nhìn ý hẩn, ta trong khoảng thời gian ngắn khôi phục vô vọng. Cho nên ta muốn thử một chút, chính mình bắt đầu lại tu luyện, xem xem có thể hay không phá tan cản trở."

Ý tưởng này, là nàng tối hôm qua suy nghĩ tỉ mỉ một đêm kết quả.

Nếu như không thể khôi phục, như vậy đi lại từ đầu cũng là một lựa chọn tốt.

"Khôi phục vô vọng! Sư thúc là thế nào nói?" Mộ Dung Surong thất kinh.

Nếu như Thẩm Tầm Yên tu vi bị hư hỏng, vậy đối với Hành Vân sơn mà nói, liền không khác nào thất lạc một đạo vững chắc nhất bình chương.

Thẩm Tầm Yên đem hôm qua tình hình nói cho Mộ Dung Surong, chỉ là chính cô ta cũng không biết, Tiêu Thiên Tung phát hiện lớn nhất nan đề, không ở chỗ thương thế, mà ở cho nàng đan điền tiêu thất.

Mộ Dung Surong nghe xong sắc mặt biến đổi liên hồi, không nói hai lời kéo Thẩm Tầm Yên tay, ý đồ lấy tự thân pháp lực tới tra xét trong cơ thể nàng tình huống. Nhưng mà lấy luyện khí bảy tầng tu vi, pháp lực mới mới vừa tiến vào Thẩm Tầm Yên kinh mạch, liền trong nháy mắt mất đi liên hệ, không hề điều tra cơ hội tồn tại.

Ném thử mấy lần không có kết quả, Mộ Dung Surong mặt cười cứng ngắt hạ xuống, trong mắt buồn bã sắc lóe lên một cái rồi biến mất.

Nếu như Tầm Yên từ nay về sau trở thành người phạm, cái kia Hành Vân sơn, Thái Văn phong, còn có các nàng, nên đi nơi nào. . .

"Surong nhi tỷ tỷ, Surong nhi tỷ tỷ?" Thẩm Tầm Yên gọi hai tiếng.

Mộ Dung Surong phục hồi tinh thần lại, nhìn trước mắt tinh xảo người ngọc, trong lòng mơ hồ đau hai lần. Nói: "Tốt, nếu như ngươi quên, vậy ta dạy ngươi. Chúng ta bắt đầu lại từ đầu, tựa như mười năm trước ngươi mới nhập môn thời điểm như thế."

Trong hốc mắt, vậy mà hơi hơi hiện lên hồng.

Thẩm Tầm Yên trong lòng khẽ động. Mộ Dung Surong phản ứng rơi vào trong mắt, để cho nàng nhất thời minh bạch, cái này vị tiểu tỷ tỷ để ý là chính hẳn một người, mà không phải có một không hai thiên phú.

Cứ việc cái này "Chính mình", không phải nàng.

Chân chính Thẩm Tầm Yên, có thể đã cùng Chức Hà chân nhân các loại (chờ) tiền bối, chết ở Thị Huyết Ma Châu mà khí phía dưới. Nàng thảm thán một tiếng đáng tiếc, trong lòng có chút tiếc nuối, không thể thấy tận mắt thấy một lần chân chính thiên nữ Thẩm Tầm Yên.

"Tầm Yên, ngươi chờ ta ở đây, ta cái này bỏ lấy < Diệu Vân Chân Kinh >." Mộ Dung Surong đứng dậy, đi nhanh đi ra ngoài.

Rồi trở về lúc, trong tay đã nhiều một bộ thật dày điển tịch, cấp trên viết chính là < Diệu Vân Chân Kinh > bốn chữ.

< Diệu Vân Quyết > là Hành Vân son hai đại trấn phái bí điển một trong, cùng < Kinh Lam Quyết > nổi danh.

So sánh giữa hai người, Diệu Vân Quyết thiên hướng về nhu hòa cùng biến ảo, mà Kinh Lam Quyết thì thiên hướng về cương mãnh cùng phóng đảng, phong cách huyền diệu.

Hành Vân son ba Phong: Thái Vân phong, Kinh Vân phong, Thanh Vân phong.

Bên trong chỉ có Thái Vân phong hạch tâm nữ đệ tử mới có tư cách tu luyện < Diệu Vân Quyết >, mặt khác hai đỉnh núi nam đệ tử thì sẽ chỉ tu luyện < Kinh Lam Quyết >.

Lấy Thẩm Tầm Yên thân phận địa vị, tự nhiên là trong cốt lõi hạch tâm. Đi qua nàng tu luyện chính là Diệu Vân Quyết, đồng thời còn nghĩ chín tầng tâm pháp tu luyện đến tầng thứ bảy, thực lực rất cường đại.

Bây giờ thân thể vẫn là cô thân thể này, nhưng linh hồn đã thay đổi. Nàng lấy thân hồn bị hao tổn làm lý do, nói dối mắt trí nhớ, Mộ Dung Surong dám người đương nhiên sẽ không hoài nghi nàng, không giữ lại chút nào giúp cho tín nhiệm.

Tu Chân Công Pháp đặt trước mắt, Thẩm Tầm Yên trong cơ thể nam nhân linh hồn không khỏi tâm thần xao động.

Tu tiên ngộ đạo, ngự kiếm cười gió. Nhà ai thiếu niên chưa từng mộng tưởng?

Mặc dù đã không phải là thân nam nhi, nàng cũng khát vọng tu ra cái siêu phàm thoát tục cảnh giới tới!

Ôm trong lòng kích động cùng khát vọng, nàng nhận nhận chân chân lắng nghe Mộ Dung Surong giảng giải cùng dạy bảo, không dám quên nửa câu.

Một giáo một học ở giữa, phát hiện Mộ Dung Surong trên trán buồn ý trải rộng, hiển nhiên còn đang là hảo tỷ muội mất đi tu vi mà đông tích bất đắc dĩ.

Thẩm Tầm Yên thân nhiên ý động, không khỏi thầm nghĩ: "Tuy nói ta đã không phải thân nam nhi, không thể cùng nàng phát sinh chút gì. Nhưng phần này tỷ muội tình nghĩa, nói vậy Thẩm cô nương là sẽ không không quý trọng. Bây giờ ta chính là Thẩm Tầm Yên, Thẩm cô nương sở hữu, ta đều đạt được, Thẩm cô nương nên trả giá, ta cũng phải vì nàng làm được mới được."

Vô luận là đối Mộ Dung Surong, vẫn là đối Hành Vân son, hay là người là đối với tự mình. Cũng làm đem hết toàn lực, để cầu không hổ là Thẩm Tầm Yên, không hổ là chính mình!

Giờ khắc này, nàng mới rốt cục chân chính tiếp thu hiện thực, không còn đem thân phận nữ nhân trở thành một trận chê cười, mà là nhận nhận chân chân dụng tâm đi đối đãi.

Bởi vì nàng minh bạch, nếu như sự tình không thể nghịch chuyển, nhất định phải nhìn về phía trước. Bầu trời xưa nay sẽ không rót bánh nhân, thiên phú cho dù tốt người, không nỗ lực tu luyện, cũng chỉ là cái dần dần quá khí thiên tài, mà vô pháp trở thành cường giả!

< Diệu Vân Chân Kinh > nội dung rất nhiều. Một bộ thành thực điển tịch không chỉ có bao hàm Thổ Nạp Tâm Pháp, còn có tương ứng đủ loại thuật pháp yếu quyết, tỷ như hô phong hoán vũ thuật, ngự kiếm phi hành khiêu muốn, kích phát lực lượng bí pháp các loại.

Mộ Dung Surong không có toàn bộ giảng giải, chỉ là lấy trúng tối trọng yếu hạch tâm tâm pháp tu luyện tới ưu tiên hướng Thẩm Tầm Yên giảng giải.

Không biết là bởi vì vốn là học qua phần này công pháp, còn là bởi vì mình năng lực hiểu xác thực nhất lưu, tại Thẩm Tầm Yên nghe tới, vậy mà mỗi chữ mỗi câu, cũng biết tích dễ hiểu, không có phiền phức tới nghĩa cảm giác.

Lớn sau khoảng nửa canh giờ, Diệu Vân Quyết tầng tâm pháp thứ nhất nàng đã hoàn toàn lĩnh ngộ thông thấu.

Nghĩ đến Mộ Dung Surong thân phận bây giờ là Thái Vân phong thủ tọa, có rất nhiều chuyện phải bận rộn, liền mở miệng cắt đứt, để cho nàng tự động vội vàng đi.

Mộ Dung Surong không có cự tuyệt, nhắc nhở lần nữa nàng mấy chỗ chỗ máu chốt sau đó, liền bút ra ly khai.

Tiểu loli Thanh nhi thiên phú không tệ, mỗi ngày đều muốn tu luyện thời gian rất lâu, tạm thời cũng sẽ không tới, vừa lúc đủ đủ an tĩnh.

Đội Mộ Dung Surong đi rồi, Thẩm Tầm Yên hít sâu một hơi, liền bắt đầu dựa theo Diệu Vân Quyết tâm pháp chỉ dẫn, ném thử dẫn động thiên địa linh khí.

Không thử không sao, thử lần này, nàng nhất thời liền dọa hóng!

Bạn đang đọc truyện *Lão Tử Là Tiên Nữ Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 4: Làm không tầm thường nữ nhân

Khi nàng ý niệm dẫn động, quanh mình thế giới chợt biến đổi.

Không có ngọn núi, không có đại diện, không có trời và đất. Nàng cảm thụ được, là một cái thiên địa linh khí hội tụ mà thành đại dương mệnh mông!

Phảng phất gào thét sóng dữ, từng đợt thiên địa linh khí lấy bỗng nhiên hiểu rõ tư thế, hướng Thẩm Tầm Yên gào thét mà đến. Nàng thậm chí không kịp thu nhiếp tinh thần, đã bị rộng lượng linh khí vọt vào trong cơ thể, không kịp kim lại được hoàn thành tâm pháp cái thứ nhất tuần hoàn.

Ở nơi này là tại thổ nạp tu luyện, đây rõ ràng là tại nuốt chừng!

Nàng giờ mới hiểu được, vì sao Thẩm Tầm Yên lại là thiên nữ. Có kinh khủng như vậy linh khí thu nạp tốc độ, coi như là kẻ ngu, đang hoàng ngồi trơ cái vài chục năm, cũng có thể độ kiếp Trúc Cơ!

Kèm chế xao động tâm thần, nàng theo tâm pháp chỉ dẫn, một chút một chút phun ra nuốt vào linh khí, hoàn thành quá trình tu luyện. Cứ việc quá trình này cùng < Diệu Vân Chân Kinh > trong nói tới "Tiến hành theo chất lượng" xuất nhập rất lớn, nhưng nhịp điệu, vẫn là đại thể không thay đổi.

Tại linh khí khổng lồ cơ sở phía dưới, Thẩm Tầm Yên rất nhanh thì hấp thu được một cỗ đủ để trùng kích luyện khí một tầng lực lượng.

Nàng tiếp tục y theo khẩu quyết chỉ thị, đem luyện hóa mà đến chân khí nhét vào trong đan điền, muốn lưu giữ lại. Thật không nghĩ đến, chân khí vừa tiến vào đan điền, liền lập tức tiêu thất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, phảng phất cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện!

"Chuyện gì xảy ra!" Chợt mở hai mắt ra, vô cùng kinh ngạc phi thường.

Cẩn thận cảm ứng, vừa mới còn rất cường thịnh chân khí, đã chỉ còn lại có yếu ớt một luồng, đồng thời đã ở chảy xuôi đi qua đan điền trong nháy mắt tiêu thất.

"Không nên a. Vừa mới vận hành chu thiên thời điểm rõ ràng không có vấn đề, vì sao cuối cùng vừa thu lại công, chân khí liền tiêu thất?"

Thẩm Tầm Yên chân mày to trợn chặt, nghi hoặc tới cùng.

Theo lý mà nói, lấy hiện tại tốc độ tu luyện, vừa mới hơn nửa canh giờ thổ nạp, đều có thể trực tiếp đi vào luyện khí một tầng. Có thể cuối cùng cái kia một chút, luyện hóa hồi lâu đoạt được chân khí đột nhiên tiêu thất, lại đưa nàng đánh hồi nguyên hình, trở lại hai bàn tay trắng nguyên điểm.

Tại mất đi tu vi, vô pháp quan sát bên trong thân thể tình huống dưới. Thẩm Tầm Yên vô pháp được biết bên trong kinh mạch của mình bộ phận tình huống, chỉ có thể tạm thời đè xuống trong lòng không hiểu, một lần nữa nhập định thổ nạp.

"Thử một lần nữa!"

Mi mắt khép lại, thiên địa linh khí lần nữa như thương hải nộ long ồn ào mà đến. Nàng không chút khách khí, một mình toàn thu, trực tiếp nhét vào trong cơ thể, luyện hóa thành tự thân pháp lực.

Sau nửa canh giờ, lại đến thu công chi tế.

Khi nàng đem luyện hóa tinh thuần không gì sánh được chân khí hướng đan điền hội tụ lúc, một hồi quý dị cảm giác lần thứ hai xuất hiện.

Phảng phất thân thể bên trong bị người đào cái lỗ giống như, những cái kia tinh thuần chân khí, lập tức từ trong động lộ ra đi, nửa điểm đều không còn lại!

Nàng không tin tà bắt đầu lại một lần nữa ném thử, kết quả sau nửa canh giờ, chân khí y nguyên vẫn là tiêu thất.

"Tại sao có thể như vậy, tại sao có thể như vậy?"

"Đan Điền Tử Phủ, vô cùng mệnh mông, chắc là có thể dung nạp vô biên pháp lực địa phương. Vì sao đến nơi này của ta, lại thành dạng này!"

Thẩm Tầm Yên hầu như phát điên.

Trách không được hội mất đi tu vi, nguyên lai nàng đan điền đã xảy ra vấn đề, tựa như châu nước bị thùng một lỗ giống như, có bao nhiêu thủy cũng phải chạy mất!

Có thể nàng lại có thể thế nào?

Tiêu Thiên Tùng vượt qua một lần thiên kiếp tu vi, đang tra nhìn xong nàng tình huống sau đó cũng chỉ có thể nói ừ ừ. Tử Phủ bị hư hỏng, chi sợ liền vượt qua lần thứ hai thiên kiếp cao nhân cũng phải than thở thế nhưng.

Vừa mới dấy lên nhiệt tình, bị một chậu nước lạnh tưới vào đỉnh đầu. Thẩm Tầm Yên ngơ ngác ngồi, lẩm bẩm nói: "Lẽ nào ta chỉ có thể trở thành người phạm, vô duyên tiên đạo sao. . ."

Há chỉ vô duyên tu tiên, nếu thật tiếp tục như vậy, nàng kết cục, sợ rằng sẽ rất không xong mới đúng.

"Sur ty "

"Thẩm sur ty "

Ngay tại nàng thất hồn lạc phách thời điểm, bên ngoài truyền đến một đạo nữ hài thanh thúy tiếng kêu.

Thanh nhi nhún nhảy một cái chạy vào, cách thật xa liền hướng Thẩm Tầm Yên bay nhào đi qua, cho cái thật to gấu ôm.

Thanh nhi cười hi hi nói: "Thẩm sur ty, một ngày không gặp, ngươi có nhớ hay không ta nha?"

Tại Loli hồn nhiên ngây thơ tiếng cười cảm hoá hạ, Thẩm Tầm Yên nặng nề tâm tình có chút chuyển biến tốt đẹp, sờ sờ Thanh nhi ý thức, nói: "Muốn "

Tiểu loli rất hài lòng nàng trả lời, từ trong ngực nàng đứng lên, sau đó hiển vật quý nói rằng: "Thẩm sur ty, ngươi biết không, Thanh nhi gần nhất rất nỗ lực tu luyện đâu! Mộ Dung sur ty mới vừa rồi còn khen ta đâu, nói ta chỉ cần tiếp tục bảo trì hiện tại tốc độ, tối đa nửa tháng, là có thể đạt được luyện khí tầng bốn!"

Luyện khí tầng bốn! Không đến mười bốn tuổi!

Nếu như Hành Vân sơn không có ra khỏi "Thẩm Tầm Yên" nhân vật như thế, cái này tuyệt đối cũng coi là một cái vô cùng tốt lắm!

Tiểu sur muội công lực tiến nhanh, Thẩm Tầm Yên vốn nên vì nàng cao hứng. Có thể vừa vận chính mình vừa mới tu hành bị nghẹt, sur muội liền nói cho tin tức này, so với phía dưới, tâm tình bộc phát trầm muộn.

Thanh nhi mất sắc cực kỳ, nhìn ra nàng hạ, hồ nghi nói: "Thẩm sur ty ngươi làm sao, có cái gì không vui chuyện sao?"

Thẩm Tầm Yên gượng ép cười, "Không có a, chỉ là đang nghĩ, không biết ta lúc nào mới có thể khỏi hẳn, bời Thanh nhi đi ra ngoài bên ngoài chơi."

"Há, là như thế này nha. Không quan hệ!" Thanh nhi bày ra một bộ ta rất hiểu chuyện dáng vẻ, đang cảm Thẩm Tầm Yên khuôn mặt, nói: "Sur ty tôn trọng quan trọng nhất, người ta chơi hay không cũng không đáng kể. Huống chi. . . Huống chi Mộ Dung sur ty cũng không cho người ta chơi lâu lắm. . ." Nói đến phần sau, lại thành vẻ mặt ủy khuất biểu tình.

Thẩm Tầm Yên cười một tiếng, xoa bóp nàng béo mập khuôn mặt nhỏ nhắn, "Chờ ta tốt, nhất định mang ngươi khắp nơi chơi đùa đi. Không chỉ là Thái Vân phong, toàn bộ Hành Vân sơn, thậm chí linh châu, đều có thể."

Thanh nhi nhàn tình sáng lên, "Được. Vậy chúng ta một lời đã định, móc tay làm chứng!" Nói liền đưa ra ngón út.

Thẩm Tầm Yên giơ tay lên, ngón tay ngọc nhỏ và dài, cùng Thanh nhi móc tay lập ước.

Trái phải vô sự, hai người liền trong phòng nói chuyện phiếm. Chỉ một lúc sau, Mộ Dung Sương cũng vội vàng hết Thái Vân phong sự vụ, đến đây cùng các nàng tiêu tọa. Về Thẩm Tầm Yên tình trạng, ngược lại là rất ăn ý không có ở Thanh nhi trước mặt nhắc tới.

Cho đến đang lúc hoàng hôn, Thẩm Tầm Yên lại phục một hồi Dưỡng Nguyên Ích Khí Tán, sau đó tam nữ cùng nhau dùng qua bữa tối, mới vừa biệt ly.

Thanh nhi có chỗ mình ở, Mộ Dung Surong ban đêm muốn tu luyện, sợ quấy rối Thẩm Tầm Yên, cũng không có ở lại Thái Vân điện. Thế là trống trải cung điện, trời vừa tối cũng chỉ còn lại có Thẩm Tầm Yên một thân một mình.

...

Đêm khuya.

Thái Vân điện hoàn toàn yên tĩnh, bên ngoài mơ hồ truyền đến chi chi côn trùng kêu vang, biểu thị mùa hạ đến.

Thẩm Tầm Yên trần trọc, khó có thể ngủ.

Trước đó ba ngày, cũng giống vậy như vậy. Bất quá khi đó là bởi vì còn không có đại nhập nhân vật, vô pháp thích ứng nữ nhân sinh hoạt. Nhưng bây giờ, nàng nhưng không cách nào suy nghĩ chính mình là nam hay nữ vấn đề. Bởi vì tu luyện nan đề, mới là nhất làm cho người đau đầu.

Không giữ được chân khí, coi như nàng thiên phú cho dù tốt gấp trăm lần, cũng vô pháp tụ tập được lực lượng. Chỉ có thể giống như một trận guồng nước, một đầu tiếp thủy, một đầu đưa nước, chính mình không lưu một giọt.

Dạng này tu luyện, còn có thể gọi tu luyện sao? Dạng này tu luyện, coi như lại khắc khổ, cũng không khả năng trường sinh bất lão, siêu phàm nhập thánh!

"Ai. . ."

Yếu ớt thở dài.

Thẩm Tầm Yên đẩy ra mền to, đi chân đất nha xuống giường, chỉ mặc lấy đơn bạc quần áo trong, đi tới phía trước cửa sổ.

Tối nay ánh trăng rất đẹp, đi qua ngày hôm trước mưa to cọ rửa, bầu trời trong, Lưu Ảnh hồ đánh một trận xong đi lưu nồng nặc mây đen đều đã bị tách ra.

Chỉ là trong lòng mây đen, làm thế nào cũng phát không ra, ánh trăng trong ngần, cũng không chiếu vào được.

Thẩm Tầm Yên hai tay đỡ tại trên bệ cửa sổ, chống cằm, nhìn lên bầu trời cái kia luân đầy Viên Minh thánh, suy nghĩ xuất thần.

Đêm hè gió nhẹ thổi qua, đơn bạc dưới quần áo, nhập vào cơ thể một mảnh thanh lương.

Nàng yếu ớt thầm nghĩ: "Thẩm Tầm Yên a Thẩm Tầm Yên, ngơoi nếu như cứ như vậy chết thật tốt, một trăm, không cần càng nhiều phiền não. Có thể hết lần này tới lần khác. . ."

"Có thể hết lần này tới lần khác, ta là vừa khéo như thế, trọng nghĩa cứu người, đột tử đầu đường, sẽ chết đến ngơoi chỗ này."

"Ngơoi thân thể này cố nhiên là cực mỹ, ngơoi nam nhân nào gặp cũng phải thần hồn điên đảo. Có thể ngơoi đẹp như vậy, để cho ta làm sao bây giờ? Ta là nam nhân a. . ."

Nam nhân mộng tưởng, là chinh phục. Nam nhân lãng mạn, là chiến đấu. Nam nhân hạnh phúc, là phù khoa một câu "Tình chương thiên hạ quyền, say năm mỹ nhân gối".

Mà nữ nhân. . .

Đại bộ phận nữ nhân, yêu cầu chỉ là một cái có thể nương tựa trọn đời nam nhân.

"Ai, nữ nhân các ngơoi hạnh phúc, ta là trải nghiệm không, cũng không muốn trải nghiệm. Nếu như có thể, ta ngược lại muốn làm một không tâm thường nữ nhân, tiên đạo độc hành, duy ngã độc tôn." Thẩm Tầm Yên tự lẩm bẩm.

Đáng tiếc, liền cái này nàng cũng muốn không đến.

Bỗng nhiên, nàng cảm giác mình đang cảm khuôn mặt đáng vẻ quá mức tiêu nữ nhi thái, thế là đứng lên, nhảy đến trên bệ cửa sổ, đem mình khám vào khung cửa sổ bên trong, nhếch lên cái chân bất chéo, tiếp tục ngắm trăng.

"Đây chính là ngơoi ý tưởng sao?" Một câu nghi vấn, mang theo tiếng cười khẽ, đột nhiên xuất hiện.

Đêm yên tĩnh phía dưới, cái này đột ngột vang lên thanh âm, làm cho tâm thần ngơoi căng thẳng.

"Ai!"

Thẩm Tầm Yên dọa cho giật mình, vội vàng thu hồi cả lơ phát phơ đáng vẻ, tả hữu chung quanh.

Thanh âm kia rõ ràng là người đàn ông phát ra! Ba ngày qua này, nàng gặp qua duy nhất một cái nam nhân chính là Tiêu Thiên Túng, nhưng rất rõ ràng, nói chuyện không phải Tiêu Thiên Túng!

Thái Vân phong không có nam đệ tử, Hành Vân sơn mặt khác hai đỉnh núi đệ tử cũng không dám tự tiện xông vào Thái Vân điện. Trường bối nếu tới, chỉ ít hội sớm thông báo một tiếng.

Cho nên mới người, cũng không nhân vật bình thường, có thể là linh châu bọn họ phái cao thủ!

Thảm Tầm Yên bốn phía nhìn quét, nhưng cũng không nhìn thấy bất luận cái gì thân ảnh tồn tại. Mà lúc này, cái thanh âm kia còn nói thêm: "Không cần tìm, ta liền ở trước mặt ngươi, ngươi đi về phía trước một bước dài, liền sẽ thân đến ta, không tin đại khả thử xem."

Đậu móa!

Thảm Tầm Yên trong lòng mắng to một tiếng, không nói hai lời bắn người triệt thoái phía sau, lui bảy tám bước xa mới dừng lại.

Mặc dù trước người rõ ràng chẳng có cái gì cả, nhưng nàng có thể xác định, thanh âm thật là từ trước chân truyền đến.

Gặp nàng phản ứng kịch liệt như thế, người nói chuyện cười ha ha, giễu giễu nói: "Chạy xa như vậy làm cái gì? Ta có thể vô thanh vô tức đến, tất nhiên là có một thân phi phàm kỹ năng. Nếu muốn đối ngươi làm chút cái gì, ngươi chính là chạy đi ra bên ngoài, cũng không làm nên chuyện gì a."

Lời là nói như vậy không sai, nhưng lão tử là cái nam, ngươi rời gần như vậy, hội nổi da gà a!

Thảm Tầm Yên ở trong lòng hỏi một câu, ngoài miệng liền nói: "Ngươi là người phương nào? Đêm khuya tới đây có gì muốn làm?"

"Đêm hôm khuya khoắc, cô nam quả nữ, ngươi nói ta tới làm gì?" Thanh âm kia giọng nói bộc phát nghiền ngẫm.

Thảm Tầm Yên đang nghĩ ngợi có muốn hay không nhanh lên kêu cứu, để tránh khỏi tao ngộ khó chịu sự tình. Đã nhìn thấy phía trước cách đó không xa hư không bắt đầu uốn éo, rồi ánh trắng bị nghiền nát trở thành quang điểm, một đạo thân ảnh chậm rãi hiển hiện.

Khi ánh trắng lần nữa trở nên sáng tỏ, dưới bệ cửa sổ đã thêm một người.

Đó là cái mười bảy mười tám tuổi đáng dấp thiếu niên lang, mặc mặc xanh nhạt áo dài, tóc tùy ý hệ, trong tay nắm lấy một thanh ngọc cốt quạt xếp, nhẹ nhàng lay động.

Hắn dung mạo cũng không như thế nào xuất chúng, có vẻ bình thường, nhưng trên người một cỗ ung dung tiêu sái khí độ, lại làm cho hắn phảng phát hóa thành minh nguyệt, dạy người kim lòng không được liến đầu đi ánh mắt.

Cái này nhân loại, cũng không tu sĩ tầm thường!

Chỉ một cái liếc mắt, Thảm Tầm Yên trong lòng thì có định luận.

Thiếu niên áo trắng nhẹ lay động quạt xếp, lưng thững tiến lên, khóe môi nhếch lên cười nhạt, "Cô nương, nghe nói ngươi nghĩ làm không tầm thường nữ nhân, ta chuyên tới để giúp ngươi."

Bạn đang đọc truyện *Lão Tử Là Tiên Nữ Convert* được tải miễn phí tại [WwW.EbookFull.Net](http://WwW.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 5: Thái Thượng Vong Tình

"Giúp ta? Làm sao giúp ta?"

Thảm Tầm Yên ôm cảnh giác, thiếu niên mỗi đi một bước, nàng liền theo lui ra phía sau một bước.

Cứ việc nàng biết đối phương tất nhiên là cái chỉ ít vượt qua một lần thiên kiếp cao thủ, như vậy đề phòng không có chút ý nghĩa nào.

Gặp nàng rất là cẩn thận, thiếu niên cũng liền không còn tới gần, dừng bước lại, cười nói: "Đã nói muốn giúp ngươi, tự nhiên là vì ngươi giải quyết lớn nhất nan đề."

Lớn nhất nan đề?

Thảm Tầm Yên tâm ý khẽ động, suýt chút nữa thoát miệng nói ra "Người có thể để cho ta thay đổi hồi nam nhân" lời.

Hoàn hảo đúng lúc ngưng lại, mới không có ném khỏi đây người. Nàng nghi nói: "Người là nói, có thể thay ta giải quyết nội thương sự tình?"

Thiếu niên gật đầu mỉm cười, "Cô nương không cần phải nói được như vậy mịt mờ, người tình huống, ta so người rõ ràng hơn. Chân khí vô pháp lưu lại, tu hành lại lâu, cũng không làm nên chuyện gì, đúng hay không?"

Thật đúng là biết!

Thảm Tầm Yên thâm kinh hãi, cảm thấy đã bắt đầu tin tưởng thiếu niên trước mắt.

"Người thật có biện pháp giúp ta khôi phục lại?" Nàng hỏi.

"Ừm." Thiếu niên gật đầu nói: "Không chỉ có thể giúp người ngăn chặn cái kia cổ tà lực, còn có thể truyền cho người bất thể thần thông. Thì nhìn cô nương người, có học hay không."

Lời này nghe làm sao như vậy giống thần côn lừa bán tiểu cô nương đây?

Chờ chút! Hắn nói là. . . Tà lực?

"Người là nói, trong cơ thể ta còn có ma khí tồn tại?" Thảm Tầm Yên nói.

Ma khí chi nguyên, chính là Thị Huyết Ma Châu, mà Thị Huyết Ma Châu, là đưa tới toàn bộ linh châu tu hành nói xuống dốc chỗ căn nguyên!

Thiếu niên hồi nói: "Không phải ma khí, mà là tà khí. Loại lực lượng kia xuất xứ từ sáu đạo bên trong A Tu La đạo, vượt qua xa giới này tu sĩ có khả năng khống chế, cho nên chạm đến pháp châu người cuối cùng đều chết, chỉ có người may mắn sống sót. Mà bây giờ, pháp châu ngay tại bên trong cơ thể người, nếu không áp chế lực lượng, không ngoài một năm, người liền sẽ hóa thành nhất tôn Tà Thần, mất đi người sở hữu tất cả, bao quát linh hồn."

A Tu La đạo, Tà Thần!

Thảm Tầm Yên sắc mặt đại biến.

Trước đó nàng chỉ biết là Thị Huyết Ma Châu là một kiện linh châu mấy nghìn năm qua xuất hiện qua, tối cường đại pháp bảo. Nhưng lại không biết, nó dĩ nhiên là nhất kiện địa vị to lớn như thế tà vật!

Thảm Tầm Yên nói: "Thị Huyết Ma Châu không phải bay đi sao? Người nói nó tại trong cơ thể ta, ta như thế nào tin tưởng?"

Thiếu niên thu về quạt xếp, đối lấy nàng phản bưng một ngón tay, một bó ngũ thái hà quang từ quạt xếp thượng phóng ra.

"Hôm đó pháp châu bỏ chạy một màn, bất quá là nó vì tránh né Đại La Thiên truy tung mà thiết hạ nguy trang a. Lúc đó ta cũng xác thực vì nó chỗ lẩn, không duyên cớ chạy mấy trăm ngàn dặm, tìm rất nhiều địa phương. Người xem, nó ở nơi này, liên tục cắn nuốt người pháp lực. Người Trúc Cơ Kỳ tu vi, đã bị nó thôn phệ sạch sẽ. Nếu như vô pháp ngăn chặn, coi như người lại vượt qua mấy lần thiên kiếp, cũng chỉ có thể trở thành vật hi sinh."

Theo thiếu niên giải thích, Thảm Tầm Yên dưới rốn Từ Phủ vị trí chỗ ở, bị ngũ thái hà quang chiếu rọi thành trong suốt đáng sợ, hiển hiện ra một khóa đen kịt bên trong xen lẫn xích hồng sắc thái châu sắp tới. Hạt châu kia, chính là Mộ Dung Surong miêu tả qua "Thị Huyết Ma Châu" đáng sợ, lúc này nó trôi nổi trong đan điền chỗ, đang không ngừng hấp thụ lấy từng luồng yếu ớt chân khí. Thậm chí còn, dường như ngay cả sinh mạng lực, đã ở dần dần bị hút đi.

Thảm Tầm Yên nhìn chính mình trong bụng tất cả, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng mà xuống.

Thiếu niên này thủ đoạn phi phàm, nếu như hắn nói không giả, sợ là một cái trên trời tới siêu nhiên tồn tại. Dạng này người, không cần thiết lừa nàng.

Giả sử hạt châu này thật sự là một chuyện liên "Đại La Thiên" người đều muốn kiêng kỵ khủng bố tà vật, cái kia bị hạt châu phụ thể nàng, tuyệt khó bình yên vô sự!

"Như thế nào, người có thể nguyện tiếp thu ta trợ giúp?" Thiếu niên lại cười nói.

"Ta nguyện." Thảm Tầm Yên lập tức hồi nói. Chợt lại hỏi: "Có thể người tại sao muốn giúp ta?"

Thiếu niên lại tạo ra quạt xếp, một bên phe phẩy, vừa đi gần, đáp: "Vừa đến, cái này Tu La Pháp Châu là chủ chiến chủ sát vật, tại giới này mà nói quá mức hung hiểm, không thể đảm nhiệm tùy ý tàn sát sinh linh."

Lưu Ảnh hồ đánh một trận thảm kịch ở trong đầu chảy qua, Thảm Tầm Yên âm thầm gật đầu.

Nếu như vật ấy không người áp chế, giống như trận chiến kia thảm án còn không biết muốn phát sinh bao nhiêu.

Thiếu niên tiếp tục nói: "Thứ hai, tư chất nguoi phi phạm, mơ hồ có thành tiên chi tướng, nếu có được đến diệu pháp chi dẫn, đợi một thời gian nhất định có thể có một phen hành động. Ta từ trước đến nay yêu tài, không muốn nhìn nguoi trở thành A Tu La."

"Thứ ba nha. . ." Hắn nhếch miệng cười cười, "Cô nương nguoi như vậy đẹp, hại ta suốt nửa động phạm tâm, ta phải mượn cơ hội trừng phạt nguoi một chút a."

Nghiêm phạt?

Đậu móa, đây ý là muốn. . .

Thẩm Tâm Yên nhất thời có loại dự cảm bất tường.

Không chờ nàng hỏi, thiếu niên liền đảo qua trò đùa chi sắc, nghiêm mặt nói: "Sau đó ta sẽ thay nguoi trấn áp Tu La Pháp Châu, trả lại nguoi tu hành cơ hội. Bất quá cái kia tà vật chỉ dựa vào trấn áp còn thiếu rất nhiều, nó thường cách một đoạn thời gian liền sẽ bạo phát một lần phản kháng, đến lúc đó nguoi nếu không có tương ứng tu vi, ắt sẽ bị phản phệ, trở thành một bầy đủ Tu La. Không khỏi việc này phát sinh, ta còn hội truyền cho nguoi một bộ diệu pháp, nguoi dụng tâm tu hành, tự sẽ nhanh chóng trưởng thành, sở hữu đối kháng Tu La Pháp Châu lực lượng."

"Nhớ kỹ, Tu La Pháp Châu tuy là tà vật, nhưng đồ vật vốn không tốt xấu chi phân, chỉ cần nguoi nội tâm đủ rất mạnh mẽ, không bị tà tính mê hoặc, luôn có một ngày, có thể thoát khỏi ảnh hưởng, đem luyện hóa không chế! Mà hắn lực lượng, không cần ta nhiều lời, nói vậy nguoi cũng minh bạch."

"Ta truyền cho nguoi cái này diệu pháp, tên là < Thái Thanh Thường Vi Tâm Kinh >, dụng tâm tu hành, đối nguoi có chỗ tốt vô cùng. Tuyệt đối không thể buông lỏng."

Dứt lời, thiếu niên dừng bước tại Thẩm Tâm Yên trước nguoi, quạt xếp phiến cốt điểm tại nàng mi tâm chỗ, một bó ngũ thái hà quang hiện lên ra.

Chỉ một thoáng, rộng lượng ý thức thủy triều cuộn cuộn tới, như muốn tách ra Thẩm Tâm Yên ý chí.

Thái Thượng Vong Tình Quyết, Lưỡng Nghi Sinh Diệt Trận. . .

Không chỉ là tâm pháp, nương theo mà đến, còn có càng nhiều trên đời hiếm thấy nội dung!

Làm Thẩm Tâm Yên phục hồi tinh thần lại thời điểm, thiếu niên đã thối lui đến nàng ba bước ở ngoài đứng vững.

Xem ngoài cửa sổ, ánh trăng di chuyển về tây, không ngờ đi qua gần một canh giờ.

Trong đầu khổng lồ lượng tin tức, để cho Thẩm Tâm Yên còn hốt hoảng vô pháp định niệm, thiếu niên lúc này mở miệng nói: "Bí pháp đã truyền thụ cho nguoi, tà vật cũng đã thay nguoi trấn áp, sau này mệnh số như thế nào, thì nhìn nguoi tự thân tạo hóa."

Nguyên lai tại nàng tiếp thu < Thái Thanh Thường Vi Tâm Kinh > nghi thức xối nước lên đầu thời điểm, hắn đã thuận tiện đem Tu La Pháp Châu cũng cho trấn áp.

Thẩm Tâm Yên cảm ứng một chút, phát giác trong cơ thể mình quả nhiên bắt đầu có từng tia pháp lực dấu hiệu, không còn giống như trước đó vắng vẻ.

Chậu nước bộ phận thông suốt miệng đã bị bê tông lấp lên, sau đó chỉ cần nàng bình thường tu bổ, thì không cần lo lắng lần nữa đổ vào.

Vui mừng trong bụng, nàng phảng phất chứng kiến chính mình tu tiên thành đạo hy vọng.

Đêm rất yên tĩnh.

Thiếu niên áo trắng đứng ở dưới ánh trăng, đối nàng nói: "Tại giới này dừng hơn mười ngày, ta cũng nên trở về. Nguoi tốt từ trần trọng. Nếu là có một ngày nguoi bị tà vật phản chế, có thể ta sẽ lần nữa trở về, tự tay đưa nguoi đưa vào A Tu La đạo." Nói xong, thân ảnh bắt đầu ở dưới ánh trăng dần dần làm nhạt.

Thẩm Tâm Yên gạt đầu, thầm nghĩ chính mình chắc chắn sẽ nỗ lực tu luyện, để cầu sớm ngày đắc đạo thành tiên, thay đổi hồi thân nam nhi.

Mất thấy thiếu niên áo trắng liền muốn tiêu thất, nàng chợt nhớ tới cái gì, có điểm bất an, hỏi tới: "Chờ một chút, nguoi còn chưa nói nguoi nghiêm phạt là cái gì?"

Vừa mới thiếu niên này cũng đã có nói phải trừng phạt nàng một chút, nếu là không hỏi rõ, về sau nhưng là không còn pháp an tâm tu luyện, bằng không vạn nhất trong công pháp đâu có hãm hại làm sao bây giờ?

Thân ảnh gần tiêu thất thiếu niên nghe vậy, xấu xa cười một chút, hỏi nói: "Lẽ nào nguoi rất ưa thích bị người nghiêm phạt sao? Ah, không nói gạt nguoi, ta cho nguoi nghiêm phạt, ở nơi này < Thái Thanh Thường Vi Tâm Kinh > bên trong. Tu luyện công pháp này nguoi đâu, là nhất định phải cả đời bảo trì đồng tử thân. Nguoi nên nhớ kỹ, về sau hàng ngàn hàng vạn không được cùng nam nhân hoan hảo, vô luận nhiều ưa thích đều không thể ah"

Vừa dứt lời, hắn thân ảnh đã làm nhạt tiêu thất, cũng không còn cách nào nhìn thấy.

Nghe xong một câu cuối cùng, Thẩm Tâm Yên nhất thời dờ khóc dờ cười.



Nguyên lai trong công pháp đầu thật là có hãm hại a.

Bất quá đối với sở hữu nam nhân linh hồn nàng mà nói, ở nơi này là nghiêm phạt, rõ ràng là không có khả năng vượt qua nguyên tắc nha! Còn nữa nói, coi như không có nam nhân linh hồn, trước kia cái thiên nữ Thẩm Tầm Yên, chỉ sợ cũng chường mất thế gian này bất kỳ một cái nào nam tử, hội cả đời thù thân như ngọc.

Bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, vừa mới cái kia tướng mạo phổ thông, lại lai lịch phi phạm thiếu niên, dường như cũng rất có mị lực đây.

"Phi phi phi! Nghĩ gì thế!"

Thẩm Tầm Yên một hồi liền phun, nổi da gà cả người, suýt chút nữa cho là mình muốn khom.

Thật sâu hút mấy miệng đem hề thanh lương không khí, Thẩm Tầm Yên thả lỏng tâm thần.

Lần nữa đi tới trước cửa sổ, nàng nhìn trên trời minh nguyệt, thư thái cười.

Mặc dù không có hồi lai lịch thiếu niên, nhưng đại khái có thể đoán được, chắc là từ một cái tên là "Đại La Thiên" địa phương tới.

Đại La Thiên tại trong thần thoại chính là thiên giới ý tứ, tên kia không làm được là cái đã thành tiên đại nhân vật. Cứ như vậy, hẳn truyền thụ công pháp tự nhiên cũng là thế gian nhất đẳng thần công.

Có thần công kia, hơn nữa vốn là kinh thế hãi tục thiên phú, lo gì sau này không thể tung hoành thiên hạ đây?

"Ngô. . . Bất quá cái này cái quý gì hạt châu ngược lại là phiền phức, vậy mà giấu ở trong cơ thể ta. Nếu có thể móc ra ném xuống là tốt rồi." Oán thầm một câu, nâng một tay mon trớn dưới rốn ba phần vị trí, phảng phất có thể chạm tới bằng phẳng trong bụng đầu viên kia tạo hạ vô số sát nghiệt Tu La Pháp Châu.

Ngón tay ngọc keo kiệt hai lần, đáng tiếc chỉ mò đến tron bóng bụng dưới, không cảm giác được hạt châu tồn tại, càng không cần phải nói móc ra.

Bỗng nhiên, nàng ý niệm trong đầu khẽ động.

Nếu không. . . Từ chỗ khác địa phương keo kiệt keo kiệt xem?

Ngọc thủ lặng yên dời xuống, trong mắt đẹp hiện lên dị dạng màu sắc.

Nhìn hai bên một chút, bên cạnh không có bất kỳ ai, thật có điểm muốn thử xem đây.

Nhưng là nàng lại nghĩ một chút, vạn nhất bên cạnh có cái hội ẩn thân nam nhân tại rình coi làm sao bây giờ!

Tính, vì mình mỹ nữ hình tượng, hay là chờ về sau lúc rảnh rồi sẽ chậm chậm thử đi.

Hiện tại, tối trọng yếu là tiên tu luyện!

Đi chân đất nha trở lại bên giường, Thẩm Tầm Yên chuẩn bị đã tọa nhập định, thử một chút tu luyện < Thái Thanh Thường Vi Tâm Kinh > bên trong hạch tâm công pháp < Thái Thượng Vong Tinh Quyết >. Khóe mắt liếc qua, lại ngẫu nhiên quét gối đầu giường bên vị trí, lẳng lặng thả lấy một thanh ngọc cốt quạt xếp!

Là thiếu niên áo trắng trong tay cái kia thanh cây quạt!

Bảo bối tốt!

Hầu như vô ý thức, Thẩm Tầm Yên trong lòng thoáng qua một vệt ánh sáng.

Theo sát, chính là thốt ra một câu: "Em gái nguoi a, cấp cho liền trực tiếp cho tốt, đặt cái gối ở bên cạnh, mấy cái ý tứ đâu!" Lật cái Đại Bạch Nhãn.

Ba một tiếng tạo ra quạt xếp, chỉ thấy mỏng ngọc mặt quạt thượng hoa văn ba chữ to ta, quên, lấy.

". . ."

## Chương 6: Tu luyện

"Bệnh tâm thần. . ."

Thẩm Tâm Yên phi nói.

Tĩnh, mặc kệ hần. Tất nhiên cây quạt đã đưa cho nàng, cái kia chính là nàng đồ vật. Một cái hư hư thực thực nhân vật thần tiên dùng cây quạt, coi như không phải "Thần khí" cũng là "Tiên khí", có thể sử dụng rất lâu đây.

Thử trước một chút tu luyện đi, cũng không biết cái này < Thái Thượng Vong Tĩnh Quyết > có phải hay không giống như danh tự lợi hại.

Cất xong quạt xếp, Thẩm Tâm Yên khoanh chân ngồi xuống, đem ý thức đắm chìm đến vừa mới đạt được không lâu < Thái Thanh Thường Vi Tâm Kinh > bên trong.

Bộ này tâm kinh nội dung thập phần lớn lớn phức tạp, trong khoảng thời gian ngắn vô pháp hiểu hết, chỉ có thể từng điểm từng điểm đi đào móc cùng học tập.

Đề cho nàng ngoài ý muốn là, < Thái Thanh Thường Vi Tâm Kinh > giai cấp thật không có ngay từ đầu cảm giác nhiều như vậy, tổng cộng chỉ có bốn cái bộ phận, theo thứ tự là: < Thái Thượng Vong Tĩnh Quyết >, < Lưỡng Nghi Sinh Diệt Trận >, < Thanh Vi Quan Tâm Đồ >, cùng với < Tiểu Tu Di Vô Lượng Bí Pháp >.

Chỉ là bởi vì cái này bốn loại đồ vật đều bao hàm rộng lượng tin tức, cho nên mới đề cho nàng làm cho là mình đạt được là hầu như một cái tàng thư quán điển tàng.

Mặc dù tổng cộng chỉ có tứ phần đồ vật, nhưng cái này bốn dạng đồ vật, lại không có một cái là món hàng tầm thường.

< Thái Thượng Vong Tĩnh Quyết > làm hạch tâm tâm pháp, là trọng yếu nhất, có người nói chỉ cần ngộ tính đủ đủ, một đường tu luyện xuống dưới, đủ để vượt qua Tam Tai Cửu Kiếp, thành tựu bất thế thân thông.

< Lưỡng Nghi Sinh Diệt Trận > danh như ý nghĩa, là một loại trận pháp. Trận pháp này thâm ảo trình độ, lấy Thẩm Tâm Yên hiện tại nhãn giới căn bản ngay cả nhập môn đều khó khăn, chỉ có thể mơ hồ nhìn ra, trận pháp này sở hữu vô cùng biến hóa, mười phần thần kỳ.

Mà < Thanh Vi Quan Tâm Đồ >, thì là một phần "Luyện hồn" bí thuật. Tu hành giả không chỉ là sở hữu lực lượng cường đại, đồng thời cũng muốn sở hữu cường đại linh hồn, bằng không mặc dù thân thể bất diệt, linh hồn cũng sẽ chậm rãi tiêu vong diệt.

Nếu như nói < Thái Thượng Vong Tĩnh Quyết > là có thể đề cho người ta trường sinh bất lão tâm pháp, như vậy < Thanh Vi Quan Tâm Đồ >, chính là một phần có thể làm cho người nhảy ra luân hồi bí thuật!

Còn có < Tiểu Tu Di Vô Lượng Bí Pháp > cũng tương đối, đơn giản mà nói, có thể xưng là "Hư không độn thuật". Tu luyện thành công sau đó, liền có thể tại trong hư không xuyên toa, so phi hành không biết phải nhanh gấp bao nhiêu lần.

Cái này tứ đại bí pháp, đều không có đủ tính thực chất công phạt năng lực, nhưng nếu có thể nắm giữ toàn bộ, mặc dù không công không phạt, cũng có thể trở thành trên đời hiếm thấy chí cường giả!

Xem qua < Thái Thanh Thường Vi Tâm Kinh > nội dung, Thẩm Tâm Yên lòng tin lại tăng vài phần, lập tức không lãng phí thời gian nữa, trực tiếp bắt đầu tu luyện lên < Thái Thượng Vong Tĩnh Quyết > tầng tâm pháp thứ nhất.

< Thái Thượng Vong Tĩnh Quyết > cùng sở hữu chín tầng tâm pháp, một tầng so một tầng phức tạp. Mà hạch tâm nội dung quan trọng, chính là ở chỗ "Vong tình" hai chữ.

Cái gọi là "Vong tình", cũng không phải đơn thuần là chỉ quên mất tình yêu nam nữ, mà là không vì cảm xúc mà thay đổi, không vì tình cảm chỗ quấy nhiễu, không có phần nộ, bi thương, cảm động, ưa thích, chấp nhất vân vân tự. Tu tới chỗ sâu, tức đạt được không đau khổ không vui, vong tình vong ngã cảnh giới.

Vong tình vong tình, "Tình" là thuốc dẫn, "Quên" mới là mục.

Vong tình cũng không phải vô tình, càng không phải là tuyệt tình. Triệt để vô tình vô nghĩa, đó là cái xác không hồn, khô lòi Tu La, mà không phải là nhân loại.

Vong tình, là thánh nhân cảnh giới, thánh nhân, cũng chính là "Thái thượng".

Không đa nghi pháp cũng không khả năng yếu nhân ngay từ đầu liền trực tiếp vong tình, bằng không còn muốn tâm pháp làm gì, người tu luyện chính mình cũng đã là thánh nhân.

Tâm pháp này sở dĩ chia làm chín tầng, chính là muốn dùng loại này từng tầng một tiến dần lên phương thức, tới là nhất cuối cùng "Vong tình" cảnh làm chán dẽm.

Bước đầu tiên, cũng chính là tâm pháp tầng thứ nhất, tên là "Minh Tâm".

Minh Tâm Kiến Tính, mới có thể thể ngộ thiên địa, thấy rõ đạo pháp đại thiên.

Trên đời mỗi người đều có tâm, nhưng không phải mỗi người đều có thể Minh Tâm. Có người tâm thường trọn đời, không biết mình muốn là cái gì, cũng không biết chính mình đến cùng là cái gì, chỉ vì sống mà sống lấy, chỉ vì bận rộn mà bận rộn.

Còn tốt, Thâm Tâm Yên cũng không phải như thế người. Vô luận là trước kia cái thiên nữ, vẫn là hiện tại mới linh hồn, đều có chính mình truy cầu, biết mình đang làm cái gì.

< Minh Tâm Thiên > nhập môn không tính khó, Thâm Tâm Yên hoa một khắc đồng hồ thời gian chăm chú cảm ngộ đi qua, liền bắt đầu vận chuyển tâm pháp, tiến hành lần đầu tiên Thái Thượng Vong Tình Quyết tu luyện.

Khi nàng nhắm hai mắt lại, mãnh liệt linh khí hải dương lần thứ hai xuất hiện, găm thét đưa nàng bao phủ.

Từng cỗ một linh khí điên cuồng rót vào trong cơ thể nàng, bị rất nhanh chuyển hóa thành từng tia từng sợi chân khí.

Nàng cũng không biết, cỗ thân thể này trước kia thiên phú tuy tốt, nhưng cũng không có khủng bố đến tình cảnh như vậy. Chỉ là bởi vì bị Tu La Pháp Châu ảnh hưởng, kinh mạch mở rộng tới "Đại A Tu La" cấp độ, thôn phệ linh khí tốc độ mới có thể trở nên kinh người như vậy.

Trong đan điền, viên kia hiện lên nhàn nhạt màu đỏ quang mang hạt châu màu đen bị một cái âm dương pháp trận kiềm nén tại vô biên khí hải trong góc, thỉnh thoảng tiêu tán ra mảnh khóe Tiểu Hắc sắc khí lưu, ý đồ chạy trốn.

Pháp châu bị trấn áp, không có tham lam vô chỉ cảnh Thôn Phệ Giả, trong kinh mạch chảy vào tinh thuần chân khí liền sẽ không lại tiêu thất. Mặc dù Trúc Cơ trung kỳ tu vi đã bị hút hầu như không còn, nhưng thân thể cơ sở vẫn còn, cho nên tu luyện lên Luyện Khí Kỳ quá trình trở nên càng thuận lợi, đơn giản là nước chảy thành sông.

Theo tâm pháp vận hành, càng ngày càng nhiều linh khí bị chuyển hóa làm chân khí, ở lại trong cơ thể. Thâm Tâm Yên khí tức, rất nhanh lớn mạnh, tu vi cũng lấy một cái nghe rộn cả người tốc độ, cực nhanh tăng trưởng.

Một đêm này, nàng không có nghỉ ngơi.

Tu vi tăng trưởng vui vẻ quả thực để cho người ta nghiện, Thâm Tâm Yên tham lam hấp thu nồng nặc thiên địa linh khí, thẳng đến thân thể dần dần có cảm giác thỏa mãn, mới dừng lại.

Mở mắt ra, sắc trời không ngờ chiếu sáng, đông phương chân trời kim quang sơ hiện, lập tức phải mặt trời mọc.

Thâm Tâm Yên đứng dậy, hô hấp một ngụm buổi sáng thanh lương không khí, thể xác và tinh thần câu thư.

Giơ tay lên ngưng tụ chân khí, một luồng nhìn không thấy lực lượng nổi lên. Nàng nhẹ nhàng vung lên, chỉ thấy nửa trượng bên ngoài màn bị thổi lên.

"Cảm giác này, chắc là Mộ Dung Suong nói luyện khí một tầng cảnh giới, khoảng cách luyện khí tầng hai đều rất gần." Trong lòng phán đoán.

Một đêm tu luyện thì đạt đến luyện khí một tầng, tốc độ này nói ra không biết muốn hù dọa chết bao nhiêu người. Là thành thực kinh mạch, thành thực linh hồn, cộng thêm đỉnh tiêm thiên phú và công pháp, mới tạo nên lúc này nàng.

Sáng sớm chim thước mà vui mừng mình, Thái Vân phong các nữ đệ tử sáng sớm liền đã thức dậy tu luyện.

Thâm Tâm Yên mặc xiêm y, xoa không biết rõ làm sao xử lý tóc dài, từ chính điện đại môn đi ra.

Đây là nàng sau khi tỉnh lại, lần đầu tiên đi ra Thái Vân điện.

Thái Vân điện xây dựng ở ngọn núi nơi giữa sườn núi, bên ngoài có một mảnh rộng mở mặt cỏ, bãi trên có hai ba chục tên mặc không nhiễm một hạt bụi bạch y nữ đệ tử, bên cạnh thân thả lấy một thanh bảo kiếm, lúc này ngay mặt hướng mặt trời mới mọc đang ngồi tu luyện.

Tại những cái kia người trước mặt nhất, chính là Thanh nhi cùng Mộ Dung Suong. Mộ Dung Suong là đại thủ tọa, đồng thời cũng là hiện tại Thái Vân phong đại sư tỷ, trừ xử lý mọi việc, còn muốn chú ý chỉ điểm Thái Vân phong luyện khí sáu tầng phía dưới các sư muội tu hành.

Xanh lá mạ sắc mặt cỏ, đậm kim sắc ánh mặt trời, còn có núi xa bắt đầu khởi động mỏng mây mù ai, thỉnh thoảng truyền đến hạc ré chim thước hát, để cho cái này thâm sơn chỗ tu hành, có vẻ yên tĩnh thêm xuất trần.

Thâm Tâm Yên không muốn đánh quấy nhiễu phần này an tường, dựa ở bên ngoài đại điện trên trụ đá, lẳng lặng thưởng thức xinh đẹp tiên tử nhóm bóng lưng.

Qua có một hồi, mặt trời mới mọc dần dần lên cao, ngày mùa hè nhiệt độ cao bắt đầu bộc lộ tài năng.

Các sư muội từng cái thu công đình chỉ tu luyện, đem tinh thuần pháp lực nhét vào Từ Phủ bên trong.

Tiểu loli Thanh nhi cái thứ nhất đứng lên, đuổi cái Tiểu Lại eo, hô hấp lấy không khí mới mẻ, cười hì hì nói: "Các sư tỷ, ta cảm thấy ta hôm nay lại trở nên lợi hại hơn đâu!"

"Dạ dạ dạ, chỉ người quý nha đầu lợi hại được thôi." Tọa Thanh nhi bên cạnh nữ đệ tử xoa xoa nằng đầu nhỏ cứng chiều nói.

Cái kia nữ đệ tử tên là Chu Tĩnh, mấy ngày hôm trước Thẩm Tầm Yên mới vừa khi tỉnh dậy đã ở Thái Vân điện trong, cùng nằng quan hệ không tệ, tu vi cũng có luyện khí tầng năm.

Chúng nữ nhao nhao thu công đứng dậy sau đó, Mộ Dung Surong nhắc tới bảo kiếm, đối chúng nữ nói: "Bắt đầu luyện kiếm đi. Thanh nhi, hôm nay ta cùng người luyện."

"A " Thanh nhi khuôn mặt nhỏ nhắn lập tức sụp xuống, không vui nói: "Mộ Dung sư tỷ, người ta muốn cùng Từ Lộ sư tỷ đối luyện."

Mộ Dung Surong cười một tiếng, xoay người lại, "Vậy được rồi, người giống như. . ."

Lời đến phân nửa bỗng nhiên cứng đờ, bởi vì nằng chứng kiến đại điện thạch trụ phía dưới, khoanh tay mà cười Thẩm Tầm Yên.

Theo Mộ Dung Surong ánh mắt, Thái Vân phong chúng nữ nhao nhao hồi quá mức, sau đó nhao nhao ngậy người.

Thẩm Tầm Yên người tại cao dưới mái hiên, tắm tà tà rơi ánh mặt trời, bao phủ tại nhân nhạ kim sắc trong màn sương lấp lóa, như mộng như ảo. Chưa từng đụng tâm xử lý tóc dài, cùng ăn mặc tùy ý ngọc quần trắng, để cho nằng xem ra lười biếng tàn mạn, trong lúc lơ đãng tàn mất ra vô hạn mị lực.

Chính là đều là nữ tử, các nằng cũng không khỏi trở nên ngẩn ngơ.

Ít khi, Mộ Dung Surong mới hồi phục tinh thần lại, nói: "Tầm Yên, người làm sao đi ra? Thương thể của người còn chưa xong mà, nhanh hồi trong phòng đợi đi."

Hơn các nữ đệ tử thì là lộ ra nụ cười nhân nhạ, an tâm.

Ở trong mắt các nằng, Thẩm Tầm Yên thì dường như một viên thuốc an thần, dù là sư môn lúc này gặp đại nạn, bấp bênh, chỉ cần nằng tại, sẽ trả là cao lớn không ngã.

Thẩm Tầm Yên lần này không có ngoan ngoãn nghe lời hồi phòng, mà là lững thững đi trên thềm đá đi xuống, đi tới trên sân cỏ.

Nằng nói: "Ta cái này tiền hậu hậu đều năm hơn nửa tháng, vẫn là đi ra phơi một chút thái dương, miễn cho mốc meo. Các người tiếp tục đi, không cần phải để ý đến ta."

"Nhưng là. . ." Mộ Dung Surong do dự một chút, gặp nằng khí sắc quả thực tốt không ít, mới nói: "Được rồi, vậy người ở bên kia nhìn là tốt rồi, các loại (chờ) hết bệnh trở lại mang mọi người luyện công."

Ý nói, thật là không để cho nằng cần nhờ quá gần, miễn cho bị thương tổn được.

Thẩm Tầm Yên không có cự tuyệt, đi tới một bên dưới cây ngò, lẳng lặng xem xét chúng nữ múa kiếm phong tư.

Luyện kiếm, là các tu chân giả hầu như lớp phải học. Bởi vì tuyệt đại đa số người tu chân vấn đạo cũng không chỉ là vì trường sinh, trên đường còn miễn không cần tranh đấu.

Mà kiếm, chính là thường thấy nhất binh khí.

Nữ tử múa kiếm, tự có một phen mỹ cảm. Hơn nữa các nằng không chỉ là đang đùa chủ nghĩa hình thức, lẫn nhau giao tháo dỡ ở giữa ánh sáng mắt thường nhìn thấy được mang lấp lóe, kiếm khí tung hoành, hơi có mấy phần cao thủ khí thế.

Mặt cỏ rất lớn, hai ba chục vị nữ đệ tử bắt cặp luyện tập cũng còn lộ ra rộng mở. Thẩm Tầm Yên một bên xem, một bên thâm nghĩ chờ mình tu vi cao hơn một chút về sau, cũng nên học một chút pháp thuật hoặc là kiếm pháp bằng thân. Bằng không chỉ dựa vào < Thái Thanh Thường Vi Tâm Kinh >, sau này cùng người tranh đấu sợ là muốn giặt gấu vá vai.

Bỗng nhiên.

"Đồng "

"Đồng "

"Đồng "

. . .

Phía đông Kinh Vân phong phương hướng truyền đến gấp trăm thấp chuông vang, luyện kiếm chúng nữ nghe tiếng, đồng loạt dừng lại, lộ vẻ nghi ngờ.

Chủ phong chuông vang, tất có xảy ra chuyện lớn!

"Đại thủ tọa?" Chúng nữ nhìn về phía Mộ Dung Surong.

Mộ Dung Surong nhủ mảy, thu hồi bảo kiếm, đối chúng nữ nói: "Các người tiếp tục luyện tập, ta đi Kinh Vân phong nhìn một chút. Thanh nhi, Chu Tinh, các người chiếu cố tốt Tầm Yên."

Vừa dứt lời.

Phía đông đột nhiên nghe thấy kinh lôi nổ vang, theo sát chính là một đạo nổi giận quát tiếng: "Thảm Tầm Yên, nhanh tới lãnh cái chết!"

Bạn đang đọc truyện *Lão Tử Là Tiên Nữ Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 7: Lai giả bất thiện

"Thảm Tầm Yên, nhanh tới lãnh cái chết!"

"Nhanh tới lãnh cái chết. . ."

"Nhanh tới lãnh cái chết. . ."

Gầm lên một tiếng giống như thiên lôi ầm vang, tại quần phong ở giữa tạo nên hồi âm trận trận.

Thái Vân điện trước các vị nữ tu đồng thời biến sắc.

"Thảm sư tỷ!" Các nàng xem hướng dưới cây phơi nắng Thảm Tầm Yên.

Cái sau cau mày chậm rãi đứng dậy, nhìn phía mặt đông, tâm hiện ra một cỗ cảm giác nguy cơ.

Dám đến Hành Vân sơn mệnh ra cuồng ngôn, hơn nữa còn la hét muốn giết nơi đây "Đệ nhất cao thủ" người, cũng không kẻ đầu đường xó chợ.

Chỉ sợ là lai giả bất thiện, thiện giả bất lai!

"Tầm Yên." Mộ Dung Surong biết Thảm Tầm Yên tính cách, cũng biết nàng tính cách, vội la lên: "Thanh âm này như là Huyền Ân tông Liệt Kiếm chân nhân! Người ngoan ngoãn ở chỗ này đợi, cái nào cũng không cho đi."

"Liệt Kiếm chân nhân?" Thảm Tầm Yên đưa qua một cái hơi ánh mắt.

Mộ Dung Surong vội vã giải thích: "Chính là Huyền Ân tông còn sót lại một vị Trúc Cơ cao nhân! Người ở đây Lưu Ảnh hồ liên sát hơn mười vị bị ma hóa một kiếp tu sĩ, bên trong có ba vị đều là Huyền Ân tông, Liệt Kiếm chân nhân xưa nay có thù tất báo, cái này tới quyết sẽ không từ bỏ ý đồ!"

Cái này có thể phiền phức!

Giết người ta ba cái đồng môn cao thủ, bây giờ người ta tới tìm thù, nàng lại chỉ có luyện khí một tầng tu vi, căn bản không thể nào là đối thủ!

"Sư tỷ sư tỷ, người đừng sợ, Tiêu sư thúc sẽ đánh chạy người xấu!" Thanh nhi nắm quả đu đủ nhỏ thiên chân vô tà nói.

Hơn người nữ cũng nhao nhao gật đầu. Có Tiêu sư thúc tại, hơn nữa Thảm sư tỷ, chính là Liệt Kiếm chân nhân đây tính toán là cái gì.

Mộ Dung Surong lại không cho là như vậy, "Tất nhiên chuông kêu, tràng diện tất nhiên không có các người tưởng tượng đơn giản như vậy. Ta đi trước Kinh Vân phong nhìn một chút, các người đều đang hoàng đợi ở chỗ này, cái nào cũng không cho đi!" Nói xong liền muốn ngự kiếm bay lên.

"Chờ một chút!" Thảm Tầm Yên ngăn lại Mộ Dung Surong.

Lý trí mà nói, lúc này nàng thực lực không đủ, xác thực tách ra địch nhân phong mang mới là lựa chọn tốt nhất.

Nhưng bản năng trực giác lại nói cho nàng biết, sự tinh chỉ sợ không phải nàng muốn tránh là có thể trốn được.

Người khác tất nhiên dám đến, liền nhất định có nắm chắc. Nếu như không phải tự nghĩ có thể đối phó được Tiêu Thiên Túng cùng trạng thái toàn thịnh hạ Thảm Tầm Yên, ai dám đơn giản xâm phạm?

Ngoại nhân cũng không biết nàng hiện tại là tình huống gì.

Cho nên lần này tới, chỉ sợ không chỉ là Liệt Kiếm chân nhân một cái, còn có hãn cường giả trợ trận! Một khi thật đánh nhau, Tiêu Thiên Túng một người tất nhiên không phải là đối thủ, mà nàng, cũng không có thể đủ trốn được!

Trong lòng cảm giác bất an thấy rất mãnh liệt, Thảm Tầm Yên nói: "Sương nhi tỷ tỷ, ta cùng đi với ngươi, phải đi!"

"Tầm Yên ngươi. . ."

Mộ Dung Sương khẩn trương, sợ nàng phạm giận, đang muốn khuyên bảo, lúc này Kinh Vân phong phương hướng truyền đến vài tiếng nổ rất lớn, dường như có người đầu lên pháp tới.

Liệt Kiếm chân nhân thanh âm lần nữa truyền đến: "Thảm Tầm Yên, ngươi bỏ đi một khắc, ta liền giết nhiều một cái ngươi đồng môn. Hôm nay ngươi là nếu không đến, như vậy Hành Vân sơn. . . Chó gà không tha!"

"Thảm sư tỷ!"

"Thảm sư tỷ!"

Thái Vân phong chúng nữ lần nữa biến sắc.

Nhìn ý tứ này, hiển nhiên Liệt Kiếm chân nhân đã bắt đầu động thủ. Mà Tiêu Thiên Túng thanh âm chậm chạp chưa từng xuất hiện, chẳng lẽ là tại mới vừa thời gian ngắn ngủi trong đã bị đánh bại hay sao?

Thảm Tầm Yên cùng Mộ Dung Sương tâm đồng lúc trầm xuống.

Thật không ngờ, Hành Vân sơn không ngờ đến sống còn thời khắc!

"Sương nhi tỷ tỷ." Thảm Tầm Yên kêu, "Những năm gần đây, ngươi có từng gặp qua Thảm Tầm Yên nấp trong người về sau, lùi bước không tiến?"

Mộ Dung Sương cùng nàng hai trông mắt đối mặt, ánh mắt phức tạp.

Trong ấn tượng cái kia thiên kiều thần nữ, xác thực chưa bao giờ lui qua nửa bước. Dù là biết phía trước là tử lộ.

Ít khi.

"Được rồi." Mộ Dung Sương gạt đầu, có chút bất đắc dĩ, có chút không đành lòng. Nàng tung bảo kiếm, lôi kéo Thảm Tầm Yên khinh thân mà lên, bóp cái pháp quyết, thuận gió bay lên.

Dù chưa nói rõ, nhưng hai người đều biết, lần này đi Kinh Vân phong chỉ sợ là lãnh ít dữ nhiều.

Gió phất góc áo, thổi tan ánh mặt trời nhiệt độ, quanh mình không khí phảng phất lập tức trong trẻo nhưng lạnh lùng rất nhiều.

Thảm Tầm Yên trong lòng minh bạch, Hành Vân sơn lần này cửa ải khó khăn chỉ sợ rất khó vượt qua, nàng lựa chọn tốt nhất, là xa xa thoát đi nơi đây.

Có thể chẳng biết tại sao, chính là không muốn làm như vậy.

Có lẽ là thiên kiều thần nữ tính cách tại gây chuyện, lại có lẽ, là nam nhân lòng tự trọng đang ngăn trở nàng đi làm một con rùa đen rúc đầu.

Nguy hiểm

Đúng vậy a, rất nguy hiểm.

Kẻ ngu si cũng nhìn ra được, Kinh Vân phong thượng khẳng định không chỉ là có Liệt Kiếm chân nhân một cái Trúc Cơ cao thủ tại.

Nhưng, nguy hiểm nữa cũng bắt quá là vừa chết. Sinh tử, cần gì tiếc nuối?

Kiếp trước hán, có thể vì không liên quan gì người đứng ra. Cuối cùng mặc dù chết, nhưng nói vậy thế giới kia mọi người hội nhớ kỹ, đã từng có như vậy một thanh niên, thấy việc nghĩa hăng hái làm, phần đầu quên mình.

Làm một trong nháy mắt huy hoàng mà chôn vùi trọn đời, lại nói tiếp tựa hồ rất ngu rất nực cười. Nhưng coi như một lần nữa, hắn cũng sẽ không hối hận.

Mà một đời, nàng là một cái người tu tiên.

Người tu tiên sinh mệnh dài, gặp phải nguy hiểm thời điểm, đại khái có thể trốn đi bề quan, bề hắn cái trăm năm nghìn năm, đợi được trở thành cao thủ tuyệt thế trở ra.

Không cần hoài nghi, lấy thiên phú, đây là không vấn đề chút nào, thậm chí ngay cả bình cảnh cũng không thể sẽ có.

Nhưng là dạng này tu tiên, còn gọi tu tiên sao?

Hắn trong ấn tượng tu tiên, là "Một hạt Kim Đan nuốt vào bụng, mệnh của ta thuộc về ta chứ không thuộc về ông trời" loại kia sinh mệnh. Cả đời tràn ngập nhiệt huyết cùng tình cảm mãnh liệt, đấu với người, đấu với trời, cứu tử dứt khoát!

Hiện tại sư môn gặp nạn, thân là thủ tịch đệ tử, nàng há có thể lùi bước?

Quan sát dưới chân thanh sơn lục thủy, Thảm Tầm Yên tâm cảnh bỗng nhiên trống trải.

Loại này phảng phất hào phóng chịu chết cảm giác, để cho nàng bộc phát dung nhập "Thảm Tầm Yên" nhân vật này trong, bắt đầu có cùng cô gái này, cùng môn phái này, cùng thiên hạ này đan vào một chỗ cảm tình.

Kinh Vân phong không xa, ngự kiếm chạy như bay bắt quá chốc lát đã đến.

Kinh Vân phong đại điện xây dựng đang đến gần đỉnh núi địa phương, trước đại điện mặt đồng dạng có một mảnh mênh mông bãi dài, mặt đất cửa hàng đá phiến.

Đá phiến mặt đất, lúc này đã bị tiên huyết nhiễm hồng, mặt đất hoành mấy cỗ Hành Vân sơn đệ tử thi thể.

Bãi dài hai bên đều có người. Tới gần đại điện bên này Hành Vân sơn đệ tử ước chừng hơn trăm số, vây quanh ở vật áo nhuộm máu thanh sam Kiếm khách Tiêu Thiên Túng bên người, đều đối bên kia kẻ xâm lấn trợn mắt nhìn.

Mà đối diện, nhân số cũng không dưới một trăm, mặc mỗi người không giống nhau, nhưng khí tức đều rất cường đại, cơ hồ không có một cái luyện khí sáu tầng trở xuống, trước mặt nhất cái kia bốn cái, càng là đều đạt được Trúc Cơ Cảnh Giới!

Quả nhiên là lai giả bất thiện!

Liên đám người kia, cho dù là một năm trước Hành Vân sơn cũng không dám khinh thị. Lấy hiện tại linh châu tình huống, hoàn toàn đủ để quét ngang bất kỳ môn phái nào!

Xâm phạm người người dẫn đầu, là cái mặt to mày rậm hồng y lão giả. Trên lưng đeo một cây kiếm, trong tay còn cầm một thanh kiếm, trên mặt liêu lĩnh chi sắc không che giấu chút nào.

Hắn chính là Huyền Ân tông trưởng lão, Liệt Kiếm chân nhân!

Tại Liệt Kiếm chân nhân tả hữu còn có ba cái khí tức không kém hơn hắn tồn tại. Một cái trong là cầm trong tay phát trần đạo sĩ mũi trâu, một cái trên mặt lại yêu dị đường văn tử y nữ tử, còn có một cái thì là ăn mặc kiểu văn sĩ thanh niên.

Bốn người trên thân tản ra cường đại Độ Kiếp Tu Sĩ khí tức, đem bên này Hành Vân sơn đệ tử ép tới không thở nổi.

Liệt Kiếm chân nhân run rẩy xuống trong tay thanh kiếm kia thượng giọt máu, cao giọng nói: "Đây là cái thứ tư. Thảm Tầm Yên, lại không xuất hiện, hạ một người chính là ngươi sư thúc Tiêu Thiên Túng!"

"Câm miệng! Ngươi cái này cuồng đồ!"

Hành Vân sơn đệ tử bên trong, có người ức chế không được lửa giận trong lòng, hô to một tiếng, huy kiếm tuôn ra một đạo sắc bén kiếm khí.

Kiểm khí này khí thế không yếu, tại Luyện Khí Tu Sĩ bên trong đã thuộc về người nổi bật. Có ở Trúc Cơ Tu Sĩ trước mặt, nhưng là giống như kiến cào.

Liệt Kiếm chân nhân khinh thường nói: "Không biết tự lượng sức mình." Trong tay bảo kiếm khê động, một đạo kiếm khí màu đỏ thắm phản kích tới, trong khoảnh khắc đem Hành Vân sơn đệ tử kiếm khí chôn vùi, dư thế không giảm xông vào trong đám người.

Xuy

Đã thụ thương, trước ngực nhuộm máu Tiêu Thiên Túng xuất thủ đón lấy đạo này màu đỏ kiếm khí. Vốn là sắc mặt tái nhợt lại bạch một phần, phần nói: "Liệt Kiếm, ngươi ép người quá đáng!"

"Thi tính sao?" Liệt Kiếm chân nhân đắc ý cười nói: "Tiêu Thiên Túng, ngươi cũng tự thân khó bảo toàn, còn phí công gây dựa cái gì. Mau gọi Thảm

Tầm Yên đi ra, bằng không, ta nói được thì làm được!"

Hành Vân son chúng đệ tử tức giận không thôi.

"Lão già, nếu không phải là các ngươi nhiều người khi dễ người thiếu, ngươi há là ta Tiêu sư thúc đối thủ!"

"Đúng rồi! Huyền Ân tông lão tặc, sẽ chỉ lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn! Chờ chúng ta Thảm sư tỷ đến, một cái đánh bốn cái, nhất định đánh cho các ngươi răng rơi đầy đất!"

"Xem! Mau nhìn! Thảm sư tỷ tới!"

"Thảm sư tỷ! Thảm sư tỷ! Ngươi rốt cục tới!"

"Thảm sư tỷ, Tiêu sư thúc bị đám này không biết xấu hổ vô liêm sỉ liên thủ đã thương, ngươi phải vì sư thúc, còn có chết đi các sư huynh đệ bảo thù a!"

Chúng đệ tử oán giận ở giữa, chợt thấy xa xa kiếm quang bay gần, nhìn kỹ, chính là Mộ Dung Suong cùng Thảm Tầm Yên, mỗi một người đều kích động.

Ở trong mắt bọn hắn, Thảm Tầm Yên không chỉ là đồng môn đệ tử, còn là một Bất Bại Thần Thoại, xuất đạo đến nay hơn mười trận đại chiến, chưa bại một lần.

Ngự kiếm mà đến Mộ Dung Suong cùng Thảm Tầm Yên đều là hiếm thấy mỹ nhân, cái trước thanh lệ thoát tục, đoan trang ưu nhã, cái sau càng là khuynh quốc khuynh thành, để cho người ta một mực khó quên. Dạng này hai vị tuyệt đại giai nhân thuận gió tới, tay áo phiêu phiêu, trong chốc lát phong tình chẳng những là Hành Vân sơn đệ tử, liền đến đây dương oai đám người kia cũng nhìn không khỏi ngơ ngác.

Đó chính là Thảm Tầm Yên, linh châu đệ nhất thiên kiều, linh châu đệ nhất mỹ nhân.

Đang nghe Hành Vân sơn các đệ tử hô lên "Thảm sư tỷ tới" thời điểm, bốn gã Trúc Cơ Tu Sĩ đều vô ý thức lui ra phía sau một bước.

Thảm Tầm Yên tên, cũng không chỉ là một kẻ buôn nước bọt đồn đãi. Nàng tại Lưu Ảnh hồ lấy sức một mình liên sát hơn mười vị Trúc Cơ cao thủ, mặc dù bên trong có những người kia mất đi thần trí, lại lực lượng suy yếu duyên cớ, cũng vẫn như cũ vô pháp che giấu năng lực mạnh mẽ hơn người sự thực.

Lúc đầu nghe nói Thảm Tầm Yên tỉnh, bọn họ còn tưởng rằng là giả, bây giờ tận mắt thấy, nhưng là không thể không tin.

Bất quá. . .

Từ y nữ tử nhìn rất nhanh bay tới hai nàng, trông mắt hơi híp, bỗng nhiên nói: "Lấy bản lĩnh, vậy mà còn cần người khác dắt ngựa kiếm sao?"

Hai người một kiếm, là ai mang ai, lấy Trúc Cơ Tu Sĩ trong mắt tự nhiên liếc mắt là có thể phân biệt ra được.

Thanh niên văn sĩ giương mắt nhìn một chút, thấp giọng nói: "Thị Huyết Ma Châu như vậy khủng bố, nàng coi như tỉnh, thương thế cũng tuyệt đối rất nặng, bằng không không đến mức suy yếu đến tận đây. Xem ra hôm nay chúng ta thực sự là tới đối." Đang khi nói chuyện ánh mắt còn đặt ở Thảm Tầm Yên trên người, mơ hồ có vẻ si mê, một khắc cũng không chịu lấy ra.

"Đúng vậy a. Bằng không nếu để cho nàng khôi phục thời gian, không may chính là chúng ta." Đạo sĩ mũi trâu tối thờ phào một cái.

Liệt Kiếm chân nhân gật đầu, không để lại dấu vết đem mình mới vừa trong tích tắc kinh sợ ẩn núp, khôi phục liêu lĩnh chi sắc, đối lấy vừa mới đến hai nàng lớn tiếng nói: "Thảm Tầm Yên, ngươi thật đúng là dám đến!"

Thảm Tầm Yên còn chưa mở miệng, trong đám người đã có người thay nàng hỏi nói: "Có gì không dám! Một đám sẽ chỉ lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn bọn đạo chích thôi, một hồi xem ta Thảm sư tỷ làm sao thu thập các ngươi!"

Mà thân là người trong cuộc, Thảm Tầm Yên lưỡng khom Liễu Mi, lúc này đã không kìm lại được nhú lên tới.

Bạn đang đọc truyện *Lão Tử Là Tiên Nữ Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 8: Nguyện cùng sư môn cùng tồn vong



Từ Mộ Dung Strong thấp giọng giới thiệu trong, nàng nhận thức dẫn đầu bốn người kia.

Trừ Huyền Ân tông Liệt Kiếm chân nhân ở ngoài, tử y nữ tử là linh châu tam đại tiên môn cuối cùng một cái môn phái, Từ Vân Các phân các Các chủ, nhân xưng Linh Cơ, Trúc Cơ sơ kỳ tu vi. Đạo sĩ mũi trâu là Thanh Tùng Quan Tùng Hạc đạo trưởng, cũng là Trúc Cơ sơ kỳ.

Cuối cùng người thanh niên kia vẫn sĩ tên là Sở Thanh Lưu, chỉ là nhất giới tán tu, bất quá giao du rất rộng, cùng các đại môn phái đều có kéo không rõ liên quan, cùng Hành Vân sơn từng có một ít mâu thuẫn. Tu vi của người này tối cao, đã tại Trúc Cơ trung kỳ dừng lại nhiều năm, chính là trạng thái toàn thịnh hạ Thâm Tâm Yên, cũng không có thể đủ thắng hẳn bao nhiêu.

Bốn người này, không có một cái là dễ đối phó.

Nhưng này thời điểm, những cái kia thủ tịch đại sư tử sùng bái mù quáng người, còn không rõ tình huống thúc giục: "Thẩm sư tỷ, ngươi mau ra tay đuổi bọn hắn đi a!"

Thâm Tâm Yên không hề động.

Liệt Kiếm chân nhân cười ha ha, "Tiểu tử, ngươi là bị ngươi Thẩm sư tỷ mê hồn thuật hôn mê ý thức a? Lẽ nào không nhìn ra, nàng hiện tại suy yếu đến nỗi ngay cả cái luyện khí một tầng nhập môn tu sĩ cũng không bằng sao?"

"Cái gì?!"

"Ngươi nói vậy, điều đó không có khả năng!"

Mọi người kinh sợ.

Có thể quay đầu nhìn lại, Thẩm sư tỷ sắc mặt thật có chút tiêu tụy, hoá trang cũng không giống thường ngày như thế đoan trang Cao Nhã, Đại đội trưởng phát cũng chưa từng vén lên, phảng phất ốm đau mới vừa lên giống như.

"Thẩm sư tỷ. . ."

Có người lộ vẻ nghi ngờ, mang theo bất an.

Thâm Tâm Yên cười khổ.

Nàng làm sao không muốn hiện ra thực lực, nói cho người khác biết nàng vẫn là cái kia thiên kiều thần nữ.

Có thể nàng không có thời gian.

Thiếu niên áo trắng đêm qua mới truyền cho nàng công pháp, hôm nay đám người kia liền giết tới. Lại nói tiếp, khoảng cách nàng thức tỉnh cũng bất quá mới bốn ngày.

Trách chi trách, địch nhân quá cảnh giác.

"Thế nào, bị ta nói trúng? Không phản đối?" Liệt Kiếm chân nhân đắc ý cười, trong tay bảo kiếm mũi kiếm, chậm rãi gợn lên.

Một luồng sát khí, lặng yên bao phủ tại Thâm Tâm Yên trên người.

Thật nhanh, vừa mới vẫn còn ở quan sát các sư muội múa kiếm tu luyện, cái này bất quá thời gian ngắn ngủi, không ngờ đi đến một bước này. . .

Thâm Tâm Yên tâm hiện lên bi thương, cảm giác sâu sắc bất đắc dĩ. Thấp giọng mở miệng nói: "Ta như chết, các ngươi liền sẽ hài lòng không?"

"Sư tỷ!"

"Sư tỷ, lời này của ngươi có ý gì?"

Hành Vân sơn chúng đệ từ nhao nhao thần sắc đại biến.

Đối với đám này sùng bái mù quáng "Chính mình" người, Thâm Tâm Yên trong lòng chỉ có đáng chất cảm giác.

Nguyên lai bị người kỳ thác kỳ vọng, lại vô lực dành cho phải có quang huy, là như thế làm người ta khổ sở áy náy một việc.

"Tâm Yên. . ."

Tiêu Thiên Tung lên tiếng.

Hắn gạt ra đỡ lấy chính mình tuổi trẻ đệ tử, kéo trường kiếm đi lại bất ổn đi tới Thâm Tâm Yên bên người, mắt hiện lên bi ai cùng vài phần trách cứ, đối nàng nói: "Ngươi tội gì khổ như thế chứ."

Hắn nhìn ra, Thẩm Tầm Yên là muốn hi sinh chính mình, để bảo đảm toàn sự môn truyền thừa.

Liệt Kiếm chân nhân vẻ mặt mỉm cười: "Thẩm tiên tử lời ấy ý gì? Ngươi cái này kinh thế chỉ tư, chính là ta linh châu tu hành giới nghìn năm khó cầu số mệnh, ai dám trông cậy vào để ngươi chết đây. Bọn ta hôm nay tới đây, chỉ là bởi vì nghe nói Thẩm tiên tử ngươi tình, chuyên tới để ân cần thăm hỏi mà thôi. Thẩm tiên tử, không biết hưởng hơ hạ như thế nào, nửa tháng trước phong cảnh còn còn đang?"

Một câu nói, tràn đầy đều là trào phúng ý tứ hàm xúc, phảng phất mới vừa nói "Thẩm Tầm Yên nhanh tới lãnh cái chết" người không phải mình giống như.

Thẩm Tầm Yên nghe vậy đáng chất cười.

Quả nhiên không ngoài sở liệu, gặp rủi ro nữ thần tổng hội gặp phải tình huống như vậy. Những người này chỉ là giết nàng còn chưa đầy đủ, còn muốn ở trước đó hung hăng nhục nhã nàng.

Thực sự là biến thái a.

Yếu ớt thờ dài, lười nhác khách sáo. Nàng nói: "Tiền bối ngài lại không mùi, còn không nhìn ra sao? Ta hiện tại chỉ là một tay trời gà không chặt cô gái yếu đuối, muốn chém giết muốn róc thịt cũng không đủ sức phản kháng. Chỉ là cũng xin các vị bằng lòng, tại sau khi ta chết không nên làm khó chúng ta đệ tử. Bằng không, . ."

Một lời kinh động hai bên người.

Ai cũng không ngờ rằng, cái kia kiêu ngạo vô biên Thẩm Tầm Yên sẽ nói ra dạng này ừ rừ. Liệt Kiếm chân nhân cũng không ngờ tới, nàng suy yếu đến tận đây, lại vẫn muốn cùng người bàn điều kiện.

"Bằng không như thế nào?" Linh Cơ hỏi.

Thẩm Tầm Yên từ trong tay áo quát ra một thanh ngọc chất quạt xếp, từ từ triển khai, hai tròng mắt nhìn chăm chăm cấp trên ba chữ kia, không nhẹ không nặng nói: "Bằng không mọi người thì cùng chết đi."

Cái chuôi này cây quạt chủ nhân, chính là một vị cường đại đến khó tin tồn tại. Nàng không chút nghi ngờ, cái này đồ vật sở hữu hủy diệt tất cả mọi người tại chỗ năng lực.

Nhưng là nàng hiện tại lại không có năng lực, cũng không biết làm sao thôi động quạt xếp. Bằng không cũng không nhất định cô lộng huyền hư tới bàn điều kiện, trực tiếp liền có thể diệt sát đối thủ.

Nàng nói cho hết lời về sau, Liệt Kiếm chân nhân bọn người gắt gao chân mày, lộ ra cẩn thận chi sắc.

Nếu như là người khác nói ra câu nói kia, bọn họ sẽ chỉ trở thành một câu chê cười, cho dù là xuất từ Tiêu Thiên Túng miệng cũng không ngoại lệ.

Nhưng Thẩm Tầm Yên không giống nhau! Nàng là linh châu từ trước tới nay nhất làm cho người nắm chặt không được người.

Không có ai biết nàng có bao nhiêu lá bài, chỉ biết là nàng mỗi lần xuất thủ, đều sẽ có thủ đoạn bịp bợm mới mẻ, hơn nữa một lần so một lần mạnh, tốc độ phát triển nhanh đến làm người ta giận sôi.

Có thể làm cho nàng dùng để dùng để làm cuối cùng lợi thế, hiển nhiên không phải là cái gì phổ thông đồ vật.

Sở Thanh Lưu hơi híp mắt, ý đồ từ Thẩm Tầm Yên trong thần sắc nhìn ra lỗ thủng. Nhưng hắn rất nhanh thì thất vọng. Trừ khuynh thành giai nhân quyết tuyệt đáng đáp, hắn lại cũng nhìn không ra nửa điểm hữu dụng đồ vật.

Nhìn nữa cái kia thanh cây quạt, bề ngoài tinh xảo mỹ quan, toàn thân trên dưới không có tản ra phát ra cái gì pháp bảo khí tức. Nhưng tinh tế nhận, lại cảm thấy nó rất không tầm thường, giống như là món tự nhiên mà thành, xảo đoạt thiên công chí bảo đồng dạng.

"Đó là cái gì đồ vật?" Sở Thanh Lưu hỏi.

Tất cả mọi người tại chỗ, bao quát Tiêu Thiên Túng, đều đầu đi ánh mắt nghi ngờ.

Thẩm Tầm Yên mặt không đổi sắc, cố tự trấn định nói: "Thượng cổ pháp bảo. Đại khái là linh châu trừ Thị Huyết Ma Châu ở ngoài, tôi cường đồ vật."

Nửa câu đầu, thuần túy là chuyện phiếm. Nửa câu sau, nàng có thể khẳng định, thiên chân vạn xác!

Sở Thanh Lưu không tin tưởng lắm, "Thẩm cô nương, mặc dù ngươi khác hẳn với thường nhân, ngươi mang vài kiện bảo vật, nhưng bậc này mạnh miệng, hơi bị quá mức khoa trương. Chính là mấy ngày trước vẫn lạc những cái kia vị các nhị kiếp tiền bối, cũng không dám như vậy khen miệng."

Thẩm Tầm Yên lại cười.

"Nhưng cuối cùng là ta sống hạ xuống. Các nhị kiếp tiền bối làm không được chuyện, ta làm được."

"Cái này. . ." Sở Thanh Lưu bị kiềm hãm, không lời nào để nói.

Ai cũng không thể phủ nhận, ở nơi này một điểm, nàng là tuyệt vời. Lưu Ảnh hồ chết không dưới ba ngàn tên tu sĩ, bên trong kẻ yếu đều là luyện khí hai ba tầng tu vi, mà cường giả bên trong, không thiếu Trúc Cơ hậu kỳ, thậm chí là tiểu Kim Đan Cảnh cao nhân.

Những người kia đều chết, nàng vẫn sống hạ xuống. Nếu nói là không có chỗ phi thường, ai cũng không tin.

Nói lên Lưu Ảnh hồ sự tình, Liệt Kiếm chân nhân nghĩ đến chính mình chết đi bạn thân cùng sư huynh đệ, thốt nhiên tức giận: "Thì tính sao? Thẩm Tầm Yên, mặc dù tay người nắm cửa kiếp thân bình, trọng thương phía dưới cũng đừng hòng vận dụng! Chuyện hôm nay, chỉ có người chết, Hành Vân son vong kết quả! Lại không nó khả năng!"

Nói xong, giờ kiếm múa ra một đạo truyệt mục kinh tâm màu đỏ kiếm khí, dài đến 2 trượng hơn, thẳng đến Thẩm Tầm Yên!

Tràng diện nhất thời khản trương.

Thẩm Tầm Yên biến sắc.

Tiêu Thiên Túng nghĩa vô phản cố, hoành thân ngăn cản ở trước mặt nàng, vận lên còn thừa không nhiều pháp lực, ngăn trở một kiếm này.

"Ngô. . ."

Một ngụm nhiệt huyết chiếu vào mặt đất, vốn là bị bốn người liên thủ kích thương Tiêu Thiên Túng bộc phát uể oải.

"Tiêu sư thúc!" Mộ Dung Surong khản trương, phụ cận đỡ lấy Tiêu Thiên Túng, ý đồ vượt qua chân khí trợ hấn khôi phục.

Tiêu Thiên Túng lại đẩy ra nàng, lung la lung lay một lần nữa đứng lên.

Trường kiếm xử địa, đứng nghiêm.

"Tầm Yên, sư thúc biết người tính khí cổ chấp, dầu có chết cũng không muốn trốn người khác phía sau. Thế nhưng hôm nay, ta cần dùng sư thúc thân phận, buộc người làm nhất kiện người không nguyện ý chuyện!"

Tiêu Thiên Túng giọng nói bình tĩnh nói, trên người tản mát ra khí tức, mơ hồ cường đại lên.

"Sư thúc, lời này của người có ý gì?" Thẩm Tầm Yên súc nhúu mày, cảm thấy bất an.

Tiêu Thiên Túng nói: "Hành Vân son truyền thừa hơn tám trăm năm, từng vài lần suy thoái. Hôm nay bọn đạo chích xâm phạm, lại là một trận đại họa lâm đầu. Thân là Hành Vân son đệ tử, người ta bụng làm dạ chịu, làm cùng sư môn cùng tồn vong!"

Sư môn tại, người tại. Sư môn huỷ diệt, nguyện cộng chôn tại đây!

Thẩm Tầm Yên gật đầu một cái, "Ta minh bạch."

"Không. Đây không phải là người nên làm." Tiêu Thiên Túng lại nói: "Ta cùng với chúng đệ tử, đều là hạng người vô năng, có phụ lịch đại tổ sư truyền đạo cùng các sư trưởng giáo huấn. Có thể người khác biệt!"

"Chúng ta đều có thể thống thống khoái khoái vì sư môn mà chảy khô một giọt máu cuối cùng. Thế nhưng người còn phải sống tiếp, vì tương lai khôi phục Hành Vân son, mà mang trên lưng càng nặng nề trách nhiệm."

Tiêu Thiên Túng khí tức một đường kéo lên, bất tri bất giác không ngờ trở lại trạng thái đỉnh phong. Hẩn nhìn Thẩm Tầm Yên, trong con mắt tràn ngập tha thiết cố gắng cùng kỳ vọng.

Sở dĩ như vậy, là bởi vì hẩn biết đêm qua Thẩm Tầm Yên trên người nhất định phát sinh qua cái gì không tầm thường sự tình. Bằng không lúc đầu đã mất đi đan điền nàng không có khả năng tại sáng sớm hôm nay lại cho thấy luyện khí một tầng khí tức cường độ.

Hơn nữa cái kia thanh cây quạt, cũng là hẩn chưa từng thấy qua. Thân là sư trưởng, hẩn nguyên bản biết Thẩm Tầm Yên tất cả lá bài.

Nguyên nhân chính là như vậy, hẩn mới động liều một phen ý niệm trong đầu.

Tin tưởng nàng gặp gỡ, tin tưởng nàng thực lực, tin tưởng nàng, có thể khôi phục sư môn!

"Sư thúc. . ." Thẩm Tầm Yên trong lòng trầm xuống, thế mới biết Tiêu Thiên Túng chân chính dự định.

Nguyên lai không phải muốn nàng một chỗ hi sinh, mà là muốn cho nàng đi.

Tiêu Thiên Túng còn có lời muốn nói, lúc này phát giác không đúng Liệt Kiếm chân nhân gào to nói: "Họ Tiêu dùng bí pháp, thương thế đang ở khôi phục. Ba vị đạo hữu, chậm sợ sinh biến!"

Tùng Hạc đạo trưởng, Sở Thanh Lưu, cùng với Linh Cơ ba người nhìn nhau, đồng thời gật đầu, lấy ra mỗi người pháp khí, vận chuyển một kiếp tu sĩ tràn trề chân nguyên.

Vù vù

Bốn vị vượt qua một lần thiên kiếp Trúc Cơ cao thủ đồng thời phát động, kịch liệt sóng pháp lực chấn đắc Kinh Vân trước điện mặt đất run rẩy.

Tiêu Thiên Túng bất chấp nhiều lời, hai tròng mắt bên trong hiện lên một vệt ánh sáng màu máu, đã khôi phục lại trạng thái đỉnh phong khí tức lần thứ hai kéo lên năm phần mười!

Trường kiếm vẩy một cái, phun mạnh ra một đạo dài đến ba trượng kiếm khí màu xanh, trong chớp mắt đem Liệt Kiếm chân nhân cùng Sở Thanh Lưu công kích hóa giải, đồng thời suy yếu Tùng Hạc đạo trưởng pháp chú bộ phận uy lực.

Cuối cùng chỉ có Linh Cơ phát sinh một tia sáng tím bắn trúng ở trên người hắn.

Ăn một chiêu Trúc Cơ cao thủ công kích, Tiêu Thiên Túng chỉ là kêu lên một tiếng đau đớn, mặt không đổi sắc. Hắn đưa lưng về phía Thẩm Tầm Yên, ngữ tốc nói thật nhanh: "Tầm Yên, sư môn tương lai thì nhìn người!"

Nói, trong lòng bàn tay chẳng biết lúc nào đã nhiều hơn một viên nguyệt nha hình dạng ngọc phù.

Hắn dùng lực bóp nát, nguyệt nha ngọc phù bay tán loạn tứ tán, hóa thành một cỗ huyền ảo lực lượng, trên không trung ngưng tụ thành một vòng hẹp hẹp thanh sắc vòng sáng.

"Mau vào đi!" Tiêu Thiên Túng cấp thiết thúc giục.

"Sư. . ." Thẩm Tầm Yên còn đang do dự.

Kiến thức rộng rãi Tùng Hạc đạo trưởng lập tức nhận ra thanh sắc vòng sáng thân phận, hô: "Là Tiểu Na Di Ngọc Phù, nhanh ngăn lại nàng!"

Tiểu Na Di Ngọc Phù có ở trong nháy mắt đem người đưa đến ngoài vạn lý, là dùng để bảo mệnh chạy trốn cường lực thủ đoạn, không gì sánh được trân quý, liên đại đa số vượt qua lần thứ hai thiên kiếp tiểu Kim Đan Cảnh cao nhân cũng không thể có thể có được.

Không nghĩ tới Tiêu Thiên Túng vậy mà muốn dùng biện pháp này đem Thẩm Tầm Yên đưa đi, tùng hạc nhất thời liền gấp gáp.

Nếu như hôm nay Thẩm Tầm Yên chưa chết, đợi nàng thương thế khôi phục về sau, lại tiềm tu cái ba năm rưỡi, bọn họ tận thế liền đến!

Liệt Kiếm chân nhân cùng Linh Cơ nghe vậy lập tức xuất thủ, Sở Thanh Lưu tốc độ nhanh hơn, thân hình khê động, đã hóa thành lưu quang nhắm phía Thẩm Tầm Yên phương hướng.

"Đi mau! !" Tiêu Thiên Túng gầm nhẹ một tiếng, nâng kiếm nghênh hướng Sở Thanh Lưu.

Bí pháp hiệu quả chống đỡ không bao lâu, va chạm phía dưới, tu vi càng cao một bậc Sở Thanh Lưu chỉ là lui ba bước, mà Tiêu Thiên Túng lại trực tiếp ngã xuống đất, nôn ra hai khẩu nhiệt huyết.

Ba người khác phát sinh công kích đã không người có thể ngăn cản.

Thẩm Tầm Yên mất thấy Liệt Kiếm chân nhân kiếm khí, Linh Cơ tử quang, cùng với Tùng Hạc đạo trưởng thủ ấn liền muốn rơi vào trên người mình. Bỗng nhiên cảm thấy lưng nhất trọng, thân thể không bị khống chế hướng mặt trước thanh sắc vòng sáng đánh tới.

"Tầm Yên, chúng ta chờ ngươi trở về." Mềm nhẹ tiếng nói mang theo cấp thiết giọng nói.

Nàng không kịp quay đầu, đã bị vòng sáng bao phủ toàn thân.

Nhận biết cuối cùng trong tích tắc, nàng chỉ nghe thấy có người đang gọi: "Mộ. . ."

Bạn đang đọc truyện *Lão Tử Là Tiên Nữ Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 9: Nam toàn bộ giết, nữ bắt đi!

"Sương nhi!"

Thảm Tầm Yên la thất thanh.

Vù vù

Quanh mình không khí run lên, thanh sắc quang môn vô căn cứ tiêu tán, nàng rơi xuống tại trong đồng loạn thạch.

Bén nhọn loạn thạch, phá vỡ quần nàng, tại trên bắp chân lưu lại một đạo nhọt nhọt lỗ hồng, chảy ra đỏ thẫm vết máu.

Nàng bất chấp đau đớn, tả hữu chung quanh, lại nơi nào còn có Hành Vân sơn cái bóng?

"Nơi này là. . ."

Thảm Tầm Yên mất hiện lên một tia mê man, bất quá rất nhanh thì ý thức được, mình là bị Tiêu Thiên Tung cái kia nguyệt nha ngọc phù đưa đến rồi xa Hành Vân sơn địa phương.

Cảm thấy bị thương nhưng: "Sương nhi, Thanh nhi. . ."

Bị bốn vị Trúc Cơ cường giả vây công, Tiêu Thiên Tung coi như vận dụng bí pháp cũng ngăn cản không bao lâu, trừ hấn ra, Hành Vân sơn thượng càng là không có bất kỳ người nào có thể ngăn được vượt qua thiên kiếp địch nhân.

Hành Vân sơn, sợ là xong.

Vừa nghĩ tới ôn nhu mỹ lệ Mộ Dung Sương cùng thiên chân khả ái Thanh nhi đám người sẽ chết tại ác nhân thủ, Thảm Tầm Yên tâm cũng không khỏi được nổi lên khổ sở tư vị.

Mặc dù ở chung bất quá mấy ngày, nhưng nàng đã sâu sâu cảm nhận được các nàng đối với mình tốt. Càng không cần phải nói, cổ thân thể này còn lưu lại một ít bản năng, đối những cái kia thân cận người, có nồng nặc tình cảm.

Viễn mất không tìm lại được có chút ướt át, quả đầm nắm thật chặt.

Nếu như nói, nữ nhân thân thể để cho nàng bị thương, như vậy nam nhân linh hồn, là ở làm hấn phần nộ!

Nộ không phải Liệt Kiếm chân nhân các loại (chờ) kẻ xâm lược, mà là chính cô ta!

Hận chính mình vô năng!

Cấn răng một cái, hận nói: "Liệt Kiếm, Tùng Hạc, Linh Cơ, Sở Thanh Lưu. Các người chờ đấy, ta cần phải các người nợ máu trả bằng máu!"

Có ngọc phù truyền tống, bây giờ nàng đã bình yên thoát ly hiểm cảnh, bất quá chuyện hôm nay quyết sẽ không cứ như vậy tính. Huyền Ân tông cùng Từ Vân Các các loại (chờ) môn phái sẽ không buông tha cho truy sát nàng, mà nàng, cũng sẽ không ngồi chờ chết, muốn trả giá gấp mười lần gấp trăm lần nỗ lực, lấy tranh thủ sớm ngày vượt qua thiên kiếp, sở hữu bảo thủ thực lực!

Trước mắt còn không biết chính mình người ở chỗ nào, việc cấp bách, trước tiên cần phải tìm một đặt chân địa phương.

Thảm Tầm Yên tả hữu chung quanh, chỉ thấy chính mình đang ở một mảnh loạn thạch sườn dốc trong, sườn núi hạ là một cái phi nhanh như rồng Hoàng Hà, trên sườn núi thì là một cái phóng khoáng đường cái.

Dọc theo đường cái đi, là có thể tìm được nghỉ ngơi địa phương.

Bất quá trên người nàng trừ cái kia thanh ngọc cốt quạt xếp ở ngoài, lại không bất kỳ vật gì. Cái này người không có đồng nào tình huống, cũng có chút lúng túng.

Nàng lên núi trên sườn núi phương bước đi, đi chưa được mấy bước, trên bắp chân liền truyền đến một hồi đau đớn.

Cúi đầu vừa nhìn, màu ngọc bạch quần áo càng đã bị nhuộm thành đỏ thẫm nhan sắc, bắp chân trái bị bén nhọn tảng đá phù đi ra một đạo dài hai tấc lỗ hồng, không còn mềm mại như ngọc đáng đáp.

Thảm Tầm Yên đầu lông mày cau lại.

Mặc dù tu tiên, nhưng bây giờ luyện khí một tầng tu vi thực sự không coi là cái gì, thân thể vẫn là người phàm thân thể, ăn một lần đau nhức, liền đi đường cũng khó.

Cũng may cái này quần lụa mỏng dài đủ, nàng kéo xuống một mảnh chéo quần dùng để băng bó tổn thương miệng, y nguyên vẫn là cùng bình thường thời

điểm không khác nhau gì cả, chỉ là chéo quần vụn vặt đồ thối đáng về có vẻ chật vật rất nhiều.

Khập khiễng leo lên núi sườn núi, đi tới trên quan đạo thời điểm, nàng chéo quần lại bị đầy đất đá nhọn hoa nứt nhiều chỗ, bọc phát đồng nát, may mà còn không đến mức lộ cảnh xuân.

"Chờ đến trong thành, vẫn là đổi một thân nam nhân trang phục và đạo cụ đi. Cái này vấy lòi lòi kéo kéo, thật khó chịu."

Nàng thâm nghĩ, hướng đường cái phương xa nhìn lại, nhưng là cái gì cũng không nhìn thấy. Đừng nói thành thị, ngay cả một tiểu sơn thôn đều không.

Thẩm Tâm Yên cười khổ một hồi.

Lúc này, xa xa mơ hồ truyền đến bánh xe thanh âm.

Nàng quay đầu vừa nhìn, chỉ thấy đường cái phần cuối đang có một đội xa mã tại triều bên này chạy tới, tốc độ không thể nói rõ nhanh, cũng không tính chậm.

Lại nhìn đoàn xe quy mô. Bảy tám đón xe, đều là chở rương lớn; mười mấy kỵ võ sĩ, đều là bội đao mang kiếm; đằng trước thẳng đứng hai cây cờ xí, viết thật to "Uy" chữ. Nghĩ đến, là một chi tiêu đội.

Tiêu đội đầu lĩnh là cái mặt chữ điền thanh niên hán tử, mặc màu rậm nắng trang phục, bên hông khoác hai thanh đao. Hắn cười ở tuấn mã trên lưng, vênh mặt, giữa cử chỉ rất có cao thủ khí độ.

Tuấn mã đạp đề bốn tẩu, không bao lâu đã kéo vào khoảng cách.

Thẩm Tâm Yên đang nghĩ ngợi có muốn hay không cạo cái đi nhờ xe, thanh niên kia hán tử trước hết lưu ý tới nàng.

Từ từ đường cái, mặt trời đất vàng. Thật xa, Từ tiêu sư đã nhìn thấy có cái nữ tử cô đơn chiếc bóng đứng ở đường cái bên cạnh.

Nhìn từ xa lúc, hẳn chẳng qua là cảm thấy nữ tử kia vóc người cao gầy, cũng không dị dạng. Phụ cận sau đó, nhưng là lập tức kinh vi thiên nhân!

Cái kia dáng người yếu diệu, cái kia khuynh thành dung nhan, để cho người ta đầu tiên mắt liền kim lòng không được bị thật sâu hấp dẫn lấy. Lại nhìn nàng tóc xanh tán loạn, áo tơ trắng máu nhuộm nghèo túng đáng vẽ, càng là thiên gặp do liên. Nàng đứng ở Đại Đạo Biên Duyên, gió nhẹ thổi một cái, chéo quần lác lư, tóc xanh bay lượn, phảng phất không cẩn thận liền muốn theo gió mà đi giống như, đẹp đến nỗi người tan nát cõi lòng.

Từ tiêu sư trong chốc lát thấy thất thần, đợi được tỉnh hồn thời điểm, móng ngựa đã chẳng biết lúc nào đình ở trước mặt nàng.

"Cô. . . Cô nương. . ." Há hốc mồm, Từ tiêu sư cao lớn thô kệch hán tử, đột nhiên có điểm không biết nói như thế nào.

Cùng sau lưng hắn võ sĩ cùng các cang là thấy tròn mắt hốc mồm, chưa từng thấy qua đẹp như vậy thiên hạ.

Bị hai mươi mấy ánh mắt nhìn chăm chăm, Thẩm Tâm Yên trong chốc lát không biết là nên khóc hay nên cười.

Nàng cũng không phải không có soi gương, tự nhiên biết mình dung mạo phong tư tại trong mắt nam nhân là cỡ nào mê người. Nếu như cứ như vậy đem người mê thần hồn điên đảo, làm việc ngược lại cũng thuận tiện. Bất quá nàng trong xương là cái nam nhân, cũng không nguyện làm loại chuyện này.

Sau đó mở miệng nói: "Đại hiệp có việc gì thế?"

Một câu nói, gọi hồi các võ sĩ bị nàng hút đi hồn phách.

Mọi người như ở trong mộng mới tỉnh, một hồi kinh hãi. Thâm nghĩ hoàn hảo cô nương này không có ác ý, nếu như nàng ôm ác ý, liền vừa rồi chờ ra lúc ấy, bọn họ đã không biết muốn chết bao nhiêu lần.

Từ tiêu sư trên mặt nóng lên, đối với mình thất thố cảm thấy quẫn bách, vội vàng cười xòa nói: "Không có việc gì không có việc gì, chỉ là chứng kiến cô nương một mình người xuất hiện ở đây hoang dã trên quan đạo, không tự giác liền quấy rầy một chút. Cô nương, người đây là dự định đi đâu đây? Nơi này trước sau mười mấy dặm đều không có người nào, không cười ngạo, còn không biết lấy đi đến khi nào đấy."

"Không có ngựa, chỉ có thể dựa vào chân đi rồi." Thẩm Tâm Yên giả vờ ung dung cười, sau đó nói: "Bất quá bây giờ chân cũng tổn thương, liền đi cũng không nhúc nhích."

Từ tiêu sư cùng một đám võ sĩ mới chú ý tới nàng trên bắp chân tình hình. Chứng kiến cái kia còn không khô cạn đồ thối vết máu, mỗi một người đều không nở một chút, vội hỏi: "Cô nương nếu là không ghét bỏ, không bằng cùng chúng ta một đạo chạy đi a? Chúng ta áp tiêu không nhiều, chính là ngựa nhiều!"

Đây chính là nam nhân a, nhìn thấy mỹ nữ nên cái gì cũng không đoái hoài tới.

Thẩm Tâm Yên thâm nghĩ trong lòng. Ngoài mặt vẫn là rụt rè một chút, do dự nói: "Cái này. . . Chỉ sợ không tiện đi."

Thật vất vả gặp phải nữ nhân, vẫn là như thế cái đẹp đến kinh tâm động phách. Đám này vào Nam ra Bắc, lão đại thánh đều dụng không đến nữ nhân

đại lão gia, cũng đều ước gì nàng có thể một đường đồng hành giải buồn.

Từng cái liền nói: "Hành tẩu giang hồ, luôn sẽ có không tiện thời điểm. Chúng ta áp tiêu, từ trước đến nay đều là có thể giúp thì giúp!"

"Đúng vậy a đúng vậy a, phía trước còn có mười mấy dặm đường mới có thể đến thành trấn đâu, cô nương trên đùi tổn thương sợ là không chịu nổi lại lận lộn đường xa, vẫn là cưỡi ngựa đón xe đi."

"Ha ha ha, các người a, lẽ nào nhìn không ra vị cô nương này là không yên lòng các người sao? Cái này từng cái con mắt thẳng, còn kém trên mặt viết hai chữ sắc lang!"

Mọi người nghe vậy cười to, không có bởi vì bị vạch trần mà tức giận hoặc là lúng túng.

"Chúng ta mọi người đây đều là phản ứng bình thường. Chính là lòng thích cái đẹp mọi người đều có, giả bộ làm không quan tâm phản muốn dạy vị cô nương này chê cười đấy!"

Một hồi làm ồn, bầu không khí ung dung rất nhiều. Thẩm Tầm Yên gặp những người này đều là ngay thẳng tính khí, liền gật gật đầu nói: "Vậy thì đa tạ." Đáp ứng.

Biết nàng trên đùi có thương tích, cưỡi ngựa không tiện, Từ tiêu sư thẳng thắn để cho nàng ngồi vào hàng lương bên trên, dùng mấy tảng vải rách ứng tiền trước, sau đó còn đưa lên kim sang được.

"Không che đây mã xa" có điểm xúc nảy, một đường lung la lung lay. Thẩm Tầm Yên phẩy vài phần tay chân đem được đắp, mới cùng mọi người nói chuyện phiếm.

Những người này đều là "Uy Viễn tiêu cục" tiêu sư, tiêu đầu gọi Từ Thanh Sơn, võ công nhất lưu. Phó tiêu đầu gọi Tôn Dũng, cũng là một hảo thủ. Còn lại mười sáu người, có mới ra đời, cũng có người từng trải, tất cả đều là trong tiêu cục võ sĩ, thực lực không tầm thường.

Bọn họ từ Lô Tuyết Thành vận chuyển nhóm hàng hóa này chạy tới thanh bình thành, đường xá gần nghìn dặm, bây giờ đã đi hơn phân nửa, khoảng cách thanh bình còn sót lại hơn hai trăm dặm đường.

Thẩm Tầm Yên còn không hiểu thế giới này "Giang hồ", những người này ưa thích nói chuyện cùng nàng, nàng cũng vui vẻ nghe bọn họ khoe khoang biếm khen, từ đó chậm rãi nhận thức cái này đối nàng mà nói còn rất thế giới xa lạ.

Nghe một hồi sau đó, nàng mới biết được, nguyên lai cái gọi là "Giang hồ", cùng tu chân giả thế giới là không cùng xuất hiện. Võ giả có võ giả thế giới, tu chân giả có tu chân giả thế giới. Mặc dù hai loại người có thể sẽ gặp nhau, thậm chí phát sinh chút gì, nhưng trên nguyên tắc căn bản là lẫn nhau không liên quan gì.

Cái cũng khó trách. Tu chân giả lực lượng cùng võ giả lực lượng vốn là hoàn toàn không ở cùng một cái hình thức trong. Cả hai một cái dựa vào thiên chuy bách luyện rèn luyện đi ra võ công cùng khí lực, một cái thì là tĩnh tọa nhập định, dựa vào thôn nạp thiên chân địa tú, nhật nguyệt tinh hoa tới lớn mạnh chính mình.

Võ giả tập võ, không thể hấp thu được thiên địa linh khí, lực lượng chung quy vô pháp siêu thoát thân thể hạn chế. Nếu không có trở thành đốc lòng lực lượng thân thể tu sĩ, dù là cường thịnh trở lại, cũng chỉ có thể cùng đề giai tu chân giả độ sức một phen mà thôi.

Tu chân luyện khí, khí lực mặc dù không bằng võ giả, nhưng một ngụm chân khí mang theo, so với cái gì đều lợi hại. Dù là chỉ là một luyện khí một tầng nhỏ yếu tu sĩ, dùng chân khí đánh ra một quyền, uy lực cũng không dưới tại khổ luyện mười năm võ giả một kích toàn lực!

Bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, đối với người thường mà nói, luyện khí một tầng cũng không phải nói đạt được thì đạt đến. Cũng không thiên kiêu phong thái, nói ít cũng phải rèn luyện năm ba tháng.

Thẩm Tầm Yên vừa mới bắt đầu tu hành, trong lòng đối với lực lượng không có rất rõ ràng khái niệm, bất quá nàng có cảm giác, lấy mình bây giờ luyện khí một tầng tu vi, tại lực phá hoại phương diện hẳn là sẽ không so phó tiêu đầu Tôn Dũng kém bao nhiêu.

Tiêu đội dọc theo đường cái nhắm hướng đông bên chạy đi, tốc độ không nhanh.

Mất thấy sắc trời đã đến buổi trưa, Thẩm Tầm Yên hỏi: "Từ tiêu đầu, chúng ta còn bao lâu có thể thành trấn?"

Từ Thanh Sơn nhìn một cái ven đường nước từ trên núi chảy xuống, hỏi nói: "Phụ cận nơi đây hai trăm dặm đều là núi hoang rừng đá, đến gần nhất Hà Nguyên trấn, còn phải đi hơn một trăm dặm đường. Lấy chúng ta bây giờ tốc độ, trước khi trời tối mới có thể đến."

Thẩm Tầm Yên gật đầu.

Không cần tại dã ngoại qua đêm là tốt rồi.

Bên này vừa dứt lời.

Bỗng nhiên, đường cái trái phải hai bên tiểu sơn linh thượng đột ngột toát ra từng đạo bóng người.

Hàng chục cá nhân giờ trường đao phát sinh quái hồng, một cái trong chỉ vào tiêu đội, âm thanh hô: "Dê béo tới! Các huynh đệ tiến lên! Nam toàn bộ giết, nữ tóm lại!"

Bạn đang đọc truyện *Lão Tử Là Tiên Nữ Convert* được tải miễn phí tại [Ww.EbookFull.Net](http://Ww.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 10: Đạo lý chỉ ở trong đao

Có son tặc!

Hon mười vị tiêu sư gần như cùng lúc đó tay nắm cửa đặt trên chuôi đao.

Từ Thanh Sơn trầm giọng nói: "Người này phải là Tổng tiêu đầu nói qua Thạch Lâm trại son tặc, mọi người không thể sơ suất!" Còn cố ý đối Thẩm Tầm Yên lời nói: "Thẩm cô nương không cần phải lo lắng, bọn họ nhân thủ tuy nhiều, nhưng còn không thấy được có thể ăn hạ chúng ta."

"Ừm. Bọn họ đến, các vị cẩn thận." Thẩm Tầm Yên nói.

Son tặc xuất hiện, để cho nàng cả kinh. Bất quá gặp Từ Thanh Sơn đáng vẻ, hình như là có lòng tin đối phó.

Quả nhiên, bọn son tặc như ong vỡ tổ lao xuống núi, gào giết rầm trời. Còn không tới mã xa phụ cận, đã bị phó tiêu đầu Tôn Dũng ném ra một mảnh điểm sáng màu bạc để trước ngược lại 4 5 cái.

"Hừ, đại ca xem trọng, bọn họ bất quá là một đám người ô hợp!" Phó tiêu đầu khinh thường nói. Tay phải tại bên hông một trảo, lại là mấy quả Lưu Tinh Tiêu, đồng loạt bay ra ngoài.

Mấy tên son tặc kêu rên ngã xuống, đầu lĩnh đầu lĩnh giật biết lợi hại, chỉ vào Tôn Dũng quát lên: "Trước hết giết cái kia sử dụng ám khí!"

Bọn son tặc kêu loạn liều chết xông tới, trong chốc lát khí thế không thể coi thường. Ngồi ở Tôn Dũng phía sau cách đó không xa xa giả thượng Thẩm Tầm Yên thăm kinh hãi, so với một chút, chỉ cảm thấy nếu như đối thành chính mình, là tuyệt đối không đỡ được.

Trừ phi tu vi còn có thể tiến hơn một bước, đạt được luyện khí tầng hai, chân khí ngoại phóng hộ thể để chống đỡ đao kiếm.

Tôn Dũng ám khí là nhất tuyệt, thiếp thân chém giết nhưng là không cường. Gặp bọn son tặc tới, vội vàng nói một tiếng, gọi tiêu đầu Từ Thanh Sơn đám người dắt tay ứng phó.

Cùng Tôn Dũng khác biệt, Từ Thanh Sơn am hiểu nhất chính là thiếp thân chém giết. Tặc nhân vừa mới lần đến gần, hắn đơn đao một vãn, là tả hai lần, chính là hai khóa đại hảo nhân đầu lần xuống.

Đầu người rơi xuống đất, huyết tiên tam xích!

Lần đầu tiên nhìn thấy cảnh tượng như vậy Thẩm Tầm Yên sắc mặt thoáng chốc bạch rất nhiều.

Chợt tự giễu, chính mình gan dạ sáng suốt lại vẫn so ra kém "Thẩm cô nương". Người ta trước đây giết địch vô số, người thủ hạ mệnh không có một trăm cũng có 80, Lưu Ảnh hồ đánh một trận càng là trong núi thấy biển máu tới lui tự nhiên. So sánh với nhau, sanh ở hòa bình thời đại nam nhân linh hồn, rõ ràng muốn trúc trắc nhiều.

Tiêu đội trước sau tiếng kêu nổi thành một mảnh, đao quang kiếm ảnh tại chính ngọ mặt trời chói chang chiếu rọi xuống càng chói mắt.

Thẩm Tầm Yên ngồi ở ở giữa, hon mười vị tiêu sư bảo vệ nàng và cái kia mấy xe hàng.

Người đồng thể mạnh son tặc tại võ nghệ phương diện thực sự chỗ thua kém quá nhiều, như Tôn Dũng nói, bất quá là bầy đám ô hợp. Một hồi chém giết kịch đấu sau đó, lao xuống núi hơn ba mươi người chỉ còn lại có đầu lĩnh giật cùng ba cái có chút công phu người may mắn còn tồn tại. Mà tiêu đội bên này, chỉ là hao tổn một cái mà thôi.

Đầu lĩnh giật mang theo sống son tặc chậm rãi lui ra phía sau, Từ Thanh Sơn giờ tay lên ngăn lại muốn truy kích thủ hạ, nói: "Đừng đuổi! Hàng quan trọng hơn. Đám tặc nhân này, sau này rồi rãnh trở lại tiêu diệt."

"Đại ca, tiểu Lưu chết." Tôn Dũng trầm giọng nói.



Từ Thanh Sơn liếc mắt nhìn chết bởi loạn đao phía dưới tên kia tuổi trẻ võ sĩ, gật đầu: "Đưa hấn chôn ở phụ cận đi, trở về sau đó hảo hảo dàn xếp nhà hấn người. Hiện tại cũng buổi trưa, chúng ta nghỉ ngơi một chút, chịu chút lương khô lại đuổi đường."

"Vâng!" Tôn Dũng lĩnh mệnh, cùng vài tên võ sĩ một chỗ mang tiểu Lưu thi thể ly khai.

Áp tải vốn là vết đao liếm máu, bả ý thức dừng tại trên thất lưng quần việc, tất cả mọi người rất rõ ràng, không có đa sầu đa cảm.

Từ Thanh Sơn đi tới Thẩm Tầm Yên bên người, áy náy nói: "Thẩm cô nương, để người chấn kinh."

Mặt đất còn nằm hai ba chục cỗ thi thể, mùi máu tươi đậm. Thẩm Tầm Yên sắc mặt không phải rất đẹp mắt, nhưng là không phải rất chú ý, khề lác đầu: "Không sao cả."

Tiêu đội đi về phía trước một đoạn đường, ly khai chém giết địa điểm, Từ Thanh Sơn mới lần nữa đối nàng nói: "Đi giang hồ chính là như vậy. Xem cô nương tựa hồ là xuất thân người nhà giàu, chưa thấy qua bức này trăng diện, có thể trấn định như thế, thực sự là khó có được."

Thẩm Tầm Yên xuống xe, bước chậm dòi được đạo bàng trên tảng đá ngồi xuống, tiếp nhận tiêu sư truyền đạt lương khô, hỏi nói: "Chuyện này. Ta không trấn định, chẳng lẽ còn được dọa ngất đi qua, hoặc là ói ào ào, cho các người chê cười sao?"

Tốt xấu nàng cũng đã từng là người đàn ông a.

"Chỉ là. . ." Có chút dừng lại, Thẩm Tầm Yên lại nói: "Vừa mới như vậy một hồi, hơn hai mươi cái tiên hoạt mạng người sẽ không. Các người giang hồ này, không khỏi quá tàn khốc chút."

Từ Thanh Sơn không ngờ tới nàng có thể như vậy nói, kinh ngạc, mới cười nói: "Thiên hạ nơi nào không tàn khốc? Cường khi dễ yếu, yếu khi dễ yếu hơn. Càng yếu, hơn cũng còn khi dễ súc vật dê bò đấy! Chúng ta nếu là không giết bọn hấn, bọn họ liền sẽ giết chúng ta. Sống hay chết, cái nào dung nhân từ tới quyết đoán? Đạo lý thứ này, chỉ ở trong đao!"

"Đạo lý, trong đao. . ." Thẩm Tầm Yên như có điều suy nghĩ.

Nhược nhục cường thực (cá lớn nuốt cá bé) một từ, sớm đã không là lần đầu tiên nghe. Nhưng chỉ có hôm nay vị trí thế giới này, mới khiến cho nàng chân chính cảm nhận được trong đó mùi vị.

Vô luận là giang hồ thế tục, vẫn là tu chân giả giang hồ, sinh tử tựa hồ cũng là rất đơn giản là có thể quyết định sự tình. E rằng một chuyện nhỏ, 1 cộc miệng sừng, là có thể dẫn phát một trận án mạng. Mà mềm tay, kết cục tuyệt đối sẽ không quá tốt.

"Ta minh bạch." Nàng thấp giọng nói rằng.

Thế giới tất nhiên tàn khốc, như vậy muốn còn sống, muốn sống rất khá, cũng chỉ có thể sử dụng chính mình trở nên cường đại, trở nên cùng thế giới tàn khốc mới được.

Tu La Pháp Châu tiêu tán khí tức đưa tới linh châu Tu Chân Giới gần như huỷ diệt, chỉ còn lại có một đám tu vi không cao người. Mà những cái kia tu vi không cao người, còn nghĩ nàng nương nhờ sư môn cho đánh tan.

Người mang Tu La Pháp Châu nàng, há có thể không đạt được gì?

Miệng nhỏ ăn lương khô, Thẩm Tầm Yên trong lòng bắt đầu tính toán lên sau này dự định.

Từ Thanh Sơn gặp nàng đang suy nghĩ chuyện gì, liền không đã quấy rầy. Lúc đầu tiêu đội trong đến cái quốc sắc thiên hương tiểu mỹ nhân, tất cả mọi người hứng thú vang dội, bây giờ chết cái huynh đệ, bầu không khí dè dặt rất nhiều, cũng ít.

Sau đó không lâu, Tôn Dũng đám người an táng chết đi võ sĩ trở lại đội ngũ. Mọi người đang rùng rã hạ tránh một hồi chính ngọ lớn thái dương, còn chưa tới khởi hành chạy đi thời điểm, đường cái đằng trước đột nhiên truyền đến một hồi tiếng vó ngựa.

Một con ngựa trắng chạy như bay đến, trên lưng ngựa là cái xuyên trang phục màu trắng Kiếm khách.

Một lớp phương bình, một lớp lại nổi lên.

Chứng kiến người kia, Từ Thanh Sơn sắc mặt nhất thời âm trầm xuống, thấp giọng đối mọi người nói: "Chuẩn bị chiến đấu"

Chính là thành đàn sơn tặc, cũng không có để cho hấn cẩn thận như vậy!

"Từ tiêu đầu, đã lâu không gặp." Con ngựa trắng Kiếm khách lặc ngăn móng ngựa, đứng ở tiêu đội năm trọng ở ngoài, mỉm cười hỏi.

Cái này Kiếm khách tuổi không lớn lắm, trên hai mươi tuổi hạ, dáng dấp mi thanh mục tú, còn mang theo vài phần khí tức nho nhã, nói chuyện khách khí.

Nhưng chính là như thế cái nho nhã giống như thư sinh Kiếm khách, lại làm cho cả nhánh tiêu đội mười mấy người, đều khẩn trương.

Từ Thanh Sơn tay phải đặt trên chuôi đao, cau mày hỏi: "Tào Thành, ngươi tới làm chi?"

Bạch Y Kiếm Khách Tào Thành hồi nói: "Không làm gì, chính là muốn cùng tiêu đầu mượn chút đồ vật, không biết tiêu đầu có chịu hay không?"

"Thật là to gan!" Phó tiêu đầu Tôn Dũng quát lên: "Uy Viễn tiêu cục Tiêu, cũng không phải là ai cũng có thể đoạt!"

Tào Thành nghe vậy, dẫu tay bên trên kiếm chuôi, "Nếu như các ngươi không cho mượn, ta cũng chỉ phải thử xem Di, các ngươi tiêu cục áp tải, khi nào trả mạng theo nữ quyền?" Ánh mắt vượt qua Từ Thanh Sơn, rơi vào phía sau Thẩm Tầm Yên trên người.

Hai mắt tỏa sáng, Tào Thành không khỏi vì nàng xinh đẹp mà thay đổi, suýt chút nữa thất thần.

Thẩm Tầm Yên mới vừa ăn xong đồ vật, ngẩng đầu liếc hán một cái, thầm nghĩ: Không biết lần này "Đạo lý" là đứng ở bên kia.

Từ Thanh Sơn đám người không có lợi dụng thời gian rảnh xuất thủ, chỉ là nói: "Tào thiếu hiệp, ta cái này tiêu xa mặc dù trân quý, nhưng là bất quá là mấy rương vàng bạc châu báu. Các ngươi Lạc Lối sơn trang địa vị cao cả, nếu như thiếu tiền xài, chỉ cần một câu nói, chúng ta Tổng tiêu đầu tất sẽ không keo kiệt. Nhưng này cần đường cướp đoạt cử chỉ. . . Không khỏi làm mất thân phận a?"

Tào Thành cười ha ha, "Tiền tài động lòng người, ta cũng khó tránh khỏi tục. Từ tiêu đầu, đắc tội!"

Hắn nhìn một chút Thẩm Tầm Yên, nói xong ánh mắt ngưng thật, tay phải khẽ động, bảo kiếm rào rào ra khỏi vỏ!

Đạp nhẹ lưng ngựa, Tào Thành nhún người nhảy lên, vượt qua mấy trượng khoảng cách, lấy sức một mình, vọt vào tiêu đội bên trong.

Kia kiếm quang sáng như tuyết giống như mặt trời chói chang, Từ Thanh Sơn sắc mặt đại biến, rút đao tiến lên ngăn cản: "Các huynh đệ, cùng tiến lên!"

Sặc

Đao kiếm giáp nhau, dễ nghe kiếm minh giống như long ngâm.

Từ Thanh Sơn võ nghệ phải kém hơn tại Tào Thành, vừa chạm vào phía dưới liền lùi lại ba bước, đơn đao ở trong tay run rẩy run rẩy, đúng là bị mẻ phá một cái lỗ nhỏ.

Tào Thành đắc thế không tha người, nâng kiếm lại đuổi theo. Đột nhiên, đâm nghiêng trong bay tới mấy giò tinh quang!

Leng keng

Mấy viên Lưu Tinh Tiêu nguy hiểm lại càng nguy hiểm bị bảo kiếm ngăn lại, nhưng lúc này Từ Thanh Sơn cùng hơn tiêu đội các võ sĩ câu đã vây kín đi lên, đem Tào Thành tả hữu vây chặt như nêm cối.

"Tốt ăn ý!"

Tào Thành khen lớn một tiếng, trên mặt không thấy chút nào hoảng loạn, ngược lại bộc phát hưng phấn. Trường kiếm múa thành một đạo huyền lệ quang mang, tại hơn mười vị võ sĩ vây công phía dưới, lại vẫn không rơi vào thế hạ phong!

Thẩm Tầm Yên chưa từng thấy qua cao thủ võ lâm, nhưng nhìn thấy một màn này, nàng liền minh bạch, Bạch Y Kiếm Khách Tào Thành, chính là cái cao thủ võ lâm.

Kim loại vang lên, đơn đao cùng trường kiếm va chạm vô số lần, xen lẫn, còn có máu bắn tung tóe.

Cái kia huyết, tự nhiên không phải Tào Thành huyết, mà là tiêu đội các võ sĩ. Tại cao thủ trước mặt, nhân số rất nhiều ưu thế, trên thực tế cũng không có quá tác dụng lớn chỗ.

Chiến đấu kịch liệt vẫn chưa duy trì liên tục lâu lắm, Thẩm Tầm Yên mới nhìn một hồi, chỉ thấy hai gã võ sĩ kêu lên một tiếng đau đớn ngã xuống, không có qua chốc lát lại chết bốn cái, thế vây công nhất thời bị phá.

Phá trận về sau, Tào Thành kiếm pháp bộc phát sắc bén, Từ Thanh Sơn nỗ lực ngăn cản, nhưng đỡ bất quá nhiều lúc, liền bị một kiếm chọn trúng thủ đoạn, đơn đao rơi trên mặt đất.

"Từ tiêu đầu, đối không được!" Tào Thành khẽ quát một tiếng, kiếm ra như hồng.

Mũi kiếm xuyên qua tim, Từ Thanh Sơn trừng lớn hai mắt, chậm rãi ngã xuống.

"Đại ca!"

Mất thấy tiêu đầu ngã xuống, Tôn Dũng nhất thời hồng mắt, Lưu Tinh Tiêu không được ném ra.

Tào Thành một bên tránh né ám khí, một bên chém giết còn lại võ sĩ. Ngán ngại không đến thời gian cạn chun trà, giữa sân liền chỉ còn lại có hai người đứng thẳng.

Tôn Dững cùng Tào Thành cách ba trượng khoảng cách, nhìn ngả xuống các huynh đệ, trong lòng co quắp. Mắt thấy Tào Thành từng bước tới gần, hấn chột cấn rằng một cái, giờ lên đao.

Phủi đi!

Chém qua chính mình cổ họng.

Bên đoạn đường, thoáng chốc không tiếng động.

Leng keng

Đon đao rơi xuống đất, phát sinh âm rung.

Thảm Tầm Yên khe khẽ thở dài.

Giang hồ quả nhiên là tàn khốc. Mạng người không đáng một đồng.

Thế nhưng đạo lý không có ở trong đao, đao kiếm chỉ là lòng người lưỡi dao, dục vọng dọc theo xúc tua. Bảo tiêu kiếm tiền, giết người cướp của, đối phó địch nhân, không ngoài như vậy.

Tào Thành đi tới, nhắc tới kiếm, chia về phía nàng, nói: "Người là người phương nào?"

Bạn đang đọc truyện *Lão Tử Là Tiên Nữ Convert* được tải miễn phí tại [Ww.EbookFull.Net](http://Ww.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 11: Phi thường khí tức

"Thảm Tầm Yên."

"Hà Tây Thảm gia?"

Tào Thành cau mày một cái, phảng phất có chút kiêng kỵ.

Thảm Tầm Yên từ chối cho ý kiến, không muốn giải thích.

không cần phải nói đầy, Lưu Bạch một điểm, làm cho mơ màng không gian, để cho người ta chính mình nhớ lại, dù sao cũng hơn bịa đặt dễ dàng.

"Người như thế nào cùng Uy Viễn tiêu cục người đi cùng một chỗ?" Tào Thành lại hỏi.

Lúc nói chuyện, kiếm đã buông xuống.

Thảm Tầm Yên khe khẽ thở phào một cái.

Chỉ cần không bị sát nhân diệt khẩu, khác (đừng) đồ vật đều tốt giải thích.

"Trên đường gặp phải, Từ tiêu đầu gặp ta một cá nhân thương cảm, liền mang lên."

Tào Thành lưu ý đến nàng trên đùi tổn thương, lại nhìn một chút tám kia khuynh quốc khuynh thành mặt cười, thuận miệng nói: "Chưa chắc là thương cảm đi."

Nói xong liền không để ý tới nàng, trường kiếm trở vào bao, đi hướng chiếc thứ nhất tiêu xa.

Cạy ra rương lớn khóa trừ, che vén lên, nhất thời ngân quang chói mắt.

Tràn đầy một ngum rương lớn, thật chính tề đều là năm mươi lượng một thỏi bạc!

Nhưng Tào Thành lại không thèm quan tâm, một cước đá ngã lăn cái rương, đem hạ đồ vật toàn bộ đổ ra, thấy trên mặt đất tất cả đều là bạc, không có

khác (dùng) đồ vật, lại đi hướng chiếc thứ hai tiêu xa.

Lại cạy ra để nhĩ miệng cái rương, kim quang loá mắt, bên trong tất cả đều là vàng óng ánh vàng mười đại nguyên bảo.

Nặng mấy trăm cân bảo rương lại một lần nữa bị hất tung ở mặt đất, kim nguyên bảo lăn xuống tại đường cái đất vàng bên trên.

Tào Thành mở ra để tam miệng cái rương, lần này bên trong thả không vàng không bạc, đổi thành tràn đầy một rương châu báu đồ trang sức.

Làm châu báu lúc rơi xuống đất, lăn xuống tại đất vàng bên trong đồ vật bên trong, nhiều hơn một cái không lớn không nhỏ hộp gỗ.

Cái hộp kia dài chừng bảy tấc, chiều rộng ba tấc nhiều, không rất cao, đàn mộc tính chất, có vẻ rất có phân lượng.

Chứng kiến cái hộp, Tào Thành nhãn tình sáng lên, rất nhanh nhặt lên, mở ra liếc mắt nhìn, lại nhanh chóng khép lại, sắc mặt vui mừng hiển hiện.

Thẩm Tầm Yên trong lòng khẽ nhúc nhích.

Tại cái hộp mở ra trong nháy mắt, nàng mơ hồ cảm thụ được một cổ dị dạng khí tức. Nhưng cũng có thể là bởi vì tu vi quá yếu, cảm ứng không lắm rõ ràng, vô pháp minh xác nó là cái gì, chỉ có thể biết, trong hộp thả lấy nhất định là một tu chân giả dùng đồ vật.

Chẳng lẽ là pháp bảo hoặc là đan dược?

Nếu như là linh đan diệu dược lưu lạc đến thế tục vô lâm, ảnh hưởng không thể bảo là không nhỏ. Dù sao tu chân giả luyện chế đan dược, muốn so với trên giang hồ dược vật cao minh nhiều lắm, có đôi khi một khóa đan dược, là có thể cứu được một cái mạng.

"Thẩm gia tiểu thư." Tào Thành mỉm cười đem hộp gỗ cất xong, đối Thẩm Tầm Yên nói: "Tại hạ hôm nay còn có chuyện quan trọng mang theo, thứ cho khó tương bồi. Ngày khác nếu có cơ hội, chắc chắn đến phủ thỉnh tội!"

"Tùy người vậy."

Ngược lại người cũng tìm không được người.

Thẩm Tầm Yên thản nhiên nói.

"Sau này còn gặp lại!"

Tào Thành trở mình lên ngựa, ôm quyền cáo từ, chạy như bay rời đi.

Phi ngựa đi xa, Thẩm Tầm Yên ánh mắt lưu chuyển, hiện lên rất nhiều ý niệm trong đầu.

Cái kia hộp gỗ không phải bình thường đồ vật, bằng không cũng không trở thành để cho Tào Thành liền số xe vàng bạc châu báu đều không chú ý, chỉ lấy cái kia nhất kiện liền đi.

Vừa rồi cảm ứng được đặc thù khí tức, để cho nàng trong lòng động cướp đoạt ý niệm trong đầu. Bất quá tự thân tu vi nhỏ yếu, để cho nàng thực sự không đề được lòng tin hướng vừa mới liền sát hơn mười người Kiếm khách xuất thủ.

Hiện tại Kiếm khách đi, các đều chết, từ từ trên quan đạo, cũng chỉ còn lại có đầy đất vàng bạc châu báu, cùng nàng một cá nhân.

Làm sao bây giờ?

Còn có thể làm sao, đi thôi!

Ngựa vẫn còn, nàng mặc dù trên đùi có thương tích, nhưng vẫn không tính là nghiêm trọng, chịu được được.

Đứng dậy từ dưới đất thập khối rưỡi 10 lượng nén bạc, lại từ trong đồng châu báu chọn vài món không chói mắt đội, nàng liền lên ngựa, hướng tiêu đội trước kia chỗ đi phương hướng bước đi.

Từ Thanh Sơn nói qua, dọc theo đường cái lại đi chừng trăm trong, là có thể đến "Hà Nguyên trấn".

Vào thành trấn về sau, suy nghĩ thêm nó đi.

Nàng sờ đi lấy ngân không lấy kim, là bởi vì bạc so vàng tốt lưu thông. Y phục đồ trang sức, không phải là bởi vì trở nên giống như nữ nhân thích chưng diện, chỉ là bởi vì vật kia đáng giá lại không diện tích phương mà thôi.

Uy Viễn tiêu cục ngựa đều là thượng đẳng người cao lớn, thể lực rất đủ, chạy gần như không cần nghỉ ngơi.

Nguyên bản tiêu đội kéo tốt nặng mấy trăm cân mấy xe hàng, chạy đi tốc độ rất chậm, hiện tại thoát khỏi trói buộc, Thẩm Tầm Yên một mình giục ngựa, tốc độ nhất thời tăng vọt rất nhiều.

Duổi một canh giờ đường, thái dương hướng tây chênh chếch thời điểm, nàng rút cục chứng kiến đường cái phần cuối thành trấn nhỏ.

Dọc theo con đường này, đường cái trái phải hai bên cảnh sắc đã ở biến hóa. Vừa mới bắt đầu là núi hoang rừng đá, đợi được đến Hà Nguyên trấn phụ cận thời điểm, đã là khắp nơi xanh um thanh sơn lục thủy.

Hà Nguyên trấn tên, lấy từ "Bờ sông bình nguyên" ý. Cái trấn nhỏ này không tính lớn, ước chừng chỉ có mười mấy dặm diện tích lãnh thổ, trung tâm trấn thành quách nhỏ càng là liếc mắt là có thể từ phía đông chứng kiến phía tây.

Bất quá Ma Tước tuy nhỏ ngũ tạng đầy đủ, cái gì Từ Lâu Đồ Phưởng, nha môn thanh lâu các loại, trấn trên là một cái cũng không thiếu.

Thẩm Tầm Yên đi đứng không tiện, cưỡi ngựa vào thành. Liên tiếp hét to tiếng rao hàng, để cho nàng có loại mộng hồi cổ đại thịnh thế ảo giác.

Bất quá rất nhanh, loại ảo giác này đã bị khác (đừng) đồ vật thay thế được.

Nhân xưng "Linh châu đệ nhất mỹ nhân" Thẩm tiên tử lưu lạc nhân gian, rêu rao khắp nơi. Hai bên đường các lão bách tính ngẫu nhiên liếc thượng liếc mắt, liền cũng không dời đi nữa ánh mắt.

Vô luận là nam hay nữ, là lớn nhỏ, đều bị tuyệt đại phong tư sở mê ở. Đây không phải là đối mỹ sắc tham lam, bởi vì nàng xinh đẹp sẽ không để cho người đầu tiên mắt liền sản sinh khinh nhờn ý niệm trong đầu. Mà là đối mỹ hảo sự vật yêu thích, đạt được gần như si mê thần phục cấp độ.

Quần áo bạch y, một tuần mã, một bộ di thể vô song dung nhan. Mặc dù quần áo bị hư hỏng, tóc xanh hỗn loạn, nhiễm một đường Phong Trần, nhưng tuy là như thế nào đi nữa nghèo túng, nàng cũng vẫn là linh châu đệ nhất mỹ nhân.

Ân . . . Chỉ ít thân thể vẫn là.

Lần đầu cảm nhận được "Quay lại suất trăm phần trăm" Thẩm Tầm Yên tâm tình cổ quái, nhanh lên khẽ kẹp bụng ngựa, xuyên phố qua hẻm, tìm kiếm đặt chân địa phương.

Vào hôm nay trước đây, nàng có thể không có nghĩ qua chính mình sẽ bị người bên đường vây xem. Mỹ nhân trong thân thể mọc chân đại hán một mực là ném vào trong đám người liền không tìm ra được loại kia, đột nhiên biến thành dạng này, nói có thể thích ứng đây tuyệt đối là gạt người.

Thật vất vả xuyên qua đám người dày đặc nhất chợ, Thẩm Tầm Yên rốt cuộc tìm được một cái khách sạn.

Nhà trọ tên là "Phùng Nguyên", nhìn qua không thể nào khí phái, mộc mạc đơn giản.

Thẩm Tầm Yên xuống ngựa, tiến lên đón tới tiểu nhị vừa nhìn thấy nàng, nhất thời ngơ ngác, quên bên mép chào hỏi khách nhân. Nàng không thể làm gì khác hơn là chính mình hỏi: "Các người chỗ này có còn hay không không dư khách phòng?"

Tiểu nhị như ở trong mộng mới tỉnh: "A? Oh . . . Có, có có có! Cô . . . Cô nương mời vào trong, mời vào trong."

Thẩm Tầm Yên theo tiểu nhị vào nhà trọ. Nhà trọ lầu một chính là từ quán, lúc này vừa vặn có cái tú tài đang kể chuyện, rất nhiều người nghe. Nàng vừa tiến đến, mọi người vô ý thức đầu xem qua ánh sáng, sau đó liền cũng cùng trên đường cái những người đi đường, cũng không dời đi nữa ánh mắt.

Thẩm Tầm Yên thấy thế trong lòng thờ dài.

Ta có thể thế nào? Ta cũng rất bất đắc dĩ a

Lẽ nào không nên tìm khỏi cái khăn che mặt che khuất sao?

"Nói cái này Linh Tuyệt thành a, chính là vô số năm trước linh châu chi chủ đại danh鼎鼎 Linh Ân tiên quân sở kiến thành. Trước đây nó tên còn gọi Linh Ân thành, chỉ là về sau gặp đại biến, dần dần. . ."

Thuyết thư tú tài bắt đầu đàm luận, cái thứ nhất thoát ly Thẩm Tầm Yên ảnh hưởng, đồng thời cũng dùng thanh âm hân đánh thức người khác.

Thẩm Tầm Yên cảm thấy kinh ngạc, theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy người kia chừng hai mươi tuổi đáng đáp, đáng đáp mi thanh mục tú, mặc áo lam, đầu bó buộc khăn chít đầu, cầm trong tay quạt xếp, chính bình tĩnh chậm rãi trò cười.

Hắn cũng đang nhìn bên này.

Hai người ánh mắt trên không trung gặp nhau, người kể chuyện mỉm cười gật đầu thăm hỏi, khách khí lại có lễ. Cái kia phản bình tĩnh, để cho Thẩm Tầm Yên cảm thấy có chút "Cao thâm mạt trắc" .

Thư nhân tin tưởng duyên phận nói đến, từ trước đến nay dễ dàng nhất bị dung mạo tuyệt mỹ nữ tử mê hoặc, cho nên "Vừa gặp đã yêu" . Nhưng cái này tú tài chỉ sợ không phải loại kia "Thư nhân", hắn giảng cổ sự, cùng dân gian thường nói tài tử giai nhân, Ngưu Lang Chức Nữ hoàn toàn không phải một cái phong cách, hồn nhiên là nói thế giới này nhiều năm trước lịch sử cổ sự.

Nói không chừng lại là một cao thủ võ lâm, thậm chí người tu chân đây.

Thẩm Tầm Yên trong lòng hiểu rõ, tự nghĩ hiện tại tu vi thấp, vẫn là khiêm tốn một chút tốt, không nên cùng người tiếp xúc quá nhiều. Thế là lễ phép tính hướng thư sinh gật đầu, liền không tiếp tục đề ý, hướng chương quỹ muốn gian thượng phòng, một bầu trà nóng, theo chạy bố mẹ lâu hai.

Nhà trọ gian nhà coi như thanh tĩnh, đưa đi tiểu nhị sau đó, Thẩm Tầm Yên đóng cửa phòng, một lần nữa xử lý một chút trên bắp chân tổn thương miệng, dùng nước trong tắm, một lần nữa gói kỹ. Sau đó nàng gấp sắc trời còn sớm, lại ly khai nhà trọ, đến trên đường tìm gia bố trí giả trang, mua lưỡng áo liền quần, trở lại trong phòng thư thư phục phục tắm rửa một phen, mới đem thay.

Vừa mua xiêm y tự nhiên là nam nhân xuyên. Nàng đã không biết ăn mặc cũng không hiểu mềm mại, mặc quần còn thường xuyên vấp phải chân, làm sao cũng vô pháp hoàn toàn thích ứng thân phận nữ nhân, thay nam trang mới là đúng lý.

Bất quá thân con gái cuối cùng là thân con gái, dù là xuyên nam nhân y phục, cũng vô pháp che giấu cái kia đáng đẹp vóc người.

Mùa hạ xiêm y đơn bạc, "Thẩm cô nương" cũng không phải sân bay, nàng đơn giản bao hai tầng, trước ngực dồi dào y nguyên vẫn là liếc mắt là có thể xem thấu.

Tóc cũng sẽ không xử lý, tùy tiện lược hai lần liền buộc, nam không giống nam nữ không giống nữ, có điểm dở dở ương ương.

Có thể may là như vậy, mỹ nhân cũng vẫn là mỹ nhân. Đổi trang phục và đạo cụ nàng, ít một chút nhu nhược xinh đẹp, nhiều mấy phần oai hùng đẹp trai, nị lực nửa điểm cũng không gặp thiếu, ngược lại trở nên càng thêm "Nam nữ thông sát" .

Chiều chiều gương đồng, Thẩm Tầm Yên đối lấy trong kính bạch y nữ tử, bất đắc dĩ nói: "Người nói người cô nàng này, làm sao lại lớn lên này tám đức hạnh đây? Liền lão tử xem, đều muốn đẩy ngã chính mình đây. Ai. . ."

Thở dài.

Làm không được nam nhân, mở không hậu cung coi như, nàng còn phải đề phòng bị người khác tiến công chiếm đóng, ngẫm lại đã cảm thấy tâm mệt.

Không chỉ có như vậy, trên người nàng còn có càng chức trách lớn vụ. Hành Vân sơn nhiều như vậy đệ tử hiện tại sinh tử chưa biết, thân là người thừa kế, dù là không còn là trước kia cái Thẩm Tầm Yên, nàng cũng không khả năng nhìn như không thấy, thờ ơ.

"Tu luyện đi. Ở chỗ này ở đoạn thời gian, trước có năng lực tự bảo vệ mình suy nghĩ tiếp đi."

Ngắn ngủi một ngày, liền trải qua ba trận tranh đấu, nàng đối thực lực khát vọng rất cường liệt.

Sắc trời còn sớm, nàng trực tiếp ngay tại trong phòng đã tọa nhập định, tu luyện lên < Thái Thượng Vong Tinh Quyết >.

Nhắm mắt trong nháy mắt, thiên địa linh khí ùn ùn kéo đến mà đến.

Luận linh khí mức độ đậm đặc, cái này Hà Nguyên trấn phải thật lớn kém hơn Hành Vân sơn, có ở nàng trên đời hiếm thấy thiên phú phía dưới, điểm này hoàn toàn có thể bỏ qua không tính.

Thái Thượng Vong Tinh tâm pháp vận chuyển, nội tức đang nhanh chóng lớn mạnh.

Nàng chung quanh thân thể, tự nhiên mà vậy hình thành một cái từ thiên địa linh khí cấu thành vô hình vòng xoáy, hướng bốn phương tám hướng hấp xả càng nhiều linh khí.

Dưới lầu vẫn còn nói sách cái kia tuổi trẻ tú tài chính nói đến đặc sắc thời khắc, đột nhiên sinh lòng cảm ứng, cứng ở tại chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Lão Tử Là Tiên Nữ Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 12: Bị đến gần

"Thật mạnh khí tức! Chẳng lẽ là. . ." Áo lam tú tài tâm thần kịch chấn, quên chính mình vẫn còn nói cổ sự, trong lòng nhắc lên sóng biển ngập trời.

Độ kiếp tu sĩ!

Không!

So vượt qua một lần thiên kiếp Trúc Cơ Tu Sĩ mạnh hơn, là vượt qua hai lần thiên kiếp siêu cấp cường giả!

"Nho nhỏ này Hà Nguyên trấn làm sao có thể sẽ xuất hiện nhân vật như vậy. Lễ nào cũng là vì vật kia tới?" Áo lam tú tài trầm nghĩ lấy, chợt lại phủ quyết xuống: "Không, không có khả năng. Vật kia mặc dù trân quý, nhưng là chỉ là đối với Trúc Cơ phía dưới luyện khí tu sĩ mà thôi. Liền Trúc Cơ cường giả đều coi thường, huống chi là tiểu Kim Đan Cảnh cao nhân!"

Người đến sợ rằng có khác mục. Không xem qua là cái gì, hẳn một cái liền lần đầu tiên thiên kiếp đều không vượt qua người là không có tư cách biết.

"Người kia sẽ là ai chứ. . ." Tú tài trầm nghĩ, trong đầu không tìm lại được hiện ra một tấm mỹ tuyệt nhân hoàn khuôn mặt.

Chẳng lẽ là nàng?

"Uy, Tô tú tài, làm sao đột nhiên không nói? Linh Ẩn tiên quân đến là thế nào chết a? Linh Ẩn thành thì tại sao hội tiêu thất đây?" Chỗ ngồi nghe khách gặp hẳn dừng lại, nhin không được thúc giục.

Tô tú tài gián đoạn phỏng đoán, đáp: "Cái này hử. . . Về Linh Ẩn tiên quân đi về cõi tiên duyên có, còn có 1 cọc sâu xa cố sự. Chư vị nếu muốn nghe, cũng xin ngày mai giờ Thân trở lại. Tiểu sinh tự sẽ hướng các vị tinh tế giảng thuật!"

Dưới đài hư thanh một mảnh.

Rất nhiều người chưa thỏa mãn, bất mãn oán giận vài câu, ở trên bàn lưu lại bạc vụn tiền đồng, khen thưởng Bình thư người. Sau đó tốp năm tốp ba rời đi, nhà trọ lâu một rất nhanh thì không đăng.

Áo lam tú tài Tô Trác thu thập xong đồ vật, nhìn đi thông lầu hai bậc thang, do dự mãi, cuối cùng vẫn không có đi tới, cùng chương quỹ đạo thanh, liền ly khai nhà trọ,

Rất nhanh mặt trời chiều ngã về tây, ban ngày kết thúc, nghênh đón bóng đêm.

Phùng Nguyên nhà trọ lâu hai trong khách phòng, Thẩm Tầm Yên khí tức một điểm một giọt đang tăng trưởng lấy.

Mặc dù nàng tốc độ tu luyện có thể nói khủng bố, thôn nạp thiên địa linh khí giống như trong biển sâu cự kinh, trên chín tầng trời nộ long. Nhưng con đường tu hành, cũng không phải tùy tiện tiện một lần là xong.

Luyện khí tầng hai, đối với tu sĩ tầm thường mà nói, thông thường yêu cầu nửa năm ở trên tu hành mới có thể đạt được. Đến cảnh giới này, chân khí trong cơ thể liền có thể phóng ra ngoài hình thành hộ thể lực lượng, đao kiếm tầm thường khó có thể kích thương, đồng thời có thể thi triển ra đơn giản một chút pháp thuật, đánh giết năng lực tăng cường thật nhiều.

Thẩm Tầm Yên tối hôm qua mới được tâm pháp, tu luyện một đêm, thì đạt đến luyện khí một tầng, khoảng cách luyện khí tầng hai chỉ kém một bước nhỏ. Nhưng chính là như thế một bước nhỏ, nàng vẫn là tiêu hao trọn ba canh giờ, thẳng đến canh hai lúc, mới rốt cục đột phá thành công.

Tu vi vừa đột phá, nàng kéo lên khí tức nhất thời vừa vội nhảy một đoạn, tiêu tán ra chân khí trực tiếp đem trên bàn chén trà đầy bay rớt bể, đóng cửa cửa sổ cũng mãnh mẽ bị giải khai.

Nhưng nàng cũng không thỏa mãn ở đây, liền dừng lại cũng không có, liền lại tiếp tục thôn nạp trống canh một nhiều thiên địa linh khí.

Nàng thì dường như một cái trong vòng xoáy tâm, xung quanh vài dặm trong phạm vi linh khí tất cả đều chịu đến dẫn dắt, hướng nàng tụ đến.

Một đêm này, Hà Nguyên trấn các tu chân giả đều có cảm giác, thiên địa linh khí mức độ đậm đặc tựa hồ trở nên càng cao, trước đây tu luyện ba canh giờ mới có thể luyện hóa chân khí, hiện tại

Hai canh giờ là có thể làm được.

Không chỉ có như vậy, tối nay bọn họ hấp thu đến linh khí, vẫn còn so sánh trước đây càng thêm tinh thuần, luyện hóa dễ dàng rất nhiều.

Có rất ít người biết loại biến hóa này nguyên nhân thực sự là cái gì, đại đa số người đều cho rằng, đây là bọn hắn không xa nghìn dặm đi tới Hà Nguyên trấn chỗ truy cầu món kia gần thành thực linh túy, chỗ phát ra phúc trạch.

Buổi tối trôi qua lặng lẽ.

Hà Nguyên trấn các tu sĩ tham lam hấp thu đột nhiên trở nên nồng nặc thiên địa linh khí, thẳng đến sáng sớm mặt trời mọc lúc, dày đặc linh khí không hiểu tản ra, mới ngưng hẳn tu luyện, bắt đầu một trời sinh sống.

Thẩm Tầm Yên mở hai mắt ra.

Trong phòng một mảnh lộn xộn, tối hôm qua đột phá luyện khí tầng hai lúc phát tán hết giận lãng, sẽ rất nặng hơn suy tính hơi nhẹ vật nhỏ đều cho lật tung, huyền não cả nhà phảng phất trải qua thế nào bác đầu giống như.

Nàng bấu môi, chẳng muốn đi thu thập, đứng dậy ngắm nghía trong gương, cùng trong kính mặc nam trang giai nhân nhìn nhau, nhẹ giọng nói: "Theo tốc độ này, rất nhanh người là có thể vì người sư môn báo thù."

Từ hoàng hôn đến trời sáng, trọn bảy canh giờ tu luyện, để cho nàng từ luyện khí một tầng trực tiếp bước vào luyện khí tầng hai, cũng hướng phía luyện khí ba tầng lại bước ra một bước dài.

Trách không được cái kia Đại La Thiên Thần bí mật thiếu niên sẽ nói nàng có thành tiên chi tướng. Như vậy thần tốc, sợ rằng liền tìm thiên hạ, cũng rất khó tìm ra cái thứ hai!

"Bất quá báo thù chỉ là một cái tiểu mục tiêu, ta không thể quá câu chấp nơi này chuyện." Nàng lại thấp giọng tự nói.

Nàng truy cầu, là trở thành thiên tiên. Sau đó dùng thần tiên Mạc Đại Pháp Lực nghịch chuyển âm dương, để cho mình thay đổi hồi thân nam nhi.

Mà thành tiên, là muốn vượt qua trọn chín lần thiên kiếp!

So với cái này rộng lớn mục tiêu, một lần thiên kiếp Trúc Cơ Cảnh Giới, cùng hai lần thiên kiếp tiểu Kim Đan Cảnh, liền có vẻ tiểu nhi khoa.

"Lão tử nhưng là phải trở thành thần tiên. . . Tiểu tiên nữ a!" Thảm Tầm Yên ánh mắt lâu đời, ôm vô hạn hướng tới ước mơ nói.

"Thảm thì. . ."

Đột nhiên có cái không hài hòa thanh âm chạy vào.

Đó là cái bụng truyền ra tiếng kháng nghị.

Đang ở "Lý tưởng hào hùng" Thảm Tầm Yên mặt cười cứng đờ, mới nhớ chính mình từ sáng sớm hôm qua đến bây giờ, chỉ ăn một tấm nhật nhèo bánh nướng. Hiện tại cái bụng vừa gọi, nhất thời đói bụng đến phải dạ dày đều co rút đau đớn.

Tại độ kiếp trước trúc cơ, luyện khí tu sĩ vẫn là không thể rời bỏ ngũ cốc hoa màu. Hơn một ngày thời gian chưa ăn qua ra đáng đồ vật, coi như là thiên nữ cũng chịu không.

Không chú ý thời điểm không có cảm giác, nghĩ đến những thứ này, nàng liền càng phát ra cảm thấy đói bụng khó nhịn, ước gì mở rộng cái bụng có một bữa cơm no đủ.

Thế là vội vã ra khỏi phòng thẳng nhóc.

Xuống đến nhà trọ lầu một, nhìn thấy tiểu nhị liền hô: "Tiểu nhị, cho ta tới một lồng bánh bao!" Nói xong tìm cái bàn trống liền dừng đứng ngồi xuống.

Trong lúc nhất thời vậy mà quên mình là một nữ tử, lộ ra móng chân đại hán bản sắc.

Khách điểm có không ít người đang ở ăn điểm tâm, tán gẫu cái gì. Nàng cái này vừa xuất hiện, nhất thời toàn trường đều yên tĩnh, từng cái sắc mặt cổ quái.

Bên trong có không ít người ngày hôm qua thì gặp qua nàng. Lúc đó nàng mặc dù có chút nghèo túng, nhưng vẫn là cái đoan trang ưu nhã tuyệt đại giai nhân. Nhưng là bây giờ, cũng đã hồn nhiên là cái trách trách vù vù giả tiểu tử!

Chạy bàn sững sờ, không thể đem nàng cùng ngày hôm qua cái đẹp đến mạo phao cô nương liên hệ với nhau, nửa ngày sau mới nói: "Oh, tốt. . . Được rồi! Ngài chờ, bánh bao tới ngay."

Thảm Tầm Yên lúc này mới từ chỗ khác người trong sự phản ứng phát giác dị dạng, bất quá muốn hối hận đã tới không kịp.

Đại khái là bởi vì nữ hài tử da mặt mỏng duyên cớ, lúc đầu chỉ là nho nhỏ lúng túng tình cảnh, vậy mà để cho nàng cảm giác mình trên mặt trở nên hâm nóng một chút.

Sẽ không như thế dễ dàng liền khuôn mặt hồng a? Nói xong thiên kiều thần nữ đầu! Nói xong lạnh lẽo cô quạnh phạm nhi mỹ nhân đây!

Thảm Tầm Yên một hồi tâm bỏ vào.

Vì không khiến người ta chứng kiến chính mình khuôn mặt hồng tiểu nữ nhi hình, nàng vội vàng đổi chỗ, mặt hướng vách tường ngồi. Nhưng này một màn theo người khác, nhưng là bộc phát ngày thơ khá ái.

Bàn kề cận có cái chừng ba mươi tuổi, phổ phường tiểu dân trang phục người nhìn không chuyển mắt dòm nàng: "Vị cô nương này, dung mạo người thật là xinh đẹp a."

Thảm Tầm Yên nghe tiếng quay đầu liếc mắt nhìn, chỉ thấy người kia mặt ngựa mũi trâu, miệng đầy răng vàng, khoe miệng nước dãi đều nhanh nhỏ đến mặt đất.

Đây là đầu tới con cóc ghè, vậy mà muốn đến gần lão tử?



Trong dạ dày một hồi cuộn cuộn, nàng trực tiếp quay mặt qua chỗ khác, không thèm quan tâm đến lý lẽ, muốn ăn đều hạ xuống vài phần.

Bên kia bàn kê cạnh là cái hơn năm mươi tuổi người giàu có, viên ngoại thân hào nông thôn trang phục, cũng đến gần nói: "Cô nương rất là lạ mặt, không biết là người nơi nào sĩ? Tại hạ là. . ." Bắt đầu rộng lớn mạnh mẽ giới thiệu chính mình địa vị.

Thẩm Tầm Yên liếc liếc mắt.

Thẩm nghĩ: "Cái này mẹ nó đều năm sáu chục tuổi tao lão đầu tử, còn sắc tâm không chết?"

Nhất thời cảm thấy lòng tràn đầy bị phản.

Lão tử coi như biến thành muối tử, cũng là một khuynh quốc khuynh thành thiếu nữ hoa quý! Bên người không có hoàng đế Vương gia bá đạo tổng tài cũng không tính, nhiều ... thế này cái vợ va vợ vẫn là cái gì quý?

Không nghĩ tới bị phản phía dưới, vậy mà tức giận đến khuôn mặt càng hồng chút.

Thế là có người liền cho rằng nàng là bị chọc cho xấu hổ, mở miệng bắt đầu vô lễ.

"Cô nương, có muốn hay không ăn chung cái bánh bao a?"

"Cô nương, khách sạn này giường chiếu cứng đến nỗi rất, không bằng ở đến nhà của ta tới đi?"

"Cô nương. . ."

"Cô nương. . ."

Gặp nàng không có phản ứng quá khích, đến gần người bộc phát lớn mật, hướng nàng bàn này lại gần.

Thẩm Tầm Yên trong lòng nộ lên, đang muốn cho những thứ này người một chút giáo huấn. Lúc này, đột nhiên có người mở miệng: "Ho khan. . . Các vị nếu như ăn xong, xin mời ly khai đi."

Có chút vô lễ một câu nói phảng phất sở hữu thần kỳ ma lực, rơi vào trong tai mọi người, lại đưa đến ngoài ý muốn hiệu quả!

Lại gần muốn đến gần mấy người kia tại gần người cứng ngắt sau đó, liền nhao nhao ly khai.

Thẩm Tầm Yên kinh ngạc quay đầu, chứng kiến quần áo áo lam thư sinh đi từ cửa tới, tại đối diện nàng ngồi xuống, lại cười nói: "Cô nương, ta có thể tọa chỗ này sao?"

Được, lại là một đến gần. . .

Bắt đầu dĩ trọn mắt trừng một cái. Thẩm Tầm Yên một hồi thờ dài thờ ngắn.

Áo lam thư sinh chính là ngày hôm qua người kể chuyện, vừa rồi hẳn lúc nói chuyện, chắc là vận dụng tu chân giả thủ đoạn, tạm thời mê hoặc nó đến gần người tâm trí, sử dụng ly khai.

Gặp thư sinh vì mình giải vây, nàng vốn đang sản sinh một chút hảo cảm, không nghĩ tới sau một khắc người này cũng cùng những cái kia vợ va vợ vẫn thành kẻ giống nhau.

"Tùy người."

Không mặn không nhạt hồi câu, tiểu nhị đưa tới bánh bao, nàng cầm lấy một cái hãy còn thúc đẩy.

Thư sinh Tô Trác gọi phần cháo trắng, đang chờ đợi tiểu nhị đưa tới trong thời gian lặng lẽ quan sát Thẩm Tầm Yên một phen, sau đó hạ giọng, bỗng nhiên nói: "Văn sinh Tô Trác, xin ra mắt tiền bối. Xin hỏi tiền bối. . ."

"Phốc "

Vừa mới vào trong miệng bánh bao còn chưa kịp nghiền ngẫm liền trực tiếp phun ra ngoài, vừa lúc đánh vào Tô Trác trên mặt.

Thẩm Tầm Yên nhìn hắn, ánh mắt phảng phất nhìn người bị bệnh thần kinh.

Trời xanh nha! Cái này đều là gì người a!

Lão tử đường đường mười tám tuổi tiểu tiên nữ, làm sao lại biến thành lão trong vè người lớn "Tiền bối" ?

"Người. . . Người gọi ta là cái gì?" Nàng cố nén nổi tung kích động, giọng nói cổ quái hỏi.

Tô Trác cố giả bộ bình tĩnh, lấy xuống trên mặt bánh bao, hồi nói: "Không, không có gì. Trước. . . A không, cô nương người tiếp tục, ta một hồi hỏi lại."

Bạn đang đọc truyện *Lão Tử Là Tiên Nữ Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 13: Vậy mà muốn hẹn lão tử!

"Khách quan, ngài cháo!" Tiểu nhị bụng cháo trắng cùng đưa muối đưa lên.

"Đa tạ."

Thư sinh phong độ mười phần, chính là nhìn về phía Thẩm Tầm Yên thời điểm, có điểm "Cẩn thận từng li từng tí" cảm giác.

Nhận thấy được điểm này, Thẩm Tầm Yên chân mày to cau lại, trừ thăm mắng một câu "Bệnh tâm thần" ở ngoài, miễn không bắt đầu đo lường được người này dụng ý.

Từ vừa mới người này đuổi đi đến gần đám người thủ đoạn đến xem, hẳn không thể nghi ngờ là thân bày đủ tu vi người trong tiên đạo. Hơn nữa có thể chỉ bằng câu nói đầu tiên mê hoặc người khác, tu vi vậy cũng không thấp, chỉ ít so luyện khí tăng hai năng lợi hại hơn.

Có thể một cái như vậy tiểu cao thủ, vậy mà gọi nàng "Tiền bối" ?

Không hề nghi ngờ, năm ấy mười tám tuổi Thẩm Tầm Yên nhìn qua không có chút nào "Tiền bối" hình tượng cảm giác. Thư sinh la như vậy, sẽ không phải là bởi vì nhìn lầm nàng tu vi a?

Lại hoặc là, chỉ là thuần túy muốn đến gần, cố ý tìm một càng khác loại vự?

"Người có phải hay không nhận lầm người?" Nàng vừa ăn bánh bao vừa nói, không có đặc biệt lưu ý vấn đề hình tượng.

Thư sinh Tô Trác không trả lời mà hỏi lại: "Lẽ nào đêm qua tại nhà trọ tu luyện không phải cô nương người?"

Lời này có ý gì? Hắn làm sao biết có người ở nhà trọ tu luyện?

Thẩm Tầm Yên cả kinh, chột chột.

Nguyên lai nàng tại dẫn động thiên địa linh khí, tu luyện < Thái Thượng Vong Tinh Quyết > thời điểm, người khác cũng là có thể cảm thụ được!

Cũng không phải nói người khác năng lực cảm nhận mạnh bao nhiêu. Mà là bởi vì nàng dẫn động thiên địa linh khí phân lượng thực sự quá lớn, lớn đến liên phụ cận người hội chịu ảnh hưởng, cảm thụ được linh khí dị dạng.

Cũng không biết loại ảnh hưởng này là tốt hay là xấu, nếu như là tác dụng phụ, không làm được hội đắc tội với người.

Hay là trước thăm dò chiều hướng một chút rồi nói sau.

Thẩm Tầm Yên nói: "Tự nhiên không phải. Hôm qua ta một đường bốn ba mệt nhọc, sắc trời chưa hắc liền đã đi vào giấc ngủ. Làm sao, lẽ nào khách sạn này trong còn ở nhân vật lợi hại hay sao?"

Tô Trác nghe vậy lộ ra vẻ thất vọng, chột đổi hồi vui vẻ, ung dung rất nhiều, không còn để ý như vậy cẩn thận, đối nàng nói: "Cũng không phải sao. Từ hôm qua đang lúc hoàng hôn bắt đầu, cho tới hôm nay buổi sáng, toàn bộ Hà Nguyên trấn thiên địa linh khí đều trở nên so bình thường nồng nặc rất nhiều, cảm giác tựa như đang ở tiên sơn danh môn bên trong giống như. Lúc đó thiên địa linh khí đều là lấy sóng triều hình thức hướng nhà trọ bên này hội tụ, vì vậy rất nhiều người đều cho rằng, nơi đây nhất định là tới vị cực kỳ được Đại tiền bối."

"Mới vừa nghĩ lầm cô nương người chính là vị tiền bối kia, thực sự là mạo phạm, mong rằng cô nương xin đừng trách!" Mạt còn nói lời xin lỗi.

Thẩm Tầm Yên khẽ gật đầu một cái: "Không sao cả."

Xem ra nàng tu luyện lúc chỗ tạo thành ảnh hưởng ngược lại không phải là cái gì chỗ hỏng, người khác chắc cũng là mừng rỡ xem linh khí trở nên nồng ầu.

Chỉ là không nghĩ tới, đơn thuần đã tọa nhập định, vậy mà lại tạo thành toàn bộ thành trấn nồng độ linh khí đều đi theo sản sinh biến hóa lớn. Nói như vậy, gần nàng vị trí, há không phải tương đương với một chỗ tiền sơn Diệu Cảnh sao?

"Tại hạ Tô Trác, một đường tán tu, còn chưa thỉnh giáo cô nương phượng danh?" Thụ sinh hào hoa phong nhã mở miệng nói.

"Thắm . . ." Thắm Tầm Yên đang muốn hỏi đáp, bỗng nhiên nghĩ đến trước mắt thụ sinh cũng là người trong tu hành, không làm được nghe qua nàng tên. Sau đó sửa lời nói: ". . . Thanh Sương, không môn không phái."

Trực tiếp đem Thanh nhi cùng Mộ Dung Sương tên đều cho dừng tới.

"Thắm Thanh Sương. . ." Tô Trác thương thức một chút, như có điều suy nghĩ gập đầu: "Tên rất hay! Thắm cô nương, người lần này tới Hà Nguyên, cũng là vì cái kia Thanh Tâm Hà sao?"

Thanh Tâm Hà là cái gì?

Thắm Tầm Yên nói: "Chỉ là đi ngang qua nơi đây, chưa từng nghe qua người nói đồ vật."

"Ồ!" Tô Trác kinh ngạc, toàn tức nói: "Như vậy khen ngược, vốn còn muốn khuyên người đừng có chuyển nước đục này, xem ra là tại hạ đa tâm."

"Nhìn người ý tứ này, ta không biết nó tựa hồ là món không bình thường chuyện."

Tô Trác cười cười: "Nói như thế thật cũng không có sai. Thanh Tâm Hà gần thành thực, linh khí bốn phía, trong vòng ngàn dặm chi địa, phạm là có chút tu vi người hầu như đều nhận được tin tức, nhao nhao chạy tới nơi này, muốn chia một chén súp. Ngay cả một ít thế tục võ lâm cường đại người, cũng muốn mượn cơ hội này hái được thanh tâm hạt sen, bước vào tu hành nói. Giống như cô nương người như vậy liền nghe cũng không nghe qua, xác thực ít lại càng ít."

Thiên tài địa bảo xuất thế, dẫn tứ phương cường giả tranh đoạt.

Thắm Tầm Yên trong đầu lập tức hiện ra tương ứng hình ảnh.

"Là ta kiến thức nông cạn." Trong bụng nàng chợt, đối Tô Trác nói: "Người tìm đến ta, là bởi vì đem ta trở thành khách điểm tu luyện vị tiền bối kia, cho nên đặc biệt tới dò xét ta mục, muốn nhìn ta có hay không là cạnh tranh giả, đúng hay không?"

Tô Trác không có phản bác: "Không sai. Mặc dù Thanh Tâm Hà đối với vượt qua thiên kiếp cường giả mà nói, hiệu dụng cơ hồ nhỏ bé, nhưng có thể cao nhân sẽ vì đệ tử hậu sinh mà ra tay. Nếu như nói như vậy, chúng ta những thứ này tán tu cùng tiểu tông phái xuất thân người muốn thanh tâm hạt sen, liền gần như không thể có thể. Chúng ta trò chuyện những thứ này, cao nhân hẳn là cũng nghe được, hẳn không chịu lộ diện thấy một lần, có lẽ là đã có chính mình dự định, ta ngược lại thật ra không cần quấy rầy nữa hẳn."

Thắm Tầm Yên cười ha ha, thuận miệng nói: "Vậy các người không đoạt không là được. Đoạt bảo khó tránh khỏi ngoài ý, đến lúc đó ai tổn thương người đó chết đều rất khó nói. Nếu như vì một kiện có cũng được không có cũng được đồ vật mà mất mạng, đó mới oan uổng đây."

Vì tài bảo chém giết, vì kim tiền phản bội, trong kịch ti vi không đều là như thế diễn sao?

Ăn tươi cái thứ ba bánh bao, nàng cảm giác trong bụng đã có cảm giác thỏa mãn, tựa hồ không cách nào nữa ăn đi càng nhiều. Mà ngồi ở đối mặt Tô Trác, lúc này chén kia cháo trắng đều nhanh thả lạnh, còn chưa động tới một ngụm.

Tô Trác đang muốn hỏi nàng, bên ngoài bỗng nhiên truyền đến một hồi tiếng huyền não âm.

Quay đầu nhìn lại, chỉ thấy hơn mười người đi tới Phùng Nguyên nhà trọ cánh cửa, lại không tiến vào, ngay tại đứng ngoài cửa.

Đoàn người đầu lĩnh là cái mặc trường bào thanh niên Kiếm khách, hẳn đi tới ngoài cửa sau đó, đối lấy trong khách sạn ôm quyền thi lễ, cao giọng mở miệng: "Văn bối Phi Vũ sơn Lục Trung Vân, cầu kiến cao nhân! Mong rằng cao nhân không tiếc hân diện thấy một lần!"

"Bọn họ quả nhiên cũng tới." Tô Trác đạo, phảng phất sớm có sở liệu.

Thắm Tầm Yên quan sát một chút, cánh cửa cái kia mười mấy người đều là người mang pháp lực luyện khí tu sĩ, khí tức ba động có mạnh có yếu, tới cường Lục Trung Vân, cho nàng cảm giác cùng Tô Trác không sai biệt nhiều, hẳn là đều ở đây luyện khí tăng năm trở lên. Yếu nhất mấy cái, thì cùng nàng chính mình không sai biệt nhiều, luyện khí tăng hai tá hữu.

Lại nói tiếp, nàng ở chỗ này ngược lại là cái đệm tồn tại.

Lục Trung Vân kinh động khách điểm thực khách, rất nhiều muôn dân bách tính chứng kiến mười mấy bội đao mang kiếm khí thế không phạm nhân ngăn ở cánh cửa, đều có điểm kinh sợ, vì không bị vạ lây người vô tội, nhanh lên đứng dậy rời đi.

Mà cao nhân, tự nhiên không thể lại xuất hiện.

Chương quỹ lo lắng sinh ý làm cho quấy nhiễu, vội vàng tiến ra đón giao thiệp hỏi, nhưng đến vẫn là trễ chút, lâu một rất nhanh thì chạy chỉ còn lại có Thắm Tầm Yên cùng Tô Trác hai người.

Thẩm Tầm thấy thế nói rằng: "Cảm giác dường như muốn đánh giống như, ta đi trước một bước đi." Về ngoài cửa nhân thân phần, nhưng là chẳng muốn đi hỏi.

Loại chuyện như vậy có thể không trêu chọc hay là chó trêu chọc tốt, đỡ phải dính vào một thân phiền phức.

Nói xong nàng đứng dậy đi hướng lầu hai, trên bàn một lồng bánh bao còn thừa lại ba phần tư.

"Chờ một chút."

Lúc này Tô Trác gọi lại nàng, bỗng nhiên không đầu không đuôi lời nói: "Hôm nay sắc trời không sai, không biết Thẩm cô nương có thể hay không phần mặt mũi, cùng tồn tại hạ một đạo đi ra ngoài một chút?"

Thẩm Tầm Yên nghe được sững sờ, nháy mắt mấy cái, chỉ cảm thấy trên ót dường như bị thiên lôi bổ trúng giống như.

Ta là không phải nghe lầm?

Cái này mẹ nó. . . Dĩ nhiên là muốn hẹn lão tử?

"Người. . . Người nói cái gì?" Nàng mở to hai mắt, khó có thể tin hỏi.

Mới thấy mặt một lần, vậy mà muốn hẹn lão tử?

Nằm cái lớn cái rãnh a!

Người mẹ nó nghĩ đến người là ai!

Tô Trác không nhìn ra nàng mắt bắt đầu hơi nước sống Hỏa Sơn, còn không tự biết nói rằng: "Thành nam bờ sông Hoa Điền hiện nay nở đang lúc đẹp, vừa vặn là ngắm hoa du sông thời điểm tốt. Thẩm cô nương. . ."

Nói được cái này, hắn mới đột nhiên chú ý tới, Thẩm Tầm Yên ánh mắt có điểm không đúng.

"Thẩm cô nương, làm sao?" Hắn không hiểu hỏi.

Thẩm Tầm Yên mặt cười một mảnh tái nhợt, thái dương gân xanh mờ hồ hiện lên, không nói câu nào, xoay người phẩy tay áo bỏ đi.

Hẹn hò ngắm hoa du thuyền?

Người mẹ nó đùa ai đó! Lão tử nhưng là Trục Nam!

Đột nhiên thu được hẹn hò mời, loại cảm giác này thì dường như đi ở trên đường cái, bỗng nhiên nhảy ra một yếu đuối tiểu thụ, ngay trước đầy đường khách qua đường đối mặt hắn nói "Tiểu ca ca, chúng ta cào cơ a?", đơn giản là vô cùng nhục nhã a!

Ngoài cửa mười mấy cái tu sĩ nhìn bên này.

Tiền bối không có hiện thân, lại ngoài ý muốn đụng tới Tán Nhân Tô Trác, còn gặp được vị này bách hiệu sinh trước mặt mọi người tỏ tình một màn, bọn họ nhất thời cảm thấy hôm nay thực sự là tới đối. Dù là tiền bối không thấy, có thể xem Tô Trác mặt mặt, cũng đáng hài lòng!

Bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, Tô Trác ánh mắt vẫn là đáng giá đồng ý, vị kia mặc nam nhân y phục cô nương, đáng đáp thật là tài nha.

"Thẩm, Thẩm. . ." Tô Trác gọi hai tiếng, Thẩm Tầm Yên đã đầu cũng không hồi biến mất ở thang lầu miệng.

Tô Trác bắt đầu cười khổ. Thẩm nghĩ: Vốn tưởng rằng nàng không giống người thường, nghe hiểu được ta ý ở ngoài lời, không nghĩ tới cũng chỉ là một cô gái tầm thường. Thôi, từ nàng đi thôi, có thần bí cao nhân ở đây, nghĩ đến nàng cũng sẽ không có nguy hiểm gì.

Huống hồ coi như thật có nguy hiểm, cùng ta lại có quan hệ gì đây?

Nhẹ nhàng lắc đầu, Tô Trác đi hướng cánh cửa.

Trên bàn chén kia cháo trắng, từ đầu đến cuối không có động tới.

Ngoài cửa, hơn mười vị tu sĩ về mặt cười nhạo. Lục Trung Vân âm dương quái khí mà nói: "Ai nha, không nghĩ tới đại danh鼎鼎 bách hiệu sinh Tô Trác cũng có vấp phải trắc trở thời điểm a. Tô huynh, không biết tiền bối có thể nguyên gặp người?"

Tô Trác mặt không đổi sắc, hồn nhiên không vì việc này mà cảm thấy lúng túng hoặc là mất mặt, ung dung nói: "Một vấn đề một khối linh thạch, trả trước linh thạch trả lời nữa."

"Hừ, làm bộ làm tịch!" Lục Trung Vân khinh thường nói: "Cái gì bách hiệu sinh, ta xem chẳng qua là cổ lộng huyền hư a! Có độ kiếp cao nhân tọa trấn,

lần này ta xem người làm sao còn đực nước béo cò!"

"Thấy thế nào là người chuyên. Ta tìm tòi ta cá, người người đứng lại đường phố, hai chúng ta không liên quan gì. Cáo từ!" Tô Trác cũng không dự định hòa hòa khí khí đáng vui vẻ, lạnh lùng bỏ lại một câu, liền ra Phùng Nguyên nhà trọ, biến mất ở góc đường.

Nhìn hẩn rồi đi bóng lưng, Lục Trung Vân mắt hiện lên lau một cái vẻ oán độc

Bên cạnh hẩn một gã thiếu niên áo đen thấy thế, nhân tiện nói: "Đại sư huynh, người này thực sự là không biết tốt xấu, có muốn hay không chúng ta mắng ca. . ."

Nói lấy tay ra dấu một chút, mắt lộ ra hung quang.

"Không!" Lục Trung Vân một ngum hồi tuyệt. Nói: "Tiền bối ở đây, há cho các người làm càn! Đều cho ta hảo hảo đứng!"

Giáo huấn thôi, lại đối khách điểm đầu thi lễ một cái, cất cao giọng nói: "Văn bối Phi Vũ sơn Lục Trung Vân, Phụng gia sư Thiên Kiếm lão tẩu chi mệnh, đến đây nơi đây hái Thanh Tâm Hà. Tiền bối nếu là có ý lấy cái kia linh túy, mong rằng hãnh diện thấy một lần, văn bối có chuyện muốn đối ngài nói."

Bên trong "Tiền bối" vẫn không có hồi.

Tiền bối không thực tế, Lục Trung Vân đám người tựa hồ cũng dự định đứng không đi, dùng tới "Quy hoạch không dậy" phương pháp.

Vóc người ục ịch lão chương quỹ thấy thế chỉ có thể vô ích lao thở dài: Ai, hôm nay làm ăn này, xem như là hoàng!

Bạn đang đọc truyện *Lão Tử Là Tiên Nữ Convert* được tải miễn phí tại [Ww.EbookFull.Net](http://Ww.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 14: Bạo tính khí cây quạt

Thẩm Tâm Yên trở lại trong phòng, có gật đầu đau.

Thư sinh mời không tính là gì, một mặt người quen còn không đến mức để cho nàng chú ý. Chỉ là tại biết mình nhập định tu luyện thời điểm, sẽ khiến toàn bộ thành trấn linh khí biến hóa sau đó, nàng cũng không có biện pháp thanh thần ổn định tu luyện.

Không có sư môn chỗ dựa vững chắc, nàng một thân một mình, thực lực không cao, nếu như trở thành chúng chú mục, sẽ mười phần phiền phức.

"Xem ra nơi đây không nên ở lâu, ta mau ly khai đi." Hà Nguyên trấn xuất hiện thiên tài địa bảo, là cái trong gió lốc, tu vi thấp tu sĩ là không có tư cách đứng ở chỗ này ở gót chân.

Nghĩ tới đây, Thẩm Tâm Yên không do dự nữa.

Đơn giản thu dọn đồ đạc, nàng chuẩn bị ly khai.

Lúc này trong lòng có vật cản nàng một chút, lấy ra nhìn lên, là truyền cho nàng < Thái Thanh Thường Vi Tâm Kinh > thiếu niên áo trắng tặng cho quạt xếp.

Quạt xếp ngọc cốt, toàn thân ôn nhuận tinh xảo, có thể nói xảo đoạt thiên công.

"Không biết vật này là gì phẩm cấp pháp bảo, có cái gì Huyền Kỳ hiệu dụng. . ."

Thẩm Tâm Yên trầm nghĩ, đột nhiên động ném thư tâm tư, điều động chân khí trong cơ thể, hướng trong tay quạt xếp hội tụ mà đi.

Luyện khí tầng hai chân khí đã là không yếu, ra tay toàn lực hoàn toàn có thể đánh nát cự thạch, không chế bình thường linh khí không vấn đề chút nào. Thế nhưng quạt xếp địa vị quá lớn, nàng liên tục rút vào gần ba thành chân khí, cũng chỉ là lệnh hơi hơi lên một chút xúu phản ứng mà thôi.

Nàng vốn định buông tha, các loại (chò) tu vi đề cao sau đó mới đi ném thư. Không nghĩ tới mới vừa thu hồi chân khí, ngọc chất quạt xếp liền hiện ra một cỗ thật lớn hấp xả lực đạo, không nói lời gì đưa nàng chân khí lại cho hút trở về!

"Tại sao có thể như vậy!" Thẩm Tâm Yên trong chốc lát ngạc nhiên.

Chân khí liên tục không ngừng hấp xả ra, mỗi một hồi, năng chân khí liền chỉ còn lại không tới phân nửa. Tốc độ như thế, quả thực so với năng tốc độ tu luyện không biết phải nhanh gấp bao nhiêu lần!

Tứ thành, ba thành, hai thành. . .

Thật vất vả tu luyện tới chân khí cứ như vậy bị hút đi, Thẩm Tầm Yên khóc không ra nước mắt.

Sớm biết liền không thử, thứ này thế mà lại chủ động hấp thụ chủ nhân pháp lực, đơn giản là ma khí a!

Còn tốt, quạt xếp chung quy không phải ma vật, tại đưa năng chân khí hoàn toàn hút đi sau đó, liền dừng lại, không có đi tổn hại năng căn cơ.

Hấp thu chân khí sau đó, quạt xếp trên người nổi lên nhàn nhạt ánh sáng, ngọc chất phiến cốt thượng phẩm phát có thủy quang lưu chuyển nhộn nhạo, vốn là đẹp bề ngoài, nhất thời trở nên càng thêm mỹ lệ.

Thẩm Tầm Yên nhìn không được đem cây quạt tạo ra, mặt quạt thượng thật to ba cái "Ta, quên, " tự thể đập vào mi mắt.

Chân khí trong cơ thể thiếu hụt cảm giác để cho nàng có điểm không còn chút sức lực nào uể oải, bất quá lúc này quan trọng hơn vẫn là lòng hiếu kỳ.

Không hề nghi ngờ, quạt xếp hấp thụ năng pháp lực, cũng nổi lên ánh sáng, tất nhiên lên biến hóa.

Chỉ là biến hóa này thì là cái gì chứ?

Nàng cầm cây quạt đối lấy gian nhà chỗ trống trái phiến phiến, kết quả trừ gió nhẹ ở ngoài chẳng có cái gì cả phát sinh.

Ngược lại là cây quạt thượng ánh sáng càng ngày càng sáng.

Nhìn bộ dáng như vậy, tựa hồ là cần kinh nghiệm nào đó quá trình, mới có thể cho thấy hiệu quả.

Thẩm Tầm Yên nhẫn nại tính khí đợi, quạt xếp thượng ánh sáng đã ở không ngừng tăng cường, thủy quang dần dần biến thành tinh quang đáng đáp.

Qua hồi lâu, quạt xếp thượng quang mang chấn động, đột nhiên co lại, cuối cùng toàn bộ rúc vào "Ta" trong chữ đầu.

Mỏng ngọc phiến mặt âm đậm xuống, cả thanh cây quạt, chỉ còn lại có cái kia "Ta" chữ đang tỏa ra quang mang.

"Thật là có dùng!" Thẩm Tầm Yên đại hi.

Đột nhiên, một cái uể oải thanh âm truyền vào nàng lỗ tai: "Hô thực sự là một chết lão tử, Liễu Tịch Nhiên tên hỗn đản này, lại đem ta đường đường chỉ bảo vong tình phiến đưa cho một cái Luyện Khí Kỳ con nhóc!"

Thanh âm này nghe tuổi rất trẻ, đoán chừng sẽ không vượt qua hai mươi tuổi, thế nhưng giọng nói lại lên mặt cụ non, cùng một năm sáu chục tuổi đại gia giống như.

Thẩm Tầm Yên nghe vậy lúng ta lúng túng, chợt ý thức được, thanh âm chỉ sợ là quạt xếp "Khí linh" phát ra!

"Chỉ bảo" hai chữ, tại trong đầu của nàng vô hạn phóng đại, tản mát ra vạn trọng kim quang. Trong lúc nhất thời, nàng cao hứng suýt chút nữa cười ra tiếng.

Cũng biết người kia sẽ không vô duyên vô cớ cho nàng một cây quạt, cái này quả nhiên là một kiện không tầm thường bảo bối tốt a!

Nàng phảng phất đoán được nhiều năm về sau, chính mình ý vào cái chuỗi này chỉ bảo cây quạt hoành hành thiên hạ, người người trông đã khiếp sợ hình ảnh.

"Uy uy uy, tiểu nha đầu! Cười ngây ngô gì đó? Còn không mau hoàn thành nhận chủ, lão tử nhưng là bề bộn nhiều việc!" Tại Thẩm Tầm Yên vui vẻ thời điểm, cái kia lên mặt cụ non thanh âm thiếu niên không kiên nhẫn phát sinh thúc giục.

Thẩm Tầm Yên dừng vui vẻ.

Mặc dù trong lòng thật cao hứng, nhưng cái này "Khí linh" nàng nghe vẫn có chút khó chịu.

Thân là một người nam nhân, nàng không thể nào tiếp thu được người khác ở trước mặt nàng tự xưng "Lão tử", càng chịu không người khác gọi nàng "Tiểu nha đầu"!

"Thật dễ nói chuyện!" Nàng bấm tay tại quạt xếp thượng vỗ một chút, tức giận nói: "Người là pháp bảo, lão tử mới là chủ nhân!"

Đại khái không ngờ tới nàng vậy mà lại dùng loại giọng nói này đối đãi, "Khí linh" nhất thời không có thanh âm.

Trong đầu nhưng là lật trời.

Hắn chính là đường đường vong tình phiến, Đại La Thiên nhất tiêu sái phiêu dật Huyền Bảo, còn không mang theo "Một trong"! Nhìn chung thiên giới, không biết có bao nhiêu thần tiên nam nữ ngày nhớ đêm mong, khát vọng đạt được nhất kiện giống như hắn lợi hại bảo bối.

Nhưng là bây giờ hắn vậy mà lưu lạc nhân gian thế giới, bị chủ nhân đòi trước vô tình vứt bỏ, đưa cho một tiểu nha đầu làm tín vật đính ước!

Nếu như chỉ là như vậy cũng liền a. Mấu chốt là cái tiểu nha đầu này lại vẫn ở trước mặt hắn tự xưng "Lão tử"! !

Cái này còn được?

"Ai là chủ nhân! Ngươi là ai chủ nhân! Xứ nha đầu ngươi nói lại lần nữa xem? Có tin hay không lão tử ngay lập tức sẽ Phá Toái Hư Không trở lại Liễu Tịch Nhiên bên người!" Quạt xếp "Khí linh" phát sinh nghi tư trong gào thét.

"Nguyên lai hắn gọi Liễu Tịch Nhiên a." Thẩm Tầm Yên hãy còn gạt đầu, cảm thấy tên này cũng không tệ lắm, hồn nhiên không có bởi vì "Khí linh" gào thét mà cảm thấy phẫn nộ hoặc là khiếp đảm.

Nàng bình tĩnh nói: "Không tin."

"Ngươi! Ngươi ngươi ngươi ngươi ngươi. . ." Quạt xếp "Khí linh" giọng nói bộc phát tức giận, nếu có thân thể, phỏng chừng đã tức giận đến toàn thân run.

Thẩm Tầm Yên trấn định như thế, tự nhiên là yên tâm có chỗ dựa chắc.

Mặc dù còn chưa phải là rất rõ ràng quạt xếp cường đại bao nhiêu, nhưng nàng nhiều ít là có thể đoán được một bộ phận.

Không hề nghi ngờ, đây là một việc pháp bảo cao cấp, liền khí linh đều là cái có tính khí có tri khôn ý thức.

Bất quá khí linh, nàng là không tin.

Nếu như nó thật có thể chạy về, cũng sẽ không cùng với nàng dạng này nói nhảm. Tất nhiên cái kia gọi Liễu Tịch Nhiên thần bí Đại La Thiên cao nhân đã đem quạt xếp đưa cho nàng, liền sẽ không cho phép thứ này chính mình chạy về. Nếu không thân là cao thủ, hắn được ném bao lớn mặt mũi?

"Ho khan."

Thẩm Tầm Yên phủ phủ quạt xếp ngọc chất phiến cốt, nhất chuyển giọng nói, an ủi: "Đi đừng nóng giận. Cây quạt huynh, mặc dù ta hiện tại tu vi không cao, nhưng ngươi chủ nhân đòi trước đều nói ta có thành tiền chi tướng, theo ta ngươi sẽ không lỗi."

"Ta nhỏ vào!" Khí linh không phản nói: "Cái gì không thiết thời, lão tử thiết thời lớn được không! Quạt xếp từ trước đến nay đều là nam nhân dùng, rơi vào ngươi một cái con nhóc trong tay, lão tử quả thực ngược lại tám đời huyết mũi!"

Thẩm Tầm Yên lông mày nhíu lại.

Thứ này tính khí thật đúng là không nhỏ a?

"Không có việc gì, ngươi coi ta là nam nhân là được. Ho khan. . . Thăng thần nói, thật ta nội tâm vốn chính là cái thuần túy đại lão gia." Nàng sát có việc nói rằng.

Khí linh không có chút nào tin tưởng: "Được đi, nói sáo cũng đánh bản nháp được không! Lão tử cùng Liễu Tịch Nhiên hơn ba triệu năm, thế giới nào không có đi qua, cái dạng gì sinh linh chưa thấy qua? Giống như ngươi vậy rất xinh đẹp nữ nhân nhất biết gạt người, đây chính là Liễu Tịch Nhiên chính miệng nói!"

Thẩm Tầm Yên biểu tình cứng đờ.

Rõ ràng bị người khen xinh đẹp, nhưng nàng chính là không cao hứng nổi.

"Thật. . ." Nàng yếu ớt thờ dãi nói: "Ta thật là một nam nhân a. Chỉ ít đã từng là qua. . ."

"Cát. . ." Khí linh chẳng thèm ngó tới.

"Tính một chút, có tin hay không là tùy ngươi. Ngược lại về sau lão tử chính là ngươi chủ nhân, nói nhanh lên một chút xem, yêu cầu là như thế nào nhận chủ pháp?" Nói lên giới tính cái này ưu thương trọng tâm câu chuyện, Thẩm Tầm Yên có điểm mất hết cả hứng, trở lại chính đề.

Khí linh vẫn là một bộ rất khó chịu giọng nói: "Đừng tưởng rằng ngươi là hắn tiểu tình nhân có thể tùy tùy tiện tiện ra lệnh cho ta, muốn làm ta vong tình phiến chủ nhân, ngươi quỳ xuống cầu ta à!"

Tiểu tình nhân!

Đậu móa đại gia này a!

Tượng đất còn có ba phần hóa khí, hướng chỉ là thuần gia môn!

Thảm Tầm Yên trong nháy mắt liền tạc mao. Nàng cả giận nói: "Ngươi mẹ nó có loại cho thêm lão tử nói một lần!"

Sĩ khả sát bất khả nhục, coi như ngươi là chí bảo, cũng không thể nói xấu lão tử nhân cách!

Một cái thật xinh đẹp, thiên kiều bá mị thiếu nữ hoa quý, gằm thét nói ra lời như vậy, tràng diện xác thực rất quý dị.

Hoàn hảo không có bị người khác nhìn được nghe được.

Quạt xếp khí linh cũng là một vừa thúi vừa cứng bạo tính khí, gặp nàng nổi giận y nguyên vẫn là không chịu nhận tưng, lớn tiếng nói: "Ta nói, đừng tưởng rằng ngươi là Liễu Tịch Nhiên tiểu tình nhân liền có thể được ta, lão tử cũng là có tôn nghiêm!"

Vừa dứt lời.

"Đi em gái ngươi tôn nghiêm! Lão tử không muốn!"

Ba một tiếng, xảo đoạt thiên công tinh xảo quạt xếp bị nàng ngã tại chân tường hạ, bắn ngược trở về lăn trên mặt đất hai vòng.

Thảm Tầm Yên miệng ngực liên tục pháp phòng. Lúc đầu biến thành nữ nhân chính là hấn bất đắc dĩ nhất cùng lòng chưa xốt một việc, không nghĩ tới thứ quý này lại nhiều lần lấy chuyện này tới kích thích nàng.

Người nào đó tiểu tình nhân?

Đùa gì thế! Lấy trực nam tính khí, đừng nói tiểu tình nhân, coi như là tám người khiêng kiệu cưới hỏi hoàng đế, cũng tuyệt đối không thể lại phát sinh!

Không đúng, nói cho đúng, là nàng căn bản không có khả năng cùng bất luận cái gì nam tính phát sinh siêu hữu nghị sự kiện. Dù là người kia là trên thế giới hoàn mỹ nhất, đứng đầu vô địch, bất khả tư nghị nhất một cái, cũng tuyệt! Không! Có thể! Có thể!

Không ngờ tới nàng hội thật ném, quạt xếp khí linh qua tốt một buổi.

Thân là nhất kiện cường lực pháp bảo, hấn tự cho là rơi vào nhân gian thế giới, sẽ bị người như lão tổ tông cung phụng. Ai có thể nghĩ, hấn tính khí bốc lửa, Thảm Tầm Yên cũng không phải dễ bóp cây hồng, sao có thể cho phép hấn nhất kiện pháp bảo như vậy làm càn?

Một lời chưa hợp, tràng diện nhất thời giăng co khó hạ.

Trong phòng tĩnh hồi lâu.

Thảm Tầm Yên trong lòng tràn đầy đau khổ.

Vượt qua biến thành nữ nhân đã đủ để cho nàng khó chịu, hai ngày này sư môn gặp, mới vừa kết giao "Hảo tử muội" sinh tử chưa biết, thoát đi Hành Vân sơn sau đó lại gặp phải lưỡng lên án mạng, ngay vừa mới rồi, nàng vẫn còn ở nhà trọ bị người liêu! Thân là một người nam nhân, nàng là nộ không có địa phương ra, có khổ không có địa phương tố.

Càng đáng giận là cái này phá cây quạt! Hết chuyện để nói, hết lần này tới lần khác muốn đâm nàng chỗ đau. Giờ có khỏe không, ai cũng đừng để ý tới ai tốt.

Trên bàn thả lấy gánh nặng, Thảm Tầm Yên trước đó đã quyết định ly khai.

Hiện tại trở mặt, nàng hấn là quay đầu bước đi. Có thể nhất kiện vô cùng cường đại pháp bảo liền nhét vào chỗ này, ít nhiều có chút cảm giác khó chịu.

Ngẫm lại, nàng thầm nghĩ: "Tính, đồ hồn trướng này căn bản là giận ta, muốn nó thì có ích lợi gì. Ta cũng không tin thiếu một món pháp bảo ta sẽ sống không nổi!"

Chịu thua?

Không có khả năng, người là có tôn nghiêm!

Cầm lấy hành trang, Thảm Tầm Yên đi hướng cánh cửa, không chút do dự mở cửa phòng.

Đang muốn đi ra ngoài, quạt xếp khí linh bỗng nhiên nói: "Uy, ngươi thật đúng là đi à? Khác giới, muốn đi cũng mang ta lên a! Ngươi nói ngươi nha đầu kia, tính khí người so với ta còn quạt đâu!"



Bạn đang đọc truyện *Lão Tử Là Tiên Nữ Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 15: Muốn kêu ta đại ca

Thẩm Tầm Yên dừng bước lại, nhưng không quay đầu lại.

Trong lòng hàng ngàn hàng vạn ý niệm trong đầu thoáng hiện mà qua, hóa thành mất một tia giao hoạt.

Nàng nói: "Không, ta một người phạm tục, không với cao nổi người bảo bối này, người chính là đi tìm người chủ nhân đi." Nói xong lại làm bộ muốn đi.

Khóe miệng đã kim lòng không được nhếch lên tới.

Bản thân, theo ta đâu, xem lão tử làm sao trên cột người!

Quạt xếp khí linh gấp nàng thật không mang theo chính mình ý tứ, nhất thời gấp gấp, vội hỏi: "Đừng đừng đừng! Đừng như vậy! Ta nói đùa, người xinh đẹp như vậy, ta làm sao chịu ly khai người. . . Ai người đừng tức giận, ta nói đùa. Ta ý là. . . Ách được rồi, thật ta không biết rõ làm sao mới có thể trở lại Đại La Thiên, cầu người mang ta lên đi. . ."

Thẩm Tầm Yên "Ý đi đã quyết" vai diễn làm được mười phần đúng chỗ, quạt xếp khí linh lại là thể nào trí tuệ như người, cũng không xem thấu nàng suy tính, rất nhanh thì nói ra lời trong lòng.

Vừa mới tính xấu, lập tức chạy không còn bóng.

Thẩm Tầm Yên sắc mặt hiện lên lau một cái gian kế thực hiện được cười xấu xa, ở trước cửa xoay người, hai tay ôm ấp ở trước ngực, dựa khung cửa, giả bộ không sao cả nói rằng: "Dạng này a, ta mình bạch. Bất quá. . . Cái này liên quan gì ta."

Hôm nay cần phải tỏa tỏa người thứ quý này nhuệ khí không thể, nếu không về sau còn không phiên thiên?

Nàng trong lòng thầm nói.

Quạt xếp khí linh sợ nàng còn muốn đi, vội la lên: "Quan, có liên quan đến người chuyện!"

Thẩm Tầm Yên không nói lời nào, một bộ "Người cứ việc biên, lão tử một chữ cũng không tin" biểu tình.

Khí linh đều nhanh gấp gấp khóc.

Không nghĩ tới nha đầu này như thế cảm không được trêu chọc, sớm biết vừa mới liền không nháo nàng.

Hắn ngừng nói nhanh: "Bên trong cơ thể người Tu La Pháp Châu tà tính quá mạnh, chỉ dựa vào Liễu Tịch Nhiên Lưỡng Nghi Trận thì không cách nào áp chế hoàn toàn. Các loại (chờ) thời gian một lúc lâu, nó liền sẽ xuyên thấu qua Lưỡng Nghi Trận chậm rãi ăn mòn người thần trí, dần dần đưa người kéo vào A Tu La đạo. Cho nên Liễu Tịch Nhiên mới cố ý đem ta để lại cho người, bởi vì ta lực lượng vừa lúc có thể khắc chế A Tu La đạo lực lượng!"

Nếu như Thẩm Tầm Yên vứt bỏ hắn, rơi vào A Tu La đạo, vậy hắn cũng chỉ có thể lưu lạc nhân gian, lại cũng không trở về được Đại La Thiên. Lấy Liễu Tịch Nhiên tính khí, là tuyệt đối sẽ không chủ động tới tìm hắn.

"Nói như thế, người chính là tốt với ta rồi?" Thẩm Tầm Yên khẽ cười nói.

Nhìn nàng vẫn là bộ kia chẳng hề để ý đáng vẻ, quạt xếp khí linh nhanh lên giải thích: "Cũng không chỉ là vì người tốt, ta cũng cần người trợ giúp! Ta hỏi không đi Đại La Thiên, chỉ có chờ người vượt qua sáu lần thiên kiếp, mới có thể cùng người phi thăng. Nếu không, ta thời gian dài ở lại nhân gian hấp thu không đến chí thuần tiên linh, liền sẽ chậm rãi rút đi linh quang, biến thành nhất kiện phổ thông pháp bảo."

"Cho nên. . . Hai ta hai bên cùng có lợi. Ta giúp người áp chế Tu La Pháp Châu, người dẫn ta về nhà, có được hay không?" Khí linh giọng nói đã trở nên thành khẩn, thậm chí có chút thương cảm mong mong, không còn có vẻ rồi kiêu căng phách lối.

Thẩm Tầm Yên khóe miệng chứa đựng vui vẻ: "Tốt, xem ở người đáng thương phân thượng ta liền đáp ứng. Bất quá, ta có một cái điều kiện."

"Điều kiện gì?" Khí linh có điểm bất an.

Phảng phất chứng kiến quạt xếp bên trong nước mắt rung rung tiểu nam hài, Thẩm Tầm Yên trong lòng cảm thấy khuây khoả, thầm nghĩ sớm dạng này không là tốt rồi sao, không nên ta té người một chút mới biết được đau.

Ngoài miệng nói rằng: "Rất đơn giản, về sau tại ngươi ta đối thoại thời điểm, chỉ cho phép từ ta tự xưng lão tử, ngươi ngoài miệng đừng hoảng một chút cho ta, hiểu không?"

"Lão. . ." Khí linh muốn phản kháng, lại lập tức ừ ừ: "Ài, được rồi. Ai cho ngươi là hắn. . . Cái kia đây."

Người ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu. Bị chủ nhân vứt bỏ Vong Tình Phiến, chỉ có thể tạm thời khuất phục tại nữ chủ nhân dưới dâm uy.

Ngắm lại còn cảm thấy rất bị thương, Vong Tình Phiến có chút nhớ khóc.

"Để hoàn thành quá trình nhận chủ đi." Hắn hữu khí vô lực nói.

Thẩm Tâm Yên gật đầu, trở tay đóng cửa phòng, đem ngọc chất quạt xếp nhặt lên.

"Làm sao nhận chủ?"

"Pháp lực lạc ấn đã có, chỉ cần rỉ máu liên tâm là được."

Quạt xếp khí linh hồi nói. Lúc đầu lúc trước hắn còn muốn đùa giỡn một chút tâm chủ nhân, nói cho nàng biết cần "Phía dưới" huyết mới được, nhưng là bây giờ biết nữ chủ nhân tính khí rất kém cỏi, một điểm trò đùa đều không mở ra được, hắn cũng không có can đảm kia.

Thẩm Tâm Yên theo hắn nói, ngưng tụ lại chân khí phá vỡ ngón tay, đỏ thắm máu tươi từ hành cây trắng nõn tinh tế trên ngón tay ngọc chảy ra, nhỏ xuống tại Vong Tình Phiến bên trên.

Một hồi thủy dạng ánh sáng lấp lóe mà qua, giọt máu rất nhanh thì bị hấp thu đi vào.

Ít khi, cây quạt thượng "Ta, quên, " ba chữ từng cái sáng lên, lại từng cái âm đạm, cuối cùng bình tĩnh lại, khôi phục lại trước kia dáng dấp.

Thẩm Tâm Yên cầm trong tay quạt xếp, trong lòng mơ hồ có loại như có như không liên hệ cảm giác, phảng phất cái chuỗi này cây quạt đã thành thân thể mình kéo dài.

Chỉ là khoảng cách "Dễ sai khiến" còn kém chút, có lẽ là bởi vì nàng tu vi còn chưa đủ cao duyên có.

Vong Tình Phiến nói: "Tốt, nhận chủ hoàn thành, từ nay về sau, ngươi chính là lão. . . Ta tâm chủ nhân. Bất quá có câu không dễ nghe, ta là nhất định phải nói!"

Nhìn hắn giọng nói không giống đang nói đùa, Thẩm Tâm Yên thu hồi gỡ tâm tư, hỏi: "Nói cái gì?"

"Vong Tình Phiến uy năng vô hạn, có thể cho ngươi vô cùng trợ giúp, chỉ cần vận dụng làm, hoành hành giới này không nói chơi. Nhưng đồ vật luôn là vật ngoài thân, tu sĩ căn bản thủy chung ở chỗ tự thân tu vi."

"Liễu Tịch Nhiên đem ta tặng cho ngươi, mục là để cho ta ở lúc mấu chốt giúp ngươi áp chế Tu La Pháp Châu, mà không phải là giúp ngươi giết địch. Thế nhưng nếu như có thể mà nói, ta ngược lại thật ra hy vọng ngươi có thể đủ chính mình áp chế Tu La Pháp Châu, để cho ta trở thành một món thuần túy pháp bảo."

Quạt xếp khí linh nói, giọng nói trước đó chưa từng có chăm chú cùng nghiêm túc.

Thẩm Tâm Yên như có điều suy nghĩ, điểm một cái cái cảm "Ừm, ta minh bạch. Tự thân tu vi mới là tối trọng yếu, ta nghĩ muốn đồ vật, cường thịnh trở lại pháp bảo cũng cho không ta, chỉ có thể dựa vào chính mình."

"Ngươi muốn, là cái gì?" Khí linh hiếu kỳ nói.

"Ta nghĩ muốn là. . ." Thẩm Tâm Yên kéo dài âm cuối, khóe miệng cười, thừa nước đục thả câu: "Không nói cho ngươi!"

Nói lời này lúc dáng dấp, đặt ở cái này trên người nữ nhi, có vẻ hơi ngạo kiều khả ái.

Quạt xếp khí linh bất mãn hừ nhẹ một tiếng: "Còn giả vờ thần bí, không cần đoán cũng biết chắc là muốn một cái nam nhân sùng ái!"

Thẩm Tâm Yên: ". . ."

Cái này nha thật là một khí linh sao? Làm sao cảm giác là cái chuyên tới trào phúng người?

"Không nói cái này, buồn chán." Đồi chủ đề, nàng đối quạt xếp khí linh hỏi: "Hiện tại ta coi như là ngươi chủ nhân, cái này Vong Tình Phiến như thế nào ép buộc, ngươi có thể nói cho ta biết a?"

Không ngoài dự liệu, cái này trong đời của nàng kiện thứ nhất pháp bảo, trong tương lai trong một đoạn thời gian rất dài đều muốn là nàng không thể rời bỏ bảo bối, cho nên thâm nhập giải một chút vẫn rất có cần phải.

Quạt xếp khí linh sớm biết nàng sẽ hỏi cái này, chuẩn bị tốt lý do thoái thác, hỏi nói: "Trước giới thiệu cho ngươi một cái đi. Lão tử tên là Vong Tình

Phiến, người có thể gọi ta Vong gia, hoặc là Tình ca ca. . . Ai ai đừng đừng đừng! Đừng nhẹ ném!"

Đại La Thiên tiêu sái nhất phi phạm pháp bảo Vong Tình Phiến, lại một lần nữa bị ném tại chân tường hạ.

"Tốt! Tốt! Nói!" Thẩm Tầm Yên đen mặt cười.

"Ài, được rồi, biết." Vong Tình Phiến theo đạo bỡ ngỡ giáo huấn, lập tức đổi miệng: "Ta khí thân là Vong Tình Phiến, chủ nhân tỷ tỷ ngài có thể gọi ta tiểu vong, hoặc là quên quên. Vong Tình Phiến là một kiện bị qua vạn vật Thần Ma Kiếp đỉnh cấp Huyền Bảo, là từ cổ chí kim cực kỳ hiếm thấy vô giá báu vật một trong. Quên. . ."

"Ngừng!" Thẩm Tầm Yên cắt đứt hần nói khoác.

"Quên quên. . . Ông, vậy ta gọi người tiểu cầu. . . Không, gọi chó con. . . Ngô, cũng khó nghe. Đối! Cứ gọi người Nhị Cấp! Ân, cái này tốt, liền vui vẻ như vậy quyết định!"

"Ta, ta không thoải mái. . ." Vong Tình Phiến miệng đầy ủy khuất giọng nói.

Mặc dù không biết "Nhị Cấp" là thứ gì, thế nhưng Thẩm Tầm Yên đằng trước hần vẫn nghe hiểu.

Đường đường Bát kiếp Huyền Bảo, lại bị lấy cái như thế tóa tên, hần thực sự không thể nào tiếp thu được! Đây quả thực so Liễu Tịch Nhiên gọi hần "Tiểu Lục" trả qua phân!

Thẩm Tầm Yên ngoác ngoác khóe miệng: "Tùy người cự tuyệt, ngược lại miệng là ta, ta về sau cứ như vậy gọi. Người nói tiếp đi, nói khoác bộ phận có thể tiết kiệm hơi, nếu không ta phỏng chừng sẽ còn ngửa tay muốn ném đồ vật."

"Oh. . ." Vong Tình Phiến "Nhị Cấp" vạn phần ủy khuất đáp một tiếng, bắt đầu hữu khí vô lực nói lên Vong Tình Phiến công dụng.

Cái chuôi này bảo bối cây quạt mặc dù khí linh hai điểm, nhưng bản thân lực lượng không thể nghi ngờ là cực kỳ được.

Thân là Bát kiếp Huyền Bảo, chỉ là muốn thôi động toàn bộ uy năng, liền cần chí ít vượt qua sáu lần thiên kiếp "Nguyên Anh Cảnh" tu vi. Một khi hoàn toàn nắm giữ, không nói hần, chỉ là đem ra "Quạt gió" lực lượng, cũng đủ để thổi bay vạn trượng núi cao!

"Quạt gió" vẫn chỉ là Vong Tình Phiến cơ bản nhất một loại hiệu dụng. Trừ cái đó ra, còn vốn có "Phá Chương" "Che đậy" "Độ Linh" tương đương quả, đơn thuần nhất kiện pháp bảo, là có thể sánh được mấy kiện.

Bất quá Liễu Tịch Nhiên tại đem cái này phiến giao cho Thẩm Tầm Yên trước đó, đã trước đó thiết hạ ba đạo phong ấn, yêu cầu đối ứng tu vi mới có thể cởi ra. Nếu như không giải được phong ấn, Vong Tình Phiến thì không phải là Bát kiếp Huyền Bảo, mà chỉ là nhất kiện không đủ tư cách bình thường linh khí.

Cái kia ba đạo phong ấn, phân biệt yêu cầu một lần thiên kiếp, ba lần thiên kiếp, năm lần thiên kiếp tu vi mới có thể cởi ra. Thẩm Tầm Yên tu vi chưa tới, cho nên trước mắt mà nói, Vong Tình Phiến vẹn vẹn xem như là nhất kiện sơ cụ linh quang "Linh khí", liền một kiếp pháp khí cũng không bằng.

May là như vậy, Thẩm Tầm Yên cũng đã biết đủ.

Bởi vì hiện tại Vong Tình Phiến, thì có "Quạt gió" hiệu quả, dùng pháp lực thôi động, lực phá hoại vẫn là rất cường!

Giải thích qua pháp bảo công dụng sau đó, khí linh Nhị Cấp nói tiếp: "Người tu luyện < Thái Thượng Vong Tình Quyết > là phối hợp sử dụng Vong Tình Phiến tốt bụng nhất pháp, cũng là thiên địa ở giữa huyền diệu nhất một bộ tâm pháp, cho nên về sau tuyệt đối không thể buông lỏng. Còn có, tu luyện < Thái Thượng Vong Tình Quyết > yêu cầu ghi nhớ một điểm, là được. . ."

"Phải giữ vững hoàn bích chi thân, ta biết, không cần người nhắc nhở. Ngược lại lão tử đời này. . . Tại đạt thành chung cực mục trước đó, đều là non nót!"

Còn như đạt thành chung cực mục, thay đổi hồi nam nhân sau đó, vậy thì. . . Hắc hắc hắc.

Tử lệ thanh thuần trên mặt thiếu nữ lộ ra một cái cùng tự thân khí chất cùng lắm tương xứng cười xấu xa.

Bị cắt đứt Nhị Cấp tựa hồ có chuyện muốn nói, nhưng ở lưỡng lự một lúc sau, chỉ là nói âm thanh: "Ừm, ngược lại không sai biệt lắm là ý tứ này liền đối. Bất quá nha. . ." Không có nói thêm những cái kia.

"Bất quá cái gì?" Thẩm Tầm Yên ngạc nhiên nói.

"Bất quá. . . Mặc dù người tốt nhất không nên thích một người nam nhân, nhưng người không ngại thử thích một cây quạt, dù sao phiến. . . Đừng! Không được a!"

Ba!

Vong Tình Phiến lần thứ ba ngã tại chân tường hạ, vẫn còn ở lực lượng không lồ trùng kích vào bản ngược lại, nhảy lờng nhảy.

Thẩm Tầm Yên chửi ầm lên: "Người khác liều lão tử coi như, liền nguoi một thanh phá cây quạt cũng muốn liều lão tử! Chán sống oai a!"

Có thể hay không đừng để đâm người chỗ đâu! Nàng thật rất muốn đánh người!

"Ta sẽ theo miệng nói một chút, điều tiết điều tiết bầu không khí nha, cần gì chứ. . ." Nhị Cáp đầy bụng ủy khuất, quả thực liền muốn khóc.

Thông linh nhiều năm như vậy, đây là lần đầu tiên gặp phải như vậy không biết trò đùa nguoi. Cái này xú nha đầu, thật không biết Liễu Tịch Nhiên làm sao lại coi trọng nàng!

Ngoài cửa lối đi nhỏ tựa hồ có người đi qua, nghe được động tĩnh sợ đến dừng lại, động cũng không dám động.

Thẩm Tầm Yên nhìn ngoài cửa cái bóng liếc mắt, tức giận nói: "Nghe cái gì nghe, cút cho ta!"

Bên ngoài một chuỗi tiếng bước chân vội vã chạy đi, chạy trời chết.

"Cái kia. . ." Nhị Cáp cẩn thận từng li từng tí.

"Nói!"

"Chủ nhân tỷ tỷ, về sau ta nên xưng hô nguoi như thế nào?"

"Gọi cái gì tỷ tỷ? Muốn kêu ta đại ca!"

Bạn đang đọc truyện *Lão Tử Là Tiên Nữ Convert* được tải miễn phí tại [Ww.EbookFull.Net](http://Ww.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 16: Trên đường lưu manh

Nhị Cáp tốt phiên muộn.

Gặp gỡ như thế cái lại hung lại hư lại bá đạo nữ chủ nhân, đơn giản là hấn đòi này nhất chuyện xui xẻo. Hấn không đứng ở cầu nguyện trong lòng, hy vọng chủ nhân đòi trước có thể phá vỡ hư không phủ xuống nhân thế, đem thương hại hấn mang về.

Nhưng mà hết thấy này đều là phí công, hấn chỉ có thể nhận mệnh bị nữ chủ nhân nắm ở trong tay, trở thành một thanh phổ thông cây quạt tới dùng.

Thẩm Tầm Yên nhẹ lay động ngọc cốt quạt xếp, phiên đi ngày mùa hè nóng bức khí tức. Quần áo mộc mạc giản lược bạch sắc bố y, sấn tuần tú tuyết luân khuôn mặt, tiêu sái được giống như một vị phong độ cute nam tử.

"Nhị Cáp, hỏi nguoi chuyện này."

"Chuyện gì đại ca?" Nhị Cáp hồi đạo, giọng nói không gì sánh được nhu thuận, lúc trước nhuệ khí đã sớm ném vào rãnh nước bẩn trong.

Dùng hấn nói, cái này gọi là trai hiền không cùng nữ đấu!

Thẩm Tầm Yên nói: "Nguoi cũng biết, ta tu luyện thiên phú là vô cùng tốt. Có thể bởi vì thiên phú vấn đề, ta một khi nhập định tu luyện, phụ cận phạm vi lớn bên trong thiên địa linh khí đều sẽ chịu đến dẫn dắt, mất đi bình thường đáng về. Kể từ đó, tu sĩ khác thì sẽ biết ta tồn tại."

"Ta hiện tại tu vi không tới, thăm nghĩ trước tiềm tu một thời gian ngắn, không muốn chọc một thân phiền phức. Nguoi có biện pháp gì hay không có thể giúp ta giải quyết vấn đề này?"

Tu luyện lúc tụ tập linh khí, đối với người bên ngoài mà nói là chỗ tốt, nhưng đối chính cô ta mà nói, cũng chỉ có chỗ hỏng.

Linh khí dị động, người khác vừa mới bắt đầu có lẽ sẽ tưởng lầm là tiền bối tại tu luyện, có thể từ lâu rồi, tiền bối chậm chạp không chịu hiện thân, luôn sẽ có người nhận thấy được dị thường. Một khi bị người ta biết chân tướng, lấy hiện tại tu vi, tuyệt đối vô pháp ứng phó.

Vô luận là được người coi trọng, vẫn bị nhân đồ kị, nàng không muốn chứng kiến.

Nhị Cáp cùng Liễu Tịch Nhiên ba triệu năm, hoá thạch y hệt. Mặc dù tính khí không tốt, thông minh cảm động, nhưng nhân giới kiến thức cũng không kém, có thể vì năng phân ưu.

Quả nhiên, nghe nàng vấn đề, Nhị Cáp liền suy nghĩ cũng không có, liền hỏi nói: "Cái này đơn giản a, chỉ cần ngươi tu luyện thời điểm thu nhiếp mình một chút long quan khiếu huyết hút vào lực, đem hấp thu thiên địa linh khí tốc độ chậm lại đến ngươi hy vọng trình độ là được."

Đơn giản như vậy cũng đều không hiểu, xem ra nàng cũng chính là ngực to tính khí lớn, nó đều không ra thế nào địa!

Nhị Cáp ở trong lòng tàn bạo nghĩ đến.

Ngô, thật ngực cũng không tính lớn, còn có đội mở rộng đây.

"Dạng này a. . ." Thẩm Tầm Yên như có điều suy nghĩ.

"Vậy ta thử một chút xem sao."

Nói, nàng trực tiếp buông xuống Vong Tinh Phiến, ngồi trên chiếu, nhắm mắt tiến nhập tu luyện trạng thái.

Hơi chuyển động ý nghĩ một chút, quanh mình vài dặm trong phạm vi thiên địa linh khí liền lập tức chịu đến dẫn dắt, hướng nàng tụ đến.

Thẩm Tầm Yên vội vàng ngăn chặn vận hành chân khí tốc độ, y theo Nhị Cáp nói, bả trên dưới quanh người 36,000 cộng long quan khổng khiếu hút vào ngoại bộ linh khí tốc độ cũng cho thả chậm hạ xuống.

Kể từ đó, thiên địa linh khí hút vào suy tính quả nhiên là thu nhỏ. Bất quá so với việc chính người thường mà nói, vẫn như cũ có điểm nghe rộn cả người, thế là nàng lần nữa tiến hành kiềm nén, trực tiếp đem hấp thu tốc độ áp súc đến trước kia ba một phần mười tả hữu.

May là như vậy, cũng so tu sĩ tâm thường phải nhanh một chút.

Thái Thượng Vong Tinh tâm pháp vận chuyển, Thẩm Tầm Yên trong lòng bất đắc dĩ cực kì.

Người khác tu luyện, đều là ước gì có thể rất nhanh điểm. Nàng khen ngược, phản đạo mà đi, lại muốn áp chế tốc độ tu luyện!

Đây nếu là truyền đi, thật không biết được tức chết nhiều ít tu luyện vài thập niên nhưng không cách nào độ kiếp lão nhân gia đây.

Tại nàng áp chế thiên phú sau đó, linh khí hấp thu tốc độ từ đại dương mệnh môn chảy ngược giang hà tư thế, biến thành tương đối bình thường từng tia từng sợi thu nạp vào cơ thể.

Lúc này sắc trời đã là mặt trời lên cao, nhiệt độ không khí bắt đầu leo lên, trên đường người đi đường dần dần thiếu.

Phùng Nguyên nhà trọ ngoài cửa lớn, đến từ Phi Vũ sơn hơn mười vị tu sĩ chính ở chỗ này khổ đợi, trừ bọn họ, mặt khác lại mười mấy cái luyện khí xuất thân người đã ở yên lặng không nói yên lặng chờ.

Mà bọn họ chỗ các loại (chờ) Đại tiên bối, đương nhiên sẽ không xuất hiện.

Thẩm Tầm Yên lần này tu luyện không có duy trì liên tục lâu lắm, thoáng khôi phục một bộ phận bị Vong Tinh Phiến hút đi chân khí, liền dừng lại.

Đề lên bàn ngọc cột quạt xếp phẳng phát tại nhìn nàng giống như, gấp nàng mở mắt, nhân tiện nói: "Thật. . . Ngươi an tĩnh thời điểm, đặc biệt đẹp!"

Đây là vuốt mông ngựa, hay là tại trào phúng?

Thẩm Tầm Yên liếc mắt nhìn ngắm lại, cuối cùng vẫn trở thành cái trước, bỏ đi lại ném Nhị Cáp một lần ý tưởng.

"Bớt đi bộ này, ta cũng không phải loại kia tiểu cô nương." Đứng dậy cầm lấy Vong Tinh Phiến, triển khai nhẹ nhàng phe phẩy gió, sau đó đi hướng cửa phòng: "Đi ra ngoài một chút đi, ta còn không có chăm chú nhìn qua chỗ này thành trấn đáng về đây."

Đi tới thế giới này chừng mấy ngày, nàng đối thế giới này nhận thức vẫn là thật là ít ỏi, thậm chí không biết mình hiện tại ở đâu, khoảng cách Hành Vân sơn có xa lắm không.

Phe phẩy tinh xảo ngọc phiến, nàng chậm rãi đi xuống lầu, quần áo bạch y theo đi lại hơi hơi đong đưa, vài tóc xanh tại gió nhẹ hạ nhẹ nhàng bay.

Tiêu sái vô cùng.

Đi tới nhà trọ lầu một, trong đại sảnh một người khách nhân cũng không có, chỉ có ục ịch lão chương quỹ cùng hai cái điểm tiểu nhị ngồi không, mắt lớn trừng mắt nhỏ.

Cánh cửa vây quanh hai ba mươi con người, trận thế liền cùng du côn lưu manh tại cường thu bảo hộ phí giống như. Thẩm Tầm Yên ánh mắt đảo qua, cũng biết bọn họ đều là tìm đến "Tiền bối".

Nàng không muốn cùng những người này giao tiếp, hãy còn phe phẩy cây quạt, từ cửa hông đi ra.

Chứng kiến phong tư yếu điệu, chỉ có như tiên nàng, ngoài cửa mọi người con mắt đều phát sáng một chút.

Gặp nàng đi cửa hông, trong đám người đột nhiên có cái gầy gò thanh niên vượt qua đám người ra, cản ở trước mặt nàng, cười quái dị nói: "Hắc hắc, tiểu huynh đệ cơ ngực tổ mã không tệ lắm, không biết là luyện thể nào? Dạy một chút ta thôi?"

Nói xong vươn tay ra, muốn "Vỗ vỗ" ngực nàng.

Phía sau hai ba mươi con người đều ở đây nhìn, không hề bị lay động.

Thảm Tâm Yên đôi mắt sáng trưng, nhất thời khí liền không đánh một chỗ tới.

Sớm biết nữ nhân xinh đẹp thân phận là phiền toái, không nghĩ tới vậy mà phiền toái như vậy, ra một môn đều phải bị người đùa giỡn!

Nàng mặc nam nhân y phục thuần túy chỉ là vì thuận tiện, cũng không phải tận lực muốn "Nữ giả nam trang", tự nhiên không có tận lực đi bả bộ ngực cho nắm chặt đề cho bằng. Không nghĩ tới như thế một thân trang phục, đều có thể trở thành lưu manh bởi mớ lý do!

Phiến cốt vừa thu lại, đỡ đưa tới bàn tay heo ăn mỡ, nàng nhủ may lạnh nhạt nói: "Muốn học tìm người mẫu thân học."

Nói xong xoay người rồi đi.

Gầy gò thanh niên cũng không định bỏ qua cho nàng, đi nhanh hai bước lại đi vòng qua trước gót chân nàng: "Không dạy liền không dạy, tức cái gì sao? Tôi tới tới, khách điểm đầu hiện tại chính nhân rồi đâu, bởi ca ca uống hai chén như thế nào, ca ca bỏ tiền, coi như là cho người bồi tội." Vừa nói vừa muốn kéo nàng cánh tay.

Lưu manh này!

Thảm Tâm Yên bên đạp một bước né tránh, vẻ mặt ghét: "Hảo hảo người không lo, học cái gì súc sinh, cút đi!"

Người này chính là luyện khí một tầng tu vi, so với nàng còn muốn không bằng, dám đến tìm phiền toái, nhất định là phía sau đám người kia trong có người giật dây. Nàng nếu là không kiên cường điểm, không chừng làm cho thể nào xem nhẹ đây.

Gầy gò thanh niên bị nàng mắng, nhưng cũng không giận, chỉ là uồn mặt tiếp tục dây dưa không ngớt: "Cô nương thật to lớn tính khí nha, bất quá ta liền thích người như vậy!" Lại hai bước tiến lên gần lại lối đi.

Thảm Tâm Yên xem như là cảm nhận được nữ thân bị lưu manh vương vãi cảm giác. Nàng vốn cũng không phải là cái gì ngoan ngoãn người, vô luận từ nam nhân góc độ, hay là từ nữ nhân góc độ, đều không thể dễ dàng tha thứ một cái loạn thất bát tao nhân vật tại trước chân như vậy làm cản vô lễ.

Ngay sau đó cũng lười nhác nói thêm câu nào, trực tiếp thôi động vừa mới khôi phục lại ba thành trạng thái chân khí, ngưng tụ tại quạt xếp bên trên, đập đi ra ngoài!

Gầy gò thanh niên sớm đoán được nàng sẽ tức giận xuất thủ, đã có phòng bị, gần như cùng lúc đó vận chuyển luyện khí một tầng tu vi, lấy chưởng đón đánh.

Gầy nhom trên lòng bàn tay, ngưng tụ không tầm thường lực lượng, hoàn toàn có thể đập nát dày tấm ván gỗ.

Nhưng hấn vẫn đánh giá sai Thảm Tâm Yên lực đạo!

Vong Tinh Phiến thì dường như một cây ngọc xích, tại luyện khí tầng hai chân khí rút phía dưới, không kém hơn Hỗn Thiết Côn Bồng. Thảm Tâm Yên trong lòng ồ cháy, dưới một kích này, cơ hồ không có bảo lưu, chỉ nghe "Két" một tiếng, bàn tay cùng quạt xếp đụng vào nhau, theo sát, đầu đường liền vang lên một tiếng kêu thê lương thảm thiết.

"A" gầy gò thanh niên bị đau, hữu chưởng thỉnh linh bị phiến cốt rút ra một cái vết máu, màu đỏ tươi huyết dịch hiện lên ra, tích tấp nhiễm hồng mặt đất đá phiến.

"Đàn bà thú, người lại dám đánh lão tử!" Đau đớn gây nên nộ diễm, hấn nhất thời quên mục, tay trái nắm lên thiết quyền, đập về phía Thảm Tâm Yên xinh đẹp tuyệt luân khuôn mặt.

Thảm Tâm Yên cũng sẽ không ngây ngốc đứng cho hấn đánh, trượt chân một cái liền rời khỏi quyền kinh phạm vi, sau đó chân khí phụt lên, quạt xếp lần nữa đánh, dắt đủ để đánh nát hòn đá lực đạo, hung hăng đánh vào gầy gò thanh niên trên vai trái.

Lại là tiếng kêu thảm thiết, bộc phát thê lương, vang vọng trường nhai.

Gầy gò thanh niên không có gì kỹ năng, liên tục ăn hai chiêu đã chịu đến không nhẹ tổn thương, ôm lấy đồ máu bả vai, không còn có vẻ rồi đáng về lưu manh bản lĩnh.

"Dừng tay!" Người phía sau bày rõ cục có động tĩnh.

Sáng sớm gặp qua Phi Vũ son đệ tử Lục Trung Vân tách mọi người đi ra, đối Thẩm Tầm Yên nói: "Người này mặc dù mở miệng vô lễ, nhưng cô nương ra tay không khỏi cũng quá ác a?"

"Ta ra tay ác?" Thẩm Tầm Yên cười lạnh một tiếng, "Nếu như hấn như thế với người mẹ nói chuyện, người so với ta ác hơn!"

"Người!" Lục Trung Vân trong chốc lát chán nản.

"Khá lắm miệng lưỡi bén nhọn tiểu nha đầu." Có người cười ha ha.

Lại đi ra cái bốn mươi tuổi đáng đáp mặt chữ điền thanh bào nam nhân, mang trên mặt vui vẻ, cao giọng nói rằng: "Cô nương, bọn ta vô ý mạo phạm, chỉ là muốn câu tiền tiên bối. Người ở tại nơi này trong quán trọ, nói vậy cùng tiền bối có chút sâu xa, có thể hay không vì bọn ta dẫn tiền một chút? Ah, vừa rồi sự tình, đều là cái này Phi Vũ son đệ tử chỉ tội, cùng ta Bình Giang tông tuyệt không liên quan!"

Lời nói dễ nghe, còn chưa phải là muốn làm khó nàng, làm chút người khác không hợp mắt sự tình, bức vị kia căn bản không tồn tại tiền bối đi ra "Trùng ác dương thiện", sau đó sẽ mở miệng lấy lòng, thăm dò đến đây Hà Nguyên trấn mục!

Thẩm Tầm Yên nhìn thấu qua, nhưng không muốn cùng những người này tiến hành miệng lưỡi tranh, bởi vì như vậy sẽ chỉ làm nàng càng ngày càng khó lấy thoát thân.

"Tiền bối có gặp hay không, là tiền bối chuyện. Các người đại khái có thể tiếp tục quấy rầy ta, thử một lần hấn tuyến. Ta cần phải nhắc nhở các người, tiền bối hấn từ trước đến nay không thích cùng người nói nhảm, sẽ chỉ huy kiểm soát đầu người!"

Lớn tiếng bỏ rơi ngoan ngoại, nàng bước đi liền đi, lưỡi nhác nhìn nhiều bọn họ liếc mắt.

"Cô nương. . ." Lục Trung Vân còn muốn gọi nàng.

Thanh bào nam nhân, Bình Giang tông Phó tông chủ Quách Hà giờ tay lên ngăn lại hấn, như có điều suy nghĩ đáng vẻ, thấp giọng nói: "Nàng nói có lý, muốn gặp tiền bối dựa vào là thành ý, tiền bối mắt sáng như đuốc, chúng ta hà tất về rấn thêm chân."

Thẩm Tầm Yên đã từng là cái vượt qua thiên kiếp Trúc Cơ Tu Sĩ, tai mắt thông minh, người mặc dù đã ở ngoài mấy trượng, vẫn đem lời này thu bên tai đoá trong.

Khóe miệng hơi nhếch lên, nàng xôn xao tạo ra quạt xếp, tiêu sái đi xa.

Trường nhai rộn ràng, dòng người cuộn cuộn, Thẩm Tầm Yên lại đi lại nhìn, Hà Nguyên trấn chất phác dân gió đập vào mặt.

Nàng muốn tìm một chỗ nhìn một chút có bán hay không nước từ trên núi chảy xuống địa đồ, nhưng mới vừa quẹo qua hai cái góc đường, đâm nghiêng trong bỗng nhiên đi tới một người, ngăn cản ở trước mặt nàng.

Tập trung nhìn vào, lại là sáng sớm đựng tới áo lam thư sinh, Tô Trác.

"Thanh Sương cô nương, người tới. Khách điểm không tốt đợi a? Chúng ta đi thành nam đồng hoa giải sầu một chút như thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Lão Tử Là Tiên Nữ Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 17:

Tô Trác mặt mỉm cười phát sinh mời, mười phần văn nhân nhã sĩ đáng đáp.

Thẩm Tầm Yên lại nhìn không được nâng trán.

Mới vừa thoát khỏi nhất ba lưu manh, tại sao lại đến cái si hấn?

"Không đi!" Nàng ngôn từ cự tuyệt, đi nhanh mở.

"Ài, chờ một chút! Thanh Sương cô nương, người hiểu lầm, tại hạ vô ý mạo phạm, chỉ là có chút không tiện ở chỗ này nói!" Tô Trác vội vàng đuổi kịp

nàng, giải thích.

"Rõ như ban ngày, lằng lằng càn khôn, có cái gì không thể nói?"

Bày tỏ liền bày tỏ đi, lão tử nhiều lắm cự tuyệt người, cũng sẽ không giết người, làm ra về cái gì!

Nàng cước bộ liên tục, đảo mắt liên chui vào phố xá sầm uất. Mặc dù gần tới trưa, nhiệt độ không khí bắt đầu nóng người, nhưng phố xá sầm uất trung tâm dòng người vẫn là nối liền không dứt.

Hai bên đường phố khắp nơi đều là đủ loại tiểu thương, có bán bánh ngọt đồ chơi làm bằng đường, có bán ăn vặt đặc sản, cũng không thiếu tiệm thuốc, trà quán, bố trí giả trang các loại mặt tiền của cửa hàng khí phái.

Loại này cổ phong chợ, vốn có thể để cho Thẩm Tầm Yên nổi lên hứng thú, cưỡi ngựa xem hoa háo hão nhìn trúng một phen, vừa vặn bên có cái "Si hán" đuổi theo, nàng nhưng là nửa điểm cũng không để được tấm lòng kia.

Tô Trác theo nàng, biểu hiện trên mặt tựa hồ có chút bất đắc dĩ, giải thích: "Thanh Sương cô nương, người thực sự là hiểu lầm, tại hạ chỉ là muốn nói cho người một ít về người trong đồng đạo tin tức, lo lắng người lẻ loi một mình tại trong vòng xoáy này tâm chịu thiệt. Người như vậy tức giận tức giận, thật đúng dạy người rất xấu hổ đấy."

Người trong đồng đạo tin tức? Sợ nàng chịu thiệt?

Thẩm Tầm Yên trong lòng khẽ động.

Lẽ nào trừ nhà trọ cánh cửa đám người kia ở ngoài còn có người hội gây bất lợi cho nàng sao?

Dừng bước, quay đầu hỏi hần: "Nói như thế nào?"

Tô Trác do dự một chút, nói: "Nơi đây không tiện, hay là đi ngoài thành đi."

". . ."

Đào đi đào lại, còn chưa phải là xem lão tử rất xinh đẹp muốn hẹn lão tử!

Thẩm Tầm Yên ở trong lòng hô to câu, nhưng vẫn là gật đầu nói: "Tốt, tạm thời tin người một hồi."

Tô Trác như trút được gánh nặng thở phào một cái.

Lớn như vậy, hần vẫn là lần đầu tiên bị cái cô nương gia như vậy làm khó dễ qua. Đối người khác, hần đã sớm lờ đi, nhưng là gặp gỡ vị này Thẩm Thanh Sương cô nương, hần nhưng là có điểm không đành lòng gặp bị thương tổn.

Có thể thực sự là bởi vì nàng quá đẹp đi.

"Thanh Sương cô nương, mời tới bên này."

Hai người một trước một sau ra phố xá sầm uất, ở trong trấn nhỏ quay mấy vòng, ra Nam Thành môn.

Vừa ra thành, Thẩm Tầm Yên lại hỏi: "Tại sao phải ra ngoài vừa nói?"

Tô Trác hỏi nói: "Thanh Tầm Hà gần thành thực, bên trong thành đã tụ tập gần trăm tu hành giả, cộng thêm hơn không ở trong thành thế lực cài nằm vùng, cơ hồ không có một chỗ là có thể nói chuyện. Phía nam đồng hoa là ta địa phương, nơi đó đẹp và tĩnh mịch hẻo lánh, trong ngày thường hầu như không người giao thiệp với, là lấy. . ."

Là lấy thuận tiện hẹn hò?

Thẩm Tầm Yên lật cái xinh đẹp đại bạch nhãn.

"Nghe người ý tứ này, ta sẽ gặp nguy hiểm?" Nàng nói.

"Cũng không phải tuyệt đối. Nhưng theo ta được biết, dự định tham dự lần này Thanh Tầm Hà tranh đoạt trong thế lực đầu, có mấy cái đều là ôm bài trừ đối lập, lớn tiếng dọa người dự định. Cô nương người cũng là tu hành người trên đường, bên người nếu không có cường giả chiếu ứng, khó tránh khỏi lại nhận nhầm vào."

"Cứ như vậy? Còn có khác (đừng) sao?"

Không có, có thể thủ tiêu hẹn hò.

Tất nhiên Hà Nguyên trấn không an toàn, cái kia nàng cùng lắm trực tiếp liền đi chứ sao.



Thanh Tâm Hà là thứ gì, nàng không biết, cũng không có hứng thú. Có một thân thiên phú tại, thiên tài địa bảo gì đều là hư, nàng căn bản cũng không cần!

Tô Trác còn không muốn để cho nàng cứ như vậy rời khỏi, hạ giọng đối nàng nói: "Có, đợi được sẽ cùng ngươi nói. Trên đường này. . . Cũng là có cơ sở ngầm."

Nói dùng ánh mắt hướng bốn phía chỉ chỉ.

Theo ánh mắt của hắn, Thẩm Tầm Yên chứng kiến hai bên trong đồng ruộng giầy cỏ nông phu, cùng ngồi ở trên tảng đá uống nước lão bá.

Àn, cái này cơ sở ngầm, rất có thể!

Nhìn nàng cái kia hèn mọn thân tình, Tô Trác chỉ có cười khổ.

Nàng hay là không tin.

Bất quá ngẫm lại cũng đúng, lấy dung mạo nhan, bên người định có vô số đếm không hết người theo đuổi, sớm thành thói quen bị người mơ ước, thời thời khắc khắc đều sẽ vẫn duy trì cảnh giác làm loạn lòng người nghĩ.

Chỉ là. . . Nàng tại sao lại lẻ loi một mình lưu lạc đến tận đây đây?

Hôm qua nàng bốn ba uể oải đáng đáp không giống làm bộ, chéo quần vết máu cũng không giống là người khác, chắc là vừa mới trải qua biến cố gì mới đúng.

Tô Trác trầm tư ngẫm nghĩ, dùng sức lật qua lật lại trong đầu đồ vật, ý đồ tìm được về bên người sở hữu tuyệt thế phong tư nữ tử tin tức.

Hắn xưa nay bác văn cường ký, biết tu hành trên đường rất nhiều mọi người đều biết, cũng không muốn người biết sự tình. Ngay cả nào đó một cái tông phái người thừa kế là cái gì xuất thân, nào đó một cái thế gia công tử ca làm bản qua nhà ai khuê nữ, đều biết không ít.

Có thể nghĩ tới nghĩ lui, chính là nghĩ không ra có thể lực kia môn hạ ra khỏi như thế một vị phong hoa tuyệt đại nữ đệ tử.

Số ít mấy cái có điểm tương tự, hoặc là chính là tu vi không phù hợp, hoặc là chính là tính khí không giống nhau, nói chung không một người có thể hoàn toàn xứng đôi thượng "Thẩm Thanh Sương" hình tượng.

Cái này khiến hắn cảm thấy có chút đánh bại, đồng thời cũng hiểu được hứng thú mười phần, khá muốn tìm một chút nàng lai lịch.

Mà Thẩm Tầm Yên, từ đầu đến cuối đều chỉ ôm một cái ý nghĩ, cái kia chính là một hồi nghe xong tin tức liền đi, quân hắn thật già, ngược lại lão tử là tuyệt đối sẽ không cho bất luận cái gì "Cùng giới" cơ hội!

Xuyên qua uốn lượn đồng ruộng đường nhỏ, hai người dần dần rời xa thành trấn, xung quanh cảnh sắc bị Đồng ruộng cùng dòng suối thay thế.

Thẩm Tầm Yên chứng kiến cách đó không xa bờ sông nhỏ bên trên, có một mảnh màu sắc rực rỡ địa phương, mơ hồ có thể biện là nhiều bó khác biệt giống hoa tươi đan vào mà thành.

Nhẹ người chớp mũi, trong gió nhẹ có thể ngửi được từ nhiều loại khác biệt mùi hoa xếp thành kỳ dị hương khí.

"Đó chính là ngươi nói đồng hoa sao?" Thẩm Tầm Yên hỏi, trong mắt có một chút tán thưởng.

Làm vườn có thể nung đúc tính tình, có thể đem hoa đường hảo, thông thường tính cách đều sẽ không quá kém. Mà có thể một mình bồi dưỡng ra một mảnh đồng hoa người, tất nhiên tính nhẫn nại mười phần.

Tô Trác gật đầu, khiêm tốn nói: "Giày vò sáu bảy năm, cuối cùng cũng có điểm đáng vẽ, cô nương cảm thấy thế nào?"

"Hoa không sai. Có thể ngươi một đại nam nhân cả ngày ở ở loại địa phương này, cũng không sợ dính âm nhu khí?" Thẩm Tầm Yên không khách khí nói.

Tô Trác nghe vậy bật cười: "Vậy ta thắng thần bất bộn nó tặng cho ngươi tốt, Thanh Sương cô nương ngươi đang cần điểm âm nhu khí đây."

Thẩm Tầm Yên khóe miệng tác động, rõ ràng là bị người trêu đùa, có thể trong lòng nàng cũng rất cao hứng.

Âm nhu không đủ, nói rõ nàng còn lưu lại nam nhi dương cương khí khái tại. Cứ việc khả năng này đều là trên người nam nhân trang phục mang đến.

"Quân tử không đoạt thứ tốt của người khác, không cần." Phe phẩy cây quạt hồi tuyệt lời nói đùa, hai người kẻ vai đi tới, không bao lâu đã đang ở trong biển hoa.

Quanh mình ba mẫu đất tất cả đều là mở xán lạn hoa tươi, có hồng có tử, có đoàn có đám, rực rỡ đặc sắc, đua nhau xinh đẹp. Hành tại bên trong, không chỉ có xông vào mũi tràn đầy thơm, ngay cả quần áo tụ lý, cũng dính đầy nhân nhân hương thơm.

Thẩm Tầm Yên trong xương tủy là người đàn ông linh hồn, nhưng thân ở cảnh sau đó, vẫn là không nhận được âm thầm tán thán: Thực sự là chỗ tốt!

"Đã đến, có lời gì có thể nói a?" Nàng hỏi.

Tô Trác mang theo nàng, dọc theo cục đá đường mòn đi tới đồng hoa trung ương bên cạnh cái bàn đá, xin nàng ngồi xuống. Sau đó lấy tay đến bên hông, vô căn cứ lấy ra một con khắc hoa ấm trà cùng hai con cái chén, từ bên cạnh con ếch hình thạch lờm trong lấy chút thủy, lại bóp cái chú pháp, lòng bàn tay nhóm lên hỏa diễm, bả thủy đốt lên.

Cái này một liên xuyên động tác, để cho Thẩm Tầm Yên thấy nao nao, mới chính thức ý thức được mình bây giờ là tu chân giả, có thật nhiều phi phạm thủ đoạn, hội theo tu vi đề cao mà xuất hiện.

Đốt lên trong bảu thủy, Tô Trác lại đem tay thăm dò vào bên hông "Túi áo" trong, lấy ra tiểu dùm hơi khô cánh hoa, trùng phao thành trà, ngã vào trong chén, giao cho Thẩm Tầm Yên.

"Đây là năm nay trà mới, cô nương mời dùng."

Thẩm Tầm Yên không đáp lời, cầm ly lên đưa đến trong mũi nhẹ ngửi ngửi, ngửi được hoa cúc non nhàn nhạt khí tức, xen lẫn còn có một chút cây thực được cùng chén vàng mùi vị.

Nhấp một ngụm, nước trong lúc đầu đậm nhiên vô vị, ít khi đi qua, mới có từng tia từng tia hơi ngọt cảm giác sôi nổi đầu lưỡi, sau đó từ từ tan ra, gần bó thơm ngát.

"Trà ngon!" Nàng không tiếc ca ngợi nói.

Một ly trà lại, là được nhìn ra trước mắt nam tử không phải đồ có biểu hiện học đòi văn vẻ tục nhân, mà là cái chân chính dụng tâm kinh doanh chính mình hứng thú độ lượng rộng rãi nhà thơ.

Ấn tượng không khỏi thoáng đổi mới chút.

Tô Trác cho mình ngược lại cũng Bôi Hoa trà, đưa đến bên mép, lại cười nói: "Vừa mới như thế phòng ta, bây giờ lại dám uống nước trà này, cô nương chẳng lẽ không lo lắng tại hạ tại trong trà tẩy máy tay chân sao?"

"Tôi đều đến, uống cùng không uống có cái gì khác nhau chứ?" Luận kỹ năng, hiện tại nàng căn bản không phải Tô Trác đối thủ. Tất nhiên dám đến, chính là tin tưởng hẳn không có cái gì làm loạn cử động.

Tô Trác nghe vậy, nụ cười trên mặt bỗng nhiên đình trụ, yên lặng ít khi, chậm rãi buông xuống đã đến bên mép cái chén, thanh âm trầm thấp: "Thật. . . Vẫn có chút phân biệt."

Cái gì?

"Người!"

Thẩm Tầm Yên lập tức tâm sinh cảnh báo, vỗ án.

Đang muốn nổi giận quát, bỗng nhiên cảm thấy một hồi đầu vầng nắng hoa, sáng lạn rực rỡ đồng hoa xoay tròn liên tục, trước mắt ảo lam thư sinh biến thành hai cái cái bóng, bốn cái cái bóng, tám cái cái bóng. . .

"Thanh Sương cô nương, phải tạm thời ủy khuất người một chút." Tô Trác á náy nói rằng. Đây là Thẩm Tầm Yên nghe được câu nói sau cùng.

Chợt, nàng mắt tối sầm lại, mềm ngã xuống.

Tô Trác tiến lên đưa nàng đỡ lấy, gần kề lúc, Thẩm Tầm Yên trên người nhàn nhạt thiếu nữ mùi thơm của cơ thể nhào vào xoang mũi, để cho hẳn không khỏi ngẩn ngơ một chút. Nhìn nữa mặt nàng, lông mi thật dài che khuất đóng chặt mi mắt, liễu diệp song mi hơi hơi nhúu lại, tinh vi tỉ mỉ mũi thon ngưng nàng quật ý, mân khởi hai bên môi hồng hình như có tức giận ngậm mà không phát.

Thế gian lại sẽ có dạng này tinh xảo thiên hạ, liền đem hoa này trong ruộng tất cả kỳ hoa dị thảo mỹ lệ đều chung vào một chỗ, cũng khó với tới nàng một phần vạn.

Nàng đến là ai. . .

Tô Trác suy nghĩ xuất thần, nhìn trước mắt tuyệt mỹ người ngọc, trong lúc nhất thời hoa mắt thần mê.

Bỗng nhiên, hẳn phục hồi tinh thần lại.

"Phi lễ chó nhìn, phi lễ chó nhìn. Lỗi, lỗi. . ." Hạ được người, vậy mà suýt nữa được ăn được nhân mê hoặc, thực sự là nực cười.

Mặc niệm hai tiếng, vội vàng thu nhiếp tinh thần, không dám nhìn nữa, đem Thẩm Tầm Yên chặn ngang ôm lấy, đi hướng đồng hoa trung ương lịch sự tao nhã nhà gỗ.

Ngọc chất quạt xếp nằm ở Thảm Tầm Yên trên người, tản ra nhàn nhạt thủy dạng ánh sáng. Thẳng đến vững tin Tô Trác không có càng nhiều động tác, mới dần dần âm đạm xuống, khôi phục bình thường đáng đáp.

Bạn đang đọc truyện *Lão Tử Là Tiên Nữ Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 18: Dám đối lão tử mưu đồ làm loạn

Thảm Tầm Yên yếu ớt tỉnh lại.

Đập vào mắt thấy, là bầu trời một ngọn đèn dầu, cùng với khắp nơi u ám thạch thất.

Đây là địa phương nào?

Nàng tâm lên nhất niệm.

Bỗng nhiên nghĩ đến, chính mình trước đó là bị người mê ngất!

"Ta ôi thần linh ơi! Lão tử tiết tháo. . ."

Luống cuống tay chân đứng lên, hai con trên ngọc thủ hạ lục lọi, kiểm tra thân thể mình.

Kết quả phát hiện quần áo vẫn còn, không có chút nào lộn xộn, không giống như là bị người cởi ra qua đáng vẻ. Trên người các bộ vị nhạy cảm cũng không có đặc thù cảm giác, dường như hết thảy đều rất bình thường, chỉ là ngủ một giấc mà thôi.

"Đối!" Tay phải trong lúc vô ý quét một vật, là cái kia ngọc cốt quạt xếp.

Nàng cấp thiết hô: "Nhị Cáp, Nhị Cáp người đi ra cho ta!"

"Ai, ai, đại ca ta ở đây, đừng rung, đầu hội ngất." Khí linh Nhị Cáp thanh âm lập tức trả lời nàng.

Lười nhác quán nó có hay không "Cháng vắng đầu" công năng, Thảm Tầm Yên lo lắng hỏi: "Người mau nói cho ta biết, lão tử sau khi hôn mê có hay không bị người thế nào?!"

Nhìn nàng gấp thành dạng này, Nhị Cáp lập tức bỏ đi nguyên bản bốn cột nàng tâm tư, hồi nói: "Không có không có, tiểu tử kia mặc dù thủ đoạn dơ bẩn, nhưng phong độ vẫn có chút, chỉ là nhìn người hai má thất thần một chút thì làm chính sự."

Làm chính sự!

Đậu móa!

"Làm chính sự gì? Người mẹ nó cho lão tử thật dễ nói chuyện!" Giận Thảm Tầm Yên một chút đem Nhị Cáp đập vào thạch thất trên vách tường.

Nhị Cáp cảm thấy rất ủy khuất: "Là được. . . Chính là bà đại ca người mang tới cái bí ẩn này địa phương. . . Đừng ném đừng ném! Sự tình không phải người nghĩ như thế! Đại ca người vẫn là thuần khiết nha!"

Thảm Tầm Yên toàn thân run rẩy, lại hoảng sợ vừa vội vừa là sợ, sớm đã loạn một tác vuông.

Nhị Cáp câu nói sau cùng để cho nàng tạm thời trấn định tâm thần, cố nén trong lòng hoảng loạn, lập lại: "Người. . . Thật dễ nói chuyện, nói cẩn thận một chút, đừng cho ta thêm mắm thêm muối!"

Thân con gái đang tác quái, vành mắt cư nhiên len lén gấp gấp hồng.

Nếu như bị người làm bẩn, hậu quả kia quả thực không thể tưởng tượng. Không nói < Thái Thượng Vong Tinh Quyết > vô pháp tu luyện, lấy trong xương quật cường cùng nam nhân tôn nghiêm, sợ rằng chỉ có thể vừa chết.

Nhị Cáp bắt đầu có trật tự giải thích với nàng hôn mê sau khi được lịch.

Tại đưa nàng mê đảo sau đó, Tô Trác mang theo nàng vào trong nhà gỗ. Sau đó mở cơ quan, mang theo nàng một đường dọc theo mặt đạo hướng địa (mà) chỗ sâu tiến lên, khoảng chừng đi có trọn hai phút đồng hồ công phu mới dừng lại.

Nơi này là cái bí mật dưới đất động phủ, địa phương thật lớn, từ mấy cái thạch thất hợp thành. Có thạch thất thả lấy đại lượng hồ sơ sách cổ, có thả lấy lò luyện đan dược liệu, còn có hai cái là tĩnh thất, một cái "Phòng khách". Hiện tại nàng ngay tại bên trong một gian tĩnh thất trong.

Cái này dưới đất động phủ linh khí phi thường nồng nặc, Nhị Cáp phỏng đoán chắc là trên mặt đất linh mạch phụ cận, ở chỗ này tu luyện, hiệu quả so trên mặt đất tốt không chỉ gấp ba lần.

Tô Trác mục, Nhị Cáp cũng không biết, chỉ biết là hán đem Thẩm Tầm Yên mang tới nơi đây, tạm thời an trí tại cất đứt trong tĩnh thất về sau, chính mình phải đi thả hồ sơ sách cổ gian phòng, dường như đang tìm cái gì trọng yếu điển tịch giống như.

Thẩm Tầm Yên nhiều lần hỏi Nhị Cáp, thẳng đến vững tin thân thể mình vẫn là sạch sẽ, không nên bị đụng địa phương một cái cũng không bị đụng, mới lớn thở dài một hơi.

Xoa xoa con mắt, nàng cổ già bộ kiên cường, tức giận nói: "Mẹ, cái này khôn kiếp, dám đối lão tử mưu đồ làm loạn, lão tử quyết sẽ không tha cho hán!"

Thành thực trong sợ hãi, chỉ có tự mình biết.

"Đại ca." Nhị Cáp nhẹ nhàng gọi một tiếng, đối nàng nói: "Ngươi đừng sợ, Nhị Cáp hội bảo hộ ngươi."

Giọng nói trước đó chưa từng có nhu thuận cùng chăm chú.

Thẩm Tầm Yên tâm khảm ấm áp, chợt cười mắng: "Bảo hộ cái rắm, lão tử nhưng là phải thành tiên nhân, sẽ muốn ngươi một cái phá cây quạt bảo hộ sao?"

Lời tuy như vậy, nhìn Vong Tinh Phiến thời điểm ánh mắt, chưa phát giác ở giữa lại nhu hòa rất nhiều.

Nhị Cáp ngượng ngùng cười: "Dường như cũng đúng a, không có mở ra phong ấn, ta hiện tại bản lĩnh tối đa cũng liền cỡ một cái luyện khí sáu tầng phía dưới đồng cận bả."

"Ta cũng còn không có luyện khí sáu tầng đâu, ngươi ý tứ này, ta cũng là đồng cận bả rồi?"

"A, cái này. . . Ai, ai nói? Có gan đứng ra! Dám nói đại ca của ta nói vậy, xem ta không đồng nhất cây quạt gỗ chết hán!"

Thẩm Tầm Yên trở nên mỉm cười. Bỗng nhiên lại có chút cảm động, hai tay bả quạt xếp nâng ở trong lòng, dán thân thể, nhẹ giọng nói: "Nhị Cáp, ta hiện tại không có sự môn có thể dựa vào, tu vi cũng còn rất thấp, may mắn có ngươi."

"Ngươi mặc dù hai là hai điểm, nhưng nói như thế nào cũng là bên cạnh ta duy nhất có thể nói chuyện người."

Nhị Cáp lời thề son sắt nói: "Ừm! Đại ca ngươi cũng không phải là không chỗ nương tựa, ngươi còn có ta đâu! Ta Nhị Cáp bản lĩnh, không phải ta thôi, vậy đơn giản. . ."

Gặp hán lại muốn bắt đầu nói khoác, Thẩm Tầm Yên nín khóc mỉm cười, nắm tay vỗ hán một chút, nói: "Ta cũng không trông cậy vào ngươi có thể rất mạnh, chỉ là. . . Chỉ là loại thời điểm này có người cùng trò chuyện, trong lòng hội dễ chịu chút."

Từ đường đường đại nam nhân biến thành một cái mất đi tu vi nữ tử yếu đuối, sau đó gặp sự môn kịch biến, trên đường đi gặp giết người, bị người đùa giỡn, thậm chí mê ngất. Nàng tâm tình, nàng sợ hãi, lại có bao nhiêu người có thể đủ lý giải.

Nhị Cáp chỉ là khí linh, mà không phải là chân chính sinh mệnh, nhưng giờ khắc này ở Thẩm Tầm Yên trong lòng, đã đem trở thành một cái có thể tin cậy, có thể lẫn nhau dựa vào đồng bọn.

Dầu gì, cũng có thể kể ra.

Đạt được nàng tán thành, Nhị Cáp cao hứng nói: "Đại ca ngươi nói như thế ta thật vui vẻ nha. Như vậy đi, nếu như đại ca ngươi yêu cầu một cái lắng nghe, vậy ta Nhị Cáp liền việc đáng làm thì phải làm. Ngươi đại khái có thể đem ngươi trong lòng bí mật nhỏ, đại bí mật, xấu hổ mờ miêng, không thể đối ngoại nhân nói tất cả đều báo cho ta. Nói thí dụ như ngươi ưa thích ai a, ngươi nghĩ lễ thời gian a, ngươi tư xuân thời điểm. . . Ôi, đau đầu đau đầu quá! Đại ca tha mạng, ta cũng không tiếp tục nói lung tung"

"Để ngươi không thành thật!"

Thẩm Tầm Yên thở phì phì bả Vong Tinh Phiến từ góc nhà nhấc lên, vừa rồi hoảng loạn cùng nóng lòng đã bị cái này hai dặm nhị khí khí linh cho quét hệt.

"Cái kia khôn kiếp lúc nào sẽ tới?" Nàng hỏi.

Hiện tại thân ở khác người địa bàn, không phải cười đùa thời điểm, dù là tạm thời không có nguy hiểm, cũng thả lỏng khó lường.

Nhị Cáp nói: "Nhìn hấn đáng về hấn là còn muốn tìm kiếm một thời gian ngắn. Đại ca ngươi mau đánh tọa khôi phục chân khí đi, chỉ cần khôi phục lại trạng thái đỉnh phong, bà tất cả chân khí độ cho ta, ta là có thể ra bắt ngờ giết tiểu từ kia!"

"Thật? Ngươi có nắm chắc?" Thẩm Tầm Yên kinh ngạc.

Nếu nói là trạng thái toàn thịnh Vong Tinh Phiến có thể đánh chết Tô Trác, nàng là tuyệt đối không có bất cứ ý kiến gì. Nhưng bây giờ Vong Tinh Phiến ba đạo phong ấn một đạo đều không còi ra, liền một kiếp linh khí cũng không bằng. Nếu muốn dựa vào nó sát nhân, độ khó cũng không nhỏ a?

Nhị Cáp tràn đầy tự tin: "Đó là đương nhiên! Tiểu từ kia tu vi cũng liền luyện khí sáu tầng mà thôi, trên người ta còn có Liễu Tịch Nhiên chủ nhân lưu lại một đạo tiên linh khí, chỉ cần hấn dám khi dễ ngươi, ta liền dẫn động đi ra giết hấn!"

Liễu Tịch Nhiên lại vẫn lưu lại tiên linh khí, vậy thì thảo nào.

"Nhưng là tại sao còn muốn dùng ta chân khí?" Nàng nghi nói.

"Ách, cái này. . ." Nhị Cáp đành trệ ở, chợt quần nói: "Bởi vì còn không có mở ra phong ấn, người ta cũng không cách nào tự quyết dẫn ấn núp lực lượng nha. Cho nên chỉ có thể mượn đại ca ngươi chân khí, đảm đương lời dẫn. . ."

"Ừm." Thẩm Tầm Yên gật đầu, mặt ngậm cười yếu ớt.

Cái này ngược lại có thể tính là một đạo bảo mệnh lá bài.

Liễu Tịch Nhiên đối với nàng không tệ, không chỉ có hỗ trợ trấn áp Tu La Pháp Châu, còn truyền cho nàng vô thượng tâm pháp, tặng cho tuyệt đỉnh bảo vật, cuối cùng trả lại cho một đạo bảo mệnh dùng sức mạnh. Nàng tin tưởng, Vong Tinh Phiến trong kia nói tiên linh khí nếu như hoàn toàn thôi phát đi ra, liền độ kiếp tu sĩ đều có thể đơn giản chém giết!

Như vậy hậu đãi, để cho nàng cũng không khỏi trầm nghĩ, là có hay không như Nhị Cáp nói, Liễu Tịch Nhiên coi trọng nàng?

Nhưng là suy nghĩ kỹ một chút, hình như là khả năng không lớn đáng về. Một cái tu luyện Thái Thượng Vong Tinh Quyết, đồng thời đạt được cực cao thành tựu người, làm sao có thể sẽ động tình dục chi niệm đây? Nàng coi như xinh đẹp nữa gấp đôi, chỉ sợ cũng vô pháp dao động Thái thượng (thánh nhân) kiên nhược bàn thạch tâm.

"Ta đã tọa khôi phục chân khí, ngươi giúp ta nhìn, cầu tú tài nếu như tới, liền sớm đánh thức ta."

Thẩm Tầm Yên phân phó một câu, liền ở thạch thất bên trong khoanh chân ngồi xuống, vận chuyển công pháp hấp thụ thiên địa linh khí.

Bởi vì là đang ở địa (mà) chỗ sâu, nàng sẽ không có tận lực áp chế chính mình thiên phú, toàn lực hấp thu. Kể từ đó, quanh mình linh khí nồng nặc lập tức liền bị nàng lôi kéo, hóa thành giang hà thủy triều, cuốn cuộn mà đến.

Nhị Cáp đoán không sai, nơi này đúng là trên mặt đất linh mạch phụ cận.

Hà Nguyên trấn địa có cái linh mạch loại nhỏ, bởi vì ở vào địa (mà) chỗ sâu, cho nên nét mặt người rất khó phát hiện, cũng không có cái gì Tu Chân Môn Phái tại phụ cận ngụ lại.

Bất quá linh mạch dù sao cũng là linh mạch, dù là giấu sâu hơn, vô pháp ảnh hưởng đến mặt đất nồng độ linh khí, nó cũng vẫn là tồn tại.

Chính là bởi vì này linh mạch tồn tại, thanh tâm hồ mới có thể cách mỗi sáu mươi năm liền đàn sinh ra một đóa linh ba "Thanh Tâm Hà" .

Thẩm Tầm Yên thiên tư ngạo nhân, trên đời hiếm thấy. Tại nàng toàn lực hấp thu phía dưới, rất nhanh thì tại linh mạch hoàn cảnh trợ giúp hạ khôi phục đầy chân khí.

Nhị Cáp không có để cho tình nàng, nàng liền không muốn trực tiếp kết thúc, tiếp tục vẫn duy trì toàn lực hấp thu tốc độ, luyện hóa thiên địa linh khí vì tự thân bản nguyên, đề cao mình tu vi.

Luyện khí tầng hai quá yếu, coi như đối mặt người phàm võ giả, hộ thể chân khí cũng không phải mỗi thời mỗi khắc đều có thể bảo vệ mình, không cẩn thận phải kinh ngạc. Mà đối mặt cường đại hơn tu chân giả, càng là yếu phảng phất ba tuổi tiểu nhi.

Luyện Khí Kỳ cùng sở hữu mười tầng, mỗi một tầng chênh lệch đều rất lớn, riêng là đệ tam đến đệ tứ, đệ lục đến đệ thất, đệ cửu đến tầng thứ mười cái này tam đoạn vượt qua, trước sau chênh lệch quả thực giống như lạch trời.

Tô Trác là luyện khí sáu tầng tu vi, cao hơn nàng trọn bốn cái cảnh giới nhỏ, ở giữa còn cách một đạo lạch trời. Muốn chiến thắng hấn, không tá trợ Vong Tinh Phiến, trước mắt mà nói là không có khả năng.

Nhưng coi như biết không có khả năng, nàng cũng sẽ không ngồi không đấm người tới vô lễ chính mình. Tiểu cô nương gấp phải lưu manh đều biết phản kháng, huống chi nàng còn là một sở hữu nam nhân linh hồn thiên kiều thân nữ!

Bất tri bất giác, trong lòng hấn, Tô Trác đã bị đóng đinh "Dâm tặc" lạc ấn.

Mà "Dâm tặc" lúc này còn không tự biết, còn đang sát vách trong thạch thất vui đùa vào thành tốp hồ sơ bên trong tìm kiếm cái gì.

Cái này động phủ xây dựng lúc dùng không ít tâm tư, vì không bị quấy rối, hai gian tĩnh thất hầu như cùng bên ngoài cắt đứt, nội ngoại không tiếng động. Vì vậy Thâm Tâm Yên vừa mới khi tỉnh dậy rống to hơn mắng to hẳn một câu cũng không có nghe được.

Tại hồ sơ trong tìm kiếm hồi lâu, Tô Trác bỗng nhiên hai mắt tỏa sáng, từ lộn xộn trúc quyền cùng sách lựa bên trong lấy ra một quyển cũ nát tấm da dê!

"Rốt cuộc tìm được!" Hắn hi thượng mi sao, triển khai tấm da dê.

Chỉ thấy trên giấy da dê xiêu xiêu vẹo vẹo viết mấy cái chữ thể đại tự < Âm Dương Song Tu Diệu Pháp tàn thiên >

Bạn đang đọc truyện *Lão Tử Là Tiên Nữ Convert* được tải miễn phí tại [Ww.EbookFull.Net](http://Ww.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 19: Tới song tu a

Tĩnh tọa tu luyện, Thâm Tâm Yên hướng phía luyện khí ba tầng vững bước rào bước tiến lên.

Gấp ba tại ngoại giới linh khí, cộng thêm năng gấp trăm lần tại thường nhân thiên tư, năng tiến độ mau dọa người.

Khi nàng cảm thụ được luyện khí ba tầng cánh cửa, chỉ kém một bước dài là có thể bước vào thời điểm, bên tai đột nhiên truyền đến Nhị Cấp thanh âm: "Đại ca đại ca, cái kia cầu tú tài tới!"

Hả?

Thâm Tâm Yên dừng tâm pháp, mở mắt.

Mờ mịt Địa Hạ Thạch Thất, Thâm Tâm Yên mượn lấy ngọn đèn yếu ớt ánh sáng, nhìn thấy thạch thất đóng chặt đại môn, tại một trận rung động bên trong chậm rãi hướng bên cạnh trượt ra.

Một đạo thon dài thân ảnh đi tới.

"Thanh Sương cô nương, người tỉnh sao?"

"Tĩnh." Thâm Tâm Yên lạnh lùng đáp.

"A." Tô Trác hơi ngạc nhiên, chợt áy náy nói: "Thanh Sương cô nương, lúc trước dùng được đôi người, thật là tình thế bất đắc dĩ, tại hạ. . ."

Ba!

Lời nói chưa dứt, vang dội lỗ tai liền đã vang lên.

"Tình thế bất đắc dĩ?" Thâm Tâm Yên cười lạnh một tiếng, "Tình thế bất đắc dĩ là có thể muốn làm gì thì làm? Ta là tin tưởng người, mới với người ra khỏi thành, tin tưởng người mới uống người trà, kết quả người đây!"

"Ta. . ."

Ba!

Lại là một cái lỗ tai.

"Vô liêm sỉ! Người căn bản! Lão tử thực sự là mù mắt chó!"

Hai bên trái phải khuôn mặt các bị phiền một cái tát Tô Trác về mặt cười khổ: "Thâm cô nương, ta biết người rất tức giận, nhưng tại hạ thật không phải là có ý định giấu giếm, chỉ là cái chỗ này chính là ân sư lưu lại, ân sư trước khi lâm chung đã từng dặn dò qua không thể để cho ngoại nhân biết được. Cho nên. . ."

"Cho nên người là có thể hạ được?" Thẩm Tầm Yên tròn mắt nhìn.

Chuyện này đã trở thành nàng si nhục, đời này kiếp này đều muốn lấy làm trả giá, quyết không lại tin tưởng bất luận cái gì ngoại nhân, quyết không lại để cho chính mình hãm thân tại vô pháp tự bảo vệ mình hoàn cảnh hạ!

Tô Trác cúi đầu, không dám nhìn thẳng nàng hai mắt, thấp giọng nói: "Người muốn trách tội, ta không lời nào để nói, bởi vì chuyện này vốn là sai tại ta. Thế nhưng ta làm như vậy, cũng có không thể không làm lý do, cũng xin cô nương nghe ta tình tế giải thích. Huống hồ. . . Huống hồ việc này đối người cũng có chỗ tốt."

"Chỗ tốt? Ah " Thẩm Tầm Yên khinh thường cười, chột sùng sộ lên: "Ai mà thêm người tốt chỗ! Mau để cho mờ, thả ta rồi đi, bằng không ta với người thế bất lưỡng lập!"

Nói xong đã nghĩ vòng qua Tô Trác xông ra đi.

"Thẩm cô nương!" Tô Trác lùi một bước che ở chặt hẹp cánh cửa, đột nhiên kiên cường: "Hôm nay như là đã quyết định làm như thế, ta liền sẽ không thả người cứ như vậy ly khai. Người bằng lòng cũng tốt, không đáp ứng cũng được, nói chung ta. . . Ta là bắt buộc phải làm! Nếu như người còn tin qua được Tô mỗ làm người, vậy thì mời nghe một chút ta giải thích. Nếu không, ta cũng chỉ phải. . . Làm chút vi phạm nguyên tắc chuyện."

"Ah, ha ha. . ." Thẩm Tầm Yên mỉm cười bật cười, trào nói: "Người còn có mặt mũi theo ta đàm luận làm người?"

Nàng đang muốn nhiều trào mắng hai câu, để tiết trong lòng chi hỏa, bên tai đột nhiên nghe thấy Nhị Cáp thấp giọng đối nàng nói: "Đại ca, người không ngại nghe một chút hán giải thích. Ta xem hán đường như thực sự là có chuyện quan trọng gì muốn làm, vừa rồi hán cũng không thật đối người thế nào, có thể thực sự là tình thế bất đắc dĩ cũng nói không chừng đấy chứ."

Thẩm Tầm Yên thần sắc khẽ biến.

Nhị Cáp nói nàng tự nhiên biết, nhưng nàng chính là giận. Giận chính mình như vậy mà đơn giản liền tin tưởng người khác, càng giận chính mình tin tưởng người khác lại là cái nguỵ quân tử!

Có thể Nhị Cáp, dù sao cũng là có đạo lý. Liễu Tịch Nhiên cho thủ đoạn bảo vệ tánh mạng chỉ có một lần, nếu như lãng phí ở nơi này, không khỏi đáng tiếc chút.

Tô Trác tiếp tục hướng hán nói xin lỗi, rất có kiên trì.

Thẩm Tầm Yên hơi chút suy nghĩ, chờ hán hao hết miệng lưỡi, mới giả bộ ra vài phần lý giải, gật đầu: "Tốt, vậy ta sẽ nhìn một chút người có thể nói ra cái trò gì tồi. Nếu như người dám lại trêu đùa với ta, tự trách mắng ta trở mặt!"

Tô Trác lúc này mới thở phào một cái: "Đa tạ cô nương lượng giải, ta nhất định sẽ cho người một cái thỏa mãn trả lời. Thẩm cô nương, mời tới bên này."

Làm bộ xin nàng ra thạch thất, đi tới bên ngoài trống trải "Phòng khách" trong.

Cái này "Phòng khách" cũng là một thạch thất, bất quá còn rộng rãi hơn rất nhiều, chính thể có hình tròn, bán kính tại khoảng ba trượng, các phương hướng đều có cửa đá, phân biệt hợp với mấy cái tiểu thạch thất, cùng lối ra.

Tô Trác mời Thẩm Tầm Yên đến trong nhà đá lớn ở giữa cạnh bàn đá ngồi xuống, vì nàng rót chén trà, mình cũng không tọa, liền đứng ở bên cạnh, bắt đầu giải thích.

"Thẩm cô nương, nơi này là ta dưới đất tàng thư động phủ, cũng là tu luyện bế quan địa phương. Tô mỗ sư thừa bách giải thượng sư, nhân xưng ta vì bách hiệu sinh, chính là bởi vì nơi đây điển tàng rất nhiều, bao hàm rất nhiều hi hữu làm người biết bí mật. Cũng tự nhiên, nơi này là bản môn bí mật chi địa, không thể để cho ngoại nhân biết được đi vào biện pháp, vì vậy tại hạ mới dùng xuống hạ sách, đem cô nương người mê ngất."

Thẩm Tầm Yên không động vào hán đưa qua trà, sắc mặt cũng thật không tốt, nhưng hán lời mỗi một câu đều nghe đi vào.

Tô Trác lo lắng vẫn còn ở nổi nóng nàng tính nhẫn nại không tốt, thế là ngữ tốc cũng rất nhanh, có thể nói đơn giản liền tận lực nói đơn giản, để có thể nhanh lên một chút đạt được nàng tha thứ.

Nghe hán giải thích, Thẩm Tầm Yên mới dần dần biết hán chân thực dự định.

Nguyên lai mang nàng tới nơi này, không phải vì mưu đồ làm loạn, mà là vì luyện công!

Sở dĩ lựa chọn nàng, chính là bởi vì Tô Trác biết, đêm qua gây nên thiên địa linh khí dị động người chính là nàng!

Lý do rất đơn giản, Tô Trác mỗi ngày tại Phùng Nguyên nhà trọ Bình thư, hầu như biết vào ở Phùng Nguyên nhà trọ mỗi một người khách nhân. Mà ở đi qua trong một đoạn thời gian, vào ở Phùng Nguyên nhà trọ người không có một cái phù hợp "Vốn có dẫn linh khí dị động" năng lực điều kiện.

Cho nên hán có thể khẳng định, Thẩm Tầm Yên chính là người kia. Sáng sớm cố ý đi vào hỏi, không phải là bởi vì nắm chặt không đủ, chỉ là muốn nhìn một chút nàng tu vi mà thôi.

Cường giả cùng thiên tài, cũng không phải là cùng yard chuyện, nếu như nàng là cường giả, Tô Trác kiên quyết không dám động cái gì niệm tưởng. Mà nàng chỉ là một thiên tài, cái này rồi sau đó sự tình phát sinh.

Tô Trác mang nàng tới đây, không vì cái gì khác, chỉ vì có thể có được nàng "Dẫn tụ linh khí" năng lực trợ giúp, mau mau đem tu vi đẩy vào luyện khí bảy tầng, tốt có thể ở sau đó Thanh Tâm Hà tranh đoạt bên trong thu được lớn hơn ưu thế.

Thanh Tâm Hà là phụ cận nghìn dặm trong phạm vi nổi danh nhất thiên tài địa bảo một trong, chỉ sinh trưởng tại Hà Nguyên trấn bên ngoài năm mươi dặm "Thanh Tâm hồ".

Cái kia linh vật cách mỗi sáu mươi năm thành thực một lần, đến lúc đó sẽ mở ra một đóa linh ba Thanh Liên.

Thanh Tâm Hà công hiệu vô cùng, cánh sen là dùng để luyện chế nhất phẩm đan dược "Thanh Tâm Đan" tài liệu chính; cọng sen cùng lá sen đều có thể đập nát gia nhập vào trong pháp khí, tăng linh quang; củ sen có thể trực tiếp dùng, tăng mười năm thọ nguyên. Mà trân quý nhất hạt sen, lại có thể giúp người tăng trưởng tu vi, trực tiếp đề thăng một cái cảnh giới nhỏ!

Tô Trác bình thần nói, hần ân sư bách giải thượng sư tại nửa năm trước linh châu tu hành giới trong hỗn chiến bị bạch cốt Tông tông chủ quỷ thủ đạo nhân giết chết, vì vậy muốn mượn thanh tâm hạt sen mau mau đề cao tu vi, tốt có thể sở hữu bảo thủ năng lực. Mà tranh đoạt Thanh Tâm Hà người thực sự quá nhiều, hần không có hoàn toàn chắc chắn có thể chia được một chén canh, cho nên muốn mời Thảm Tầm Yên trợ giúp hần, trước tiên đem tu vi đề cao đến luyện khí bảy tầng.

Thanh Tâm Hà món linh vật này mặc dù diệu dụng vô cùng, nhưng đến chỉ là tại Luyện Khí Cảnh Giới tác dụng, đối với độ kiếp ở trên tu sĩ là vô dụng. Vì vậy lần này đến đây tranh đoạt người, không có gì bất ngờ xảy ra sẽ chỉ ở Trúc Cơ Kỳ trở xuống.

Luyện khí bảy tầng không thể xem như là rất mạnh, chí ít không đạt được đỉnh tiêm cấp độ. Thế nhưng tại trải qua đại hỗn chiến cùng Lưu Ảnh hồ nhất địch sau linh châu cả vùng đất, vẫn tương đối lời nói có trọng lượng.

Thảm Tầm Yên nghe xong Tô Trác giải thích, cảm thấy tin bảy phần, Thanh Tâm Hà công hiệu, để cho nàng cũng cảm thấy có chút kinh ngạc.

Nguyên bản chỉ cho là là cái chữa bệnh chữa thương, cải thiện thể chất đồ vật, không nghĩ tới vẫn còn có đề cao tu vi kỳ hiệu.

Nàng tự vẫn thiên phú khác run sợ, không cần loại này linh túy tương trợ cũng có thể ung dung tu luyện đến độ kiếp Trúc Cơ Cảnh Giới, thế nhưng nếu như có thể ăn vào một khóa hạt sen, cũng có thể tiết kiệm không ít thời gian, nhanh hơn trở lại Hành Vân sơn cước bộ.

Hành Vân sơn trên dưới mấy trăm người, Liệt Kiếm chân nhân đám người mặc dù có thực lực hủy diệt, cũng không thấy dám đại khai sát giới. Nàng muốn nhanh lên một chút trở về, nhìn một chút "Thảm cô nương" đồng môn còn có bao nhiêu may mắn còn tồn tại, nhìn một chút Thanh nhi cùng Mộ Dung Suồng, còn ở hay không nhân thế.

Vì vậy, Tô Trác sau khi nói xong, nàng nhân tiện nói: "Ta nếu như giúp ngươi đạt được cướp đoạt Thanh Tâm Hà năng lực, ngươi có thể phân ta nhiều ít chỗ tốt?"

Nàng nếu không nhiều, một khóa hạt sen là đủ! Liên hoa nở rộ, vậy chỉ bất quá là bên trong một phần mười a.

Tô Trác nhìn thẳng nàng, cái này một hồi ánh mắt không né nữa: "Nếu có mười phần, ta lấy ngũ, còn lại tất cả thuộc về ngươi. Nếu như chỉ phải một phần, cũng có ngươi phân nửa!"

"Tốt!" Thảm Tầm Yên lúc này tiếp thu: "Ta liền cuối cùng lại tin ngươi một lần. Ngươi nói đi, muốn ta giúp thế nào?"

Tô Trác thở phào.

Nhìn ra được, Thảm Tầm Yên tức giận không chút nào từng giảm thiểu, nhìn về phía hần thời điểm vẫn có muốn đánh người kích động. Nhưng tốt xấu đã lý giải hần dụng ý. Chỉ cần hiểu lầm tiêu trừ, hợp tác có thể tiến hành thuận lợi xuống dưới.

Dù sao hần lợi thế nhưng là rất mê người.

"Cô nương mời xem."

Tô Trác lấy ra mới vừa từ thư khô trong tìm kiếm đi ra tấm da dê, tại trên bàn đá mở ra.

Giải thích: "Đây là một phần cổ xưa tu hành bí pháp, là gia sư hơn ba mươi năm trước mạo hiểm từ một chỗ thượng cổ tu sĩ động phủ trong di tích mặt mang đi ra. Cái này bí pháp cùng tâm pháp khác biệt, chỉ là phụ tá tu hành thêm vào phương thức, nhất định phải trận pháp bảo vệ, hai người phối hợp với nhau mới có thể tu luyện."

"Hai người tu luyện phụ trợ bí thuật?" Thảm Tầm Yên có chút kinh ngạc.

Lấy ra cuộn da dê vừa nhìn, chỉ thấy cấp trên rậm rạp viết mấy ngàn cái cực nhỏ chữ nhỏ, bất quá tự thể vô cùng cổ xưa, nàng cư nhiên một chữ cũng không biết.

Cuộn da dê phía bên phải có vài cái chữ to, tựa hồ là bí pháp tên, nàng ngón tay ngọc điểm ở phía trên, hỏi: "Đây là ý gì?"



Tô Trác theo tay nàng chỉ nhìn một chút, hỏi nói: "Những chữ này ý là Âm Dương Song Tu Diệu Pháp tàn thiên, phía sau vậy được là sao người giới thiệu, xa hơn. . . Ôi chào, cô nương người tại sao lại đánh người chứ?"

Hắn bụm mặt, khó có thể tin nhìn Thẩm Tầm Yên.

Trong thạch thất còn quanh quẩn lấy vang dội lỗ tai hồi âm thanh. Thẩm Tầm Yên sắc mặt âm trầm, phảng phất gần phun trào sống Hỏa Sơn giống như, miệng ngọc phập phồng nói: "Làm người xuân thu đại mộng a! Ta liền là chết, cũng sẽ không tu luyện chó má này biểu diễn!"

"Cái này. . . Đây là vì cái gì?" Tô Trác vẻ mặt ngạc nhiên, khó hiểu nói: "Cô nương, người có phải hay không lại hiểu lầm cái gì? Ta. . . Ta thật. . ."

Thật tốt ủy khuất a!

Hắn đều nhanh khóc. Trong vòng một ngày bị phiền ba cái lỗ tai, cũng đều là cùng một người đánh. Then chốt hắn còn không có địa phương phân xử, bởi vì vốn chính là hắn không đứng trước.

"Hiểu lầm? Ta hiểu lầm? Người cái này. . ."

Thẩm Tầm Yên tức giận đang muốn phát tác, bên tai chợt nghe Nhị Cấp nhỏ giọng đang nói: "Đại ca người thực sự là hiểu lầm, hay là trước nghe hắn nói đi. Người nói người cái này tính khí, người so với ta còn gấp gấp đây."

"Ta. . ."

Thẩm Tầm Yên cũng tốt ủy khuất. Nàng rõ ràng là vì mình danh tiết đang làm chống lại, làm sao liền Nhị Cấp đều nói là nàng không đúng?

Kia cái gì chó má Song Tu Công Pháp, vừa nghe cũng rất dơ, chẳng lẽ có sai sao?

"Người. . ." Do dự mãi, nàng mới đầy cõi lòng không cam lòng hừ nói: "Được. Vậy người nói đi, tu luyện thế nào? Nếu như người dám gạt ta, ta liền. . ." Chặt người!

Nàng tàn bạo nghĩ.

Lại không biết chính mình lần lượt muốn nói lại thôi, "Người" "Ta" nửa ngày, đã phần nộ lại bộ đáng ủy khuất, là cỡ nào động nhân.

Bạn đang đọc truyện *Lão Tử Là Tiên Nữ Convert* được tải miễn phí tại [WwW.EbookFull.Net](http://WwW.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 20: Tu liền tu

Tô Trác thất thần một buổi, cúi đầu, không dám nhìn nàng.

Giải thích: "Cái này < Âm Dương Song Tu Diệu Pháp > là phụ trợ tu hành phương thức, cùng tâm pháp sẽ không xung đột. Lúc tu luyện, cần trước y theo miêu tả trước dọn xong trận pháp, sau đó hai người mỗi người vận chuyển tâm pháp, hấp thụ thiên địa linh khí."

"Luyện hóa thành chân khí sau đó, lại chia khác (đừng) đem chân khí đi ra, tại âm dương trong trận pháp dung hợp, đổ vào khác biệt pháp lực khí tức."

"Có trận pháp bảo vệ, hai loại không đồng tính chất chân khí hội từ đối phương trên người đạt được thôi phát cải biến, trở nên càng thêm lớn mạnh, sau đó sẽ một lần nữa thu nạp, là được đạt được gia tốc tu hành hiệu quả."

"Cái này diệu pháp vận dụng, tốt nhất là từ hai cái tu luyện không cùng tâm pháp nhân tới tiến hành, nếu như một nam một nữ, thái âm dương Tương Sinh Chi Đạo, hiệu quả cao hơn."

Tô Trác nói xong, lại đem lên cuộn da dê, bắt đầu tụng niệm thượng chữ viết thượng cổ, chứng minh chính mình lời nói không ngoa.

Thẩm Tầm Yên nghe được á khẩu không trả lời được, cuối cùng cúi thấp đầu, tại thiếu nữ thân tác quái hạ, hai má bay hồng.

Nàng tâm thầm mắng: Nguyên lai song tu là ý tứ này, lão tử còn tưởng rằng là cái kia đâu! Mẹ, đều là tiểu thuyết internet hại nhân, viết tiểu thuyết thực sự là một cái so một cái dơ, sớm biết lão tử trước đây liền không nhìn tiểu thuyết!

Tô Trác nhớ kỹ trải qua, nàng một chữ cũng không nghe lọt tai. Nhị Cáp thấp giọng bên tai bờ nhấc nhỏ: "Đại ca đại ca, người người khuôn mặt hồng?"

Ai khuôn mặt hồng? Là Thẩm cô nương khuôn mặt hồng! Lão tử làm gì có!

Hắn ở trong lòng hồi nói.

Nhị Cáp hi hi cười, đối nàng nói: "Đường như đại ca người là nghĩ đến cái gì không khỏe mạnh đồ đâu. Ha ha, thật đi, cái này < Âm Dương Song Tu Diệu Pháp > với người tu luyện công pháp còn có chút sâu xa đây."

Đi?

Thẩm Tầm Yên kinh ngạc, hứng thú.

Tô Trác ở bên, nàng không tốt trực tiếp mở miệng, chỉ có thể chờ đợi Nhị Cáp tự mình nói.

Nhị Cáp thanh âm tung bay ở nàng trong lỗ tai, nói: "< Thái Thanh Thường Vi Tâm Kinh > bên trong bao hàm một cái Huyền Kỳ không gì sánh được trận pháp, gọi < Luân Nghê Sinh Diệt Trận >, Liễu Tịch Nhiên tên hỗn đản kia nhất định có truyền thụ cho người. Cái này < Âm Dương Song Tu Diệu Pháp >, thật chính là < Luân Nghê Sinh Diệt Trận > bên trong một loại biến hóa. Mặc dù chỉ là tàn thiên bên trong tàn thiên, nhưng hiệu quả hẳn là sẽ không quá kém. Người cùng cầu tú tài song tu, khẳng định hội được ích lợi không nhỏ."

Nếu như là dạng này, vậy cái này phần không trọn vẹn diệu pháp đúng là không sai. Thế nhưng. . .

Thế nhưng người một cái ngu xuẩn Nhị Cáp có thể hay không thật dễ nói chuyện? Cái gì gọi là "Người cùng cầu tú tài song tu", điều này nghe qua nhất định chính là đang mắng người a!

Chỉ tiếc bên cạnh có người ở, không có tu luyện ra nguyên thần nàng, chỉ có thể ở trong lòng yên lặng nín.

Ah không, không có nín. Nàng móc ra Vong Tinh Phiến, một chút một chút hướng trên bàn đá đâm tới, đâm được tảng đá bột phần đều ngã xuống không ít.

Thẳng đến bên tai Nhị Cáp đáng thương cầu xin tha thứ nửa ngày, mới hết giận, lộ ra đắc thắng nụ cười.

Bất tri bất giác Tô Trác đã đem < Âm Dương Song Tu Diệu Pháp tàn thiên > nội dung tụng niệm một lần, hắn gặp Thẩm Tầm Yên sắc mặt như có như không vui vẻ, tưởng hiểu lầm tiêu trừ, tha thứ chính mình, sau đó vui vẻ nói: "Thanh Surong cô nương, người xem cái này diệu pháp như thế nào? Có thể có ý kiến gì?"

"A? Người nói cái gì?" Thẩm Tầm Yên như ở trong mộng mới tỉnh, vẻ mặt mờ mịt.

"Ách, cái này. . ." Tô Trác lúng túng, khổ nói: "Thanh Surong cô nương, người sẽ không một câu cũng không nghe lọt tai a?"

Thẩm Tầm Yên gật đầu, trong mắt đẹp viết chân thành.

Àn, là, chính là một câu cũng không nghe.

Tô Trác không thể làm gì khác hơn là cười theo nói: "Được rồi, vậy ta đọc tiếp một lần, lần này người nghe một chút đi, nếu không một hồi bắt đầu tu luyện, ta sợ xảy ra ngoài ý muốn."

Thẩm Tầm Yên lần nữa gật đầu.

Lại nhiều lần hiểu lầm hóa giải sau đó, nàng đối Tô Trác địch ý cùng phần nộ đã tiêu trừ không ít. Nếu như không suy nghĩ chính mình suýt chút nữa thân hãm hiểm cảnh tao ngộ, từ bên thứ ba góc độ đến xem, chỗ này tú tài nhân phẩm thật cũng tạm được trả qua lấy được, không tính là cái gì người xấu.

Chỉ ít đối lại là nàng, nàng vô pháp xác định vốn có thân nam nhi tình huống dưới, mình liệu có thể làm được không đúng hôn mê "Thẩm cô nương" làm ra cái gì vô lễ sự tình.

Tiểu tử này định lực vẫn là có thể.

"Ngô. . . Nói không chừng là hắn hướng giới tính có chuyện." Thẩm Tầm Yên thầm nói.

Thoát khỏi nguy hiểm lại hồi tưởng, nàng nhất thời cảm thấy, bị mê ngất đều không bị vô lễ, là không phải mình mị lực còn chưa đủ lớn.

Ai nha, lại thất thân!

"Ngừng!" Nàng cắt đứt tụng niệm bên trong Tô Trác, nói: "Trọng đầu đến, ta vừa mới đang suy nghĩ chuyện gì đây."

Tô Trác cười đến cứng gáy: "Được. . . Tốt."

Lần thứ ba tụng niệm diệu pháp nội dung, Thẩm Tầm Yên mới nhận nhận chân chân bắt đầu nghe.

< Âm Dương Song Tu Diệu Pháp > nội dung không hề ít, trước sau tổng cộng có hơn mấy ngàn chữ. Bất quá đạo lý bản chất cũng không phức tạp, chỉ cần học được trận pháp bố trí, là được rất nhanh lĩnh hội.

Thẩm Tầm Yên thiên phú hơn người, không chỉ có là ở chỗ đối linh khí lực tương tác phương diện, kể cả ngộ tính cũng là trong một vạn không có một người nổi bật.

Tô Trác chỉ niệm một lần, năng thì biết rõ trong đó hàm nghĩa. Sau đó minh bạch, nếu dùng phương pháp này tu luyện, không chỉ có Tô Trác có thể được nâng cái thể thiên phú trợ giúp, rất nhanh đề cao tu vi, liền chính cô ta cũng có thể được một bộ phận xuất xứ từ Tô Trác pháp lực chống đỡ, chịu đến chỗ tốt.

Bất kể thế nào nói, người ta cũng là một luyện khí sáu tầng cao thủ, dù là thiên phú không phải thật tốt, cây vẫn có không phải?

"Chúng ta khi nào bắt đầu?" Thẩm Tầm Yên hỏi.

Nàng đối thực lực khát vọng, không thể so với người Tô Trác yếu bao nhiêu.

Tô Trác phải báo chỉ là báo chính mình sự phụ thù, cừu gia vền vẹn một cái Quỷ Thủ đạo nhân. Mà nàng thù, so ra có thể to lắm nhiều. Mặc dù đã không phải ngày xưa cái kia Thẩm Tầm Yên, nàng tóm lại nên vì cổ thân thể này làm chút chuyện, không thể không duyên cớ chiếm giữ cái này tốt dung mạo nhan.

"Cô nương nếu như không chê, hiện tại là được bắt đầu. Gia sư kiến tạo động phủ lúc sau đã từng có chuẩn bị, hai gian tĩnh thất chính là âm dương pháp trận trận cơ vị trí, chỉ cần để vào mấy thứ đồ vật, là được thôi động."

Tô Trác nói đi vào một gian thạch thất, lấy ra bảy tám dạng đồ vật.

Đều là chút bố trí trận pháp tài liệu, Thẩm Tầm Yên tiếp xúc tu chân thể giới không lâu, một cái cũng không biết, toàn bằng Tô Trác bắt tay vào làm bày trận.

Rất nhanh trận pháp bố trí xong, Tô Trác mở ra dưới đất động phủ một cái cơ quan, nguyên bản ngăn ra hai gian tĩnh thất tại tường đá di động hạ lập tức liền tiếp đến một chỗ.

"Thanh Sương cô nương, mời đi."

Thẩm Tầm Yên khẽ vuốt cằm, trở lại trước kia trong tĩnh thất, y theo Tô Trác chỉ thị bụng ngồi ở trung ương chỗ.

Sau đó Tô Trác mở ra trận pháp, chính mình vào trận. Để đặt ở bên cạnh họ mấy thứ đồ bị dẫn động, tản mát ra ánh sáng dịu dịu, đem hai người bao phủ ở bên trong.

< Âm Dương Song Tu Diệu Pháp tàn thiên > trong pháp trận có điểm giống thái cực đồ, hai người vị trí chỗ ở đã là Âm Dương Song Ngư "Mắt cá" .

Làm trận pháp mở ra, hai người vận chuyển tâm pháp bắt đầu thổ nạp linh khí. Thẩm Tầm Yên thiên phú cao có thể nói tuyệt thế, đang không có tận lực áp chế tình huống dưới, nàng tâm niệm vừa động, thì có vô cùng vô tận linh khí mãnh liệt mà đến, sợ đến Tô Trác ngờ ngác, thật lâu mới không chế được chính mình.

Âm dương pháp trận theo hai người thổ nạp mới bắt đầu vận chuyển, hai người không đồng tính chất chân khí từ trong cơ thể trả lại đến trong trận pháp, hình thành "Âm dương nhị khí" đáng đáp, lẫn nhau vướng víu thôn phệ, lại đồng thời đang nhanh chóng lớn mạnh.

Lúc mới bắt đầu sau khi, Thẩm Tầm Yên chỗ thổ nạp lượng chân khí muốn thắng được Tô Trác không ít, âm dương hầu như mất thăng bằng. Nhưng cũng không lâu lắm, Tô Trác liền cho thấy luyện khí sáu tầng tu vi thâm hậu căn cơ, mạnh mẽ san đều tỉ số âm dương nhị khí tuần hoàn, sử dụng trận pháp hoàn mỹ không câu nệ, đã không còn lật úp nguy hiểm.

Thẩm Tầm Yên đắm chìm ở trong tu luyện, trong đầu tạp niệm hoàn toàn tán đi, toàn tâm toàn ý thổ nạp lấy linh khí.

Qua một trận, trong trận pháp âm dương nhị khí theo tuần hoàn đã trở nên vô cùng bàng bạc. Hai người lòng có cảm giác, rất ấn ý đồng thời bắt đầu vận chuyển < Âm Dương Song Tu Diệu Pháp tàn thiên > khẩu quyết, đem chân khí một lần nữa nhét vào trong cơ thể, lớn mạnh tu vi.

Rộng lượng chân khí cuộn cuộn dừng mãnh vào trong cơ thể, nguyên bản khoảng cách luyện khí ba tầng chỉ có một bước ngắn Thẩm Tầm Yên, hầu như trong nháy mắt liền vượt qua một bước kia, đề thăng một cái cảnh giới nhỏ, đồng thời rất nhanh vững chắc tại luyện khí ba tầng.

Dạng này tốc độ, so với nàng chính mình không hề có kỳ tu luyện đều muốn nhanh lên rất nhiều!

Thẩm Tầm Yên thâm kinh hãi.

Nếu như Nhị Cấp nói tới không giả, cái này < Âm Dương Song Tu Diệu Pháp tàn thiên > chỉ là < Lưỡng Nghi Sinh Diệt Trận > tàn thiên bên trong tàn thiên. Mà như vậy sao một phần tàn phá không chịu nổi bí pháp, lại có thể đưa đến kinh người như vậy hiệu quả, một khi nàng hoàn toàn nắm giữ < Lưỡng Nghi Sinh Diệt Trận >, thật là khủng bố đến mức nào?

Bí pháp duy trì liên tục vận chuyển, hấp thu xong trong trận pháp tinh thuần chân khí, hai người đều có chỗ đề thăng. Bất quá luyện khí sáu tầng cùng luyện khí bảy tầng ở giữa chênh lệch rất lớn, Tô Trác còn vô pháp nhanh như vậy có được bay vọt.

Từ bắt đầu thổ nạp, đến thu hồi chân khí, vừa lúc là một cái tuần hoàn. Hai người đối tu vi khát cầu đều rất cường liệt, cảm thụ được tu vi rất nhanh tăng trưởng, trong chốc lát quên nó, mất ăn mất ngủ đầu nhập bên trong.

Thăng đến ba cái tuần hoàn đi qua, Thâm Tâm Yên tu vi đã bắt đầu hướng luyện khí tầng bốn rào bước tiến lên, Tô Trác mới đột nhiên dừng lại.

Chân khí thu hồi, trận pháp tán đi.

Chính tu luyện mê li Thâm Tâm Yên trong lòng không còn, trợn mắt hỏi: "Làm sao?"

Tô Trác nói: "Thời gian cũng đã sau giờ Ngọ, chúng ta tu luyện cả ngày, người không đói bụng sao?"

Vậy mà đã qua cả ngày!

Thâm Tâm Yên thăm giật mình.

Trách không được đều nói trong núi không giáp tử, tu hành không tuổi nguyệt. Vèn vèn nhập định tu luyện không bao lâu, liền hoa cả ngày đạt được thời gian, tu hành lúc tuổi nguyệt, quả thực qua được cực nhanh.

Tô Trác đứng lên, đôi nàng nói: "Trong động phủ không có mỹ thực món ngon, chỉ có ích cốc đan, Thanh Sương cô nương người trước nuốt một viên, ta buổi chiều trở về sẽ cho người mang chút tốt nhất rượu và thức ăn."

"Người muốn đi ra ngoài?" Thâm Tâm Yên cau mày một cái.

Không phải không cao hứng hẳn phải ly khai, mà là khó chịu người này vậy mà dự định tự mình một người đi, đem nàng nhốt ở chỗ này.

Tô Trác gật đầu nói: "Ngày hôm trước tại nhà trọ bằng lòng khách nhân phải nói hết Linh Ân tiên quân cổ sự, hôm qua đưa người bắt đến, nhưng là lỡ hẹn, hôm nay lấy được bù vào."

Chợt phát giác nàng trên nét mặt không vui, vội vàng lại nói: "Động phủ bí ẩn, không tiện vì ngoại nhân biết được, mong rằng Thanh Sương cô nương thứ lỗi. Ta cái này động phủ trong có thật nhiều thú vị sự tình điển tịch tại, người nếu thấy buồn chán, không ngại mang tới nhìn một chút. Bên trong cũng có một chút gia sư tập tu hành công pháp, thuật pháp bí tịch, cũng có thể tùy ý kiểm tra. Coi như là tại hạ cho người bồi thường đi."

Thâm Tâm Yên khó chịu thoáng giảm bớt.

Công pháp và sự tình cổ sự nàng không quan tâm, nhưng nếu có pháp thuật bí tịch, ngược lại là đáng giá vừa nhìn.

Dù sao nàng hiện tại còn pháp thuật gì cũng sẽ không đây.

"Vậy người có thể rút." Ngoài miệng còn phải quật cường chút, đỡ phải bị người trở thành nàng dễ dàng thu mua.

Tô Trác vẻ mặt lúng túng lui ra ngoài, trước khi đi vẫn không quên nhắc nhở, gọi nàng không được xông ra đại môn, nếu không sẽ gặp nguy hiểm.

Thâm Tâm Yên mặt không chút thay đổi đưa đi thư sinh, đợi được nghe không được tiếng bước chân, xác định hẳn đã qua đến rất xa, mới thay đổi biểu tình.

Trên mặt hiện lên lau một cái giao hoạt, nàng đi ra tĩnh thất, đi tới để đặt điển tịch cuốn sách trong thạch thất. Lấy ra Vong Tinh Phiến, bấm tay đàn đàn, kêu: "Nhị Cấp, mau ra đây giúp ta chọn điểm hữu dụng!"

Bạn đang đọc truyện *Lão Tử Là Tiên Nữ Convert* được tải miễn phí tại [WwW.EbookFull.Net](http://WwW.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 21: Tam giới lục đạo, cửu trọng thiên kiếp

"Được rồi đại ca!" Nhị Cấp hồi nên được rất nhanh, nàng vừa dứt lời, liền tràn đầy phấn khởi nói rằng.

Cứ việc đối với đến từ Đại La Thiên Nhị Cáp mà nói, nhân gian bên trong tiểu thế giới đáng giá hẳn cảm thấy hứng thú đồ vật rất ít, thế nhưng khai quật không biết sự vật quá trình, vẫn là để hẳn trần ngập muốn do thám.

Nhị Cáp sở hữu người phạm khó có thể với tới năng lực cảm nhận, mặc dù không có con mắt, lại có hơn xa tại mắt thường sức quan sát. Nho nhỏ một cái động phủ, không có bất kỳ đồ vật có thể chạy trốn hẳn "Pháp nhãn".

Thẩm Tầm Yên ăn vào Tô Trác cho Ích Cốc Đan, trong cơ thể sinh ra yếu ớt nhiệt lưu, một ngày không ăn cảm giác đói bụng rất nhanh thì tiêu thất.

Tô Trác tàng thư thất có vẻ hơi lộn xộn, tổng cộng năm cái giá sách, hai tờ bàn đá, không có quy tắc để các loại thư tịch. Có tập, có trúc quyển, có sách lụa, thậm chí còn có mấy khối nhìn qua càng thêm cổ xưa Giáp Cốt.

Tại Nhị Cáp không tiếng động sưu tầm có giá trị điển tịch lúc, Thẩm Tầm Yên cũng không nhân rồi, lấy ra gần nhất một khối màu xám đen mai rùa, hãy còn dò xét.

Màu xám đen vỏ rùa ước chừng có lớn chừng bàn tay, cầm trong tay rất có phân lượng, tựa như một khối thiết đồng giống như. Mặt trái hình đa giác mai rùa thượng dùng bốn nhọn sự vật hoa mây đạo vết khắc, lõm xuống cái kia mặt thì khắc xuống rậm rạp cực nhỏ chữ nhỏ, chỉ là tự thể vô cùng cổ xưa, không biết viết là cái gì.

Thẩm Tầm Yên trong xương là cái đến từ thế kỷ mới thanh niên nhân, đối với loại này nhìn qua mười phần cổ xưa đồ vật đều có khó diễn tả được hứng thú cùng chờ đợi, luôn cảm thấy cấp trên viết lại là cái gì không được công pháp nghịch thiên.

Thế là nhin không được hỏi: "Nhị Cáp, cái này mai rùa phía trên viết là cái gì?"

"Ta xem một chút." Nhị Cáp hồi nói.

Một hồi nữa, nói cho nàng biết: "Đây là Man tộc văn tự, mặt trái viết là Lê Dịch Sơn Thần, chữ nhỏ là một đoạn cổ sự, nói là ở cái kia là Lê Dịch sơn địa phương sơn thần truyền thuyết. Đoán chừng chắc là rất nhiều năm trước đồ vật, không nghĩ tới cầu tử tài còn có loại này đồ cổ."

"Sơn thần?" Thẩm Tầm Yên trong lòng khẽ động, bỗng nhiên nói: "Ta hiện tại coi như là một tu tiên người, có thể về thần tiên cùng yêu ma truyền thuyết, nhưng là biết rất ít. Nhị Cáp ngươi trước đây cùng Liễu Tịch Nhiên ở tại Đại La Thiên, nhất định biết rất nhiều thần tiên sự tình a?"

"Đó là đương nhiên!"

Nhị Cáp có chút tự đắc. Đang muốn phát huy chính mình sở trường khoa khoa đàm luận, lại nghĩ đến cái gì, cẩn thận nói: "Đại ca ngươi làm gì hỏi cái này?"

Thẩm Tầm Yên nói: "Chỉ là hiếu kỳ thời cổ cổ sự, cùng đứng đầu cường giả nhóm thực lực."

Nhị Cáp thở phào một cái: "Ta còn tưởng rằng ngươi muốn ta tiết lộ bọn họ tư ả đây."

Thần tiên tư ả?

Thẩm Tầm Yên dở khóc dở cười.

Nàng cũng không phải bát quái cuồng, đối người khác sinh hoạt cá nhân một chút hứng thú cũng không có. Có ý nhắc tới những thứ này, chỉ là muốn biết một chút mảnh thế giới này lực lượng bố cục mà thôi.

Thân là một tu chân giả, nàng hiện nay biết, giới hạn tại phụ thân nữ thể sau đó trải qua, cùng nghe nói qua. Trước kia vị Thẩm Tầm Yên biết thấy nàng không có kế thừa hạ xuống.

Cho nên đừng nói là lâu đời truyền thuyết cổ xưa, ngay cả Linh châu là cụ thể bố cục, đều biết rất ít.

Nhị Cáp biết nàng ý tưởng, sau đó giải thích: "Tại tam giới lục đạo bên trong, tiên là thật rất ít. Bởi vì dựa theo thiên giới phép tính, chỉ có vượt qua chín lần thiên kiếp, đạt được Đại Tự Tại Chân Cảnh tồn tại mới có thể cũng coi là chân chính tiên. Bất quá nếu như dùng tiểu thiên thế giới thuyết pháp, vượt qua sáu lần thiên kiếp Nguyên Anh Cảnh tu sĩ coi như là thiên tiên. Chúng ta bây giờ chỗ ở cái thế giới này, nói không chừng thì có loại này thiên tiên đây."

Chín lần thiên kiếp cùng sáu lần thiên kiếp. . .

So ra, người mạnh nhất cũng bắt quá là lần thứ hai thiên kiếp Linh châu Tu Chân Giới, thật sự là quá yếu.

Thẩm Tầm Yên âm thầm thổn thức, chợt hỏi: "Cái kia tiểu thiên thế giới cùng thiên giới lại là quan hệ như thế nào?"

Nhị Cáp nói: "Toàn bộ vũ trụ, đại để có thể chia làm tam giới cùng sáu đạo. Cái gọi là tam giới, theo thứ tự là: Thiên giới, Đại thiên thế giới, cùng tiểu thiên thế giới. Mà sáu đạo, thì là: Thiên đạo, nhân đạo, A Tu La đạo, Yêu Ma đạo, Địa Ngục đạo, cùng với Ngạ Quỷ đạo."

"Tam giới là mệnh mông vô bờ mệnh mông thời không, mà sáu đạo thì là sinh linh chỗ dừng đi cùng luân hồi đường, cả hai đan vào, hơn nữa không chỗ

nào không có mặt đại đạo, chính là toàn bộ vũ trụ. Ta bị Liễu Tịch Nhiên chủ nhân mở linh đến bây giờ đã ba triệu năm, được chứng kiến cũng chỉ là một góc băng sơn mà thôi."

"Chúng ta bây giờ vị trí thế giới này, chính là một cái tiểu thiên thế giới. Tiểu thiên thế giới thiên địa chưa chắc liền so Đại thiên thế giới nhỏ hơn bao nhiêu, bất quá so với Đại thiên thế giới, tiểu thế giới linh khí cùng đại đạo đều muốn mờ nhạt rất nhiều, người tu tiên rất khó đi được quá xa, đâm chết cũng liền sáu lần thiên kiếp."

Tam giới lục đạo, cái này một từ ngữ Thâm Tâm Yên cũng không phải vừa mới tiếp xúc. Chỉ là trước đây nghe được đều là thần thoại, mà bây giờ chính mình liền đang ở bên trong.

Nàng nói nói: "Nếu như thế giới này có thể dẫn sinh ra sáu lần thiên kiếp cường giả, vậy chúng ta bây giờ dưới chân mảnh này Linh châu, chẳng phải là liền tiểu thế giới một góc băng sơn cũng không tính sao."

Theo nàng biết, Linh châu đại địa tung hoành ba vạn dặm, đã cùng một mảnh Á Âu Đại Lục không sai biệt lắm mệnh mông. Có thể một cái địa phương như vậy, tại toàn bộ thế giới trong, tựa hồ nhỏ đến bé nhỏ không đáng kể.

Ai biết, Nhị Cáp lại nói cho nàng biết: "Cũng không thấy đây. Liễu Tịch Nhiên chủ nhân đang truy tung Tu La Pháp Châu thời điểm, đã từng lầm bầm nói qua, mảnh địa phương này dường như bị lực lượng gì cho hạn chế, cho nên các tu sĩ lực lượng mới có thể rất yếu, không có một cái cao thủ có thể chống cự được Tu La Pháp Châu tà tính."

"Ý ngươi là, Linh châu tu hành giới là bị một ít người làm cho vô pháp dẫn sinh ra cường giả sao? Cái kia Linh châu thế giới bên ngoài vậy là cái gì dạng?" Thâm Tâm Yên lòng hiếu kỳ tăng mạnh, trong lòng bỗng nhiên dẫn sinh ra một cái ý nghĩ mới.

Nàng bắt đầu khát vọng đi tiếp xúc, đi giải, đi nhận thức thế giới này.

Nhị Cáp hỏi nói: "Ta cũng không biết a, thế giới này ta là lần đầu tiên đến, liền nó tại trong vũ trụ địa vị cũng không biết đây. Linh châu tu hành giới nhỏ yếu, có thể cùng cái này mai rùa phía trên đồ vật cũng có quan đây."

Mai rùa? Tại sao lại nói đến phía trên này?

"Ngươi không phải nói đây chỉ là một Man tộc sơn thần cổ sự sao?" Thâm Tâm Yên ngạc nhiên nói.

Nhị Cáp giải thích: "Sơn thần. . . Ách, nói như thế nào đây. Nói như vậy đi, tại thế giới sinh ra lần đầu, thiên địa ở giữa là có rất nhiều thần ma. Loại kia Tiên Thiên Thần Ma sức mạnh lớn đa số xuất xứ từ trên thế giới một thứ gì đó, tỷ như sơn hà, đại hải, cây cối các loại. Bọn họ cùng loại này sự vật lẫn nhau liên hệ, miễn cưỡng lẫn nhau hơi thở. Tên, tương ứng cũng trở thành sơn thần, hà bá, biển sâu, thụ ma."

"Về sau theo thế giới phát triển, sáu đạo hưng thịnh, Tiên Thiên Thần Ma hội dần dần bị tu sĩ cường đại đánh chết cùng thay thế được. Các tu sĩ thành lập văn minh, Man tộc sùng bái và tín ngưỡng sẽ bị chèn ép, thậm chí bị mạnh mẽ tiêu diệt. Lâu ngày, Tiên Thiên Thần Ma liền tiêu thất. Bởi vì thần ma cùng sơn hà các loại (chờ) sự vật lẫn nhau là nhất thể, cho nên tại thần ma bị tiêu diệt sau đó, nếu như đối ứng Long mạch không có được bảo vệ, mà bị phá hư, nhất định trong phạm vi tu hành giả nhóm liền sẽ chịu đến ảnh hưởng to lớn, vĩnh viễn không cách nào cường đại lên."

Thâm Tâm Yên bừng tỉnh đại ngộ: "Nói cách khác, Linh châu Long mạch cùng trước đây Linh châu chỉ thần một chỗ tiêu thất!"

"Ừm. Long mạch không giống với linh mạch, một khi bị phá hư, trừ phi có tuyệt đỉnh cường giả xuất thủ, bằng không gần như không thể có thể tự động khôi phục." Nhị Cáp nói, bỗng nhiên yếu ớt thờ dài, nói: "Ta nghe nói Liễu Tịch Nhiên chủ nhân sinh ra thế giới kia, liền Đại Long Mạch đều bị phá hư, toàn bộ thế giới đều trở nên hỗn loạn không chịu nổi, sinh ra không ra bất kỳ cường giả. Liễu Tịch Nhiên chủ nhân mặc dù pháp lực vô biên, thế nhưng cũng vô lực vẫn hồi Đại thiên thế giới hạch tâm Long mạch."

Thế giới thì dường như một thân cây, Long mạch chính là đại thụ cây. Một khi rễ cây bị người chém đứt, đại thụ liền vô pháp tiếp tục sinh trưởng xuống dưới, thậm chí sẽ từ từ chết héo.

Thâm Tâm Yên không nghĩ tới Nhị Cáp lại đột nhiên nói rằng cái này, sau đó nghĩ nói: "Hắn không phải vượt qua chín lần thiên kiếp thần tiên sao, chắc là không gì làm không được, làm sao cũng chữa trị không Long mạch đây?"

"Chín lần thiên kiếp? Ta lúc nào nói qua hắn vượt qua cửu kiếp?" Nhị Cáp nghe vậy sững sờ, sau đó nghĩ đến cái gì, cười quái dị nói: "Ừm ta minh bạch, đại ca ngươi cho là hắn là cái mạnh nhất trên thế giới đại nhân, cho nên mới phương tâm ám hứa, có đúng hay không?"

"Đối người một cái đại đầu quỷ!" Thâm Tâm Yên tức giận bả quạt xệp té trên bàn, không lời nói: "Ta đây không phải là. . . Nhìn hắn tới vô ảnh đi vô tung, thần thần bí bí, vô ý thức trở thành đại nhân vật nha."

Ngày đó Liễu Tịch Nhiên lặng yên không tiếng động xuất hiện, lấy truy tìm Tu La Pháp Châu danh nghĩa đi tới thế giới này, sau đó lại ban cho nàng Đại La Thiên cường đại công pháp, trong ngôn ngữ khi đó, phảng phất thiên giới nhân vật lãnh tụ đồng dạng. Lúc đó nàng bản năng đã đem trở thành Đại La Thiên đỉnh tiếm tồn tại, tướng chân chính tiên nhân.

Không nghĩ tới bây giờ xem ra, tựa hồ cũng không đi tới một bước kia.

Thâm Tâm Yên không biết, Liễu Tịch Nhiên thật là "Đại La Thiên" thủ lĩnh cấp nhân vật. Chỉ bất quá "Đại La Thiên" cùng "Thiên giới" cũng không phải như nàng chỗ lý giải như thế là cùng một nơi.

Nhị Cáp cười hắc hắc nói: "Ta hiểu ta hiểu, lúc đầu cho rằng người trong lòng là đệ nhất thiên hạ, vừa quay đầu lại thành thiên hạ thứ hai. Loại kia chênh lệch cảm giác. . ."

Nói còn chưa dứt lời, Thẩm Tâm Yên liền đem Vong Tinh Phiến từ trên bàn vớt lên, cắt đứt hẳn: "Vậy hẳn là tu vi gì? Tám lần thiên kiếp sao? Thiên giới mạnh hơn hẳn người còn nhiều hơn không nhiều?"

Nhị Cáp trâu ghẹo, nàng nhưng là không thêm đề ý.

Gặp nàng bị nói đùa cư nhiên cũng không tức giận, hình như là thói quen giống như, Nhị Cáp nhất thời có chút hơi thất vọng: "Vâng, Liễu Tịch Nhiên chủ nhân tu vi chính là tám lần thiên kiếp Trường Sinh Cảnh. Giống như hẳn cường đại như vậy, ở thiên giới đã rất ít, mà vượt qua chín lần thiên kiếp, càng là lác đác có thể đếm được."

Thẩm Tâm Yên gật đầu.

Mặc dù cùng dự liệu không giống nhau, Liễu Tịch Nhiên cũng không phải thiên địa ở giữa người mạnh nhất một trong, nhưng đầu gì cũng là tầng cao nhất nhân vật. Hắn truyền thụ công pháp, không nói có một không hai, tối thiểu đẳng cấp vẫn là cực cao cực cao.

Đạt được dạng này một vị thiên giới đại nhân vật ưu ái, lại có Nhị Cáp như thế cái sống ba triệu năm khí linh làm bạn, người mạnh nhất cũng bắt quá lần thứ hai thiên giới nho nhỏ Linh châu, có thể rất nhanh thì có thể mặc nàng tung hoành.

Chỉ là. . .

Ánh mắt mặc dù thấy xa, nàng vẫn là cái biến không mình bây giờ bị người nhốt tại phòng tối nhỏ sự thực.

Yên lặng ít khi.

"Tiếp tục tìm đi." Nàng buông xuống mai rùa, lại ở trong đồng sách tìm kiếm từ bản thân yêu cầu đồ vật.

Bạn đang đọc truyện *Lão Tử Là Tiên Nữ Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 22: Phần Tiên Chương, Linh Dẫn Thuật

Nhị Cáp linh thức suru tâm lên đồ vật tốc độ nếu so với mắt thường nhanh nhiều, nàng mới vui đầu sách đập cũng không lâu lắm, chợt nghe Nhị Cáp kêu lên: "Đại ca đại ca, nơi này có một người có thể học pháp thuật!"

Thẩm Tâm Yên tinh thần chấn động.

Pháp thuật a!

Nàng luyện khí ba tầng tu vi, trước mắt mà nói trừ trụ cột nhất vận chuyển chân khí ở ngoài, căn bản không có bất luận cái gì tiên gia thủ đoạn. Nếu như đổi thành thiên phú không tốt người thường, hầu như chẳng khác gì là hơn mấy tháng cái gì đều không học.

Nàng khẩn cấp hỏi: "Ồ đâu?"

"Ngay tại bên trái cái thứ hai giá sách dưới nhất cái kia đứng hàng cái kia quyển sách lựa trong."

Thẩm Tâm Yên theo lời đi tới dưới giá sách phương, lộn xộn cuốn sách đều đã ó vàng, tản ra trang giấy mốc meo hậu vị nói. Một quyển chiết điệp sách lựa đặt ở bên trong, tốt nhận rõ.

Quất ra sách lựa, nàng mở ra nhìn một cái.

Một thước vuông tờ lựa thượng dùng mềm bút viết xuống từng hàng xinh đẹp chữ viết, cái này hồi không còn là nàng xem không biết chữ cổ, tờ lựa cũng không có rất cổ xưa cảm giác, cần phải là gần trong vòng mấy trăm năm tiền bối lưu lại.

"Hoán Viêm Quyết. . ."

Nàng thấp giọng nhớ kỹ, đi xuống mái khỏe duyệt. Thật dài pháp quyết, là mở ra đi thông thuật pháp thế giới thông đạo, nàng đã sở hữu pháp lực chi này "Chìa khoá", cần thiết chỉ là đi lĩnh ngộ cùng lý giải.

< Hoán Viêm Quyết > là một môn giản dị tâm pháp tu luyện, đối với Thảm Tầm Yên mà nói bên trong tu luyện bộ phận tự nhiên trở nên vô dụng. Bất quá tại môn tâm pháp này mặt sau cùng, còn có kèm nhất thức pháp thuật, là "Phản Tiên Chương".

Phản Tiên Chương tên có chút bá đạo, nhưng cũng không phải là thật lợi hại đến có thể đốt diệt tiên thần, chỉ là một môn lấy chân khí để cao liệt điểm, đạt được đã thương địch thủ hiệu quả đánh giết pháp thuật.

Theo sách lựa đã nói, pháp thuật này tại luyện khí Tu Sĩ Thế Giới bên trong là tương đối cường lực thủ đoạn, nếu có thể học giỏi, có ít nhất vài phần tự bảo vệ mình khí.

Thảm Tầm Yên lực lĩnh ngộ không yếu, chỉ nhìn hai lần đã đem Phản Tiên Chương đại thể lý giải hạ xuống. Nàng cùng Nhị Cấp làm sơ giao lưu, tại Nhị Cấp cái này kiến thức rộng rãi khí lĩnh chỉ điểm hạ, một điểm cuối cùng không hiểu cũng trong nháy mắt tan ra, lập tức ngay tại trong thạch thất luyện tập.

Vận hành chân khí, y theo khẩu quyết chỉ dẫn, tại nàng luyện khí ba tầng tu vi chống đỡ dưới, lòng bàn tay rất nhanh thì có một tia âm áp cảm giác.

Lại nếm thử mấy lần, âm áp biến thành nóng rực, nàng có thể rất rõ ràng cảm thụ được, tay mình tâm phảng phất một tòa gần thức tỉnh Hòa Sơn, chính nổi lên một trận bạo phát.

Nhị Cấp từ bên cạnh chỉ điểm: "Cái gọi là tu tiên cầu đạo, tâm pháp chính là truy tìm trường sinh tu hành chi môn, mà pháp thuật thì là thể ngộ thiên địa đại đạo sau đó, có khả năng thi triển ra pháp tắc lực lượng. Phản Tiên Chương phần thuộc hòa đi đại đạo, chỉ cần người dụng tâm thể ngộ hòa điểm ảo nghĩa, là có thể phóng xuất ra kinh người Hòa Chi Lực Lượng!"

Thảm Tầm Yên phát hiện, tính cách có điểm nhị nhị hắc có đôi khi cũng là rất nghiêm túc, tỷ như giống như bây giờ, dạy nàng đồ vật thời điểm.

Hòa là cấu thành thiên địa một trong ngũ hành, làm thiên địa ở giữa cơ bản nhất một loại lực lượng, cường đại không thể nghi ngờ.

Hòa điểm ảo nghĩa là cái gì, có thể nói rõ ràng người sợ rằng không nhiều.

Theo Thảm Tầm Yên, hòa điểm là đốt cháy vạn vật lực lượng hủy diệt, đồng thời cũng là sinh mệnh sinh ra không thể thiếu lực lượng. Lực lượng này đã có thể dùng đến giết hết địch nhân, cũng có thể dùng đến thủ hộ bằng hữu, có thể đốt cháy ô uế, có thể xua tan hàn lãnh, còn có thể rọi sáng hắc ám.

Hòa công dụng vô cùng vô tận. Bất quá lúc này nàng, yêu cầu chỉ là bên trong một phần nhỏ. . . Dùng cho phá hư cái kia bộ phận.

Lòng bàn tay cảm giác nóng rực càng ngày càng mạnh.

Phảng phất cảm thụ được nàng suy nghĩ trong lòng, chân khí theo pháp thuật thôi động bắt đầu phi nhanh, dần dần tại nàng trúc trắc thao túng hạ sôi nổi ra. Cuối cùng hóa thành lau một cái điểm lệ hồng quang, tại trong lòng bàn tay, bốc lên nở rộ!

Xôn xao

Hòa quang rọi sáng mờ mịt thạch thất.

Mềm mại nhu đề nâng chôn hòa điểm, như là nâng một đóa kiêu điểm hoa tươi.

Hòa điểm nhiệt độ không cao lắm, vén vén cùng ánh nến tương đương, thậm chí khả năng đốt không nổi lương củi. Nhưng có thể tại trong khoảng thời gian ngắn từ không tới có, làm được hư không nhóm lửa, nàng đã mười phần thỏa mãn.

Nhìn lòng bàn tay nhảy hỏa điểm, Thảm Tầm Yên vui vẻ nói: "Lão tử rốt cục biết pháp thuật!"

Nhị Cấp rất không thức thời đã kích nói: "Liên cái này tiểu hỏa miêu, rồi Phản Tiên Chương còn kém thật nhiều đâu, chỉ có thể dùng để châm nển!"

"Vậy thì thế nào? Ta cao hứng là tốt rồi!" Thảm Tầm Yên hừ nhẹ một tiếng, lười nhác cùng hần tính toán, hãy còn vui sướng, liên tục thu hồi hòa điểm, lại thả ra hỏa điểm.

Phản Tiên Chương là một môn uy lực mạnh mẽ pháp thuật, nàng tuy là vừa mới học được, nhưng nếu là toàn lực thi triển, cũng có thể sở hữu không sai lực phá hoại. Bất quá nơi này là cái tàng thư địa phương, nàng cũng không dám tùy tiện xằng bậy.

Nhiều lần luyện tập vài chục lần Phản Tiên Chương, Thảm Tầm Yên đại thể có một chút tâm đắc, biết như thế nào thi triển mới có thể gây tổn thương cho địch. Sau đó liền buông xuống sách lựa, tiếp tục ở trong đồng sách lực lên.

Tô Trác tàng thư suy tính tương đương không ít, hần tổ sư nhất mạch đơn truyền đến nay, tích lũy lại tới tàng thư dù là không kịp cỡ trung môn phái, cũng có thể so với cá biệt môn phái nhỏ.

Thảm Tầm Yên mới tìm kiếm không bao lâu, liền lại tìm đến một phần rất thực dụng pháp thuật.

Pháp thuật tên là "Linh Dẫn Thuật", là rất phổ thông Không Vật phương pháp, có thể phóng ra ngoài chân khí thu lấy trong phạm vi nhất định vật thể, sử



dụng di động. Pháp lực càng mạnh người, Linh Dẫn Thuật uy lực lại càng lớn, luyện khí một tầng người nhiều lắm chỉ có thể cách không vò lấy một cây viết, mà vượt qua thiên kiếp Trúc Cơ tu sĩ, hoàn toàn có thể di chuyển tảng đá ngàn cân đem người tươi sống đập chết.

Linh Dẫn Thuật cơ hồ là tu chân giả chuẩn bị thủ đoạn, thượng một vị "Thẩm Tầm Yên" liền sẽ pháp thuật này, hơn nữa tạo nghệ cực cao. Ở nơi này cơ sở ảnh hưởng dưới, nàng chỉ là luyện tập mấy lần, liền quen việc dễ làm, thuận tay khế vò, là được đem hai trọng ở ngoài cuốn sách mang tới.

Bắt quá sau đó thu hoạch thì ít.

Nhị Cấp linh thức bao trùm toàn bộ động phủ, xem lướt tất cả điển tịch, cuối cùng phát hiện tâm pháp tu luyện sáu loại, pháp thuật tổng cộng hai mươi một loại. Bắt quá bên trong chỉ có Linh Dẫn Thuật cùng Phần Tiên Chương thích hợp với nàng, hơn hoặc là chính là yêu cầu đối ứng tâm pháp cơ sở, hoặc là chính là pháp môn vô cùng thấp kém, học là hoa mười phần công, đổi một phần quả, không đáng tiêu hao tâm lực.

So với công pháp và pháp thuật, Tô Trác trong tầng thư thất tạp đảm điển tịch nhiều hơn rất nhiều.

Những điển tịch kia bên trong ghi chép phần lớn là tu chân giả đi qua mấy trăm đến mấy nghìn năm ở giữa phát sinh qua chân thực sự tình, cũng có thể nói là một bộ bộ phận dã sử. Trừ cái đó ra còn có một ít là về trồng linh thảo tiên ba, luyện chế giản dị đan dược, bố trí phổ thông trận pháp điển tịch, cùng với ba lượng bản giới thiệu Linh châu cảnh nội các tu chân môn phái tập.

Thẩm Tầm Yên đối Tu Chân Giới chuyện cũ rất có hứng thú, chỉ là thư tịch thực sự quá nhiều, nàng không rảnh ở giữa một chút đi lật xem, chỉ có thể buông tha. Luyện đan bày trận tri thức ngược lại là có chút tác dụng, mặc dù đều là chút cơ sở tính đồ vật, nhưng đối nàng mà nói vừa lúc thích hợp. Giới thiệu các môn phái thư tịch nàng cũng không định bỏ qua cho, chuyên môn chọn lựa ra đặt chung một chỗ, chuẩn bị lúc rảnh rồi từ từ xem.

Đọc sách thời điểm thời gian luôn là trôi qua rất nhanh, khi nàng lật hết một quyển < Kỳ Hoàng Tinh Yếu > lúc, thạch thất bên ngoài truyền đến động tĩnh, Tô Trác đã trở về.

Áo lam thư sinh dẫn theo một con giò trúc trở lại động phủ mình, đi vào tầng thư thất, chứng kiến mặc bạch sắc bố y nàng đang ngồi ở bên cạnh cái bàn đá lật xem sách cổ, thân ảnh bị ngọn đèn chiếu rọi ở trên tường, có vẻ hơi đơn bạc.

"Thanh Surong cô nương, thực sự là xin lỗi để người đợi lâu." Hắc áy náy hơi hơi khom người.

"Hoàn hảo." Thẩm Tầm Yên khép lại tập, nói: "Người những sách này có thể giết thời gian. Bắt quá ta hay là hi vọng có thể sớm một chút rồi cái này không có thiên lý địa phương quý quái."

Nhà mình động phủ thành trong miệng người khác "Địa phương quý quái", Tô Trác cũng không tức giận, chỉ là nói: "Đó là tự nhiên, chờ ta tu vi đột phá luyện khí bảy tầng, nhất định lập tức tiễn người ly khai, tuyệt không dám... nữa nhiều làm lỡ. Chỉ là. . ."

"Chỉ là cái gì?" Thẩm Tầm Yên khẽ nhủ mày.

Cái này lớn nam nhân nói chuyện lời lời kéo kéo, thật là chán!

Tô Trác nói: "Mới vừa ta trở lại Phùng Nguyên nhà trọ, làm sơ hỏi thăm, nghe nói Thanh Tâm Hà thành thực thời gian đã càng ngày càng gần, đoán chừng trong vòng mười ngày tất có động tĩnh. Cho nên mấy ngày nay tại Hà Nguyên trấn phụ cận các tu sĩ đều đã động thủ, có tại diệt trừ đối thủ cạnh tranh, cũng có người đang âm thầm liên hợp. Thậm chí có mấy cái đã sớm đi Thanh Tâm hồ hậu, bên hồ khu vực, sợ là cũng không yên ổn."

"Ý người là, ta nếu độc thân đi ra ngoài, gặp được nguy hiểm?" Thẩm Tầm Yên hỏi.

Thanh Tâm Hà là món không sai thiên địa linh túy, tu sĩ tầm thường đều rất khát vọng đạt được, liền nàng cũng muốn phân một khóa hạt sen, rất nhanh đề thăng chính mình tu vi.

Loại bảo vật này xuất thế, đối với không có thâm hậu súc tích trung tiểu hình môn phái mà nói không khác nào một trận cơ duyên, cho nên hiện tại phụ cận địa vực cạnh tranh, nhất định là rất mãnh liệt.

Tu chân giả ở giữa tranh đoạt bảo vật, thông thường sẽ không đi thương tổn dân chúng bình thường. Nhưng đối với "Người trong đồng đạo", nhưng là từ trước đến nay không lưu nửa phần tình cảm.

Một tháng trước Lưu Ảnh hồ chi chiến, chính là tốt nhất chứng minh.

Tô Trác gật đầu, không có phủ nhận.

Hắn nói: "Người thiên phú khác run sợ, tốc độ tu luyện mau kinh người. Ta mặc dù không biết người vì sao đến hoa này cuối kỳ linh mới bắt đầu tu hành, nhưng ngăn ngại mấy ngày, dù là lấy người tài năng ngất trời, cộng thêm Âm Dương Song Tu Diệu Pháp, cũng nhiều đến nhất đến luyện khí tầng bốn. Cùng những cái kia thủ đoạn độc ác người đối đầu, sợ là không tốt toàn thân trở ra." Trong lời nói mang theo vài phần thân thiết.

Thẩm Tầm Yên không sao cả cười cười.

Nói: "Tranh đoạt Thanh Tâm Hà là các người chuyện, ta không đếm xỉa đến, lần tránh xa xa là được. Nếu như Hà Nguyên trấn không an toàn, ta cùng lắm chạy mấy trăm trong, đi nó địa phương đợi. Người đã đáp ứng hội chia cho ta phân nửa đoạt được, đến lúc đó nhớ kỹ đưa tới cho ta là tốt rồi."

Mặc nó dòng nước xiết gọn sóng, ta từ đó sộ bất động.

Ở trong mắt người khác vô cùng trân quý Thanh Tâm Hà, đối nàng mà nói chỉ là thoáng rút ngắn tu luyện thời gian gia tốc khí mà thôi, còn dao động không dễ cho nội tâm.

Gặp nàng thái độ như vậy, Tô Trác không thể làm gì khác hơn nói: "Vậy được rồi, toàn bằng ý người là được. Đối, đây là ta từ nhà trọ mang về rượu và thức ăn, còn nóng hổi lấy, Thanh Sương cô nương mời từ từ dùng."

Hắn đem giỏ trúc đặt lên bàn trống đi, mở ra che, bên trong là mấy đĩa thức ăn, cùng một ít bầu rượu.

Thẩm Tâm Yên liếc liếc mắt, khóe miệng tác động, ý vị thâm trường nói: "Ngày hôm qua thì trà, hôm nay là rượu, người đến có ý gì?"

Tô Trác vẻ mặt lúng túng: "Cái này. . . Hôm qua chuyện là ta không đúng, cô nương thứ lỗi. Hôm nay những rượu này đồ ăn đều là sạch sẽ, tại hạ chỉ là không muốn ủy khuất người."

Đợi tại cái chỗ chết tiệt này bản thân liền đặc biệt ủy khuất người tốt sao?

Thẩm Tâm Yên phúc phi, ngoài miệng nói: "Xin lỗi một lần đã đủ, người người này còn rất bà mẹ. Rượu và thức ăn thu đi, ta cảm thấy Ích Cốc Đan rất tốt, nếu là không có khác sự tình, phải nắm chặt tu luyện đi."

Nàng đã quyết định quyết tâm, không còn tùy tiện ăn uống người khác cho đồ vật!

Đương nhiên. . . Ích Cốc Đan ngoại trừ!

Bạn đang đọc truyện *Lão Tử Là Tiên Nữ Convert* được tải miễn phí tại [WwW.EbookFull.Net](http://WwW.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 23: Song song đột phá

Mấy ngày kế tiếp, Thẩm Tâm Yên đều ở đây Tô Trác dưới đất trong động phủ vượt qua.

Hai người mỗi ngày tại trong trận pháp tu luyện, có nồng nặc linh mạch khí độ chống đỡ, tu vi tăng lớn lên rất nhanh.

Tô Trác cách mỗi hai ngày liền sẽ đi ra ngoài một chuyến, chơi hắc lão bản hành Bình thư công tác, một bên duy trì chính mình thư sinh thân phận, một bên tại tin tức linh thông nhà trọ hỏi thăm Hà Nguyên trấn gần đây hình thức phát triển.

Thẩm Tâm Yên đối những sự tình kia không phải rất quan tâm, chưa bao giờ tận lực hỏi thăm qua, Tô Trác nói bao nhiêu chột nghe nhiều ít, hơn công phu hầu như đều thả ở phương diện tu luyện, chỉ có một bộ phận rất nhỏ thời gian, sẽ đi dạo lộn một cái trong tầng thư thất thư tịch.

Nhoáng lên đến ngày thứ tám.

Dưới đất trong động phủ, âm dương tương sinh pháp trận vận chuyển, hai người phân biệt khoanh chân ngồi ở hai gian liền cùng một chỗ trong tĩnh thất, thổ nạp lấy linh khí.

Dưới đất linh mạch linh khí vốn là mười phần nồng nặc, tại Thẩm Tâm Yên thủ tại thường nhân cao tuyệt thiên phú dẫn động hạ càng là ồn ào vọt tới, trực tiếp hình thành một cái nhìn không thấy vòng xoáy linh khí. Đang ở trong vòng xoáy tâm hai người thoả thích phun ra nuốt vào lấy thiên địa chi lực, nhanh chóng lớn mạnh tự thân, mỗi một lần hô hấp, đều có rõ ràng đề cao.

Thẩm Tâm Yên từ từ nhắm hai mắt, tuyệt sắc dung mạo tại nhả nhận lịch sự thời điểm bình phục hiện ra Trần, cho dù là mờ mịt động phủ cũng che đầy không.

Lúc này nàng chân khí trong cơ thể đã tăng trưởng đến một cái sắp si bão hòa trình độ, rất khó lại tăng trưởng xuống dưới. Nàng biết, chính mình tu vi đã đạt luyện khí ba tầng đỉnh phong, nếu như không đột phá cảnh giới, cũng chỉ có thể dậm chân tại chỗ.

Luyện khí tầng bốn cùng luyện khí ba tầng ở giữa tồn tại thật lớn khoảng cách, muốn đột phá bước này cũng không dễ dàng, rất nhiều ngày phú không tốt tu sĩ cả đời đều bị cửa ải này làm khó, vô pháp tiến thêm.

Cũng may nàng thiên tư không ở trong đám này, chính là Luyện Khí Cảnh Giới, từ lúc mấy năm trước cũng đã đi hết qua một hồi, bây giờ sẽ đi đột phá,

chỉ là cái nước chảy thành sông quá trình mà thôi.

< Thái Thượng Vong Tinh Quyết > tâm pháp ở trong lòng lưu chuyển mà qua, Thẩm Tầm Yên y theo tâm pháp chỉ dẫn, đem toàn thân chân khí đều nhét vào trong đan điền.

Đan Điền Từ Phủ vô cùng mênh mông, đại lượng chân khí dồn mãnh vào có thể dùng nguyên bản trống trải đan điền biến thành một mảnh khí hải.

Trong lòng pháp thôi động hạ, chân khí liên tục hướng khí hải trung tâm chỗ hội tụ mà đi, lẫn nhau áp súc.

Khí số suy tính, bắt đầu cực nhanh giảm thiểu, nhưng chất lượng cũng đang không ngừng đề cao.

Sau nửa canh giờ, bị áp súc đến mức tận cùng chân khí đoàn bỗng nhiên chợt run lên, đình chỉ đè ép!

Hỗn loạn náo nhiệt đan điền an tĩnh lại, một cái từ chân khí cấu thành vòng xoáy xoay chậm chậm lấy, tản mát ra như có như không lực hấp dẫn, hấp xả lấy ngoại giới lực lượng dung nhập tự thân.

Thẩm Tầm Yên nhỏ bé khẽ thở phào một cái.

Chân khí vòng xoáy ngưng tụ, so với nàng trong tưởng tượng còn khó hơn. Cũng may nàng thiên phú phi phàm, vừa có thâm hậu cơ sở, mới có thể một lần thành công, không có bỏ vờ nửa chừng.

Luyện khí tầng bốn, rốt cục đạt được. Đi đến một bước này, nàng đã được cho luyện khí tu sĩ bên trong trụ cột vững vàng, có cùng người chiến đấu vốn liếng. Nếu như đối mặt phổ thông giang hồ võ giả, dựa vào hộ thể chân khí cùng phi phàm pháp thuật, dù là không biết nửa điểm, cũng có thể chiến thắng!

Mà trong đan điền có chân khí vòng xoáy, về sau tiêu hao hết chân khí coi như không tận lực đã tọa, cũng có thể chậm rãi khôi phục.

Bất quá đang đột phá luyện khí tầng bốn thời điểm, nàng rõ ràng nhận thấy được chính mình trong đan điền ẩn núp khác một cỗ lực lượng.

Đó là Tu La Pháp Châu tản mát ra khí tức.

Mặc dù bị Liễu Tịch Nhiên lấy bí pháp phong ấn trấn áp, nhưng lực lượng kinh khủng vẫn như cũ sẽ không sống yên ổn, lúc nào cũng nghĩ đột phá phong ấn, đưa nàng thôn phệ.

"Không biết cái này Tu La Pháp Châu đến cùng là cái gì cấp độ pháp bảo, liền Bát kiếp tu vi Liễu Tịch Nhiên đều như vậy kiêng kỵ nó." Thẩm Tầm Yên trầm nghĩ, bản muốn hỏi một câu Nhị Cấp, nhưng cuối cùng vẫn không có mở miệng.

Vong Tinh Phiến phẩm cấp cũng rất cao, là Bát kiếp chỉ bảo, xuất xứ từ Thái Thượng Vong Tinh lực lượng đặc tính, còn có thể khắc chế đến từ A Tu La đạo Tu La Pháp Châu. Bất quá nếu như bằng vào Vong Tinh Phiến là có thể chế trụ Tu La Pháp Châu, Liễu Tịch Nhiên cũng không cần phải đại phí hoàng hốt dạy nàng < Thái Thanh Thường Vi Tâm Kinh >, lại xuất thủ thiết hạ phong ấn.

Bởi vậy có thể thấy được, Tu La Pháp Châu là món so Vong Tinh Phiến càng thêm được tà vật, phẩm cấp, sợ rằng chính là trong truyền thuyết "Cửu kiếp thân bình".

Trong bụng giấu món thiên địa ở giữa đáng sợ nhất tà vật, muốn nói nửa điểm đều không lo lắng, vậy khẳng định là gạt người. Bất quá Thẩm Tầm Yên tin tưởng, chỉ cần mình chăm chỉ tu hành, luôn có một ngày có thể chống cự nó, thậm chí thu phục nó!

"Đại ca, cầu tử tài cũng muốn đột phá." Bên tai bỗng nhiên truyền đến Nhị Cấp nói nhỏ.

Thẩm Tầm Yên lưu ý cảm ứng, quả nhiên phát hiện đối mặt trong tĩnh thất linh khí mãnh liệt, Tô Trác nguyên bản tĩnh lặng bình thân khí tức, trở nên pháp phòng không chừng.

Nàng dừng lại tu luyện, không có nàng cái này cường thế "Người tranh đoạt", quanh mình linh khí nhất thời toàn bộ tuôn hướng Tô Trác, có thể dùng cái kia pháp phòng không chừng khí tức trở nên an ổn rất nhiều, bắt đầu lấy một cái tiến hành theo chất lượng phương thức lớn mạnh.

Khoảng chừng hai phút đồng hồ về sau, trong động phủ linh khí mãnh mẽ rung động một chút, chợt toàn bộ tiêu thất, bị người hút sạch sẽ.

Tô Trác khí tức, vào giờ khắc này đạt đến đỉnh phong, phảng phất thành trong biển rộng độc nhất vô nhị đảo nhỏ, sừng sững tại sóng lớn phía trên.

Hắn hô một ngụm trực khí, mở mắt ra.

Khí tức cường đại bắt đầu thu hồi, cuối cùng bình tĩnh lại.

Linh khí lần nữa tràn vào trong động phủ, hai người nhưng không có tiếp tục tu luyện xuống dưới.

Tô Trác nhìn cùng hắn cách một cái tĩnh thất đối tọa Thẩm Tầm Yên, nói: "Đa tạ."

Nếu như không nàng tương trợ, muốn đột phá luyện khí bảy tầng,... ít nhất ... Còn nhiều hơn trên một hai tháng.

Thẩm Tầm Yên đứng lên, đi hướng bên ngoài: "Không cần tạ ơn, nhớ kỹ đem ta nên được cái kia phần cho ta là được."

Nói cảm tạ không dùng được, nàng xem trọng vẫn là Thanh Tâm Hà hạt sen.

"Đã đáp ứng tại hạ đương nhiên sẽ không nuốt lời." Tô Trác theo nàng đi tới gian ngoài trong nhà đá lớn, nói: "Bây giờ ta đã đạt được luyện khí bảy tầng, dựa theo ước định hẳn là thả ngươi đi. Không biết Thanh Surong cô nương sau khi đi ra ngoài, có tính toán gì không?"

Trong khoảng thời gian này, Thẩm Tầm Yên từ tầng thư thất thư tịch bên trong còn tìm được một phần Linh châu địa đồ, biết mình lúc này vị trí địa phương, đồng thời cũng có về sau phương hướng.

Vì vậy nghe vậy liền hồi đáp: "Ta hướng phía đông đi, có thể sẽ tại Thanh Dương đợi một thời gian ngắn, ngươi nếu thuận lợi đoạt được bảo vật, có thể đi nơi nào tìm ta."

Hành Vân sơn tại Linh châu tây bộ, rời Hà Nguyên trấn chừng xa vạn dặm, nhưng nàng biết thực lực mình không tốt, hiện tại còn chưa phải là trở về thời điểm, vì vậy thẳng thắn đi được xa hơn một ít, đợi được trở nên mạnh mẽ về sau, suy nghĩ thêm vì sự môn báo thù sự tình.

"Thanh Dương thành sao?" Tô Trác trong lòng có một phương vị, khẽ vuốt cằm: "Tốt, vô luận thuận lợi hay không, trong một tháng ta chắc chắn sẽ phó ước."

Thẩm Tầm Yên bĩu môi.

Ai muốn cùng ngươi "Hẹn"? Đây chỉ là tính tiền được rồi!

Lười nhác tính toán, nàng nói: "Vậy ta liền đi trước. Ah, quên ngươi nơi này không thể xông loạn, ta muốn đi ra ngoài, sẽ không còn phải uống ngươi mộng hân được a?"

Tô Trác vẻ mặt lúng túng, nhưng vẫn là không có ý tứ gạt đầu.

"Ngươi. . ."

Thẩm Tầm Yên quả muốn nắn to hai câu "Ngươi địa phương quý quái này ai mà thêm biết!" Có thể lời đến khóe miệng, vẫn là nuốt trở về.

Dù sao từ một cái tu vi không cao luyện khí tu sĩ góc độ mà nói, cái này tàng thư suy tính cự đại mà hạ động phủ thật vẫn là rất có giá trị.

Gặp nàng có điểm không cao hứng, Tô Trác vội hỏi: "Ta biết cái này làm ngươi rất khó xử, nhưng bản môn tổ huấn, ta cũng không dám vi phạm, cũng xin cô nương lượng giải. Vì biểu áy náy, tại hạ hội đưa lên vài món lễ mọn."

Rất sợ Thẩm Tầm Yên phản đối, hần vội vàng đem bàn tay vào bên hông "Túi áo" bên trong, cực nhanh lấy ra mấy kiện đồ vật.

Một cái nho nhỏ bình sứ, một khóa tản ra nhàn nhạt linh tính Bích đá quý màu xanh lục, còn có một bản thật dày sách cổ.

Hần giải thích: "Đây là Dưỡng Nguyên Đan, đối kinh mạch bị hao tổn có không tệ hiệu quả trị liệu; đây là một khóa linh thạch, có trợ giúp khôi phục nhanh chóng chân khí, cùng người đầu pháp lúc có thể phải dùng tới; quyển sách này là ta hai năm trước tại một chỗ cổ nhân trong di tích đoạt được, ghi chép Linh châu từ ngày xưa huy hoàng đến xuống dốc đi qua, bên trong còn có một chút rất có giá trị bí mật."

Thẩm Tầm Yên không có ý định khách khí với hần, đưa qua bình sứ lung lay, bên trong khanh khách có tiếng, đan được ước chừng chừng mười hoàn. Linh thạch to cỡ nắm tay nhỏ, toàn thân bích lục, mặt ngoài thô ráp, tản ra không tầm thường linh khí, ở trong chứa linh khí có thể chống đỡ năng tinh tọa một canh giờ.

Còn như sách cổ, nàng xem xem, tên là < Đông Châu Hưng Vong Truyện >, thật dày một quyển, phỏng chừng nói ít cũng có sáu bảy trăm trang, quả thực có thể so với một bộ truyện dài.

Về Linh châu chuyện cũ, nàng thật có hứng thú biết, cũng liền nhận lấy tới.

Gặp nàng thần sắc hòa hoãn rất nhiều, Tô Trác lại từ trên người lấy ra một cái cùng bên hông hần "Túi áo" không sai biệt lắm cái túi nhỏ, đưa cho Thẩm Tầm Yên, nói: "Ta xem trên người cô nương tựa hồ không mang túi bách bảo, vật ấy tại hạ vừa vận dư thừa cái, cũng cùng nhau tặng cho ngươi đi."

Chứng kiến cái này, Thẩm Tầm Yên nhân tình sáng lên.

Túi bách bảo có thể là đồ tốt, mặc dù không thể thả thật lớn vật, nhưng tiểu đồ vật lại có thể gửi rất nhiều, là tu chân giả chuẩn bị pháp bảo. Nàng ly khai Hành Vân sơn thời điểm bởi vì vẫn còn ở đường thương, cho nên bên người một mực không có mang lấy, lúc này Tô Trác đưa lên, vừa lúc giải khẩn cấp.

Tiếp nhận túi bách bảo, nàng điều dưỡng Tâm Đan, linh thạch, cùng sách cổ đều bỏ vào: "Nhận ta nhận lấy, bắt quá ta còn muốn điểm khác."

"A? Cái này. . ." Tô Trác kinh ngạc.

Cái này ba cái đồ vật giá trị đã rất cao, nàng vậy mà còn chưa hài lòng?

Thẩm Tầm Yên cười cười, biết hẳn là cảm giác mình lòng tham, nói: "Ta nghĩ muốn người cái kia phần Linh châu địa đồ, còn có. . . Nhân tiện tiễn ta một thanh kiếm, như thế nào?"

Hai thứ đồ này, cộng lại đều không một hạt đường tâm đan trên quý, nhiều lắm mười mấy lượng bạc là có thể đổi được, nàng chỉ là chẳng muốn đi trên đường mua.

Tô Trác bưng tỉnh đại ngộ, thẩm mắng mình khí lượng quá nhỏ, ngoài miệng vội hỏi: "Tự nhiên có thể, cô nương chờ, ta cái này mang tới."

Rất nhanh từ trong tầng thư thất đem ra cái kia phần da dê địa đồ, còn có một bả thép rồng chế tạo tốt nhất bảo kiếm.

Chuẩn bị thỏa đáng sau đó, Tô Trác liền lấy ra lúc đầu dùng qua một hồi ấm trà, hướng một ly hạ mê được trà lại.

Có Nhị Cấp tại, Thẩm Tầm Yên cũng không sợ hãi đối với mình thế nào, lập tức không chút do dự giờ ly lên, uống một hơi cạn sạch.

Nàng rõ ràng có thể tại Nhị Cấp trợ giúp hạ ung dung đi ra ngoài, không cần như vậy, nhưng cái ly này trà, là giao dịch tiến hành thuận lợi lợi thế một trong, nàng không muốn tăng thêm phiền phức.

Uống xong trà lại, Thẩm Tầm Yên chợt nhớ tới một chuyện, thừa dịp ý thức còn chưa mơ hồ, hỏi: "Người tin tức linh thông, gần đây có nghe nói qua về Hành Vân sơn sự tình sao?"

"Hỏi thế nào cái này?" Tô Trác hồ nghi nói.

"Bởi vì. . ." Thẩm Tầm Yên nói: "Ta có người muội muội ngay tại Hành Vân sơn, thật lâu không có nàng tin tức, đặc biệt hỏi thăm một chút."

Tô Trác do dự một chút, mới nói cho nàng biết: "Hành Vân sơn. . . Bây giờ đã không tồn tại. Huyền Ân tông cùng Tử Vân Các các loại đại môn phái liên hợp tập kích bất ngờ, đã đem Hành Vân sơn cao thủ đều đánh chết, hiện tại còn sống đều là luyện khí bảy tầng phía dưới tu sĩ, hơn nữa cũng đều bị Tử Vân Các thu phục. Nghe nói. . ."

Lời còn chưa dứt, Thẩm Tầm Yên đã khép lại hai mắt yếu đuối xuống dưới.

Tô Trác lưu ý đến nàng hôn mê trước đó một khắc cuối cùng, mắt rõ ràng hiện lên lau một cái bi thương sắc, trong lòng không khỏi thật nhiều phỏng đoán.

Thẩm Thanh Sương. . .

Nàng đến là ai đây.

Bạn đang đọc truyện *Lão Tử Là Tiên Nữ Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 24: Sát nhân đoạt bảo

Hà Nguyên trấn nam thành bên ngoài, gần sát bờ sông địa phương có một mảnh mở xán lạn đồng hoa.

Các màu cỏ thơm đua nhau tranh妍, muôn hoa khoe sắc, tại ngày mùa hè gió mai hiu hiu hạ, hiện lên ngũ thải rực rỡ cuộn sóng.

Trong biển hoa, đang nằm một đạo tịnh lệ thân ảnh, trắng thuần quần áo tại rực rỡ màu sắc làm nổi bật hạ có vẻ nắng thêm sạch sẽ, lộ ra phần nửa gò má hoàn mỹ không một tí vết. Nàng nửa người chôn ở hoa cỏ trong, đóng lại mi mắt, hô hấp bằng phẳng. Ngủ yên lúc, có vẻ vô cùng tĩnh mịch.

Gió thổi hoa lãng.

Lông mi thật dài rung động, Thẩm Tầm Yên chậm rãi mở hai mắt ra.

Phát Hiện sắc trời sẽ không chói mắt, để cho lâu không thấy ánh mặt trời nàng có thể thích ứng.

"Nơi này là. . ."

Ý thức trở về thân thể, nàng biết mình đã ly khai Tô Trác dưới đất động phủ.

Nhìn ngó nghiêng hai phía một vòng, áo lam thư sinh cũng không tại lân cận, bên người nàng trừ bách hoa ở ngoài, cũng chỉ có bàn đá băng đá, một thanh bảo kiếm, cùng với buộc ở bên cạnh một tuần mã màu trắng.

Hắn đi.

Tính toán thời gian, Thanh Tâm Hà thành thực ở nơi này hai ngày, Hà Nguyên trấn phía bắc Thanh Tâm hồ, cũng đã triển khai kịch liệt tranh đoạt.

"Nhị Cáp, cầu tú tài không có động thủ lung tung chân a?"

Nàng câu hỏi, từ trên cỏ bò lên, đánh rớt trên người cánh hoa cùng thảo tiết.

Vong Tinh Phiến vẫn luôn tại trong ngực nàng, Nhị Cáp hồi đáp: "Không có, nếu là hấn dám xằng bậy, ta Nhị Cáp đại gia đã sớm thủ tiêu hấn!"

Thảm Tầm Yên gật đầu, nhưng là không có tâm tình cùng Nhị Cáp nói giỡn.

Cái này thời gian mười ngày, nàng mặc dù bị ép sinh hoạt tại không có thiên lý địa phương, nhưng tu vi nhảy lên từ luyện khí tầng hai đạt được luyện khí tầng bốn, còn phải túi bách bảo cùng đan dược, thu hoạch không thể bảo là không phong.

Chỉ là cuối cùng Tô Trác tin tức, lại làm cho nàng vô pháp vui vẻ.

Hành Vân sơn quả nhiên bị diệt môn, hơn nữa còn là được cùng xưng là "Linh châu tam đại danh môn" Huyền Ân tông cùng Từ Vân Các liên thủ hủy diệt.

Mặc dù những người kia không có đại khai sát giới, lưu lại luyện khí sáu tầng phía dưới đệ tử mệnh, có thể luyện khí bảy tầng Mộ Dung Surong, nhưng là đã chịu khổ độc thủ.

Nàng đi tới thế giới này, trước hết nhận thức người chính là Thanh nhi cùng Mộ Dung Surong. Bây giờ hai người chết đi một cái, một cái khác cũng không biết tình cảnh như thế nào, nàng tâm tình có chút nặng nề.

"Đại ca, ngươi làm sao?" Phát hiện nàng dị dạng, Nhị Cáp hỏi vội.

Thảm Tầm Yên hồi nói: "Không có việc gì, chỉ là bỗng nhiên càng muốn trở nên mạnh mẽ."

Vong Tinh Phiến bị Liễu Tịch Nhiên phong ấn, đang bị nàng chân khí kích phát trước đó, Nhị Cáp là không cách nào biết được ngoại giới sự tình, cho nên cũng không biết phát sinh ở Hành Vân sơn chuyện.

Nghe nàng nói như thế, Nhị Cáp biết chắc là có ẩn tình khác.

Nhưng nàng không chịu nói, hấn cũng không tiện hỏi, chỉ có thể an ủi: "Đại ca, ngươi đã rất nỗ lực, gần nhất mỗi ngày đều đắm chìm ở trong tu luyện, hầu như không chút nghỉ ngơi qua. Mặc dù ta gọi ngươi đại ca, nhưng ngươi dù sao cũng là một nữ hài tử, khác (đừng) mạnh như vậy vội và chính mình."

Thảm Tầm Yên lắc đầu: "Ta cũng không là tiểu cô nương."

Nàng lấy ra trên bàn đá trường kiếm, cỡi ra ngựa xuyên, trở mình lên ngựa.

Tuần mã bộ lông bạch như tuyết sắc, cùng nàng quần áo hầu như hòa làm một thể, buộc thành nam nhi dáng dấp tóc xanh tản mát vài, tại gió mai hiu hiu hạ khê đung đưa.

Nhị Cáp bất tiết khí lại tiếp tục thôi miên nói: "Ngươi là. Đại ca, ngươi phải thừa nhận, ngươi chẳng những là cái cô nương, hơn nữa còn là một có vô cùng mị lực, là đủ để cho bất kỳ nam nhân nào động tâm cô nương xinh đẹp. Cho nên coi như ngươi có cái gì khó lấy đạt thành mục tiêu, cũng không nhất định cần phải chính mình đi làm, nói không chừng động động mồm mép, là có thể lừa gạt mấy cái tu vi cao thâm xú nam nhân đi làm."

"Không, ngươi không biết." Thảm Tầm Yên thanh trường kiếm động ở bên yên ngựa bên trên, nhìn về phương xa, nói nói: "Ta không phải nữ nhân, coi như là, cũng không phải ngươi cho rằng loại kia tiểu cô nương."

"Đó là cái gì?"

Nàng ngẩn ngui yên lặng, chợt hai chân khê kẹp bụng ngựa, nói năng có khí phách nói: "Nữ bên trong đế vương!"

Con ngựa trắng hí dài, bốn vó bay đập.

Quần áo thân ảnh càng gió mà đi, hướng phía phía đông mặt trời mọc phương hướng, lưu lại oai hùng tiêu sái đáng người.

...

Lúc này Hà Nguyên trấn đã là gió nổi mây phun.

Trong vòng ngàn dặm bên trong, tất cả lớn nhỏ hơn mười cái tu chân thế lực tất cả đều thu được Thanh Tâm Hà thành thực tin tức, không hẹn mà cùng đã tìm đến nơi đây.

Những thế lực này có mạnh có yếu, cường giả như Thanh Nhai tông, phái tu vi đã đạt luyện khí tầng tám cao thủ đến đây. Hoi yếu như Phi Vũ sơn, Bình Giang tông các loại, cũng đều có luyện khí sáu tầng ở trên thâm niên tu sĩ tọa trấn, nhân thủ rất nhiều.

Muốn nói yếu cũng không ít. Có vài người chỉ là tán tu, ngay cả một sư cũng không có cửa, tu vi thậm chí mới luyện khí hai ba tầng, liền trông cậy vào có thể đục nước béo cò, nhân cơ hội nhặt cái tiện nghi. Nói không chừng vận khí tốt thật kiếm chỗ tốt, cá vượt long môn, ngày tháng sau đó là tốt rồi qua.

Nhưng Thanh Tâm Hà dù sao chỉ có một đóa, mặc dù phân cây, hành, diệp, thăng nhóc, số lượng như cũ rất ít. Tại cao thấp hơn mười cái thế lực, tổng số hai, ba trăm người trước mặt, căn bản không thể nào phân lên.

Cho nên bảo vật thuộc sở hữu, tự nhiên là người có tài mới chiếm được.

Rất nhiều người đều hiểu đạo lý này.

Thanh Nhai tông phái ra luyện khí tầng tám tu vi trưởng lão Khô Mộc lão nhân, tu vi tại ẩn nò trải qua phân loạn tàn phá Linh châu tu hành giới, đã là sừng sừng tại trên đỉnh núi cao, phóng nhãn nghìn dặm bên trong, càng là không ai bằng.

Cho nên Thanh Tâm Hà có ít nhất phân nửa sẽ bị Khô Mộc lão nhân lấy đi.

Thanh Nhai tông sẽ không tự phụ đến đồng thời đắc tội tất cả thế lực, vì vậy đến lúc đó Khô Mộc lão nhân sẽ còn lưu lại phân nửa bảo vật cho mọi người tranh đoạt.

Làm cái kia còn lại phân nửa, lúc này Hà Nguyên trấn, ngầm đã không biết lại có bao nhiêu người đánh đổi mạng sống đại giới.

Hà Nguyên trấn mặt đông ba mươi dặm, đường cái bên cạnh trong rừng cây nhỏ.

Mặt đất ba bộ thi thể dần dần băng lãnh, tiên huyết nhiễm hồng lá rụng, bên cạnh hai gã người áo xám mặt mang dữ tợn, phát sinh dày đặc tiếng cười.

Người áo xám một nam một nữ, đều là chừng ba mươi tuổi dáng dấp, nam vóc người cao gầy, mũi ưng, ánh mắt sắc bén âm hàn. Nữ vóc người có lồi có lõm, ngũ quan đoan chính hơi có mấy phần nhan sắc, chỉ là lúc này nhếch miệng lên vui vẻ, nhìn có điểm tàn nhẫn.

"Sư ca, thu hoạch như thế nào?" Nữ tử áo xám Hàn Yên hỏi.

Nam tử Diêu Đông trong tay trường kiếm vẫn còn ở rỉ máu, từ ba bộ trên thi thể vơ vét ra mấy kiện đồ vật, hỏi nói: "Cũng không tệ lắm, hai tờ Tật Phong Hoàng Phù, một ngưng tôi luyện linh đoan đao, còn có mấy hạt Hoạt Huyết Đan."

Mấy thứ đồ hai người tại chỗ chia hết, mỗi người cất vào túi bách bảo trong.

Hàn Yên thoả mãn cười nói: "Thanh Tâm Hà thật đúng là công hiệu vô cùng, lúc này mới ngắn ngủi ba ngày, chúng ta thu hoạch đều đuổi được với đi qua hai tháng."

"Ha ha, đúng vậy sư muội, nếu có thể một mực dạng này, chúng ta rất nhanh thì có thể kiếm ra một viên Tụ Khí Đan, giúp người đột phá luyện khí tầng bốn!" Diêu Đông đồng dạng hết sức hài lòng, nhiều lần cân nhắc trong tay mình túi bách bảo.

Bọn họ tới Hà Nguyên trấn mục cùng người khác khác biệt, người khác đều là cướp đoạt Thanh Tâm Hà mà đến, bọn họ nhưng là vì những cái kia cướp đoạt Thanh Tâm Hà người đến!

Trong ba ngày qua, hai người nằm vùng ở Hà Nguyên trấn trên quan đạo, đã phục kích sát hại vài phát tu vi không cao luyện khí tu sĩ! Sát nhân đoạt bảo, thủ đoạn lãnh huyết.

Nói đến Tụ Khí Đan, Hàn Yên không khỏi lộ ra hướng tới chí sắc, "Nhanh, chỉ cần lại giết mấy người, là có thể thấu đủ Tiết đại sư khai ra giá cả, đến lúc đó ta đột phá cảnh giới, hai người chúng ta liên thủ, nhất định lấy giết chết Từ Chân cái kia kẻ phản bội!"

"Ừm, không chỉ là hần, còn có sư phụ, cũng giống vậy!" Diêu Đông mắt lộ ra hung quang.

Bỗng nhiên, hai người thần sắc khê động, đồng thời nói: "Có người tới!"

Cách đó không xa đường cái, truyền đến một hồi thanh thúy tiếng vó ngựa.

Diêu Đông kinh thân nhảy đến trên cây, đẩy ra lá cây nhìn ra xa, chỉ thấy xa xa một tuần mã chạy như bay tới, trên lưng ngựa cười người trẻ tuổi thiếu niên đẹp trai.

"Mang theo kiếm, không có bọc hành lý, chắc là sở hữu túi bách bảo tu chân giả!"

Diêu Đông thấp giọng nói rằng, phát tay bắt chuyện Hàn Yên, hai người ánh mắt giao lưu, rất nhanh đạt thành nhận thức chung cạn nửa một phiếu!

...

Rời ba mươi dặm, đường cái phụ cận đã không có người đi đường hình bóng.

Thẩm Tầm Yên giục ngựa đi về phía đông, nhìn ven đường biển mất nước từ trên núi chảy xuống, trong lòng hiển hiện rất nhiều ý niệm trong đầu.

Hành Vân son huy diệt, để cho nàng biến thành lục bình không rễ, không có sư môn, không có người thân, thậm chí không có bằng hữu. Nàng có điểm ngân ngơ, không biết trời đất bao la, mình nên đi nơi nào.

Bất quá phần này mê man cũng không có tồn tại lâu lắm, đã bị một phần quyết tâm cho thay thế được.

Tốt nam nhi chí tại bốn phương, lục bình tuy không cây, nhưng có thể bốn biển là nhà, so cắm rễ ở trong bùn đất cây cỏ càng thêm tự tại tiêu sái!

Nàng lập chí trở thành một tên cường giả, tựa như nàng đối Nhị Cấp nói như thế, cho dù là nữ nhân, nàng cũng muốn làm trong nữ nhân để vương chúa tể!

Khôi phục Hành Vân son, là nàng muốn vì cổ thân thể này làm việc. Chuyện này đối với hiện tại nàng mà nói còn có chút khó khăn, e muốn lấy sức một mình đối kháng lúc đầu xông đến Kinh Vân phong cái kia rất nhiều thể lực, càng là khó có được vượt quá tường tượng.

Nhưng làm đây hết thảy, nàng cũng không phải hoàn toàn không có trợ thủ!

Hành Vân son thân là Linh châu tam đại danh môn một trong, thể lực không chỉ có riêng cực hạn tại mấy cái kia đỉnh núi, tại Linh châu các nơi, còn thật nhiều ngoại môn cùng phân tông tồn tại.

Những cái kia ngoại môn tiểu tông thực lực so Hành Vân son bản tông muốn nhỏ yếu rất nhiều, hơn nữa bên trong có rất nhiều chi sở cũng đã bị Huyền Ân tông cùng Từ Vân Các cho hủy diệt. Bất quá vô luận nghèo túng đến đâu một bước, dù sao vẫn là có mấy người không muốn người biết cứ điểm bí mật.

Cũng chính bởi vì những cái kia bí ẩn thể lực tồn tại, Tiêu Thiên Tùng mới tin tưởng vững chắc Thẩm Tầm Yên có thể khôi phục sư môn.

Đương nhiên, hiện tại Thẩm Tầm Yên, cũng không biết Hành Vân son ngoại môn cứ điểm đều ở đây nơi nào. Nàng không có nửa điểm trước đây ký ức, sở dĩ quyết định muốn đi Thanh Dương thành bí mật kia phân tông, là bởi vì tại nàng vừa mới thức tỉnh mấy ngày nay trong, từng nghe Thanh nhi nhắc qua cái chỗ kia.

Thanh Dương thành là Thanh nhi cố hương, mà Thanh nhi phụ thân, chính là Hành Vân son giấu ở thế gian, không muốn người biết ngoại môn chấp sự.

Lần này đi Thanh Dương, đường xá có mấy trăm dặm, ở giữa còn muốn xuyên qua một mảnh không người quản hạt Hỗn Loạn Chi Địa.

Nàng biết dọc theo con đường này chi sở sẽ không thái bình, vì vậy tại trước khi lên đường, mới cố ý cùng Tô Trác muốn một thanh kiếm.

Chỉ là nàng làm sao cũng không nghĩ đến, phiền phức sẽ đến được nhanh như vậy.

Con ngựa trắng xẹt qua một rừng cây nhỏ, nàng đang nghĩ ngợi đến Thanh Dương sau đó làm như thế nào hướng Thanh nhi phụ thân giải thích Hành Vân son sự tình.

Lúc này, đâm nghiêng trong đột nhiên lao ra hai đạo nhân ảnh, theo sát chính là lau một cái sáng như tuyết kiếm quang đập vào mặt!

Có người đánh lên!

Thẩm Tầm Yên cả kinh, cảm thụ được xông tới mặt kiếm khí bên trong ẩn chứa băng lãnh kinh khí, biết mình tuyệt đối không thể miễn cưỡng ăn, vội vàng ngựa mặt về phía sau ngã xuống, tránh thoát vẫn cổ một kiếm.

Chợt nàng thuận thế từ trên lưng ngựa lật hạ xuống, nhấc tới chân khí, không chút do dự lui về phía sau vội vàng thôi lui mấy bước.

Đỉnh đỉnh đỉnh keng

Hầu như nàng chân trước mới vừa đi, mới vừa dừng chân phương tiện vang lên một mảnh réo rất tiếng kim loại, mấy viên thấu cốt đinh khảm vào trong đất, tuấn mã trên lưng đã ở đồng thời bị trường kiếm vẽ ra một đạo thật dài thông suốt miệng, phun ra tiên huyết.

"Người nào!" Con ngựa trắng đau nhức tê, Thẩm Tầm Yên thấp giọng quát hỏi.

Người áo xám Diêu Đông cùng Hàn Yên một trước một sau đi ra, mang trên mặt tương đồng tàn nhẫn vui vẻ. Diêu Đông quan sát Thẩm Tầm Yên liếc mắt, nói: "Ngược lại là nhìn lầm, lại là một cô nương. Khí tức không yếu, có luyện khí tầng bốn. Bất quá hôm nay gặp gỡ chúng ta, coi như người không may."

"Sư ca, đừng tìm nàng nói nhảm, tiến lên!" Hàn Yên lạnh lùng nói, lòng bàn tay hiển hiện u quang.



Bạn đang đọc truyện *Lão Tử Là Tiên Nữ Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 25: Trận chiến mở màn

Bạch!

Điều Đông một kiếm nhanh đâm, tinh thuần chân khí không chút nào keo kiệt phụt lên ra, có thể dùng trên trường kiếm hiển hiện lau một cái dày đặc quang mạng, để cho người ta không dám nhìn gần.

Hàn Yên đồng thời động thủ, trong tay ám khí tại chân khí thời động hạ tốc độ nhanh đến cực hạn, phá vỡ không khí thẳng đến Thảm Tầm Yên lòng ngực!

Hai người phối hợp vô số lần, ăn ý mười phần, mà Thảm Tầm Yên đối địch kinh nghiệm vẫn còn trức trắc cực kì, trong lúc nhất thời không có tốt ứng đối chiêu thức, chỉ có thể toàn lực vận chuyển chân khí ngoại phóng hộ thể, đồng thời vội vàng tránh né đánh tới vũ khí.

Tê một tiếng, nàng nguy hiểm lại càng nguy hiểm né qua Điều Đông kiếm, kiếm khí cuối xẹt qua nàng góc áo, chém xuống một góc tuyết trắng miếng vải.

Thảm Tầm Yên cau mày, không còn kịp suy tư nữa hai người này tại sao muốn đối phó chính mình, ngay tại chỗ xoay người tránh thoát lần nữa đánh tới kiếm chiêu, sau đó tiếp một cái bước xa vọt tới con ngựa trắng bên người, rút ra bản thân động ở trên lưng ngựa Tinh Cương Trường Kiếm.

Trường kiếm mới vừa quát ra, thân thủ nhanh nhẹn Điều Đông đã đuổi theo, vung tay một chiêu quét ngang, khí thế kinh người.

Cái này hồi Thảm Tầm Yên không còn tránh lui, đem tinh thuần chân khí rót vào kiếm thép nhận, lựa chọn cùng với ngạnh bính!

Thương

Mũi kiếm giao tiếp, phát sinh giòn vang.

Lực đạo to lớn, để cho Thảm Tầm Yên hơi lui nửa bước, Điều Đông cũng không ăn được chỗ tốt, đồng dạng bị va chạm lực đạo bức lui, thậm chí lui được càng nhanh chân.

Thảm Tầm Yên mừng thầm, khí lực nàng mặc dù nhỏ, nhưng là chân khí so với đối thủ càng thêm tinh thuần cường đại, cứng đối cứng ai thắng ai thua còn chưa biết được!

"Sư ca, ta tới giúp ngươi!"

Nữ tử áo xám Hàn Yên gặp Điều Đông không có chiếm được thượng phong, lập tức khí ám khí, từ bên hông quát ra một thanh tinh tế loan đao, gia nhập vào trong vòng chiến.

Lấy một chọi hai phía dưới, Thảm Tầm Yên nhất thời áp lực gia tăng mãnh liệt.

Loan đao thế tiến công xảo quyết, trường kiếm thế tới hung mãnh, lưỡng bộc lộ quan điểm kết hợp phía dưới để cho người ta khó lòng phòng bị. Nếu như không phải thân thể còn sót lại lấy một chút trước đây kinh nghiệm chiến đấu, để cho Thảm Tầm Yên bản năng làm ra dự phán, băng vào nàng đến từ thế giới kia cái kia đỉnh điểm chiến đấu kỹ năng, sợ rằng chẳng mấy chốc sẽ bị thua.

Lả tả

Đao kiếm tới đông đủ, khí thế kinh người, mỗi một chiêu đều là muốn mạng người chiêu số.

Nàng không dám có chút bảo lưu, vừa mới đột phá cảnh giới chân khí liên tục không ngừng xuất ra, ngạnh sinh sinh ngăn lại đối thủ thế tiến công.

Nhưng đây không phải là kẻ lâu dài. Nàng biết nếu như mình không có cách nào giành được trên nước, cuối cùng sẽ chỉ một mồi ứng phó, một khi có chút sơ xuất, đã đem vận kiếp bất phục.

Bỗng nhiên, Thảm Tầm Yên trong lòng hiện lên một môn pháp thuật tên.

Có!

Nàng một bên ngăn cản Diêu Đông cùng Hàn Yên công kích, vừa nói: "Thanh Tâm Hà thành thực sắp tới, các ngươi không đi cướp đoạt, ở chỗ này làm khó dễ người qua đường làm chi?" Đồng thời phân ra tâm thần, đem chân khí dẫn hướng tà chướng, nổi lên nàng hiện nay biết duy nhất một môn công kích thuật pháp.

Hàn Yên nghe vậy giễu cợt nói: "Ngươi không phải cũng không có đến cướp đoạt sao? Tu vi thấp người, tổng yếu tìm đối vị trí của mình. Đáng tiếc ngươi xui xẻo một chút, hết lần này tới lần khác xông đến chúng ta địa bàn."

Diêu Đông cũng nói: "Đầu không lại những cái kia cao nhân, đối phó đối phó ngươi như vậy còn miễn cưỡng đúng quy cách. Tiểu cô nương, ngươi nếu không muốn chết, đem túi bách bảo giao ra đây, cố gắng chúng ta còn có thể tha cho ngươi một mạng."

Thảm Tâm Yên lạnh rên một tiếng, không hề bị lay động.

Đều đã xuất thủ, làm sao có thể sẽ còn lưu tình. Chỉ sợ nàng vừa dừng tay, lập tức sẽ bị cất ý thức, còn không bằng liều cho cá chết lưới rách!

"Các ngươi giao ra túi bách bảo, ta cũng có thể suy nghĩ bỏ qua cho bọn ngươi." Nàng hời hợt nói.

Kiểm thế như hồng, nàng mặc dù không biết cái gì chiêu thức, nhưng ở chân khí chống đỡ dưới, trong lúc nhất thời cũng rất có Kiểm khách phong phạm.

Chỉ là dù sao song quyền nan địch bốn tay, tại hai người giáp công phía dưới, trên người nàng rất nhanh thì nhiều hơn mấy đạo nhọt nhọt tổn thương miệng, trên áo trắng chảy ra nhàn nhạt huyết sắc.

Diêu Đông không có chút nào thương hoa tiếc ngọc dự định, xuất thủ một chiêu mạnh hơn một chiêu, mắt thấy Thảm Tâm Yên đã thối lui đến đường góc, phía sau chính là cây cối, mà nàng vừa tựa hồ không chút nào biết được, trong con ngươi lập tức hiện lên ngoan sắc.

"Chóp giật!"

Hắn nạt nhỏ. Tay trái tối kết pháp quyết, tốc độ xuất thủ bỗng nhiên đề cao năm phần mười, vốn là rất nhanh tốc độ lập tức trở nên giống như huyền ảnh!

Thảm Tâm Yên kinh hãi, vội vội vàng vàng nhượng bộ, nhưng tốc độ thông thả nửa nhịp, vai trái nhất thời truyền đến một hồi đau đớn.

Chết tiệt! Vậy mà không có tính tới hắn bạo phát!

Nàng cắn răng, bất chấp đau đớn, tay trái vùng lên, mãnh tướng súc thế đã lâu một chưởng hung hăng đánh ra!

Lừa

Hỏa hồng quang mang lóe sáng, kịch liệt nhiệt lực từ nàng lòng bàn tay phun ra, hóa thành một chùm liệt diễm, đốt ở cách không đủ ba thước Diêu Đông mặt.

"A "

Diêu Đông kiếm mới đâm ra đi, chính là lực cũ đã kiệt, chưa kịp thu hồi thời khắc. Thảm Tâm Yên Phản Tiên Chưởng, hắn liền tránh đều không cơ hội tránh, trực tiếp ăn mất đòn.

Hắn thất thanh đau kêu, Phản Tiên Chưởng nhiệt lực hầu như trong nháy mắt đã đem bộ mặt hắn làn da thiêu nát, tóc cùng lông mi cũng bị châm lửa, phát sinh "Chi chi" âm thanh.

"Sur ca!" Hàn Yên kinh hô. Nàng vốn định thuận thế sẽ bị đâm trúng bả vai không kịp phản ứng Thảm Tâm Yên nhất đao trầm giết, có thể nghe được Diêu Đông kêu thảm thiết, hơn nữa Phản Tiên Chưởng không hề thanh thế, bị sợ vừa nhảy, tốc độ không tự giác cũng chậm hạ xuống.

Thảm Tâm Yên cắn răng, đâm trên bờ vai kiếm còn không có rút ra, nàng cũng không hạ đề ý tới, thừa dịp Hàn Yên thất thần trong nháy mắt, Tinh Cương Trường Kiếm đột nhiên nhanh đâm!

Đôi đôi địch nhân, quyết không thể nhân từ nương tay!

Phốc!

Quay đầu quan tâm sư huynh mình Hàn Yên chỉ cảm thấy trên cổ truyền đến yếu ớt đau đớn cảm giác, theo sát thật giống như có thứ gì từ trong thân thể phun mạnh ra đến, còn muốn mở miệng, cũng chỉ có thể phát sinh "Ồi ôi" thanh âm.

Hàn Yên mở to hai mắt, thân thể chậm rãi ngã xuống.

"Sur muội!" Diêu Đông bị đốt trọi khuôn mặt đầy khiếp sợ và khó có thể tin, so với chính mình thụ thương càng phải phần nộ gấp trăm lần!

"A "

Hắn lên tiếng hô to, quát: "Tiện nhân! Ta muốn giết ngươi!"

Nói xong cũng không tiếp tục quản trên mặt bông, xông về phía trước muốn đoạt hồi bảo kiếm, lần nữa triển khai thể tiến công.

Thảm Tầm Yên thật vất vả mới dùng lấy thương đối thương đại giới thu được tiên cơ, nơi nào sẽ từ hắn thi triển?

Nàng không chút nghĩ ngợi, đem đâm vào chính mình vai trái trường kiếm bỏ rơi, mặc cho tiên huyết phun ra, tay phải kiếm thép mang theo tinh thần chân khí, thẳng hướng Điều Đông.

Điều Đông điên cuồng phía dưới hầu như mất lý trí, vội vàng không kịp chuẩn bị trên cánh tay bị hoa hai đạo lỗ hồng.

Nhưng là lúc này, hắn lại chợt dừng bước, lui về phía sau đi.

Trong mắt chảy xuôi về điên cuồng, trong tay hiển hiện một tấm hoàng sắc lá bùa.

Hắn cần phù!

Thảm Tầm Yên kinh hãi.

Nàng biết lá bùa lợi hại, mỗi một đạo phù bên trong đều ẩn chứa một chiêu pháp thuật. Hoàng sắc lá bùa mặc dù là phẩm chất thấp nhất cấp, có thể cho dù là luyện khí bảy tầng tu sĩ, cũng không dám coi khinh!

Điều Đông nắm bắt lá bùa, không chút do dự đem chân khí rót vào.

Chỉ thấy hoàng quang hiện lên, lá bùa vô căn cứ nghiền nát tiêu thất, mà hắn khí tức, bắt đầu kịch liệt kéo lên!

"Không tốt! Là bạo phát tiềm lực lá bùa!"

Cảm thụ được đối phương khí tức đã trong nháy mắt kéo lên tới luyện khí tầng năm trình độ, Thảm Tầm Yên hoảng sợ kinh hãi, càng là không rảnh để ý chính mình thương thế, quay đầu liền hướng trong rừng cây nhỏ phóng đi.

Hô

P phía sau tiếng gió rít gào, nỗi giận Điều Đông bước nếu lưu tình truy kích, ven đường cành cây lá rụng nhao nhao bị bàn bạc chân khí nghiền nát.

Sử dụng "Thiên Nộ Phù", hắn lực lượng đã tạm thời đề thăng tới luyện khí tầng năm, mặc dù chẳng mấy chốc sẽ rơi vào suy yếu, thậm chí tổn thất tu vi, nhưng vì cho âu yếm sư muội báo thù, hắn đã cái gì cũng quản không.

Thảm Tầm Yên đầu vai chảy máu, vọt tới trước thời điểm khó tránh khỏi có chút mất thăng bằng, lao đảo ở giữa rất nhanh thì bị đuổi kịp.

Cảm thụ được phía sau sát ý ngút trời, nàng không có biện pháp chút nào, chỉ có thể cắn răng lợi dụng rậm rạp từng cây tiểu thụ tới làm sơ ngăn cản.

Bỗng nhiên, có cái gì sảy nàng chân, vốn là mất đi cân bằng nàng lập tức ngã lăn xuống đất.

Quay đầu vừa nhìn, trong rừng cây lại có ba bộ vừa mới chết đi không lâu thi thể!

Khí tức cường đại Điều Đông từng bước đề xuống.

Trong mắt hắn, Thảm Tầm Yên đã cùng mặt đất thi thể không có gì khác biệt.

Bị đốt trọi trên mặt đầy dử tọng cùng căm hận, hắn nghiêng răng nghiêng lợi: "Tiện nhân, ngươi dám giết ta sư muội, ta muốn ngươi hình thần câu diệt!" Thân hình vọt trên đến, tay trái hiện lên hắc khí, đánh về phía Thảm Tầm Yên cái trán.

Thảm Tầm Yên ngửa đầu nhìn bị Phần Tiên Chưởng cháy sạch hoàn toàn thay đổi dử tọng nam nhân, nỗ lực tụ lại chân khí muốn phản kháng một chút, nhưng nàng vô ý thức biết, chính mình căn bản không phải sử dụng phù văn sau Điều Đông đối thủ.

Lẽ nào hôm nay liền muốn táng thân ở chỗ này sao. . .

Bi ý trong lòng hiện lên.

Lúc này, nàng chợt nghe Nhị Cấp ở bên tai hô to: "Đại ca! Mau đem chân khí cho ta!"

Đối! Vậy mà quên còn có Vong Tinh Phiến đâu!

Thảm Tầm Yên nhãn tình sáng lên, không nói hai lời đem Vong Tinh Phiến từ trong lòng ngực lấy ra, bỏ trong cơ thể còn lại chân khí không giữ lại chút nào rót mà vào.

Nàng thiên phú khác run sợ, không chỉ có hấp thu thiên địa linh khí tốc độ rất khủng bố, liền phun ra chân khí tốc độ cũng giống như vậy.

Vén vén không đến hai cái hô hấp công phu, nàng bả gần như năm phần mười chân khí đều rót vào ngọc cốt quạt xếp bên trong.

Nói thì chậm, khi đó thì nhanh. Điều Đông cao to bóng ma đã tới đỉnh đầu, hấn lòng bàn tay âm sâm sâm hắc khí phảng phất tới từ địa ngục ác thú, muốn đem Thẩm Tầm Yên thôn phệ.

Song khi mạo hiểm hắc khí tay mang theo báo thù hung ác vỡ xuống lúc tới, đột nhiên, Thẩm Tầm Yên trong tay ngọc cốt quạt xếp, "Xôn xao" một tiếng tự động triển khai!

Bạch!

Một đạo hình quạt thanh quang không có dấu hiệu nào phun ra, như kiếm khí, lại như Phong Ngân, trong chớp mắt tà tà vọt lên cao mấy trượng, thẳng đem Điều Đông thân thể xuyên qua mà qua!

Điều Đông động tác chợt cứng đờ.

Mạo hiểm hắc khí tay, phía dưới rủ xuống tư thế chậm rãi rơi xuống.

Theo sát, Thẩm Tầm Yên chứng kiến phía trước mình hoàn toàn thay đổi nam tử trên thân quỹ dị hướng mình nghiêng hạ xuống, hai con tròng tròn xoè trong ánh mắt tràn ngập hoảng sợ cùng khó tin.

"Làm sao... Có thể... Có thể..."

Nam tử nửa người trên, hướng nàng chậm rãi nhào tới, mà bộ ngực phía dưới nửa người dưới, còn cứng ở tại chỗ.

Tiên huyết phun lên cao ba thước, nàng đá một cái bay ra ngoài, trên người vẫn là khó tránh khỏi bị văng đến vài giọt, trắng thuần y phục trở nên vằn đục.

Lã chã trong tiếng, mới vừa rồi bị hình quạt thanh quang xẹt qua địa phương, tất cả cành cây, lá cây, đều thật chính tề nứt ra đến, rơi xuống dưới. Rừng cây nhỏ thì dường như bị một thanh không lồ cắt qua, lưu lại tron nhãn chính tề vết tích.

"Đại ca, người thế nào?" Nhị Cáp thân thiết hỏi.

Thẩm Tầm Yên chuyển chuyển thân thể, dựa lưng vào thân cây, trường thở một hơi dài nhẹ nhõm, không còn chút sức lực nào nói: "Hoàn hảo có người ở đây, nếu không ta sợ là đã chết."

Nghĩ mà sợ, vừa rồi thật quá nguy hiểm. Nếu như không phải Vong Tinh Phiến tạm thời bạo phát, nàng thật không biết chính mình lại là kết quả gì.

"Hai người kia đúng là người điên, đường đường tu chân giả vậy mà làm loại này cản đường chặn giết hoạt động!" Nhị Cáp tức giận bất bình đạo, sau đó lại quan tâm lên Thẩm Tầm Yên: "Đại ca người nhanh ăn vào đan dược đi, tổn thương miệng thật sâu đây."

Thẩm Tầm Yên vai trái bị trường kiếm đâm trúng, hộ thể chân khí phá vỡ, vào thịt ba phần có thừa, dù chưa suy giảm tới gân cốt, nhưng cũng đau đến nàng thẳng hấp khí.

Túi bách bảo trong lại Tô Trác cho đan dược, nàng lấy ra đang muốn ăn vào, Nhị Cáp bỗng nhiên nói: "Dưỡng Tâm Đan chủ yếu là chữa nội thương, đối ngoại tổn thương hiệu quả không phải tốt. Đại ca, người xem một chút cái này cầu tặc túi bách bảo, nói không chừng có thích hợp hơn đan dược."

Thẩm Tầm Yên gật đầu, từ trên đầy tiên huyết cùng nội tạng mặt đất tìm được một con túi bách bảo.

Không khỏi cảm thấy có chút châm chọc.

Hai người này vốn là muốn cướp giết nàng, cuối cùng lại trái lại bị nàng giết chết, mất đi bao quát sinh mệnh ở bên trong tất cả mọi thứ.

Nàng bả túi bách bảo trong đồ vật khuynh đảo ra, đồ vật tương đương không ít, hầu như có một ngum rương nhỏ nhiều như vậy.

"Di, cái này là..." Chứng kiến mặt đất một kiện đồ vật, nàng đột nhiên ngưng ngẩn.

Bạn đang đọc truyện *Lão Tử Là Tiên Nữ Convert* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 26: Lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn

Điều Đông túi bách bảo trong có rất nhiều thứ, thả đan được bình sứ có năm sáu cái, không biết đều là hiệu quả gì, lá bùa cộng lại có mười mấy tấm, chủng loại cũng không ít. Ngoài ra còn có cái kim sắc lục lạc, phát ra nhàn nhật linh lực, một thanh dài ba tấc dao găm, hiện lên yếu ớt hàn quang.

Trừ cái đó ra, nhất là làm cho Thẩm Tầm Yên cảm thấy kinh ngạc, là một khối ước chừng nửa lớn chừng bàn tay lệnh bài.

Lệnh bài chuyển hình chữ nhật, toàn thân huyền hắc sắc, một mặt có khắc chữ viết cổ, một mặt là ly long phù văn, nhìn niên đại có chút lâu đời, tản ra yếu ớt linh tính ba động.

Khi nhìn đến lệnh bài đầu tiên mất, Thẩm Tầm Yên liền cảm thấy có chút quen thuộc, suy nghĩ kỹ một chút, nếu như lá bài tản mất ra khí tức để cho nàng cảm thấy giống như đã từng quen biết.

Lại một suy nghĩ tỉ mỉ, nàng mới nhớ, lệnh bài kia khí tức so với nửa tháng trước Uy Viễn tiêu đội bị Kiếm khách Tào Thành cướp đi trong hộp món đồ kia, cơ hồ là.

Chẳng lẽ nói, Tào Thành cướp đi Uy Viễn tiêu đội tối trọng yếu Tiêu sau đó, lại bị vừa mới hai người kia cho cướp giết?

Hai cái này tu sĩ một cái luyện khí ba tầng một cái luyện khí tầng bốn, so với võ lâm xuất thân kiếm khách trẻ tuổi sợ rằng mạnh hơn không ít, hơn nữa lại tựa hồ là bình thường làm cản đường cướp đoạt sự tình. Như vậy mà nói, sợ rằng thật có khả năng giống như nàng muốn như thế.

Không nghĩ tới lệnh bài trời xui đất khiến cuối cùng vậy mà rơi vào trong tay nàng, nàng cũng không biết vật ấy rốt cuộc có ích lợi gì đường, bất quá từ tản mất ra linh tính khí tức đến xem, chỉ sợ không phải là thể tục võ lâm có khả năng sở hữu, mà là Tu Chân Giới nào đó ký lệnh.

Mặc kệ cái này, trước nhận lấy lại nói.

Nàng đem Điều Đông túi bách bảo trong hữu dụng lá bùa cùng đan dược những vật này từng cái thu nhập chính mình trong túi bách bảo.

Có Nhị Cáp cái này kiến thức rộng rãi đồng bọn tại, nàng đơn giản nhận biết tất cả mọi thứ công dụng.

Điều Đông đan dược có bốn loại, một là Hoạt Huyết Đan, chuyên môn trị liệu ngoại thương, số lượng tối đa, nàng trực tiếp ăn vào hai hạt, để mà ức chế thương thế. Loại thứ hai là ích khí đan, có thể phụ trợ nhanh hơn chân khí khôi phục. Còn có một loại thì là Độc Khí Đan, có thể thả ra độc khí, dùng thuần túy là tại tìm chết.

Lá bùa chủng loại càng nhiều, có khinh thân nhanh hơn tốc độ chạy trốn Phong Hành Phù, có thả ra hỏa diễm Liệt Hỏa Phù, có tăng cường thể chất Kim Cương Phù, còn có thả ra kiếm khí Kiếm Khí Phù, cùng dẫn tụ linh khí Tụ Linh Phù.

Mỗi loại lá bùa đều là hai tờ, tác dụng không nhỏ, bất quá giống như vừa rồi Điều Đông sử dụng loại kia tạm thời tăng cường chính mình tu vi, sau đó hội cực độ suy yếu Thiên Nộ Phù, nhưng là không có.

Thẩm Tầm Yên ăn vào hai viên Hoạt Huyết Đan về sau, đã tọa dưng còn thừa không có mấy chân khí trợ giúp dược lực tan ra, đan dược hiệu quả thần kỳ rất nhanh thì ngăn chặn nàng thương thế. Chỉ là cái kia phần đau đớn vẫn là không cách nào trừ khử, để cho nàng đau đến sắc mặt đều tái nhợt rất nhiều.

Thân thể nữ nhân, đến là mảnh mai.

"Đại ca, vừa mới đó nữ nhân vậy cũng có túi bách bảo, ngươi đi xem một chút đi." Nhị Cáp nhắc nhở.

"Ừm."

Thẩm Tầm Yên cũng không thích ở khác người thi thể bên cạnh nghỉ ngơi, kéo kiếm thép đi về.

Vừa đi, nàng còn xuất ra khối kia Huyền lệnh bài màu đen hỏi: "Nhị Cáp, ngươi có thể nhìn ra đây là cái gì đồ vật sao?"

Nhị Cáp nói: "Thứ này khí tức mặc dù không mạnh, nhưng cảm giác thuần khiết cao quý, chắc là rất nhiều năm trước một vị cường giả dùng qua, về sau trong năm tháng dài đằng đẵng chậm rãi rút đi linh lực."

"Là pháp bảo sao?"

"Không phải, nên tính là một loại thân phận bằng chứng, ban cho thuộc hạ sử dụng, có chứa chủ nhân khí tức."

Nói cách khác, xác thực chỉ là làm lá bài?

"Vậy ngươi nhận ra cái chữ này sao?" Thẩm Tầm Yên lại hỏi.

Huyền lệnh bài màu đen hai mặt phân biệt hoa văn cổ xưa ly long hình dạng cùng một cái chữ cổ, hẳn là cùng địa vị có quan hệ.

Nhị Cáp hồi nói: "Cái chữ kia là linh ý tứ, thiên địa linh khí linh."

"Linh?" Thảm Tầm Yên như có điều suy nghĩ, đem chữ cổ đáng về nhớ kỹ trong lòng, sau đó thu hồi lệnh bài.

Thứ này, về sau không biết có biết dùng hay không đến. Từ thế tục vô lâm tranh đoạt đến xem, có thể đại biểu nào đó sự tình cũng khó nói.

Chỉ là hiện tại nàng còn không muốn đi đụng vào.

Hồi Đạo Quan trên đường, nữ tử áo xám Hàn Yên thi thể mới vừa trở nên lạnh.

Thảm Tầm Yên từ trên thi thể gỡ xuống túi bách bảo, ở bên trong lại phát hiện một ít đan dược và lá bùa. So Diêu Đông nhiều loại phòng ngự tính chất "Giáp phù", cùng một chai có thể trị liệu ngoại thương lục sắc được cao.

Cất xong chiến lợi phẩm về sau, Thảm Tầm Yên tổn thương miệng cũng khôi phục một ít, không còn như vậy thương.

Nàng muốn lên đường, nhưng là vừa mới con ngựa trắng bị Diêu Đông trăm một kiếm, chấn kinh sau không biết chạy đến đâu đi. Thanh Dương xa như vậy, nàng cũng không khả năng chính mình một đường dựa vào chân chạy tới.

"Chẳng lẽ muốn hỏi Hà Nguyên trấn, lại đi mua con ngựa à. . ."

Nàng khẽ làm yên lặng, rất mau đánh tiêu tan ý niệm trong đầu.

Hà Nguyên trấn nàng không muốn đi. Thanh Tâm Hà gây nên rung chuyển khẳng định so với cái này hơn vài chục dặm rừng cây nhỏ càng thêm hung hiểm, nàng biết mình có vài phần thực lực, bóc lên không nổi cái kia hiểm.

Ngược lại đi về phía đông, trên đường còn sẽ có nó thành trấn, yêu cầu ngựa đến lúc đó mua nữa là được.

Trải qua một lần liều mạng tranh đấu, nàng đối tu sĩ ở giữa chiến đấu bắt đầu có một chút cảm xúc, mình bạch tu vì chân khí chỉ là tu sĩ căn bản, mà không phải là tất cả. Chân chính muốn giết người, vẫn phải là dựa vào pháp thuật hoặc là cường đại ngự khí thuật ngự kiếm mới được.

Hơn nữa Nhị Cáp vừa rồi bạo phát, cũng làm cho nàng cảm thấy kinh ngạc.

"Nhị Cáp, Vong Tinh Phiến uy năng đã có rất mạnh?" Thảm Tầm Yên kéo thụ thương thân thể, dọc theo đường cái hướng phía đông đi tới.

Nhị Cáp thanh âm tại nàng bên tai xuất hiện: "Đang mở ra tầng thứ nhất phong ấn trước đó, nhiều lắm được cho cấp độ nhập môn linh khí, so không đủ tư cách mở linh binh nhận tốt một chút, so có phẩm cấp pháp bảo còn kém chút."

Chỉ là cấp độ nhập môn linh khí cũng đã mạnh mẽ như vậy?

Biết nàng nghi hoặc, Nhị Cáp lại giải thích: "Bất quá ta bản thể dù sao cũng là bát kiếp Huyền Bảo, cây rất mạnh, chỉ cần đại ca ngươi có thể cho ta đủ đủ chân khí, sức bật nhất định sẽ không để cho ngươi thất vọng. Vừa rồi cái kia một chút, cũng là ta hiện tại duy nhất năng lực cương phong."

Cương phong chỉ trăm, chém sắt như chém bùn!

Dù là hiện nay phẩm cấp bị áp chế, vô pháp phóng xuất ra pháp bảo mạnh mẽ năng lực đặc thù, vền vẹn có thể thôn phệ đại lượng chân khí bộc phát ra cương phong trăm điểm này, Vong Tinh Phiến lực lượng cũng đã siêu việt bình thường một kiếp pháp khí!

Có bảo vậy này bàng thân, Thảm Tầm Yên tâm lại kiên định rất nhiều.

"Đại ca, có người đến, là tu chân giả."

Đường cái xa xa truyền đến động tĩnh, vài tên tu sĩ từ phía đông phương hướng hướng Hà Nguyên trấn giục ngựa bay nhanh, vội vã đáng về không thể nghi ngờ là vì Thanh Tâm Hà tới.

Thảm Tầm Yên không muốn khuấy vào trong nước đục, cố ý hướng ven đường dựa vào.

Có thể trên quan đạo Hàn Yên thi thể, còn có cách đó không xa bay tới mùi máu tanh, cũng rất dễ dàng để cho người ta gây nên lòng nghi ngờ.

Cưỡi ngựa tới cùng sở hữu chín người, nam nữ già trẻ đều có, nhỏ nhất bất quá mười bốn mười lăm tuổi, lớn tuổi đã là râu tóc bạc phơ.

Mọi người thấy thụ thương Thảm Tầm Yên, tiếp lấy lại chứng kiến trên quan đạo Nữ Thi, lão giả cầm đầu ghim chặt ngựa cương, dừng lại.

"Sur tôn?" Đi theo lão giả phía sau một gã hồng y phu nhân đưa qua hỏi ánh mắt.

Thảm Tầm Yên nhìn thấy tên lão giả kia quan sát một chút Hàn Yên thi thể, sau đó thì nhìn hướng nàng, mở miệng nói: "Vị cô nương này, người này nhưng là bị người giết chết?" Chỉ chỉ chết đi Hàn Yên.

Nơi đây lại không người bên cạnh, Thảm Tầm Yên không thể giấu giếm, nhẹ nhàng gỡ đầu.

Lão giả than thở: "Nơi này cách rời Hà Nguyên trấn còn có một khoảng cách, chém giết đã bắt đầu, cạnh tranh kịch liệt, vẫn còn ở dự liệu phía trên a." Sau đó đối Thẩm Tầm Yên nói: "Cô nương cũng biết người này thân phận?"

Thẩm Tầm Yên lắc đầu: "Ta bị nàng và tên còn lại cản đường chặn giết, may mắn thủ thắng, cũng không nhận ra bọn họ."

Lão giả nghe vậy đưa cho các đệ tử một ánh mắt, chợt quay mặt đi.

Có người lúc này hiểu ý.

"Cản đường chặn giết?" Cười ngửa trong mọi người đi ra người tướng mạo âm nhu thanh niên áo tím, mỉm cười nói: "Ai biết là ai chặn giết ai đó, nói không chừng hành hung người là người đi?"

"Người có ý gì?" Thẩm Tầm Yên mày liễu nhú lên, có chút phản cảm, nhưng đối phương nhiều người, lại không tiện phát tác.

Âm nhu thanh niên xuống ngựa lật qua Hàn Yên thi thể, tìm được một thanh nhuốm máu loan đao, sau đó tùy ý thả xuống đất: "Bực này vũ khí, nhiều lắm là cái luyện khí ba tầng tán tu dùng, người tu vi rõ ràng cao hơn nàng, nàng hội ngộ đến chủ động tập kích người? Hơn nữa ta xem trên người nàng cũng không túi bách bảo, nói không chừng liền ở trên thân thể người đây. Đúng hay không?"

"Nàng còn có đồng bạn, là cái luyện khí tăng bốn nam tử." Thẩm Tầm Yên giải thích, trong lòng bộc phát cảm giác khó chịu.

Người này rõ ràng cho thấy bối mồm, bằng không nàng chủ động sát nhân hoặc là tự bảo vệ mình sát nhân, lại cùng với có quan hệ gì đâu!

Âm nhu thanh niên cười lạnh nói: "tùy vào người nói, ngược lại bọn họ cũng chết. Bất quá làm người trong đồng đạo, ta Lạc Hà tông cần phải vì chết đi các đạo hữu đòi cái công đạo!" Nói vậy mà thẳng tắp đi tới.

Thẩm Tầm Yên mày nhú lại được càng sâu, nhìn phía sau một chút lão giả đám người, lại không một cái có ngăn lại ý.

Nàng trong lòng giận dữ.

Khá lắm Lạc Hà tông! Gặp ta lẻ loi một mình, lại thụ thương, muốn bỏ đá xuống giếng lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn!

Thanh niên áo tím đi hướng Thẩm Tầm Yên, luyện khí tăng năm khí tức lan ra, mang theo cường đại cảm giác áp bách, so với vừa rồi dùng Thiên Nộ Phù tạm thời tăng cường Điều Đông chỉ có hơn chứ không kém.

Một bên khí thế chèn ép Thẩm Tầm Yên, âm nhu thanh niên áo tím còn một bên đối người sau lưng nói: "Tứ sư đệ, Ngũ sư muội, rừng cây bên kia có mùi máu tươi, các người đi xem tình huống đi."

"Vâng, Nhị sư huynh." Hai cái niên cấp điểm nhỏ Lạc Hà tông tu sĩ đồng ý, rất nhanh xuống ngựa vào rừng cây.

Lão giả thủy chung không nói một lời.

Thẩm Tầm Yên hết sức thất vọng, còn tưởng rằng tuổi già dài sẽ có công đạo tâm, không nghĩ tới tại túi bách bảo mê hoặc trước mặt, hết thấy đều là chuyện tiểu lâm.

Nàng chậm rãi lui lại, tay phải cầm kiếm thép, tay trái thăm dò vào trong túi bách bảo, cảm lên một tấm Phong Hành Phù.

Một cái đối chín cái, hơn nữa bên trong còn có luyện khí tăng năm, hồng y phu nhân cùng lão giả tu vi thậm chí khả năng càng cao, nàng không có bất kỳ phản kháng, thậm chí ngay cả thoát thân cũng khó.

Nhận thấy được nàng khản trương, tử y âm nhu thanh niên khoe miệng hiển hiện tà dị tiểu dung, âm dương quái khí mà nói: "Cô nương, ta xem người thiên tư không sai, nếu như nguyện ý bái nhập ta Lạc Hà tông môn hạ, làm sư tôn ta người hầu, cung lão nhân gia ông ta ép buộc, hôm nay có thể có thể miễn đi một khó."

"Ha ha. . ." Thẩm Tầm Yên cười lạnh nói: "Mơ tưởng!"

Chân khí bức ra, Phong Hành Phù trong nháy mắt nghiền nát, hóa thành một cỗ thanh sắc lực lượng đưa nàng bao vây.

Nàng cảm thấy thân thể nhẹ một chút, nguyên bản có chút uể oải trạng thái nhất thời dễ dàng hơn, bước chân khẽ nhúc nhích, liền rời khỏi xa một trượng.

Không hổ là Phong Hành Phù, tốc độ quả nhiên rất nhanh!

Nàng không cần suy nghĩ, xoay người chạy, tốc độ tăng vọt phía dưới, chói mắt liền đem thanh niên áo tím bỏ qua mấy trượng xa.

Nhưng mà lúc này, giữ yên lặng lão giả bỗng nhiên nheo mắt lại, động!

Bạn đang đọc truyện *Lão Tử Là Tiên Nữ Convert* được tải miễn phí tại [Ww.EbookFull.Net](http://Ww.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.